AYTUNÇ ALTINDAL

Vatikan ve Tapınak Şövalyeleri



ALFA

VATIKAN
VE
TAPINAK ŞÖVALYELERI

AYTUNÇ ALTINDAL

Araştırma
inceleme Serisi

YENI AVRASYA YAYINLARI

I. Basım: Ocak, 2002

II. Basım: Nisan 2002, Ankara

Yayın Koordinatörü: Ahmet DOĞAN

Teknik Yapım: Ümmü (KURT) BULDAN

Kapak Tasarım: Z. Ebru KARTAV

Baskı: Boyut Tanıtım-Matbaacılık / ANKARA

IÇINDEKILER

ÖNSÖZ

"Vatikan ve Tapınak Şövalyeleri" üç bölümden oluşuyor. Birinci bölümde Vatikan'ı tanıtan yazılar var.

Vatikan minik bir devlet olmasına rağmen dünyadaki siyasal, ekonomik ve askeri güçler dengesinde çok önemli bir yere sahiptir. Öyle ki Papa II. John Paul, Afganistan'a misilleme saldırıları başlatmak isteyen ABD'yi bile duraksatabiliyordu. Papa 23-27 Eylül 2001 'de Kazakistan'a ve Ermenistan'a gideceğini ve bu günler içinde bölgede savaş istemediğini ABD'ye iletmiş ve bu isteği kabul görmüştü. ABD'nin Usame Bin Ladin adlı kişiyi ve onun kurduğu "El Kaide" adlı kuruluşu bahane ederek Avrasya'ya ve Asya'ya yerleşmek için başlatacağı savaşı bir süre erteletmişti. Bu ertelemenin ardında ilginç bir plan yatıyordu. Papa, geçen yıl, 24 Aralık 2000'de, 3. Bin Yıl'da sıranın artık Asya'ya geldiğini ve bu yüzyılda Asya'nın Hıristiyanlaştırılacağını açıklamıştı. Bu nedenle Asya'ya ve Avrasya'ya yaptığı bu gezilerde Hıristiyan dünyasında, bir süre için silahlı saldırı istemiyordu. Başkan Bush'un "Haçlı Seferi" başlatacağız şeklindeki sözü işte bu bağlamda önem taşıyordu. Bu bölümdeki yazıları Türk okurları çok dikkatlice okumalıdırlar; öğrenecekleri pek çok yeni bilgi vardır.

Ikinci bölümde "Tapınak Şövalyeleri" ve onların günümüzdeki temsilcileri olan Malta Şövalyeleri anlatılıyor. Bu yazılarda Türkiye'yle ilgili bir "sır"da açıklanıyor. Istanbul'un Fethi'nden sonra yok oldukları sanılan Bizans'ın ünlü Paleolog ve Kantakuzen Hanedanları'nın günümüzdeki bir temsilcisi, kendisini "Bizans Tahtı'nın Son ve Yasal Varisi" Han etmiş durumda. Dahası bu "Son Imparator" başta ABD olmak üzere bir çok ülkede mahkemelerden aldığı kararlarla "Resmen" Bizans Imparatoru olarak tanınıyor. Günümüzde Türkiye'nin başındaki dertler yetmezmiş gibi, Batı ve Avrupa Birliği şimdide bir "Bizans Imparatoru" icat ederek bizlerden tazminat talebi cihetine gitmeye hazırlanıyor. Ilginç olan bu "Son Bizans Imparatoru"nun da bir Tapınak Şövalyesi olmasıdır. Onunla ilgili belge ve fotoğraflar ilk kez işte bu yazılarda açıklandı. Özellikle de Kremlinde 1997'de yapılan "Taç Giyme Töreni"nin fotoğrafına dikkat çekmek istiyorum. Bu ilk kez yayınlandı.

Üçüncü bölümde Vatikan'la, Hıristiyanlık'la, Misyonerlik ve Ekümenizm hareketiyle ilgili ilginç açıklamaları okuyacaksınız. Bu yazılar ilk yayınlandıkları dönemde çok tartışmalara yol açmışlardı. Bunlardan "Papa'nın Gizli Kardinalleri" başlıklı yazı Türkiye'nin gündeminde uzun süre kalan bir tartışmayı başlatmıştı. Benzer şekilde "Apo'nun Papa'ya Mektubu" ve tarihimizin bilinmeyen bir yönünü açıklayan "Lorenzo Valla Olayı" başlıklı yazılar ve değerlendirmeler okurlara yeni bir bakış kazandıracaktır, kanısındayım.

Son söz: Vatikan ve Tapınak Şövalyeleri iç içe kuruluşlardır. Yeni Papa'nın kim olacağından Hıristiyan aleminin 3. Bin Yıl'daki stratejisindeki yerinin ve rolünün nasıl olacağına kadar uzanan geniş bir yelpazede ayrıntılı bilgi edinmek isteyenler olabileceğini düşünerek bu yazıların yeniden yayınlanmasını istedim. Umarım eğitici ve yararlı olurlar.

Aytunç Altındal 24 Eylül 2001 Ispilandit

V A T I K A N

1.1. MINIK DEVLET = BÜYÜK GÜÇ

Inanılması güç sırları, gizli geçitleri, şifreleri ve yeraltı yollarıyla Vatikan, tam anlamıyla dünyanın en "esrarengiz" devletidir.

[vatikan.png]

Öğretiye göre "Vatikan'da öğrenilen sırlar öbür dünyada bile açıklanmaz," Vatikan'ın sırtarını açıklayanların ve nesiller boyunca ailelerinin canları ve malları güvenlikte olmaz. Çünkü Vatikan gerçekten de inanılması güç sırları barındıran, gizli geçitleri, şifreleri ve yeraltı yollarıyla tam anlamıyla "esrarengiz" sayılan bir yerdir ve bu şöhretini de yüzlerce yıldır sadece kendisine sakladığı sırların başkalarınca öğrenilebilmesini önleyerek edinmiştir.

işte dünyanın en küçük fakat en güçlü devleti, VATlKAN. italya'da "devlet içinde devlet" statüsündeki Vatikan yaklaşık 80 dönümlük bir alan kaplamakta, istanbul'daki Fener Patrikhanesi ise 744 dönümlük bir alandadır ve o da tıpkı Vatikan gibi, Türkiye'de "devlet içinde devlet" olmak istemektedir. Dünyanın bu esrarengiz devletinin Türkiye'de ilk kez yayınlanan bu haritasında yerleşim birimleri şu şekildedir: l- Havaalanı, 2- Vatikan Radyosu, 3- Kolej, 4- Park, 5-Istasyon, 6- idari Bürolar, 7- Bilim Akademisi, 8- Pinacoteca Sarayı, 9- Toplantı Şatonu, 10- Sen Piyer Kilisesi. 11 -Vatikan Müzesi, 12-Kütüphane, 13-Papanın Oturduğu Saray, 74- Vatikan'ın laik Memurlarının Sendikası, 75- Vatikan Bankası, 16- Isviçreli tekerlerin Koğuşu, 17- Vatikan'ın Gazeteleri, 18- Bronz Kapı, 19-Saint Anne Kapısı.

* * *

Bilinmeyen Vatikan ve Papaları anlatan bu yazı dizisinde, "Vatikan Nedir?" sorusuyla başlamak kanımca yerinde ve yararlı olacaktır. Türkiye'de Vatikan'ın adı bilinmekte ve/Fakat gerçekte "ne" olduğu geniş Müslüman kitle tarafından hiç bilinmemektedir. En iyimser deyişle Vatikan. Papalarıyla birlikte anılan. Papanın yaşadığı yer diye bilinen

minik bir devlet olarak tanınmaktadır. Kuşkusuz bu kısa açıklamada doğruluk payı vardır ama çok, hem de çok eksik bir tanımlamadır bu. Eeksik bilgilenme ise, herkes kabul eder ki, hiç

bilgi sahibi olmamaktan daha sakıncalı ve tehlikelidir. Işte Türkiye'de Vatikan'la ilgili bu eksik bilgilendirmeyi biraz olsun giderebilmek amacıyla "Vatikan Nedir?" sorusuyla girmekte yarar görüyorum.

Papaların Vatikan'a geçişleri 1377 yılında, Avignon'daki Papaların sultasının yıkılmasından sonra olmuştur. Bu nedenle "Lateran Kilise Kararları" daima Vatikan kararlarına öncelik sağlamıştır. Bugünkü Vatikan'ın tesisi sırasında da yine Lateran Sözleşmeleri (Treaties) rol oynamıştır.

MiNiK DEVLET = BÜYÜK GÖÇ

VATIKAN DEĞIL LATERAN

Günümüzde Vatikan diye bilinen yerleşim alanı yeryüzündeki tek "Tanrı-Kenti" statüsündedir. Vatikan bu özelliği nedeniyle "Kutsal-Kent"tir. 6u Tanrı-Kenti aynı zamanda bir "Devleti" içinde barındırır. Vatikan yeryüzündeki tek "Tanrı-Kenti ve Devleti"dir. Vatikan'dan başka "Tanrı-Devleti" yani "Teokrasi" olan başka kentlerde vardır. (Örneğin, Kudüs, Kom, Hinduların, Budistlerin ve Şintoistlerin kutsal kentleri gibi).

Vatikan'ın bugünkü statüsü 1870'de Italya'da bulunan Papa-Devletlerinin, Italya Ulusal Birliği'nin kurulabilmesi amacıyla ilga edilmeleriyle başlamış ve son hukuki şeklini Faşist Diktatör Mussolini ile Vatikan'ın Dış Işleri Bakanı Kardinal Gaspari arasında 26 Ekim 1926'da imzalanan "Concordat" (Mukavele) ile almıştır. Böylelikle Vatikan, Italya'da "devlet içinde devlet" statüsü edinmiştir. Vatikan'a tüm girişler Roma'nın sınırlarından yapılabilmektedir. Diğer bir deyişle Vatikan, Italya Devleti'nin tüm haklarından yararlanabilen fakat kendi bayrağına ve egemenliğine sahip ayrı bir devlettir.

Vatikan adı, ilginçtir ki, Hıristiyanlığın ilk 1350 yıllık döneminde hiç ağıza alınmamıştır. Çünkü 1267'ye kadar böyle kutsal sayılmış bir yerleşim alanı yoktu. O zamana kadar Papalar Vatikan'da değil Lateran diye bilinen yerleşim alanında otururlardı. Papalar yaklaşık 1000 yıl buradan yönetmişlerdi Katolik alemini. 14. yüzyılda Papalar, Fransa'nın şimdi tiyatro şenlikleriyle tanınan Avignon şehrinde yaşamaktaydılar. Bunlar Hıristiyanlığın en tartışmalı Papalarıydılar. Fransa kralları tarafından korunan bu Papalar 13. ve 14. yüzyıllara damgalarını vurmuşlardı.

Bugünkü Vatikan, yerleşim alanı itibariyle, kalın surlarıyla birlikte 44 hektarlık bir alanı kaplamaktadır. Çevresindeki surlar bir saatte dolaşılabilir. 1527'de Ispanyolların işgaline uğrayan Vatikan'ın yıkılan surları ve binaları yeniden inşa edilmişlerdir. Vatikan'ı Isviçreli Katolik askerler, geleneksel giysileri içinde korumaktadırlar. Ünlü Devlet kuramcısı Makyavel, aynı zamanda "prens" olan Papaların kendilerini paralı asker olan Isviçrelilere korutmasını sert bir dille eleştirmişti. Ona göre bu paralı askerler, kendilerine daha Fazla para veren düşmanlara Papayı satabilirlerdi. Makyavel'in dediği doğruydu. Nitekim birkaç kez Papalar, Isviçreli askerlerin ihanetine uğramışlardı. Isviçreli paralı askerler ihanet etseler bile Vatikan'ın hiçbir sırrını açıklamıyorlardı. Vatikan'ı gizemli bir Kilise-Devleti yapan budur

işte. Öğretiye göre "Vatikan'da öğrenilen sırlar öbür dünyada bile açıklanmaz." Vatikan'ın sırlarını açıklayanların ve nesiller boyunca ailelerinin canlan

ve malları güvenlikte olmaz. Çünkü Vatikan gerçekten de inanılması güç sırları barındıran, gizli geçitleri, şifreleri ve yeraltı yollarıyla tam anlamıyla "esrarengiz" sayılan bir yerdir ve bu şöhretini de yüzlerce yıldır sadece kendisine sakladığı sırlarının başkalarınca öğrenilebilmesini önleyerek edinmiştir.

.

SIYASAL VE DINSEL YAPTIRIM SAHIBI

Vatikan, kendi pasaportu, kendi devlet kuruluşları ve bürokratları olan bir devlettir. Nedir ki, bu devleti diğer devletlerden ayıran temel farklılıklar vardır. Bunları kısaca sayalım.

Vatikan Devleti'nin gece yerleşik nüfusu 600 kişidir. Bu sayı sürekli konuk sayılan kişilerle birlikte 1014 olur. Gündüz nüfusu ise 3599'a yükselir. Bunlar Vatikan'da görev yapan işçiler ve diğer memur-

lor dır. Vatikan Pasaportu bizzat Papa tarafından verilir. Bu pasaport geçicidir. Vatikan istediği zaman tek taraflı olarak iptal edilebilir ya da hiç vermemiş gibi kayıtlardan çıkartabilir. Pasaportun özelliği hiçbir ırk ya da milliyet gözetilmeden verilebiliyor olmasıdır. Ne var ki tek koşulu, pasaport alacak şahsın Katolik Kilisesine kayıtlı dindar olarak tanınmış bir Katolik olmasıdır.

Vatikan'da altı dikkatle çizilmesi gereken bir özellik vardır. Çoğunlukla devlet olarak bilinen Vatikan i!e "Papalık Makamı" bir ve aynı (özdeş) sanılmaktadır. 6u eksik bilgilenmedir. Papa, Katoliklerin başı olarak yeryüzündeki tüm Katoliklerin "Kutsal Pederi "dir, ama sadece ve sadece Vatikan Devleti'nin Devlet Başkanı'dır.

Tüm Katoliklerin "Devlet Başkanı" değildir. Bu görevinde Papanın bir Başbakanı, bir Senatosu ve Bakanları vardır. Bunlar da siyasi yaptırımları itibariyle sadece Vatikan'la tanımlı ve sınırlıdırlar, ancak, dinsel yaptırımları itibariyle tüm Katolikleri bağlarlar.

VATIKAN DEVLETININ BEYNI "CURIA^1

Devlet ve siyasi erk olarak Vatikan'ın en önemli ve güçlü kurumu, "Curia"dır. Bu kurum Devlet olarak Vatikan'ın beynidir.

Vatikan'ın 1983'de kabul edilen en son anayasası'nın (Code of Canon law) 360. paragrafında Curia, "Papanın adına ama Kiliselerin hayrına ve yararına çalışma yapmakla yükümlü kılınmış bir kurumdur." Curia, Papalık Sekreteryası (Devlet Bakanlığı); Kilise Kamu işleri Konseyi (CPAC); Katolik Cemaatleri (Congregations); Vargı Kurumları ve diğer enstitülerden oluşmaktadır. Curia'yı oluşturan bu bakanların, deyim yerindeyse "sinir sistemi" Kilise Kamu işleri Konseyi'dir. Vatikan'ın yukarıda sözü edilen anayasasına göre Curia, çok önemlidir ki, "Dini/Ruhani" bir kuruluş olarak değil, tartışmasız "Dünyevi/Seküler" bir kuruluş olarak bizzat Tanrı tarafından değil, bizzat insan tarafından oluşturulmuş bir birim olarak kabul ve tasdik edilmiştir. Dolayısıyladır ki, Vatikan'ın bu dünya ile ilgili tüm işleri, başta da siyasi, diplomatik ve ekonomik kararlarla, uluslararası ilişkileri "Dinsel" değil, "Dünyevi" olan bu kurum aracılığıyla ele alınır ve yönlendirilir.

Curia ilk Kez 1605'de diğer ülkelerdeki Kardinal Büyükelçileriyle çalışan Devlet Bakanlığı olarak kurulmuş, daha sonra 1721'de kendi içinde tüm Papa Devletlerinin Başbakanlığı adı altında bir makama sahip olmuştur. Papalığın Başbakanı aynı zamanda Dış işleri Bakanıdır. Şunu da belirtmek gerekir ki Curia, Tanrı tarafından öngörülmüş bir kurum olmadığı için gerekli görüldüğü takdirde Papa'nın emriyle ilga edilebilir.

KUŞBAKIŞI VATIKAN

Vatikan'daki "Tanrı-Devlet"inde irili ufaklı 200'den fazla bina vardır. Vatikan'ın üçte biri bina, üçte biri park ve üçte biri de kaldırımdır. Papalık makamının bulunduğu yere Roma'yla Vatikan'ı ayıran ünlü Bronz Kapı'dan girilir. Vatikan "Kent ve Devleti'ne giriş ise Bronz Kapı'nın yaklaşık 300 metre kadar sağında yer alan Saint Anne Kapı-sı'ndan yapılır, Araçlar ve halk Vatikan'a ancak buradan giriş yapabilirler. Kapılarda isviçreli Muhafızlar beklerler. Dilerlerse kimlik denetimi yapabilirler; içeriye sokup sokmamakla serbesttirler. Bronz Kapı ise sadece önemli törenlerde açılır. Bu kapıdan içeri girildikten yaklaşık 150 metre kadar ileride genişçe bir avlu ile buna bakan mahzeniyle birlikte beş katlı bir saray bulunur. Papalar işte burada otururlar. Pencereleri Vatikan'ın ve dünyanın en ünlü ve görkemli binasına bakar. Bu bina St. Peter Kilisesi'dir. 70.000 metre karelik bir alanı kaplayan bu Kilise, Vatikan "Tanrı-Kent"in en yüksek binasıdır.

Bronz Kapı'nın tam karşı sınırında, Papanın helikopteri için yapılmış olan küçük iniş pisti vardır. Onun sağında Vatikan Radyosu, onun yanında da yabancı öğrencilerin kaldıkları yurt binası yer almaktadır. Bu iki binanın arasında park bulunur. Parkın ucunda "Curia" sarayı vardır. Devlet olarak Vatikan buradan yönetilir. Parkın diğer alt yanına doğru Ilahiyat AKADEMiSi (Kardinaller Koleji) bulunur. Burası bir bakıma Papalığın Senatosu gibidir. Kolejin önünde Vatikan Müzesi, yanında paha biçilmez arşiviyle Vatikan Kütüphanesi yer alır. Bunlara bitişik binada Vatikan'ın "Laik Konsey" binası vardır. Vatikan'da bir de işçi sendikası vardır ve o da bu binadadır. Papanın sarayının uzantısında ise Vatikan Bankası bulunur, az ilerisinde de Vatikan'ın resmi yayını olan "Osservatore Romano" gazetesinin yönetildiği bina vardır.

V A T I K A N

l .2. VATIKAN'IN GIZLI ILIŞKILERI

* Vatikan'ın ve Papalığın tarihi sayısız cinayet, entrika ve skandalla doludur. Vatikan'da gece sapasağlam yatıp sabaha ceset o/arak kaldırılmak su içmek kadar olağan bir durumdur.

* Amerikalı Kardinal Joseph Bernardin, Amerikalıların Papa adayıydı. 1995'de ABD'deki Yahudi Merkezi'nde yaptığı konuşmada Katolik Kilisesi'ni eleştirdi ve "Anti-semitizm incil'den kaynaklanıyor" demek cesaretini gösterdi. Nedir ki bu açıklamasından bir süre sonra esrarengiz bir şekilde hastalandı ve öldü!"

* 1000 kişiyi geçmeden Vatikan bürokrasisi, 2500 işçisiyle dünyanın en kalabalık dinsel topluluğunu (yaklaşık 900 milyon) hiçbir aksama o/madan yönetmektedir. Bu gerçeği yeni öğrenen bir Amerikalı zencin kendini tutamamış ve "AMAN Tanrım! Meğer dünyanın en kârlı şirketi Vatikan'mış" deyivermişti.

* Vatikan 'kirli' iş/erinde daima taşeron kullanan devlettir. Bu pis işleri temizlemek mafyanın görevidir.

* Bugüne kadar gelip geçmiş 263 Papadan kaçının eceliyle, kaçının cinayete kurban giderek ö/düğü belli değildir. En yakın örnek, bugünkü Papadan önce Papa seçilen ve sadece 33 gün Papalık yapabilen l. John Paul'dur. Vatikan uzmanı araştırmacı David Yallop'un belgeleriyle açıkladığına göre bu Papa, Vatikan'ın içindeki bir "Konspirasyon=Fesat Örgütü" ile "P2Mason Locası"nın ortak girişimiyle öldürülmüştür.

* Vatikan'daki iktidar kavgasında önemli yer tutan Cizvitler en hızlı misyoner örgütüdür. Engizisyon Mahkemeleri'ni kurarak milyonlarca insanı yaktıran Dominikenler kadar acımasız olan Cizvitler, Türkiye'de ilk misyoner okulunu açan gruptur. 18 Kasım 1583'te Cizvitler tarafından açılmış o/an bu okul Karaköy'de-ki Saint-Benoit Lisesi olup bugün de faaliyetlerini sürdürmektedir.

* Vatikan'ın özellikle 2. Dünya savaşı sırasında güçlendirdiği müthiş bir istihbarat ağı vardır. Vatikan'ın içinden çeşitli ulusların istihbarat örgütleriyle birlikte çalışan Kardinaller çıkmıştır. Bunlardan bazıları daha sonra Papa yapılmışlardır, örneğin Papa 6. Paul, gizli istihbarat örgütleriyle içli dışlı olmuş bir Kardinal olarak tanınıyordu.

* * *

Vatikan'ın servetinin tam olarak ne kadar olduğu hiçbir zaman açıklanmayan bir sırdır. Yıllık gelirleri bazı kalemlerde açıklanır, yaptığı açıklamalar biraz da abartılarak gösterilir ancak mal varlığı tam olarak asla açıklanmaz. Vatikan tam bir "Bezirgan" gibidir; daima gelirlerinin azlığından yakınır ama ilginçtir ki her geçen yıl biraz daha zenginleşir, biraz daha fazla para

kazanır. Vatikan maliyesi yılda iki kez incelenir. Mali komisyonda kardinaller vardır ve başkan da (Prefektür denir) Amerikalı Kardinal Edmund Szoka'dır.

DÜNYANIN SERVETI SIR OLAN EN KÂRLI ŞIRKETI

Vatikan şu anda dünyanın en zengin devletlerinden biridir. Ünlü Vatikan uzmanı Peter Hebblethwaite'nin dediğine göre de bu devlet hiçbir özel girişimcinin ya da kapitalistin baş edemeyeceği kadar katı "Sosyalistçe" kurallarla yönetilmektedir. Aynı uzmana göre bu nedenle Vatikan yeryüzündeki tek Sosyalist Tanrı-Devleti sayılmalıdır. Gerçekten de Vatikan'da hiçbir devletin yapamayacağı bir "sistem" ve yönetim anlayışı yürürlüktedir. Gördükleri işe göre dünyada en az maaş ve ücret alan insanlar buradadır. Buna rağmen toplam 1000 kişiyi geçmeyen Vatikan bürokrasisi, 2500 işçisiyle dünyanın en kalabalık dinsel topluluğunu (yaklaşık 900 milyon) hiçbir aksama olmadan yönetmektedirler. Bu gerçeği yeni öğrenen bir Amerikalı zengin kendini tutamamış ve "Aman Tanrım! Meğer dünyanın en kârlı şirketi Vatikan'mış" deyivermişti. 600 kişinin yönlendirdiği 900 milyon insan koşulsuz olarak Vatikan'a bağlıdırlar ve onun emirlerine tabidirler. Dahası, onu korumak, geliştirmek ve gerçekte daha

da zenginleştirmekle yükümlüdürler. Bu emeklerine karşılık Papadan alabilecekleri tek "gelir" her Pazar günü Papanın onlar adına yaptığı şükran "Duası"dır, o kadar.

DÜNYAYI SARAN AĞ

Vatikan'ın doğrudan ya da dolaylı olarak sahibi olduğu veya yönlendirdiği günlük, haftalık ve aylık 200'den fazla gazete ve dergisi, 154 radyo istasyonu veya emisyonu, 49 TV kanalı veya kablolu yayını bulunmaktadır. Bu yayınlar 24 saat süreyle bütün dünyayı bir ağ gibi sarmaktadırlar. Vatikan'ın gelirleri başta her ülkedeki Katoliklerden kesilen Kilise Vergisi; Aidatlar; Bağışlar; Şirket Gelirleri; Hisse Sene-di-Tahvil Bono gelirleri; Bankacılık ve Faiz gelirleri; hediyelik eşya satışlarıyla elde edilen gelirlerden oluşmaktadır. Basın yayından elde edilen reklam gelirleri de epeyce tutmaktadır. Vatikan'ın diğer bir gelir kaynağı da Hıristiyanlığı temsil eden kişileri, örneğin Isa'yı, Meryem'i, azizleri veya sembolleri (Haç gibi) pazarlayarak kazandığı kazançlardır. Bu açıdan bakıldığında Vatikan'ın kendi Tanrısını (Isa) ve dinini en iyi pazarlayan holding olduğu apaçık görülebiliri

Vatikan'ın gelirleri sadece bunlar değildir. Vatikan, dünyanın önde gelen birçok şirketinde hissedardır. Çeşitli ülkelerde sayısız gayrimenkulu vardır. Birçok bankanın ortağıdır. Özellikle giyim ve turizm sektörlerinde çok kâr getiren yatırımları vardır. Avrupa Birliği içinde Vatikan'a bağlı olarak çalışan "Katolik Tekstil Sanayicileri Birliği" onun çıkarlarının yöneticisi durumundadır. Benzer şekilde ayakkabı, yiyecek ve enerji ile inşaat sektörlerinde de kârlı yatırımları ve ortaklıkları vardır.

Sözün kısası, 200 milyon nüfuslu ABD'yi yönetebilmek için sadece Washington'da 250.000 devlet memuru bulunduğu düşünülürse Vatikan "Mucizesi (!)" daha iyi anlaşılır. Ihraç malı olarak sadece "Dualar ve Emirleri" olan bir devletin dünyanın en kalabalık topluluğunu

yönetip dünyanın en zengin devletlerinden biri olabilmesi başka hangi sözcükle tanımlanabilir ki...

VATIKAN'DA iKTIDAR KAVGASI

Böylesine zengin ve güçlü bir devletin başında kim olmak istemez ki? Bu nedenle Vatikan'ın içinde sürekli bir mücadele yaşanmaktadır. Vatikan'da etkileri ve güçleri tartışılamayacak başlıca altı akım vardır.

Bunlardan ikisi "Laik", dördü "Dinsel" niteliktedir. Laikler OPUS DEI (Tanrının Işleri demektir) ile Malta Şövalyeleri'dir. OPUS DEl, Ispanyol asıllıdır ve sadece 65 yıllık bir örgüttür. Buna rağmen günümüzde Vatikan'da en etkili olan "Laik" kurumdur. Gizli bir örgüt olan OPUS DEl'nin tüm üyeleri Katolik meslek sahiplerinden oluşmakta fakat her ülkede örgütten sorumlu bir Kardinal bulunmaktadır. Vatikan pasaportu taşıyan bu Kardinallerin dokunulmazlıkları vardır ve sadece Papaya karşı sorumludurlar. Curia bile bunlara diş getirememektedir.

Malta Şövalyeleri ise öncekinden çok daha eski ve köklü, aristokratik bir örgüttür. Bu da önceki gibi kapalı devre işleyen bir örgüttür ve ününü Türklere karşı Katolik inancını savunarak edinmiştir, ilkin Rodos'ta kurulmuş, burası Osmanlı'nın eline geçince Malta'ya sürülmüşlerdir. Türklüğe ve Islamiyet'e kökten karşı bir örgüttür. Ilginçtir ki bu sofu Katolik örgütü, ölümünden bir yıl önce Turgut Özal'a özel statü sağlayarak onursal üyelik beratı vermişti!

ENGIZISYONUN MUCIDI

Vatikan'ın iç siyasetinde ve çekişmelerinde dört dinsel akım etkili olmaktadır. Bunlardan birincisi, Dominiken tarikatıdır. Bunlar için en önemli olan husus kurum olarak Kilisenin sürekliliğinin korunması ve her koşul altında savunulmasıdır. Dominikenler, "Önce Kilise" diyen tarikattır, Aristokratik ama aynı zamanda da gaddar ve dogmatik olmakla tanınırlar. Ortaçağın Engizisyon Mahkemeleri'ni bunlar kurdurmuşlar ve milyonlarca insanı -özellikle cadı diye nitelendirdikleri kadınları-yaktırmışlardır.

. Dominikenler tam karşısında Fransiskan Tarikatı vardır. Bunlar içinse önce Roma'daki Kilise değil, "Önce Hıristiyanlık" gelir.

Fransiskanlar yoksulluklardan yana, din adına karşılıksız çalışan keşişler topluluğudur. Onlar için önce Kilise veya Papa değil, Hıristiyanlığın yeryüzünde egemen olması önemlidir.

Üçüncü topluluk Fransiskanlar kadar çalışkan ama Dominikenler kadar acımasız olabilen Cizvitler Tarikatıdır. Bunlar Katolik aleminin

KIRLI IŞLERINDE MAFYAYI KULLANAN DEVLET

Vatikan'ın ve Papalığın tarihi sayısız cinayet, entrika ve skandal-la doludur. Bugüne kadar gelip geçmiş 263 Papadan kaçının eceliyle, kaçının cinayete kurban giderek öldüğü belli değildir. En yakın örnek, bugünkü Papadan önce Papa seçilen ve sadece 33 gün Papalık yapabilen I. John Paul'dur. Vatikan uzmanı araştırmacı David Yallop'un belgeleriyle açıkladığına göre bu Papa, Vatikan'ın içindeki bir "Konspiras-yon=Fesat Örgütü" ile "P2 Mason locasının ortak girişimiyle öldürülmüştür. Vatikan'da gece sapasağlam yatıp sabaha ceset olarak kaldırılmak su içmek kadar olağan bir durumdur.

Vatikan'ın özellikle 2. Dünya Savaşı sırasında güçlendirdiği müthiş bir istihbarat ağı vardır. Vatikan'ın içinden çeşitli ulusların başta Fransa, Polonya ve ALMANYA istihbarat örgütleriyle birlikte çalışan Kardinaller çıkmıştır. Bunlardan bazıları daha sonra Papa yapılmışlardır. Örneğin 1978'de eceliyle ölen Papa 6. Paul, gizli istihbarat örgütleriyle içli dışlı olmuş bir Kardinal olarak tanınıyordu. Vatikan "Kirli" işlerinde daima taşeron kullanan bir devlettir. Bu pis işleri temizlemek Mafyanın görevidir.

Vatikan'ın siyaset aleminde de yarı-gizli yarı-resmi desteklediği partiler ve siyasetçiler vardır. Bunlara en iyi örnek Almanya'daki CDU/CSU (Hıristiyan Demokratlar) ve Isviçre'deki CVP (Hıristiyan Halk Partisi) çizgisidir. Vatikan'ın bu ve diğer birçok siyasi yapıyla, örneğin öğrenci ve işçi kuruluşlarıyla, organik bağları vardır. Bunlara yeri geldikçe değineceğim. Vatikan, BM'de, UNESCO'da, FAO'da, AB'de ve OAS (Amerika Devletleri Örgütü) de "gözlemci" statüsündedir.

V AT I K A N

1.3. ATEIZMIN KAYNAĞI: VATIKAN

* Ateizmin kaynağı bizzat Roma Kilisesi olup özellikle de son 400 yılın ilk öncü Hıristiyan kökenli Ateistlerinin hep bu kiliseden çıktıkları görüldü.

* Fransa'da patlayan ihtilal, Kilise/Manastır çekişmesini de Kilise lehine sona erdirmişti. Kilise, Fransız Laisizmi'nin esasını teşkil eden din adamı düşmanlığı (Anti Klerikalizm) konusunda Manastırları ve daima asi davranmış olan Keşişleri ihtilalcilerin önüne itmişti. Böylelikle binlerce keşiş öldürülmüş ve manastırlara ait tüm mal varlıkları devlete devir edilmişti. Daha sonra Kilise bunların bir kısmını yine kendi malları arasına katmakta gecikmemişti.

* Papaz Vanini ateistliğini ilan ettiği zaman (1614) ne Darvin, ne Kari Marx, ne Engels, ne de günümüzün modası "Doğa Tapıcısı" yeşiller ve çevreciler vardı.

* ilginçtir ki, Avrupa'da cinsel hayatı ve genelevleri de Roma Kilisesi yönlendirmişti. Volter'in yazdığına göre Paris'teki genelevler, bizzat Katolik Kiliseleri tarafından "sağlık" denetiminde genelevlerinin daha temiz ve kızlarının da daha sağlıklı olduklarını duyuran ilanlar veriyorlardı.!

* Vatikan, "Ateizme karşı birlikte mücadele" yemi ile "Dinler arası Diyalog" oltasını Türkiye ve Islam alemine attı. Fakat, Papa 2. Jean Paul'ün "dürüst ateistler de cennete gider" sözü hem ateizmin kaynağının kim olduğunu hem de bu oltanın ne anlama geldiğini bir kez daha ortaya koydu.

* * *

Bütün dünyada kısaca Papa denilen şahsın resmi sıfatı Papa değildir. Üç ayrı sıfatı vardır. Ve Papa'ya ancak bu sıfatlarıyla hitap edilebilir. Bunlardan ilki, "Supreme Pontiff tir.

Bu, en üst düzeydeki ruhani önder anlamına gelir. Roma Imparatorluğu döneminden kalma bir sıfattır. O dönemde imparatorlar kendilerine "Pontifus Maximus" dedirtiyorlardı. Bu, "en yüce ruhani ve dünyevi buyurucu" anlamına geliyordu. Imparatorluk yıkılıp Hıristiyanlık egemen din haline gelince Papalar kendilerine geçmişteki imparatorlar gibi bu sıfatı taktılar. Papaların resmi evraklarda ve belgelerde kullandıkları ilk sıfatları budur.

Ikincisi Papalar, "Roma Başpiskoposudurlar. Dikkat edilirse Vatikan'ın değil, 1926'ya kadar Kutsal-Kent statüsünde olan Roma'nın başpiskoposudurlar. Bu sıfatı özellikle Doğu ve Ortodoks Kiliseleri tarafından öne çıkartılır. Ortodokslar, Papa'ya yazılı metin göndermek isterlerse en fazla "His Holliness Pope" diye yazarlar ve bununla da makamının önemli ve kutsal olduğunu vurgulamış olurlar, kendisinin değil.

Papaların üçüncü sıfatı ise "Holy Father (Kutsal Peder)"dir. Bu sıfat onların belki de en eski, en anlamlı sıfatıdır. Hıristiyanlığın ilk yüzyılından kalma, siyasi ve ideolojik olmaktan çok sempati toplamak amacıyla verilmiş sembolik bir babalık mevkiidir. Kutsal Peder nitelemesi aynı zamanda Ana (Bakire) sayılan Evrensel Kiliseyle (Katolik demek Evrensel demekti) evli oluş anlamına gelir. Diğer bir deyişle sembolik olarak Ana'dan (Kilise) doğmadan yani Vaftiz olmadan Kutsal Baba'nın evladı olunamaz.

Papaların Hıristiyan olmayan devlet ve siyaset adamları için de ayrı bir sıfatı vardır. Örneğin Müslüman bir devlet adamı Papa'ya doğrudan yukarıdaki üç sıfatla hitap edemez. "His Holliness" veya "Your Holliness" demek zorundadır. Yani, temsil ettiği makamı itibariyle Kutsal sayılan kişi olarak tanımlanır. Benzer şekilde Kardinal Büyükelçiler için de "6kselans" denilir. Diğer Kardinallere de "Monsenyör" denilir. Bu hitaplar çok önemlidir. Bunların ne zaman, kime, nasıl kullanılacakları bilinmeden Vatikan mensuplarıyla görüşme yapılamaz.

PAPALAR VE MODERN DEVLET

Papalık ve daha sonraki yüzyıllarda ortaya çıkan Papalık Devletleri yüzyıllar boyunca dünya siyasetine ve askeri, diplomatik ve eko-

nomik dengelere yön vermişlerdir. Papalarla Müslümanlar ve Osmanlılar arasında çok yoğun ilişkiler kurulmuş, karşılıklı askeri ve siyasi girişimler yapılmıştır. Bunlara ilerde değineceğim, Ama önce Papalık kurumunun günümüz dünyasına armağan ettiği en önemli toplumsal-tarih-sel gelişmelerden birinin üzerinde durmakta yarar vardır. Bu, "Modern Devlet" veya diğer bir deyişle "Ulus Devleti" fikri ve oluşumudur. Papaların ve onların devletlerinin günümüzde etkili olan Ulus Devleti'ni yapan temel taşları hazırlayanlar oldukları inanın bir çok toplumbilimci tarafından dahi bilinmez, Ama gerçek budur. Ulus Devleti'ni ortaya çıkartan ve yaşatan kurumların tamamına yakını gerçekte ilk kez Papalar ve onların "Kilise Hükümetleri" bulmuşlar ve tarihe aktarmışlardır. Bu nedenle Roma Kilisesi, Batı Avrupa'da ortaya çıkan Ulus Devleti'nin öncüsü durumundadır. Örneğin, Ulus'u "Devlet" yapan en önemli kavramı, "Egemenlik" kavramını ilk kez formüle edip bunu "Hükümdarların Uhdesine" veren

yine bir Papa, 2. Pius olmuştur. Bu Papa 1453'de Istanbul'un Osmanlı'nın eline geçmesi üzerine "Egemenlik" kavramının imparatorlara ait olduğunu bir belge yayınlayarak onaylamıştır.

Papalık tarihi araştırmacısı Paolo Prodi'nin belirttiği gibi Roma Kilisesi, günümüz Batı Hıristiyan aleminde yer alan modern devletlerin temel esaslarını oluşturan yargı sistemlerini; üst mahkemeleri; hiyerarşik yargı kurumlarını ve pozitif hukuku Avrupa'ya ilk sokan kurumdur. Daha önce ne krallar ne de halk bu tip bir yargıdan ve hukuktan haberdardılar. Ilginçtir ki ilk avukatlar da Kiliseden çıkma papazlardı. Bunlar Prenslerin ve Kralların himayesine girerek o yüzyıllarda çoğunluğu okuma yazma dahi bilmeyen kralların Kilise karşısındaki haklarını ve toprak bütünlüklerini savunmuşlardı, Avrupa'da ilk sınır belirlemeleri işte bu Papaz-Avukatların bilgileri ve gayretleriyle oluşmuştu.

Ikincisi, Papalık tüm Avrupa'da ilk kez toplu vergilendirme yöntemini uygulamaya sokmuştu, ayrıca Roma Kilisesi, tarihte ilk kez Dış Işleri Bakanı kullanmış, elçilik ve konsolosluklar tesis etmiştir. Ilk kez paralı asker kullanan, düzenli ordu kuran da onlardı. Matbaa ve yayıncılık alanında gelişmeler yaptırmış olan da onlardı.

Benzer şekilde ilk "Vaşak Kitaplar" listesini (lndex) hazırlatan da onlardı. Postacılık da ilk kez onlar tarafından örgütlenmiş, dağıtım ağları kurulmuştu. Para basımı tekniğini geliştiren ve ilk kez "Senet" kullanımını yasal faizlere uygulayan da onlardı.

Ilginçtir M. Avrupa'da cinsel hayatı ve genelevleri de Roma Kilisesi yönlendirmişti. Volter'in yazdığına göre; Paris'teki genelevler, bızzai Katolik Kiliseleri tarafından "sağlık" denetiminden geçirilen genelevlerinin daha temiz ve kızlarının da daha sağlıklı olduklarını duyuran ilanlar veriyorlardı.!

DIN. PAPALIK VE ATEIZM

Gerçekten Ateizmin kaynağının bizzat Roma Kilisesi olduğunu söylesem şaşardınız, değil mi? Nasıl olur da Tanrıdan başka güç tanımayan ve onun adına kurulduğu ve hareket etmekte olduğu varsayılan bir kurum, Kilise, Tanrıtanımazlığın kaynağı olur? Ama olmuştur. Özellikle de son 400 yılın ilk öncü Hıristiyan kökenli Ateistleri hep bu kiliseden çıkmışlardır. Özellikle de 15. ve 16. yüzyıllarda papazlık eğitimi görmüş, yıllarca Hıristiyanlığın "Tanrısı" için çalışmış fakat hayatlarının belli bir dönemine gelince Ateizme geçmiş ve bu kez de aynı Tanrıya karşı amansızca mücadele etmeye başlamış sayısız papaz vardı, işte sizlere bunlardan adı gündelik hayatta geçirilmeyen, sadece Vatikan kayıtlarında bulunan ve 34 yaşındayken 1619'da Ateizm suçlamasıyla yakılarak idam edilmiş olan böyle bir papazın kısa öyküsü.

Avrupa'da Ateizmin tarihini belgeleyen araştırmacı Nicholas Davidson'un Vatikan kaynaklarından çıkarttığı Giulio Cesare Vanini 1585'de doğmuştu. Ailesi onu küçük yaşında Cizvitlerin yönettiği okullara göndermiş sonra da yine aynı tarikatın yönettiği Napoli Üniversi-tesi'ne sokmuştu. 1603'de Vanini, çok sofu ve oldukça gizemli bir tarikat olan "Karmelitler"e kabul edilmişti. 1606'da Vanini, Karmelit keşişi olarak hukuk doktoru olmuştu. 1608'de Padua'ya, buradaki üstün başarısından dolayı da 1611 'de Venedik'e atanmıştı. Ama ne olduysa bundan sonra olmuştu. 1612'de Karmelitler'le bozuşan genç adam, ingiltere'ye kaçmak zorunda kalmıştı. Fikir ve din suçlusu sayılan Vanini burada Hıristiyanlığın Tanrısı'nı (Isa) kabul etmediğini ilan etmiş ve bu görüşlerini yaymak için Hollanda'ya, Liyon'a ve Paris'e gitmişti. Bu arada iki kitap yazmış ve bunlar 1615-16'da yayınlanmıştı. Özellikle ikinci kitabı. De Admirandes'de öne sürdüğü fikirler günümüzde kendisini keskin Ateist sanan bir

çok tatlı su entelektüelin dudaklarını uçuklata-cak mahiyetteki fikirlerle doludur. Vanini, aynen, "kendisi madde olma-

yan bir Tanrı nasıl olur da maddi bir dünya yaratmış olabilir ki" diye sözüne başlamış ve eklemişti: "Sonsuz olan Maddedir, Ruh değildir". Benzer şekilde "cin, peri ve şeytanın bizzat Kilise tarafından uydurulmuş gerçekte varolmayan yaratıklar" olduklarını söylemişti. Vanini, "Beleş" yaşamak isteyen papazların halkı korkutmak amacıyla böyle yalanlar söylediklerini yazar. Kutsal Kitapta yer alan "Doğuş" olayıyla alay eden Vanini, kendi görüşünü şöyle özetlemişti: "Insan hayvandan gelmedir, onun ileri bir aşamasıdır, temizidir. Sizler de Doğa'dan başka hiçbir güce sakın tapmayın. En büyük ve tek güç madde ve doğadır." Vanini görüşlerini anlattıktan sonra var gücüyle Hıristiyanları "Dinsizleştirmeye" adamıştı kendisini. Vanini'nin söz konusu kitapları Vatikan'ın "Vaşak Kitaplar" listesindedir hâlen, hem de aradan 380 yıl geçmiş olmasına rağmen.

Papazlıktan dönme Ateist Vanini bunları yazdığı zaman (1614) ne Darvin vardı evrim kuramını geliştiren, ne Kari Marx vardı Madde'ye felsefi sonsuzluk kazandıran, ne de günümüzün modası "Doğa Tapıcısı" yeşiller ve çevreciler... Ilginçtir ki günümüzde kendisini keskin Ateist sanan biri, futbolcu Maradona'yı veya baldır-bacak şöhreti Madon-na'yı daha fazla tanımak için onlarla ilgili her yazıyı okuyabilir ama Vanini'nin hayatını merak edip okumak isteyeceğini hiç sanmam.

KILISE ILE MANASTIR KAVGASI

Katolik Kilisesi (Roma) ile ona bağlı olan manastırlar daima birbirlerine zor tahammül eden kuruluşlardır. Dolayısıyla Katolik Hıristiyanlık'ta alttan alta ve konunun dışındakilerce bilinmeyen bir Kilise-Manastır çatışması yaşanmaktadır. Katolik aleminde, Türkiye'deki okurlara anlatabilmek için bir ayrım yaparak söylersek, Papazlar ile Keşişler (Monks) arasında çatışma vardır, diyebiliriz.

Kilisede, yaptığımız bu kaba hatlı ayrıma göre iki tip din adamı vardır. Bunlardan çoğunlukla "Priest=Papaz" diye bilinenlere "SEKÜLER" denilir. Bunlar Kiliselerde görevlidirler ve insanların gündelik işleriyle uğraşırlar, Ana hatlarıyla söylersek bu papazların ilk hedefi dünyayı ellerinden geldiğince "insancıllaştırmaktır. Dolayısıyla gündelik siyasetle, sendika hareketleriyle, işçi-öğrenci eylemleriyle, bankacılıkla, tek-

nolojiyle vd. ilgilenmek zorundadırlar. Çünkü bunları bilmeden Kiliseleri'ne gelen Katoliklere yardımcı olamazlar. 8u bakımdan, örneğin futbol maçına gidip amigoluk yapan papazlarla, diskoteklerde şarkı söyleyen rahibelere sıkça rastlanılır.

Ama keşişler böyle değildirler. Onlar, kendilerini kapattıkları manastırlarından çıkmayı pek sevmezler. Gündelik basını bile çok ender izlerler. Dış dünyayla olabilecek en az şekilde ilgilenirler. Hatta bir çok manastır, kendi yiyeceğini, kendi giyeceğini kendisi üretir, dışardan almaz. Televizyon gibi, bilgisayar gibi "modern" teknolojiyle pek ilgilenmezler. Işte biraz genelleştirerek tanımladığımız bu din adamlarına da "Regulars" (Müdavimler, Daimiler) denilir. Bunlar günlerini yoğun ibadetle geçirirken, örneğin Miami'deki bir Katolik papaz aynı saatlerini bir beyzbol karşılaşmasında etrafına topladığı güzel kızlarla amigoluk yaparak geçiriyor olabilir.

tırlara ait tüm mal varlıklar, devlete devir edilmişti. Daha sonra Kilise bunların bir kısmın, yine kendi mallar, arasına katmakta gecikmemişti Sonuçta özellikle Fransa'da ve diğer Katolik ülkelerde manastırların etkiler, zayıflamış ve yoksullaşarak bir çoğu kapanmak zorunda kalmışlar-

KÖYLÜLERI AYAKLANDIRAN KEŞIŞLER

Özellikle 11. ve 12. yüzyıllarda Papa seçimlerinde işte bu iki ayrı gurup arasında çok yoğun mücadeleler geçmiştir. Roma Kilisesi'ne karşı en ağır eleştirileri manastırlarda kalan keşişler başlatmışlardır. Onlara göre her geçen gün zulmünü arttıran ve zenginleşmeye doymayan Kilise ve onun Papaları, Hıristiyanlığı yozlaştırıyorlardı. Avrupa'da-ki ilk köylü ayaklanmalarını kışkırtanlar ve yönlendirenler keşişler olmuştu. Köylüleri Kilise yıkmaya ve yakmaya çağıran keşişler Papanın tartışılmaz otoritesini sarsmışlardı. 13. ve 14. yüzyıllarda ilk kez feodal prenslere ve krallara sığınarak onları, artık diktatörleşmiş olan Papalara karşı

örgütlemişlerdi. 15. ve 16. yüzyıllarda Avrupa keşişler tarafından kışkırtılmış. Papalar ve onlara bağlı Prensler tarafından soyulmuş köylülerin isyanlarıyla doluydu.

18. yüzyıla gelindiğinde Fransa'da patlayan ihtilal, Kilise/Manastır çekişmesini de Kilise lehine sona erdirmişti. Fransa'da "Laiklik" işte ilk kez resmen Kilise/Manastır çekişmesine son vermişti. Kilise, Fransız Laisizmi'nin esasını teşkil eden din adamı düşmanlığı (Anti-Klerikalizm) konusunda Manastırları ve daima asi davranmış olan Keşişleri ihtilalcilerin önüne itmişti. Böylelikle binlerce keşiş öldürülmüş ve manas-

V A T I K A N

1 .4. ESRARENGIZ POLONYALI, AĞCA VE GIZLI ÖRGÜTLER

* Popa 2. John Paul, Papalık tarihinde, Papa seçilen ilk Slav kökenli Polonyalı oldu. Bu esrarengiz Polonyalı ilginçtir ki Popa olmadan önce Polonya Komünist Partisi gizli polisi ve CIR tarafından korunuyordu, Ağca tarafından vurulduğunda ise araştırmayı NSA (Ulusal Güvenlik Ajansı) yapmış, iki rakip örgüt Cifi ve KGB de ne hikmetse ağız birliği ederek birbirlerini aklamayı yeğlemişlerdi.

* Papalık seçimlerinde Vatikan'ın tüm iç dengeleri ve uluslararası siyaset çok önemli bir yer tutar. Gerçi inanca göre Papayı, Kutsal Ruh seçiyordur ama gerçekte ClA'sından KGB'sine ve MOSSAD'a kadar tüm istihbarat örgütleri de Kutsal Ruh'un seçiminde parmak oynat/yarlardır.

* Şu andaki Papa 2. Jean Paul, gizemli ve esrarengiz bilgilere, sırlara çok düşkün bir Popa oldu.

* Ağca olayının en ilginç tarafı, KGB ve CiA ile Amerika'nın en gizli güvenlik ve istihbarat örgütü NSA'nın arasındaki gizli yazışmalardadır. Çok ilginçtir ki Papa suikastını araştırma görevini CiA değil, NSA yürütmüştür, Ama olayda KGB'nin hiçbir suçunun olmadığını dünyaya CIR duyurmuştur ve bünyesindeki görevli gazetecilerle bu kanıyı pekiştirmiştir. Olayda CIA'nın hiçbir dahli olmadığını da bizzat KGB açıklamıştı. Bu iki rakip örgüt ne hikmetse bu konuda ağız birliği ederek birbirlerini aklamayı yeğlemişlerdi.

* 13 May ıs 1981'de, Roma'dakıSen Piyer Meydanı'nda Papa, Mehmet Fili Ağca tarafından vurulmuştu. Esrarengiz Polonyalı Papa, bu olayı da kendisine iletilmiş ilahi bir sır, esrarengiz bir olay olarak yorumladı.

* * *

Papaların seçimi çok önemli bir olaydır. Ilkin şunu belirtmek gerekiyor. Papa seçilen şahıs bu "Taht'ta ölünceye kadar kalır. Papalıktan istifa etmek diye bir olay yokVATIKAN VE TAPINAK ŞÖVALYELERI*Aytunç ALTINDAL

PAPA SEÇIMINDE PARMAK OYNATANLAR

Ölen Papanın yerine seçilecek olan Kardinali, Papalığın Senatosu sayılan Kardinaller Koleji'nin üyeleri belirlerler, Ancak tüm Kardinaller bu seçime katılamazlar. Yaşları genellikle 80 ve daha yukarı olanlar bu zor ve meşakkatli seçime dayanamayacakları gerekçesiyle oy kullanmaya çağrılmazlar. Kardinaller Koleji'nde bazı değişikliklerle -örneğin ölüm, hastalık, bunama- 110 ile 120 arasında Kardinal bulunur. 2. John Paul'un seçimine 111 kardinal katılmıştı. Papaların seçimi Şistine Chapel denilen küçük kilisede yapılır. Papanın ölümünden sonra çağrılı olan Kardinaller bu küçük kiliseye alınırlar ve Papayı seçinceye kadar bir daha dış dünyayla görüştürülmezler. 6u seçim bazen günlerce bazen haftalarca hatta aylarca sürer. Ve Papanın seçildiği bu küçük kilisenin bacasından tüttürülen beyaz dumanla dünyaya duyurulur. Dumandan sonra karar değiştirilemez. Kim seçilmişse tüm Katolik aleminin ona itaat etmesi gerekir. Böylece 900 milyon insana sözünü geçirtecek olan bir önder sadece

100 kadar yaşlı insanın verecekleri oylarla seçilmiş olur. Papalar Teslis'de (Trinite) yer alan Kutsal Ruh tarafından isa'nın Havarileri'nin en büyüğü ve ilk Papa kabul edilen Aziz Peter'in vekili olarak seçilirler. Papa seçiminde oy birliği değil oy çokluğu aranır.

Papalık seçimlerinde Vatikan'ın tüm iç dengeleri ve uluslararası siyaset çok önemli bir yer tutar. Gerçi inanca göre Papayı, Kutsal Ruh seçiyordur ama gerçekte ClA'sından KGB'sine ve MOSSAD'a kadar tüm istihbarat örgütleri de Kutsal Ruh'un seçiminde parmak oynatıyorlardı. Örneğin 2. John Paul adını alarak Papa olan Krakov Kardinali Karol Wojtyla (Voytila) hiç kimsenin favorisi olmadığı halde Papa seçiliver-mişti. Bu nedenle 2. John Paul'un "Olağanüstü" bir gücü olduğuna inanılmıştı.

ESRARENGlZ BiR PAPA

Karol Jozef Wojtyla. 18 Mayıs 1920'de Güney Polonya'daki Wa-dovice kentinde doğmuştu. Doğduğu gün Polonya, Sovyet ordularına karşı, son iki yüz yıl içindeki ilk zaferini kazanmıştı. Karol üç aylıkken Polonya ordusu bu kez de sayıca çok üstün olan Sovyet ordusunu Varşo-

va'nın varoşlarındaki Vistül nehri önünde durdurmuş ve geri püskürtmüştü. Polonya'da bu zafere "Vistül Mucizesi" denilmişti. Ve bu mucizeyi de Meryem Ana'nın yaptığına inanılmıştı. Resmi literatürde bu zafer 1683'de Merzifonlu Kara Mustafa Paşa'nın Viyana kapılarından püskürtülmesinden sonra dindar Katoliklerin Hıristiyanlığın düşmanı güçlere karşı kazandıkları ikinci büyük zafer olarak değerlendirilmektedir.

Karol'un babası subay, annesi ev kadınıydı, Annesini sekiz yaşındayken, kız kardeşini doğumundan sonra, erkek kardeşini de on bir yaşındayken kaybetmişti. Babası öldüğü zaman Karol 21 yaşındaydı. Şu anda ailesinden hiç kimse yaşamamaktadır. Gençliği zorluklar, yoksulluk ve acılarla geçmiştir.

Karol, Papa seçildikten sonra Hıristiyan aleminde ilk kez selefi Papa tarafından bir araya getirilmiş olan John Paul adını aldı. Bu çok anlamlı bir olaydı. Çünkü Aziz John'a ve onun yazdığı incil bölümüne (Gos-pel) ağırlık tanıyanlarla, Aziz Paul'a ağırlık tanıyanlar hiçbir zaman tam ve mutlak bir uyum içinde olmamışlardır. Neredeyse iki kutup, iki ayrı anlayışı temsil eder John ve Paul. Dolayısıyla bunları bir araya getirmek ve bu iki Aziz adına davranmak çok zor bir görevdir. Papalık tarihinde sadece altı Papa, Paul adını kullanmışken 23 Papa John adın yeğlemişti. (Bunlardan 22. John hiç sevilmediği için atlanır). Bu iki akımın en ilginç tarafı, Paul ne denli gerçekçiyse, John'un da o denli gizemli olmasıdır. John Paul adını alan Karol da böyle oldu. Gizemli ve esrarengiz bilgilere, sırlara çok düşkün bir Papa oldu Karol Wojtyla. Her gün yedi saatini duaya ayırdı. Mayıs 1981'de Mehmet Ali Ağca tarafından vurulunca bunu da kendisine iletilmiş ilahi bir sır, esrarengiz bir

olay olarak yorumladı. 13 Mayıs'ta yapılan suikastı gerçekleştiren Türk'ün adının 13 harften oluşması ve bu sayının Hıristiyan ezoterizmindeki (batini, gizli bilimler) önemini yorumlayarak bu suikastle Meryem Ana'nın kendisine bir sır ilettiğini söyledi ve suikastı bir "Armağan" olarak değerlendirdi. Papa, suikastten bir ay sonra Kardinaller Koleji için yaptığı açıklamada bu olaydan sonra Meryem Ana'nın Portekiz'deki ünlü Kutsal Patıma aracılığıyla kendisini koruduğunu ve kendisine bir sır tevdi ettiğini açıkladı.

PAPA VE GIZLI ÖRGÜTLER

Karol, tiyatro eserleri yazmış, şarkıcılık ve aktörlük yaparak geçimini sağlamıştı, Aynı zamanda şairdi. Komünist Polonya'da din görevlisi olduğu halde yazıları Batı basınında yayınlanmıştı. Bunda da iki gizli örgüt rol oynamışlardı. Polonya Komünist Partisi'nin gizli polisi ile CIA... Papa, ilginçtir ki bu iki örgüt tarafından da korunmuş ve dolaylı olarak desteklenmişti. Onun en tutarlı biyografisini yazan Tad Szulc, bu hususlara dikkat çekmeden edememişti.

Gerçekten de şimdi Ağca olayını değerlendirirken düşünüyorum da 25 Kasım 1979'da Kartal-Maltepe Cezaevinden kaçan/kaçırılan Ağca ertesi gün Milliyet gazetesine bir mektup gönderip Papayı da öldüreceğini öne sürmüştü, Ağca'nın bu tehdidinin yayınlanmasından tam üç gün sonra Karol Wojtyla, 2. John Paul olarak Türkiye'yi ziyaret etti ve izmir'deki Meryem Ana evine giderek Hacı oldu. Papa Türkiye'ye gelmeden bir başka islam ülkesine, Pakistan'a gitmişti. 16 Şubat 1981 'de Karaçi'de konuşma yapacağı stadyuma gelirken yolda polis arabasını durdurmuş ve yavaşlatmıştı. Işte bu yavaşlatılmış yolculuk Papanın hayatını kurtarmıştı. Çünkü tam konuşacağı kürsünün önünde bir el bombası patlamış ve kürsüyü koruyan şahıs ölmüştü, Ağca, işte bu suikastten sonra Papaya suikast düzenleyen ikinci Müslüman'dı.

Ağca olayının kanımca en ilginç tarafı, KGB ve ClA ile Amerika'nın en gizli güvenlik ve istihbarat örgütü NSA'nın (Ulusal Güvenlik Örgütü) arasındaki gizli yazışmalardadır.

Bunlardan KGB'yi bağlayanların bir kısmı açıklanmıştır. Çok ilginçtir ki Papa suikastini araştırma görevini ClA değil, NSA yürütmüştür, Ama olayda KGB'nin hiçbir suçunun olmadığını dünyaya ClA duyurmuştur ve bünyesindeki görevli gazetecilerle bu kanıyı pekiştirmiştir. Öte yandan olayda ClA'nın hiçbir dahli olmadığını da bizzat KGB açıklamıştı. Kısacası bu iki rakip örgüt ne hikmetse bu konuda ağız birliği ederek birbirlerini aklamayı yeğlemişlerdi.

Karol, gençliğinde Bernardine tarikatı tarafından yetiştirilmişti. Meryem Ana'ya olan aşırı bağlılıklarıyla tanınan bu tarikat üyeleri mucizeleri de çok önemserler. Nitekim bir önceki l. John Paul garip bir şekilde sadece 33 gün Papalık yaptıktan sonra ölüverince Karol, haberi aldığında yanında bulunan birine, "Tanrı esrarengiz yollar açıyor. Yakında Meryem bana yol gösterecektir" demişti. Bu sözlerinden birkaç

hafta sonra Karol, 16 Kasım 1978'de saat tam 5:17'de Papa seçilmişti. Seçilmesinden üç yıl kadar sonra 13 Mayıs 1981'de saat tam 5:17'de Ağca tarafından vurulmuştu.

Karol Wojtyla, Papalık tarihinde. Papa seçilen ilk Slav kökenli Polonyalıydı. Tam 455 yıl sonra Papa seçilen ilk Slav, Karol, 1870'den sonra Vatikan'dan ayrılmak istemeyen Papaların tersine dünyayı dolaşarak Papalık rekoru kırmıştı. 2. John Paul'un bir ilginç özelliği de kendi döneminde, hiçbir dönemde olmadığı kadar şahsı Azizlik mertebesine yükseltmiş olmasıydı. Katolik alemindeki 10.000'den fazla Aziz yetmezmiş gibi Karol, 180 kişiyi daha Azizliğe giden yola çıkarmış ya da Aziz yapmıştı. Listesinde daha 2000 kadar isim vardı. Son olarak da 23. John'u Aziz yaptı.

Gençlere ve çocuklara düşkün olan 2. John Paul, onlarla şakalaş-tığı ve dans ettiği için kendisine "Kutsal Ruh'un John Travoltası" denilmişti. Meryem'i ve Isa'yı durmaksızın andığı için de "John Paul Superstar" lakabı takılmıştı, Ama en ilginç takıyı Iran'ı yorumlayınca kazanmıştı. Iran'da Islam'ın geri gelişini "Müslümanlar Allah'a geri döndüler. Darısı Avrupa'nın başına" şeklinde yorumlayınca solcu basın kendisine hemen bir ad bulmakta gecikmedi: Ayetullah Wojtyla!

CIZVITLERIN GAZABINA KARŞI OPUS DEl

Wojtyla çok yönlü karizmatik bir Papa oldu. Vatikan'da kendisinden korkuyla "Kara Papa" diye söz edilen Cizvitlerin başı Peter Arrupe ile mücadelesinde OPUS DEl'ye sığındı, Alman araştırmacı Adelbert Krims'in yazdığına göre 87 ülkede 73.745 üyesi olan bu gizli örgüt, Papayı, Cizvitlerin gazabından korudu.

Wojtyla, dansı, müziği, tiyatroyu, edebiyatı seven bir filozoftu. Gençliğinde piyeslerde rol almıştı. Ve her genç gibi "Aşık" olmuştu. Papanın gençliğinde aşık olduğu kadın halen büyükanne olarak Polonya'da yaşamaktadır. Sadece üç fotoğrafını görebildiğim bu kadın anlaşılan Papanın hayatındaki tek büyük aşk olmuştur. Gençliğinde bir hayli yakışıklı olan Papa, doğrusu 1945'lerde tanıdığı bu hanımı hiç unutmamışa benzemektedir. En azından şiirlerinden öyle anlaşılıyor.

Aralarında neler geçtiğini bir onlar bir de muhtemelen Vatikan'ın duvarlarında bulunan dinleme kulakları bilmektedir.

20. Yüzyılın, 23. John'dan sonra en tartışmalı Papası sayılan 2. John Paul'dan sonra kimin bu tahta geçeceği son üç yıldır tartışılmaktadır. Tam beş kez suikastten kurtulan, sayısız ameliyat atlatan ve bir keresinde, iki yıl önce vücudundaki bütün kan değiştirilerek son anda ölümden döndürülen bu esrarengiz Polonyalıdan sonra Vatikan'ı ve Hıristiyanlığı nelerin beklediğine ileriki yazılarda değineceğim.

V AT I K A N

l .5. VATIKAN'IN TÜRKIYE'YE BAKIŞI

* 1965 yılında tamamlanan 2. Vatikan Konsili'nde alınan hararlar çerçevesinde Vatikan, başta Türkiye olmak üzere Ortadoğu'da ve Türki Cumhuriyetler-deki Hıristiyanlaştırma faaliyetlerine hız verdi. Kendi yayın organlarında "Müslüman Kürtleri" savunur pozlarında Türk Silahlı Kuvvetleri'ne ağır hakaretler yağdırmaya başladı.

Infallibility in the Church

Christ gave to the Church the task of prodaiming his Good News (Mt 28: 19-20). He also promised us his Spirit, who guides us "into the truth" (Jn 16:13). That mandate and thatpromise guarantee that we, the Church, will ne-ver fail away from Christ's teaching. This inability of the Church as a whole to stray into error regarding basic matters of Christ's teaching is called infallibility.

The Pope's responsibility is to preserve and nourish the Church. This means striving to realize Christ's Last Supper prayer to his Father, "that they may ali be öne; even as thou, father, art in me and l in thee, that they also may be öne in us, so that the world may believe that thou hast sent me" (Jn 17:21).

Church teaching has a sacramental side to it; it is meant to be a sign and instrument of unity. Because the Pope's responsibility is also to be a sacramental source of unity. Because the Pope's responsibility is also to be socramental source of unity, he has a special role in regard to the Church's infallibility.

The Church's sacramental infallibility is preserved by its key instrument of infallibility, the Pope. The infallibility which the whole Church has belongs to the Pope in a special way. The Spirit of truth guarantees thot when the Pope dec-lares that he is teaching infallibly as Christ's

representative and visible head of the Church on basic matters of faith ör mora/s, he cannot lead the Church into error. This gift from the Spirit is called papol infallibility.

Speaking of the infallibility of the Church, the Pope, and the Bishops, Vati-can Council II says: "This infallibility with which the divine Redeemer willed his Church to be endoıned... is the infallibility which the Roman Pontiff, the head of

the college of bisbops, enjoys in virtue of his office... The infallibility promised to the Church resides also in the body of bishops when thot body exercises sup-reme teaching outhority with the successor of Peter" (The Church, 25).

işte Onlu "infallibility yasası'nın tam metni. Bu yasaya göre Papalar "Asla hata yapmazlar. Hiçbir kişi ve hürüm tarafından da yanıltılamazlar. "Papanın bu-nadığını sananlara duyurulur.

O Papalığa görüşlerini yansıtan resmi yayın organı The Catholic World Re-port" dergisi. 1995'den itibaren bu dergide Türk Silahlı Kuvvetleri'ne ağrı saldırılar yapılmaya başlandı.

TURKEY

A human-rights disaster

Kurds. Christians, Armenians under fire

With 35,000 government troops currently engaged beyond the lraqi border, Turkey (with lraq's implicit consent) is clearly intent on eliminating its problems wlth the Kurdish minority. International WC Report Dergisi'nde Türkiye'ye yönelik hakaret ve suçlamalar ilk kez işte Mayıs 1995'de yayınlanan bu küçük haberle başlatıldı. Derginin sayılarında en az sekiz sayfalık iftira ve hakaret yayınlandı. Bu haberde Türklerin, Kürtleri, Ermenileri ve Hıristiyanları öldürdükleri anlatılıyor.

* * *

2000 yılı Vatikan ve Papa 2. John Paul için çok önemli bir yıl oldu. Ilk kez tam metin halinde 1996 yılında yayınlanan Katolik "Kateşizma (bir anlamda ilmihal gibi bir düstur kitabı) Papaya ve tüm ruhban sınıfına 3. bin yılda neler yapmalarını ve Hıristiyanlığı hangi yöntemle yaygınlaştırmaları gerektiğini gösteren bir rehber olmuştu. Bu rehber 1965 yılında tamamlanan 2. Vatikan Konsili'nde alınan kararlar çerçevesinde hazırlanmıştı. 8u rehbere göre 3. bin yılda Vatikan, başta Türkiye olmak üzere Ortadoğu'da ve Türki Cumhuriyetlerindeki Hıristiyanlaştırma faaliyetlerine hız verecekti. Nitekim öyle de oldu. Vatikan kendi yayın organlarında "Müslüman Kürtleri" savunur pozlarında Türk Silahlı Kuvvetleri'ne ağır hakaretler yağdırmaya başladı. Katolik aleminin resmi yayın organlarında

ilk Türkiye aleyhtarı yazılar 1995'te başlamıştı. Vatikan daha sonra Italyan Hükümeti'nden de benzer çalışmalarda bulunmasını istedi, Italyan Hükümeti'nin özellikle Abdullah Öcalan'ın tutuklanmasından sonra yaptıkları umarım unutulmamıştır. Bunun arkasında Vatikan vardı, Ayrıca Istanbul. Teşvikiye'deki Katolik Muhacerat Bürosu'nun faaliyetlerine de hız verdi. Her gün onlarca insanı bu kanaldan yurt dışına taşımaya ve gittikleri yerlerde Türkiye aleyhine düzenlenen toplantılarda kullandırmaya başladı.

"TÜRK DOSTU' DIYE YUTTURULAN PAPA

Vatikan'ın uzun zamandır planladığı bir girişim de 23. John adıyla tanınan ve Türkiye'de "Türk dostu" diye yutturulan Kardinal Roncalli'yi Aziz ilan etmekti. Bu işlem 3 Eylül 2000'de gerçekleştirildi, Ardın-dan Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin Kültür Bakanı aracılığıyla bu "Türk Dostu" Papanın Istanbul Kurtuluşta oturduğu sokak "Kutsal Mekan" ilan edildi. Geçtiğimiz hafta yapılan törene katılan Diyanet Işleri Başkanı da memnuniyetlerini belirtti. Şimdi sırada başka bir "oyun" var. Ben, Magazin Basınını ve sansasyon meraklısı medyayı şimdiden uyarıyorum. Çok yakında Roncalli Sokağı'nda (eski adı Ölçek'tir ve bu ad Masonlar tarafından konulmuştu) mucizeler (!) görünmeye başlayacaktır. Vatikan, bir faniyi Aziz ilan etti mi onun evinin çevresinde de bir süre sonra mucizeler (!) görünmeye başlanır. Onun için hazırlıklı olun! "Az sonra" Roncalli Sokağı'nda Papanın mucizeleri (!) başlayacaktır. Ya geri zekalı bir Türk, "Rüyamda Papayı gördüm. Gel Katolik ol dedi, ben de Katolik oldum" diyecektir. Ya da eski bir "Çıplak", "Eskiden kötü kadındım. Müslümanlıktan çıkıp Katolik oldum ve şimdi Hürriyet Gazetesi'nin köşe yazarlarının istedikleri gibi tatmin olabiliyorum" diye Tele-volesel açıklamalar yapacaktır... Şakası bile insanı üzüyor ama bunlara benzer saçmalıklar olunca kızmayalım diye yazdım.

Vatikan 1965'te kabul ettiği "Dışa Açılma" stratejisini iki yönde uygulamaktadır. Bunlardan birincisi "Ekümenizm"dir. Bu strateji çerçevesinde Vatikan Hıristiyanlığın diğer mezheplerini yönlendirmektedir. Ikincisi ise "Ekümenizm"e bağlı olarak ortaya çıkmış olan ve özellikle Müslümanları hedefleyen "Evangalization" adlı Hıristiyanlaştırma projesidir.

HOŞGÖRÜ, DINLER ARASI DIYALOG, IBRAHIMÎ DINLERIN BIRLIĞI TUZAĞI

Vatikan, bu projesini hayata geçirebilmek için 1940'lardan başlayarak kurulmuş olan bazı örgütlerin çalışmalarına 1965'ten sonra hız verdirdi. Bu örgütler şunlardır. Focolare; Catecumenante ve Communion ve Liberty. Bu Katolik örgütlerinden başta "Hoşgörü" (Tolerans); "Dinler Arası Diyalog" ve "Ibrahim! Dinlerin Birliği" şeklinde formüle edilmiş olan planları uygulamaları istenmişti. Onlar da bu projeleri hızla hayata geçirdiler. Özellikle Türkiye'de belirli bir Islamcı çevre bu tuzağa düştü. Gaipten sesler duyduğunu ve rüyasında Islam'ın büyük Erenleri'yle konuştuğunu öne süren biri bu Hoşgörü ve Ibrahimi Dincilikten öylesine etkilendi ki kendisini "Ahir Zaman Mehdisi" olarak ilan etmeyi bile düşünmeye başladı. Ne yazık ki eski Milletvekili Hasan Mezarcı ondan önce davrandı ve kendisini Mesih ilan etti. Sonuçta ABD'nin desteklediği Mehdi(l), Almanya destekli Türkiye'nin maaşlı Mesih'i karşısında tutunamadı. Türkiye'de Mesihlik ve Mehdilik, Televolelik oldu. Reha Muhtar, Dinler konusunda uzman olduğu için herhalde Roncalli Sokağı'nda görülecek olan Papasal mucizeleri de Türkiye kamuoyuna ilk kez o duyuracaktır...

VATIKAN'IN TÜRKIYE'YI NASIL GÖRDÜĞÜNÜ ORTAYA KOYAN AÇIKLAMA

13 Kasım 2000'de Papa 2. John Paul, Ermenistan Kilisesi'nin başı 2. Karakin ile Vatikan'da bir görüşme yaptı. 8u görüşmeden sonra Papa'nın yaptığı açıklama Türkiye'yi ve Türkleri hedef alan en ağır hakaretleri içeriyordu ve Vatikan'ın Türkiye'yi nasıl gördüğünü apaçık ortaya koyuyordu. Papa yanına 2. Karakin'i alıp yaptığı açıklamada 20. yüzyılda yaşanmış olan tüm soykırımların sorumlusu olarak Türkleri göstermiş ve lanetlemişti.

Yıllardır Vatikan'ı şakşaklayanlar bile bu açıklama karşısında şaşkınlığa sürüklendiler. Milliyet Gazetesi "Papa Bunadı" diye başlık attı. Arkasından uyarıldı ve hemen geri dönüş yaparak "Papa Bunamadı" diye manşet attı. Diyanet işleri Reisi ise hızlı "Diyalogcu" olduğu için işi tevil etti. Ona göre, "Evet Papa böyle bir açıklama yapmıştı ama o sadece önüne konulan bir metni okumuştu. Yoksa böyle bir açıklama yapmazdı. Nitekim bu açıklamasını daha sonra geri almıştı."

TÜRKIYE'YLE

Türk Basını'ndaki bu şaşkınlıklara ve Diyanet'in bu açıklamalarına bakınca insan ister istemez, "Birileri bizimle dalga geçiyorlar" diye düşünmeden edemiyor. Niçin? Bakın anlatayım.

Birincisi, Papalar 1870 yılından beri özel bir yasayla korunmaktadırlar da onun için. 18 Temmuz 1870 yılında Papa IX. Pius (1846-1877) tarafından tam 533 Piskoposun onayıyla alınmış olan bu karar, aynı gün Katolik Kilisesi'nin Dogmatik adıyla bilinen, hiç bir itirazda bulunmadan koşulsuzca inanılması gereken yasalarından ve Katolik olmanın ön şartlarından biri olarak kabul edilmiştir. Isa Peygamberin Tanrının oğlu (Haşa) olduğuna inanmak nasıl mecburi ise bu yasaya da inanmak da mecburidir, Anlaşıldı mı?

Pekiyi de nedir bu yasa (Dogmatik)?

Bu yasaya Infallibilite Yasası denir. Buna göre hiçbir Papa yanılmaz ve başkaları tarafından da yanıltılamaz. Bu durumda bizim uyanık AB'ciler "Papa bunadı veya Papayı yanıltmışlar" derken bizimle alay etmiyorlar mı? Ortada Papanın hiçbir şekilde yanılmayacağını ve yanıltılamayacağını gösteren bir yasa varken biz kendi kendimizi yanıltmaktan başka ne yapıyoruz dersiniz. Katolik inancına göre Papa, yeryüzündeki tek hatasız kuldur. Papalar hata yapmazlar.

Ikincisi, yanılmayan Papa 20. yüzyılda yaşanmış tüm soykırımların sorumlusu olarak Müslüman Türkleri göstererek başta Katolik Hitler'i ve Nazileri ve tüm Faşizmi aklama çabasına girmiştir. Bu hesaba göre Katolik Hitler, milyonlarca insanı ve Yahudi'yi bizi örnek alarak öldürtmüştür... Haydi basın bu numarayı yuttu diyelim. Onlar Vatikan'ı bilmek zorunda

değiller. Diyanet'e ne demeli? Ilahiyat Fakültelerindeki Proflara ne demeli? Varın bir düşünün.

Papa'nın Ermeni Patriği'yle yaptığı açıklamanın sadece bir bölümü Türk Basını'na yansıdı. Bu da Papa'nın söyledikleriydi. Oysa Kare-kin de ilginç sözler söylemişti. Şimdi sizlere Basın'a yansımamış olan bu bölümü aktarayım.

2. Karekin, gelecek yıl Ermenistan'da Eçmiadzin'de kutlanacak olan ilk Hıristiyan Krallığının Kilisesi'nin kuruluşunun 1700. yıldönümüne Papayı davet etmek için Vatikan'a gitmişti. Gelecek yıl 24 Nisan tarihinde başlayarak Ermenistan'da bir yıl süreyle görkemli dini törenler yapılacak ve dünya Hıristiyanlığının tüm mezheplerinin temsilcileriyle bir çok devlet ve hükümet başkanları burada toplanacaklar. Ve hep birlikte l .5 milyon Hıristiyan'ı vahşice öldürmek suçlamasıyla Türkleri la-

l .6. KENDINE HAS YÖNTEMLERI

* Kendisine yöntem. "Düstur" edinmiş ilk Devlet-Dışı kurum olan Vatikan'ın bu yöntemi "Eski için yeni fikirler dene, olmazsa yenl için eski fikirlere dön" şeklindedir. Vatikan'ı her devirde ayakta tutmuş olan sihirli formül budur.

* * *

Roma Kilisesi, gerçekte insanlığın 2000 yıldır varlığını kesintisizce sürdürebilmek başarısını gösterdiği ender kurumlardan biridir. Dile kolay tam 2000 yaşındadır ve hala etkili ve aktif bir kurumdur. Tarihte nice hanedanlar gelip geçmiş, nice devletler kurulup, yıkılmışlar, nice barış anlaşmaları en çok 40-50 yıl dayanabilmiş ama Roma Kilisesi bütün bu alt üst oluşlardan kendini koruyup ayakta kalmayı başarmıştır. Üstelik Kilise bu olayları kenarda durup seyrederek varlığını sürdürmüş değildir. Tam tersine bütün bu çalkantıların tam ortasında yer almıştır ama daima kaybedenler başkaları olmuştur. Kilise hep ayakta kalmıştır. Bazen sendelemiş hatta yok olma noktasına gelmiş ama 20-30 yıl içinde toparlanıp yine "Süper Güç" haline gelmekte gecikmemiştir. Günümüzde Vatikan da işte böyle bir yeniden güçlenme dönemini yaşamaktadır. Özellikle l. ve 2. Dünya Savaşları'nda yitirdiği etkinliğini 1962'den başlayarak yeniden elde etmek aşamasındadır. 20. yüzyıla girildiğinde aydınlar

arasında Roma Katolik Kilisesi'nin bu yüzyılı çıkartamadan dağılacağı varsayılıyordu. Bu yüzyılın sonuna gelindiğinde o aydınların vazgeçilmez sanılan görüşleri yel olup yok olurken Kilisenin 21. yüzyılda dünyadaki "Dine Dönüşü" yönlendireceği konuşuluyor. Vatikan 2000 yıldır nasıl ayakta kaldı? Işte bu soru Vatikan nedir sorusu kadar önem taşımaktadır.

VATIKAN'I AYAKTA TUTAN YÖNTEM

Vatikan'ı ayakta tutan direklerin en güçlüsü Roma Kilisesi'nin kendisini yönlendirmek için kullandığı "Yöntem'dir. Vatikan ilginçtir ki kendisine yöntem, "Düstur" edinmiş ilk Devlet-Dışı kurumdur. Bu yöntem görünüşte çok basittir: "Eski için yeni Fikirler dene, olmazsa yeni için eski Fikirlere dön", işte Vatikan'ı her devirde ayakta tutmuş olan sihirli Formül budur. Eskiyen ve yenilenen dünyada Vatikan dengeyi daima bu yöntemi aracılığıyla sağlamıştır. Örneğin yeni Fikirlerin geliştiği bir ortamda Kilise ilkin eski Fikirlerinde ısrarcı olmuş, bunun yararlı olmadığına karar verince bu kez artık eskimeye başlamış olan bu Fikirlere karşı yeni Fikirleri gündeme getirmiştir.

1390 YILLIK YASAK

Vatikan'ın "Eski"de ısrar etmesi gerektiği zamanlarda başvurduğu kendi iç yönetmelikleri, kuralları ve gelenekleri vardır. Örneğin 607 yılında alınmış bir karara göre bir Papa ölmeden onun yerine kimin geçeceğini tartışmak veya konu haline getirmek yasaktır. Hatta ölüm bile yeterli değildir, Aradan üç tam gün geçmesi gerekmektedir. Ancak bundan sonra Roma konuşulabilir. Günümüzde 1390 yıllık geçmişi olan bu "Eski" kural Papa 2. John Paul'dan sonra ortaya çıkacak olan "Yeni" koşullara uygulanacaktır. Diğer bir deyişle Katolik aleminin yeni önderi, 265. Papanın kim olacağı tartışması "Resmen" Papanın ölümünden sonraki 4. gün başlayabilecektir, Ama hiç kuşkusuz kulaktan kulağa fısıldanan adlar, tercihler ve ittifaklar çoktan kurulmuştur ve yaklaşık üç yıldır kapalı kapılar ardında tartışılmaktadır.

PAPA KIM OLACAK?

Yeni Papanın kim olacağın, kestirebilmek ve önceden açıklayabilmek, inanın, hiçbir insanın bilgisi dahilinde değildir. Çünkü Katolik inanana göre Papayı insanlar değil, Kutsal Ruh seçmektedir. Şistine Kilisesi'ne hapsedilecek olan Kardinallerin "Ruhlarına" söylenecek ola, Yeni Papanın kim olacağını, sadece Kutsal Ruh bilecektir. Kuşkusuz bu

seçim olayının dinsel ve doktriner olan tarafı böyledir. Gerçekte her kardinalin bir tercihi, tarafını tuttuğu birisi vardır. Siyasi ve ekonomik beklentileri, askeri ve diplomatik görüşleri vardır. Bunların ötesinde Katolik Protestan, Ortodoks, Anglikan Kiliseleri tarafından farklı tanımlarla anılan "Kutsal Ruh'un gerçekte hangi süper güçlerin isteklerine kulak vermekte olduğu da bilinmemektedir. Bu nedenle sadece bazı tahminler yapılabilmektedir.

Nedir ki tahmin yapabilmek de belirli bir ön-bilgilenmeyi gerektirmektedir. Bu nedenle tahminleri yapabilmek için öncelikle "Vatikan Siyasetini" iyi bilmek, bunun dünya ekonomi-politiğinde oynadığı yeri ve rolü iyi saptamak zorunludur.

Kısaca duruma bir bakalım. Vatikan'da başlıca iki siyasi görüş vardır. Bunlardan birincisi "Tutucular" diğeri de "Ilericiler"dir. Iki tarafın da güçlü taraftarları vardır ve bunlar, "Renksiz" denilen görüşleri esnek olan kardinalleri taraflarına geçmek için uğraşır dururlar.

Halen seçimi yapacak olan Kardinaller Koleji'nin 184 üyesi vardır, Ama daha önce de söylediğim gibi bunlardan 44 kadarı 80 yaşın üstünde oldukları için seçime katılmayacaklardır. Dolayısıyla yeni Papanın seçimi 140 ile 142 kardinal tarafından gerçekleştirilecektir. Bu kardinallerden son onsekizi kendisi de tutucu olan 2. John Paul tarafından atanmıştır. Bu durumda yeni Papanın tutucuların tercihleriyle seçileceği düşünülebilir, Ama bu garanti değildir. Çünkü bambaşka ve konu dışında olanlar tarafından hiç bilinmeyen başka etkenler de vardır. Örneğin dünya "ilaç" tekellerinin Vatikan'daki lobisinin nedenli etkili olacağı gibi. Şimdi ilaçla Papa seçiminin ne ilgisi olduğunu soracaksınız ama az sonra anlatacağım.

Tutucu kanattan aday olabilecek vasıfta iki kardinal vardır. Bunlardan ilki San Salvador Başpiskoposu Kardinal Neves, diğeri de halen Devlet Bakanı olan Kardinal Sadeno'dur. Ilerici kanadın da iki güçlü adayı vardır. Bunlar Milano Başpiskoposu Kardinal Martini (Carlo Maria) ile Kardinal Hume'dur. 2. John Paul'un 1994'te atadığı 12 Kardinal bu iki gruptan hangisine ağırlık verirse o tarafın şansı yükselecektir, Ayrıca halen Kolejde 11 Amerikalı Kardinal vardır. Italyan asıllı Kardinallerin sayısı 22'ye düşmüştür.

Asyalı Latin Amerikalı ve Doğu Avrupalı Kardinallerin sayısı ise yükselmiştir. Coğrafi, kültürel yakınlıklar Papa seçiminde önemli rol oynamaktadır.

BiR SlYAH TAŞLA ON MILYONLARCA SlYAH KUŞ AVLAMA

Tutucular ve Ilericiler birbirlerini dengelerlerse son anda sürpriz yapacak altı kardinal vardır. Bunların şansları da dünya konjonktürüne bağlı olarak çok yüksektir. Örneğin, siyahi Kardinal Arinze, Vatikan'daki tahta oturan ikinci siyahi Papa olabilir: ABD'deki zencilerin hızla Islamiyet'e yönelmiş olmalarıyla Afrika'da Hıristiyanlığın gerileyerek Islamiyet'in güçleniyor olması, Vatikan'a siyahi bir Papa seçerek geri püskürtülmek istenebilir. Böylelikle Katolik dininin ne kadar eşitlikçi, ne kadar ilerici, ne kadar insancıl vs. vs. vs. olduğu da dünyaya gösterilmiş olur. Bir siyah taşla on milyonlarca siyah kuş avlanmış olur... Türkiye'de kadın başbakan olur da Vatikan'da siyah Papa olmaz mı? Bal gibi olur. Ama ne kadarlık bir süre için olur. Ona deyim yerindeyse "Ecinniler" karışır. Çağımızın Batılı Ecinnileri de "Tekin" olmadıkları bilinen bir takım gizli örgütlerdir...

Dünyadaki dev "Ilaç Tekellerinin yıllardır üzerinde durdukları bir konu vardır. Bu amaçla dünyada çeşitli örgütler kurdurmuşlar ya da bunları gizlice desteklemişlerdir. Bu konu "Doğum Kontrolü"dür. Ilaç tekelleri Vatikan'dan bu yasağı kaldırmasını beklemektedirler, ilaç tekellerinin destekledikleri Kadın Özgürlüğü dernekleri, Feminist kuruluşlar, Insan hakları örgütleri vardır. Tekellerin amacı tektir: Daha fazla "Hap" satıp daha fazla kâr etmek. Papa, daha önce de belirttiğim gibi, doğum kontrolüne karşı olmak zorundadır. Ama bu muhalefeti bir kılıfa uydurup izini çıkartabilmek olasıdır. Katoliklerin doğum kontrolüne yeşil ışık yakılırsa, ilaç tekelleri, günde ortalama en az 150-200 milyon adet hap daha fazla satabileceklerdir. Benzer şekilde diğer kontrol malzemeleri satışında da rekorlara ulaşacaklardır. Dahası, Katolik dünyası "Doğum Kontrol Haplarını" yutmaya başlarsa, sıra islam alemine

gelecektir. Onlardan sonra bu kez de 800 milyonluk -ve de çok verimli- Müslüman kesimi "Hap Tüketimine" zorlayacaklardır. Işte bu dev pazarlar nedeniyle yeni Papanın kim olacağı ve bu konuda nasıl bir karar olacağı yeni Papanın seçimini etkileyecektir. Bu tekellerin etkisi ortaya çıkarsa doğum kontrolünden yana olduğu bilinen Hollandalı Kardinal Danneels Papa seçilir. Böylelikle Kilise özellikle de kadın Katoliklere kendisinin ne denli onlardan yana olduğunu göstermiş olur. Yani yine bir taşla üç-beş kuş avlanmış olur.

Diğer adaylara ve ihtimallere gelince: "Eğer uluslararası diplomatik ilişkiler ve Fransız Masonları etkili olursa Fransız Kardinal 6tchege-rau; Avrupa Birliği etkili olursa Kardinal Tamko; mutlaka yeniden tutucu ve Italyan bir Papa seçilecekse Kardinal Laghi, Papa seçilirler. Öyleyse ya yeni Papa olacak ya da yeni Papa'yı Kutsal Ruh'tan aldıkları ilhamla seçecek olan ilk dokuz kardinal şunlardır, diyebilirim: Neves, Sadeno, Martini. Hume, Laghi, Etchegeray, Arinze, Tomko ve Danne-eels. Bu dokuz kardinalden biri Papa olacaktır. Ama hangisi derseniz kanımca Milanolu Cizvit Carlo Maria Martini en şanslı adaydır, derim. Halen OPUS DEl'nin bunaltıcı baskısı altında tutulan Vatikan'a, Cizvitler ve diğerleri Martini'yi getirmek isteyeceklerdir. Yoksa bu gizli örgütü, OPUS DEI'yi, bir daha frenleyemezler. Martini sadece siyasi bilgi düzeyi itibariyle değil ama özellikle ulusal ve uluslararası "Askeri ve Güvenlik" konularında da başarılı olmuş diplomat bir kardinaldir, Arkasında

Milano'nun köklü, soylu zengin sanayici aileleri ve bankalarla, Amerika'daki zengin Katolik Italyan asıllı Amerikalılar vardır. Martini ayrıca bölünme tehlikesiyle karşı karşıya olan italya'da italya Birliği'ni sağlayabilecek tek adaydır. Şu anda Roma'daki Seküler=Dünyevi Parlamento'nun, Vatikan'daki Ruhani Senato'dan (Kardinaller Koleji) beklediği acil yardım budur. Tek sorun Martini'nin Cizvit olması ve Vatikan'ın OPUS D6l'nin baskısı altında bulunmasıdır.

V A T I K A N

ENGIZISYON KARŞISINDA PARMAKLARINI BILE OYNATMAYANLAR DEVAM EDIYOR * Orta Çağın Engizisyon Mahkemesi günümüz Vatikan'ında hala sapasağlam durmaktadır ve Vatikan gerekli gördüğünde bugünkü yeni koşullarda bu eski mahkemeyi işletebilmektedir.

* * *

Hıristiyan aleminde Protestanlar kendi inanç sistemlerine daha sıkı bağlıdırlar, daha hoşgörüsüz ve katıdırlar ama Katolikler için milliyet ve ırktan önce Hıristiyanlık gelir. Dolayısıyla bir Italyan veya Polonyalı kendisinin adının Hıristiyan, soyadının da Katolik olduğunu söyler. Roma'daki Katolik Kilisesi'nin yüzyıllar boyunca ayakta kalmasını sağlamış olan psikolojik etmenlerden biri de budur işte. Roma Kilisesi'nin tarihi hiç kuşkusuz Avrupa'nın tarihidir. Bu 2000 yıllık kurumun toplumsal, tarihsel, askeri ve kültürel alanlardaki yüzyıllarca sürmüş hegemonyasını anlamadan günümüzün Avrupa'sını tanımak ve tanımlayabilmek mümkün değildir. Tarih boyunca bu Kilisede bilim de, sanat da, kültür de,

hoşgörü de, siyaset de, hukuk da. zulüm de, işkence de, gaddarlık da bir arada bulunmuştur. 15. yüzyılın ünlü din adamı Lorenzo Valla'nın deyişiyle Katolik din adamlarının yönetimi vahşice, korkutucu ve barbarcadır. (NOT: Özel nedenlerle Valla'nın bu sözlerinin 1440'daki

Latince'sini de ekliyorum: Sileo, quam sevus

quam vehemens, quam barbarus dominatus frequenter est sacerdo-tum.) Ünlü Engizisyon mahkemeleri bu zulmün kurumsallaşmış örneklerinden sadece biridir. Roma Kilisesi'nde saygı ve disiplin temelinde sevgiden çok ne yazık ki korkuyu barındırır hale gelmiştir. Ve inanır mısınız ki bu kötü şöhretli Orta Çağ mahkemesi günümüz Vatikan'ında hala sapasağlam durmaktadır. Yani Vatikan gerekli görse bugünkü yeni koşullara bu eski mahkemeyi işletebilir. 6ngizisyon mahkemesinin bugünkü adı kulağa ve inananların gönüllerine çok hoş gelecek kelimelerden oluşmaktadır: "Sacred Congregation For The Doctrine of Faith". Ya-ni, Iman Doktrini Için Kutsal Yetki Topluluğu. Kısaca SCDF diye bilinen bir kurum Vatikan'ın en korkutucu yeridir. Uzun yıllar halk arasında Baş (Engizisyona) ya da Papanın Polisi diye bilinen Kardinal Ratzinger tarafından yönetilmiştir. Bu kardinal "Imandan Sapma" diye değerlendirdiği her girişimi en bağnaz şekilde cezalandırmıştır. Onun emriyle çok değerli ilahiyatçılar

örneğin, Küng ve Dreverman, Kiliseyi eleştirdikleri gerekçesiyle atılmışlardır, ilginçtir ki, Türkiye'de bir PKK'lının burnu kanasa Türkiye'yi topa tutan anlı şanlı Insan Hakları Dernekleri, Eşcinsel Kulüpleri, Yeşilci-Çevreci, bilmem neci kuruluşlar Kilisenin bu kararları karşısında sus pus kalmışlar, parmaklarını bile oynatmamışlardır.

BAZEN KIZIL BAZEN SOFU PAPALAR

Vatikan'ı 20. yüzyılda en çok uğraştıran konuların başında komünizm, sendikacılık, işçi-öğrenci eylemleri, Nasyonal Sosyalizm, Liberalizm, Materyalizm, Sekülerizm ve Hedonizm (Sadece zevk için yaşamak, zevkten başka değer tanımamak; hazcılık) gelmiştir. Vatikan bu akımlara karşı bazen onlardan yana bazen onlara karşı ama daima kendi çıkarlarını gözeterek tavır almıştır. Papalar da yaşamakta oldukları çağı iyi değerlendirerek bazen "Kızıl Papa" bazen "Sofu Papa" rollerine bürünmüşlerdir. Örneğin Papa 13. Leo, adı "Kızıl Papa"ya çıkmış usta bir diplomat ve reformcuydu. Onun 189Vde yayınladığı ve "Rerum Nova-rum" (Yeni şeyler hakkında) adlı risalesi (encyclical, denilir) bütün dünyada şaşkınlık yaratmıştı. Papa bu risalesini hazırlayabilmek için günümüzde çok moda olan "Think Tank" (Fikir Üretim Merkezi) modelini ilk kez uygulamıştı. Başına Isviçreli Kardinal Gaspard Mermillod'u geçirmiş ve bu merkezden kendisine iletilen yorumlara dayanarak bu çok ünlü risalesini kaleme

almıştı. 13. Leo'nun bu risalesi o yıllarda bir tür

"Komünist Partisi Manifestosu" gibi algılanmıştı. Zenginlerin yoksullara yaptıkları zulümden tutun da, işçilerin ücretlerinin azlığına, adaletsizliğine, vicdan ve fikir özgürlüğü üzerindeki baskılara kadar bir çok konuya değiniliyordu. 13. Leo, o dönemde Roma Kilisesi'nin sosyalistlerle dayanışmaya girmesine yeşil ışık yakmıştı.

1860'larda ise Papa 9. Pius da Avrupa'yı etkisi altına almaya başlamış olan Liberalizme karşı mücadele etmişti. O da "Syllabus of Er-rors" (Hatalar Dizini) yayınlayarak Liberalizmin öngördüğü yeni ahlaki değerleri, moda deyimle söylersek "Yüksek Değerleri" eleştirmiş ve bu akımın insanları sadece "Hazcı" (Hedonist) yapacağını ve onların "Zevk'ten başka değer tanımayan, "Zevk Tapımdan" olacaklarını belirtmişti. Papa 9. Pius, tarihe en "Sofu Papa" olarak geçenlerden biridir.

Günümüzde artık "Kızıl Papalar" yoktur ama "Kızıl Papazlar" vardır. Daha çok yoksul Latin Amerika ülkelerinde yaşayan bir çok papaz Marksizm'le iç-içe yaşamayı. Liberalizme yeğlemişlerdir. Öte yandan Vatikan'ın, "Ahlak Zabıtası" rolü de hala sürmektedir. Vatikan, geçmişte olduğu gibi bugün de Katoliklerin yatak odasındadır ve buradan çıkmaya hiç de niyetli değildir. Meksika'da bulunduğum sırada dindar bir Katolik bana şöyle demişti: "Katolik bir karı-kocanın yatağında iki değil üç kişi yatar. Üçüncüsü Kilisedir. Karınıza nasıl, ne zaman ve ne şekilde sarılacağınıza o karar verir."

PAPADAN IZINSIZ BOŞANMA OLMAZ

Bilindiği gibi Kilise, boşanmaya da doğum kontrolüne de kürtaja da karşıdır. Bu nedenle 1995'te Kahire'de toplanan Dünya Nüfus Planlaması Konferansı'nda Iran'la ittifak kurmuş ve aynı doğrultuda "Red" oyu vermiştir. Vatikan'ın boşanma işlemlerini kabul veya red etmekle yükümlü bir "Temyiz" mahkemesi vardır. Buna "Rota" denilir. Buradan izin almadan sivil mahkemelerde boşananlar bağlı oldukları Kilisede yeniden evlilik yapamazlar. Örneğin Irlandalı Katolik bir karı-koca boşanmak için Amerika'ya gitmek zorundadırlar. Erkek Amerika'da yeniden evlenebilir ama kadın Irlanda'da yeniden evlilik yapamaz. Bu durum, karı koca Ateist ve Komünist de olsalar değişmez, çünkü Kiliseye

göre ikisi de doğuşları itibariyle Katolik sayılmışlardır. Papadan izin almadan boşanmış olan Kennedy Ailesi, Anne Kennedy ölünce dini tören yapılmasını istemiş ama Vatikan buna şiddetle karşı çıkmıştı.

Dünya nüfusunun %18.5'ini oluşturan Katoliklerin 359.000 kilisesi, 2.456 Diosez'i ve aktif papaz olarak da 154.148 din adamı vardır, ilginçtir ki kadınlara karşı en acımasız ve katı kuralları koymuş olan Katolik Kilisesinde gerçekte erkekten çok kadın vardır. Kilise, l .000.000'dan fazla rahibeye sahiptir. Evlilik, kürtaj, boşanma vb. konularda tüm Katolikleri işte bu Kiliseler, rahipler ve rahibeler denetlemektedir. Ilginç olan evlileri denetleyen bu insanların kendilerinin evlenmelerinin ve cinsel ilişkilere girmelerinin kesinlikle yasak olmasıdır. Yani cinselliği hiç tatmamış veya bilmeyen insanlar, din adamı olmayan insanlardan cinsel hayatlarını Kilisenin isteklerine göre düzenlemelerini istemektedirler.

GÜZEL FILIP'IN ÇIRKIN IŞLERI

Papalık tarihinin en karanlık ve tartışmalı dönemi, 14. yüzyılın başlarında yaşanmıştı. Bu dönemde daha önce sözünü ettiğim Lateran Papaları'yla Avignon Papaları arasında kıyasıya bir mücadele yaşanmıştı.

Avrupa tarihinde "Güzel Filip" diye bilinen Fransa Kralı 4. Filip, güzelliği ve yakışıklılığıyla bağdaşmayacak kadar içten pazarlıklı ve sinsi bir insandı. 1306 yılında kendisine engel olacağını hesapladığı Papa 5. Boniface'ı sarayından kaçırttı ve daha sonra öldürttü. Ondan sonra Papa seçilen II. Benedikt de aynı akıbete uğradı. Bu cinayetlerden sonra Filip, kendi adamı olan Bordo Başpiskoposu Bertrand Goth'u 5. Clement adıyla Papa yaptı. Ama bununla da yetinmedi ve 1309'da bu kez olduğu gibi Papalık Makamını Roma'dan Fransa'ya, Avignon'a kaçırdı. Böylece tam 68 yıl süreyle Roma'da ve Avignon'da çift, bazen de üç Papa bulundu.

Filip'in baş düşmanı. Roma tarafından korunan ve tarihte "Templar" diye bilinen gizli bir şövalyelik örgütüydü. Tıpkı bugünkü OPUS DEl ne ise o zamanlar da bu örgüt öyle güçlü ve etkiliydi. Templar (Tapı-

nak) Şövalyeleri koyu Katolik, cesur, evlenmeyen ve sadece Isa uğruna ölmeye gönüllü soylular olarak tanınıyorlardı, Avrupa'nın hemen her yerinde gizli örgütleri vardı. Şöhretlerini Haçlı Seferleri sırasında Müslümanlara karşı yaptıkları savaşlarda edinmişlerdi. Filip'ten önceki Kral I. Richard kendilerine imtiyazlar vermişti. Örgüte üye olabilmek çok zordu. Nitekim Filip de Kral olmadan önce örgüte girmek istemiş fakat güzelliğiyle alay edilerek, kendisi kadına benzetilip örgüte kadın alınmadığı söylenmişti. Işte Filip Kral olunca bu ağır hakaretin bedelini Templar Şövalyelerine ödetmeye karar vermişti. Kuşkusuz olayın bir de iktidarla olan bağlantısı vardır. Filip bu gözüpek şövalyelerin bir gün kendisi devirebileceklerini biliyordu. 13 Ekim 1307 Cuma sabahı Filip'in gizli polisi ülkedeki tüm Templar mabedlerini bastı. Yüzlerce şövalye hiç direnmeden teslim oldular. Sonraki 6 gün işkenceler ve sorgularla geçti, Ancak hiçbir Templar konuşmadı. Bunun bir taktik olduğunu

sezinleyen Filip, dillere destan Templar Hazinesi'ni ve bu gizli örgütün sırlarını eline geçiremeyeceğini anladığında iş işten geçmişti: Altıncı gün ağır işkenceye dayanamayan iki eşcinsel Şövalye, Hazine'nin ve belgelerin kaçırılması için zaman kazanabilmek için direnmeden teslim olduklarını açıkladılar, Aynı ikili ölmeden önce Templar Şövalyeleri'nin bilinenin tersine isa'ya değil, Baphomet adını verdikleri Şeytan'a taptıklarını ve gizli törenlerinde Haç'a tükürdüklerini ve kara büyü ve sihirle uğraştıklarını söylediler. Sadettin Tantan'ın sözünü ettiği "Tapınak Şövalyeleri" işte bunlardı.

o GÜL VE HAÇ1 GIZLI ÖRGÜTÜNE BAĞLI TÜRK DOSTU (I) PAPA

engizisyon bu ifadeler üzerine hemen çalışmaya başladı. Şövalyelerin çoğu idam edildiler. Örgüt büyük yara aldı. Üç yıl sonra örgütün Büyük Üstadı Jaques de Molay ve Baş Yargıcı Geoffroi de Charnay da yakalananlar ve ağır yanan ateşte kızartılarak öldürüldüler, Ama Templar'ın bundan sonraki serüveni çok değişik boyutlar izledi. Örgüt gizli varlığını hep sürdürdü ve yüzlerce yıl süreyle krallardan ve Kiliseden intikam aldı. Örgütün üyeleri oldukları bilinen iki ünlüden biri Vas-ko Da Gama diğeri de Kristof Kolomb'dur. ikincisi doğrudan değil, karısının babası aracılığıyla Templar'ın korumasına alınmıştı. Bu iki ünlü denizciye yol gösteren haritaları ve kendilerine isyan etmeyecek tayfaları bu örgüt sağlamıştı. Sahi yeri gelmişken yazmadan geçmeyelim:

Batı dünyasında 13 tarihi eğer Cuma'ya rastlarsa uğursuz sayılır. Işte bu gelenek Templar katliamından kalmadır. Yine Templar döneminden kalma bir sembolizm vardır. Bu da "Gül ve Haç" sembolizmidir. Templar geleneğinde yer alan çok gizli ve önemli bir sembolizmdir.

20. yüzyılın Papaları arasında "Gül ve Haç" gizli örgütüne bağlı olduğu bilinen en az bir Papa vardır. Bu Papa, ilginçtir ki çok güzel Türkçe konuşurdu. Uzun yıllar (1930'larda) yurdumuzda kalmış ve bazı gizli dostlar edinmişti. En yakın dostlarından biri daha sonra T.C. Devleti'nin Cumhurbaşkanı olmuştu, Aynı dönemde Ankara'da görevli olan ve Papalığı sırasında "Gül ve Haç" sembollü Baston Asa taşıyan bu kardinal de Papa seçilivermişti. Kadere bakın ki biri Müslüman diğeri Katolik bu iki eski dost iki devletin başına geçmişlerdi. Ve bunlardan Türk olanı Türklerin tarihinde asla rastlanmamış bir girişimde bulunarak tüm dünyayı ve eski dostunu şaşırtmıştı. Türk'ün bu girişiminden sonra Papa da Türk dostuna ömrü boyunca unutamadığı bir iyilikte bulunmuştu. Bu dramatik ve olağanüstü olayın gerçek yüzünü ileride okuyacaksınız.

V A Ti K A N

l .8. EVLILIK DÜŞMANI KILISE

O Roma Kilisesinde kadınlara bakış. "Mizogonizm" denilen evlilik düşmanlığı kapsamındadır. Hıristiyanlığın ilk yüzyılında Roma Kilisesinin iki kurucusundan biri Aziz Paul tarafından formülüze edilen kurala göre evlilik din adamlarının kesinlikle uzak durmaları gereken bir kurumdur. Hatta şöyle söylenmiştir: "Evlenmektense yakılarak ölmek evladır."

* * *

Hıristiyanlık dikensiz gül bahçesi değildir. Tersine, bir çok sorunu bünyesinde barındırır. 2000 yıldır süregelen dine dayalı sorunları vardır, iç-çekişmeleri, ayak oyunları ve entrikaları vardır. Kilise-Devlet ilişkileri bakımından Hıristiyanlık ve Papalarla, Devleti temsil eden Krallar arasında tarih boyunca hangisinin daha güçlü olduğu tartışmaları yaşanmıştır. Bazen Papalar bazen de krallar bu tartışmalardan galip ayrılmışlardır. 18. yüzyılın Fransız laisizm'i, Jacobin geleneğine uyarak, egemenliği hem Kraldan hem de Kiliseden alıp, devleti yönetmekle görevlendirilmiş olan Bürokrasinin denetimine verilmiştir, Anglo Sakson kökenli Sekülarizm ise Kilise ile Devletin ayrı ayrı bağımsız birimler olarak bir arada varolmalarını öngörmüş ve Fransız Laisizminde önemli rol oynayan Devletçi müdahalecilik anlayışını dışlamıştır. Kral ile Papa çekişmelerinde dönüm noktası sayılabilecek iki önemli gelişmeyi aktarmakta yarar vardır. Bugünkü Avrupa'yı anlamamızda yardımcı olacaktır.

PAPA Ml, KRAL MI?

1076 yılında Lateran'da Papa 7. Gregory, Almanya'da ise Imparator 4. Henry, egemendiler. Papa ile Imparator arasında Milano Başpiskoposunun kim olacağı konusunda tartışma çıktı. Papa, Başpiskoposu kendisinin atayacağını öne sürdü. Imparator ise yanına aldığı iki başpiskopos ve 24 piskoposla birlikte bir suçlama yayınladı. Bu suçlamada din adamları Papayı, ahlaken bozuk olmakla, sahtekarlıkla ve yetkilerini kötüye kullanmakla suçladılar. Bu iddiaları destekleyen Kral, Ren kıyısındaki Worms kentinde 24 Ocak 1076'da bir Synod=Din Meclisi toplandı. Bu meclis, Imparatorun emriyle Papayı görevinden çekilmeye çağırdı. Piskopos kenti olarak bilinen Worms'tan böyle bir çağrı gelmesi Papayı kızdırdı. Kendisine gönderilen belgeyi reddetti. Papa bununla yetinmedi ve kişisel yetkisini kullanarak Imparatoru "Aforoz" etti. Imparatoru destekleyen din adamları bir anda dağıldılar. Tahtını kaybetmek tehlikesiyle karşı karşıya kalan Imparator yelkenleri indirdi ve l O77'de Papanın üstünlüğünü

kayıtsız şartsız kabullendiğini ilan etmek zorunda kaldı.'

PAPANIN ELINDEKI GÜÇLÜ SILAH

Hıristiyanlıkta Aforoz, Papaların elindeki en güçlü silahtır, Aforoz edilmek sanıldığı kadar basit bir olay değildir. Aforoz edilen kişi doğrudan doğruya Hıristiyanlıktan atılır, "Atılırsa ne olmuş", demeyin, Aforoz edilen şahıs ilkin vaftiz hakkını, doğum kayıtlarını, dolayısıyla ölüm kayıtlarını ve en önemlisi ona verilmiş olan Hıristiyan adını ve evliliğini yitirir, Aforoz edilen şahıs en kısa deyişle insan sayılmak hakkını yitirir, Adı kilise kayıtlarından bir kez silindi mi bir daha böyle bir insanın yaşamış olduğunu bile kanıtlayabilmek olası değildir. Çünkü 18. yüzyıla kadar ve günümüzde bile doğum, evlilik ve ölüm kayıtlarıyla tüm tapu ve eğitim kayıtları Kilisede tutulmaktaydı. Protestanlığın kurucusu Papaz Martin Luther, Papa tarafından aforoz edilmişti, Aradan yaklaşık 430 yıl geçmiş olmasına rağmen hala af edilmemiştir. Luther ve Vatikan için 2000 yılında bile resmi literatürde Martin luther'in adı yoktur. Çünkü Aforoz edilmiş birinin adını anmak Papanın dinsel

otoritesine karşı çıkmakla eş değerli sayılmıştır.

iMPARATOR BASTIRIYOR

Imparator 4. Henry'nin hazin sonu ondan sonraki Kral 5. Henry'ye iyi bir ders olmuştu. Nedir ki bu kez Lateran'da imparatorun dişine göre bir Papa oturmaktaydı: 2. Calixtus. imparator, din adamlarının daha alt makamlara seçilmelerinde ve kendisine karşı vecibelerinde bazı hakları olduğunu öne sürdü. Oldukça uzlaşmacı bir Popa olan 2. Calix-tus bu istekleri kabul etti. Ama üst makamlara yapılacak tüm atamalarda, Kral seçime katılsa bile son sözü yine Papa söyleyecekti. Imparatorla Papa arasında yine Worms Kentinde 1122 yılında bir Concor-dat=Sözleşme imzalandı. Bunun üzerine Papa bir "Bull" (kolay anlaşılsın diye fetva diyelim) yayınladı. Böylelikle Avrupa'da ilk kez imparatorlar "Worms Sözleşmesiyle" atamalarda bir yere kadar söz sahibi oldular. Kilise ile Devlet (dikkat önemli: Kilise ile Devlet başka, Din ile Devlet başkadır) arasındaki dengelerin oluşumunda dönüm noktası sayılan bu sözleşme her zaman geçerliliğini korumuştur.

KARDINAL KENTININ AYRICALIĞI

Yukarıda "Piskopos Kenti" diye bir tanım geçti. Bu da çok önemlidir. Hıristiyanlıkta kentlerin kiliseyle ilişkileri belirli esaslara bağlanmıştı. Kilise-Devlet ilişkisi gibi bir de Kent-Kilise ilişkileri vardı. Ki bu da daha sonra Laisizm ve Sekülarizm'in ortaya çıkmasında etken olmuştur. Katolik aleminde Katedral inşa edebilmek hakkına kavuşmuş kentler ayrıcalıklı bir statü edinirlerdi. Örneğin Almanya'nın Köln şehri bir katedral kentidir. Katedral kentlerinde Kardinal bulunması zorunludur. Dolayısıyla Katedral kentinin Kilisesine kayıtlı olmak, inanın, Bill Gates olmaktan daha önemlidir. Bir de daha alt sırada yer alan önemli şehirler vardır ki bunlar da Episkopos Şehri" statüsündedirler. Bu kentlerde genellikle Kardinal bulunmaz, Piskopos bulunur. Papalar oturmak isterlerse Kardinal şehirlerine gitmeyi yeğlerler. Diğer şehirler ise Kilisenin hiyerarşik yapısı içinde başka özellikleriyle yer alırlar. Geçmişte Kardinal kentinin Kilisesine kayıtlı bir tüccar, piskopos

kentinin kilisesine kayıtlı bir tüccara göre öncelik hakkına sahipti. 1648'den itibaren yavaş yavaş bu ayrıcalık kalktı. Sekülerleşme ve sonrasında da kapitalizm geliştikçe bu ayrıcalık yerini "Rekabet" kavramına bıraktı.

o EVLENMEKTENSE YAKI LARAK ÖLMEK EVLADIR1

Katolik=Evrensel Kilise, kadınlar ve evlilik konusunda çok hassastır. Bu kilisede kadınların yeri ve rolü ile evlilik kurumu başlı başına bir sorundur. Roma Kilisesinde kadınlara bakış, "Mizogonizm" denilen evlilik düşmanlığı kapsamındadır. Ve Hıristiyanlığın ilk yüzyılından itibaren Formüle edilmiştir. Eden de Roma Kilisesi'nin iki kurucusundan biri olan, Aziz Paul'dur. Ona göre evlilik din adamlarının kesinlikle uzak durmaları gereken bir kurumdur. Hatta şöyle söylenmiştir: "Evlenmektense yakılarak ölmek evladır." Kilise Babaları işte bu görüşlerini Havva'ya dayandırarak Hıristiyanlığa sokmuşlardır. Onlara göre Havva, Tanrının değil Şeytanın sözüne uymuştur. Bunun sonucunda da Adem'le birlikte "ilk günah"ı işleyerek birlikte Cennetten kovulmuşlardır. Havva yüzünden tüm insanlığın ilk "Masumiyeti" lekelenmişti. Bu nedenle erkeklerin kadınlardan uzak durmaları gerekmekteydi. Engels'in dediği gibi Hıristiyanlık gerçekte tüm insanları işte sadece bu konuda, "ilk günahı"

işlemiş olmak konusunda "eşit" kabul eder, bunun dışında insanlar hiçbir şekilde eşit değildirler.

DIRI DIRI YAKlLAN iKi MILYON KADIN

Ilk kez Aziz Paul (Yahudilik adı, Saul) tarafından formüle edilen bu ilk günah, Hıristiyanlığa sonradan geçen ve Yahudi olmayan Romalılar tarafından hiç bilinmiyordu. Böyle bir ilk günahtan doğduklarını ilk kez Aziz Paul'dan duymuşlar ve gülüp geçmişlerdi. Hıristiyanlık geliştikçe bu ilk günah olanca ağırlığıyla Hıristiyanların hayatlarını şekillendirmeye başladı. Öte yandan ilk günah olmadan vaftiz de olamıyordu; bu olmayınca da isa'nın Kilisesine katılarak "tüm" diğer günahlardan kurtuluş da olamıyordu. Bu olmayınca da isa'nın 'Kurtarıcılığı' sağlanamıyordu. Roma Kilisesinin bu yoğun baskısı doruk noktasına 11. yüzyılda ulaştı ve yüzyıllarca sürdü. Havva, hep o "Şeytana" uyarak erkeğin masumiyetini kirleten dişi olarak gösterilmişti. Nihayet 1209'da Papalar büyük bir Haçlı ordusu kurarak, kendilerine göre Heretik=Dinden sapmış kişi, kabul ettikleri Hıristiyan cemaatleri soykırıma uğrattılar. Kısaca, Cathare diye bilinen bu soykırım sırasında yaklaşık bir milyon insan

öldürüldü. Soykırımı yöneten Katolik şövalyelerden biri şöyle demişti: "Hepsini öldürün. Tanrı nasıl olsa hangisinin heretik, hangisinin masum olduğuna karar verir." Daha sonra Hitler de işte bu mantığı kul-

lanarak milyonlarca insanı öldürmüştü... Nedir ki kilise burada durmadı. 15. yüzyılda bu kez ebe kadınların "Büyü" ve "Sihirle" uğraştıklarını öne sürerek yaklaşık 2 milyon kadını "Cadı" oldukları gerekçesiyle diri diri yaktırdı ve bu dul kadınların kendilerine kocalarından kalmış olan malları ve arazilerini gasp etti.

YAPTlM OLDU'

Bu kıyımlardan sonra, ilk kez Bizans'ın zorlamasıyla 7. yüzyılda göstermelik olarak anlamı kabul edilmiş olan "Meryem Ana" kültü 16. yüzyılda öne çıkartılmaya başlandı. Ondan önce Roma Kilisesi için Meryem Ana, Ortodoks Kilisesinde olduğu kadar önem taşımıyordu. 16. yüzyılda Hıristiyan nüfusun azalmakta olduğu anlaşılınca bu kez evlilik teşvik edilmeye başlandı. Meryem Ana'nın öne çıkartılması, Havva'nın tam karşıtı olarak değerlendirilmesiyle sağlanabildi. Bu yeni dogmaya göre Havva, Tanrının kendisinden istediği işi yapmamış ama, Meryem, imanı tam olduğu için Tanrının kendisinden istediğini yerine getirmiş ve "Bakire" olmasına rağmen Isa'nın dünyaya gelmesinde aracılık etmişti. Öyleyse diyordu Kilise, imanlı kadınlarla evlilik yapmak hayırlıdır... Katoliklikte Havva ile Meryem işte böylesine zıt prototipleri oluştururlar. Bir de fahişeyken nadim olup isa'nın Havarilerine katılan Mecdeli Meryem vardır. Bu da Kilise tarafından ilk kez 17. yüzyılda öne çıkartılmaya başlandı.

Bu kadın da hiç değilse yaptığı işten -fahişelik- nadim olup, imana gelmiş biriydi. Ve ilk kez fahişelikten vazgeçen kadınlar için Maria Magdelena (Mecdeli Meryem) manastırları açıldı. Meryem Ana ise ilk kez 1870'de resmen "lekesiz" doğumla dünyaya gelmiş tek "masum kadın" olarak kabul edildi. Katolik aleminde bu olaya "Immaculate Conception" denilir. Buna göre sadece Meryem değil, annesi olarak kabul edilen St. Anna da Meryem'i bakireyken doğurmuştu. 18. yüzyıla kadar hiçbir Hıristiyan böyle bir dogmadan haberdar olmamıştı ama Papa "Ben yaptım oldu" dedi ve bugün de onun dediği geçerlidir.

"BENIM" DIYEN FEMINISTLERE TAŞ ÇIKARTAN TEODORA

Bizans imparatoru Justinyen'in başını döndürüp onunla evlenen sirk güzeli vahşi hayvan terbiyecisinin kızı Teodora, işte böyle Mecde-

li Meryem gibi bir kadındı. Sık sık şeytana uymuşluğu vardı. Ve inanır mısınız ki bu kadın Hıristiyanlığın, daha sonraki dönemlerinde hayli tartışılan ve bölünmeye yol açan bir çok uygulamasında söz sahibi olmuştu. Teodora, ne Roma'daki Papayı ne de Istanbul'daki Patriği önemsemişti. Hıristiyanlığa doğrudan doğruya kendi kafasına uygun gördüğü fikirleri sokmuş veya çok tartışmalı fikirleri savunmuştu. Teodora, günümüzde benim diyen feministlerin

topluca 40 yılda yapamadıklarını tek başına üç beş yıl içinde yapabilmiş bir kadındı. Ve onun bu girişimleri Dogma ve/veya Gelenek haline gelerek Doğu Kiliseleri'ne mal edilmişti.

V A T I K A N

o

1.9. PAPALIĞIN KAPSAMA ALANLARI

Rus Ortodoks Kilisesi, Katolik Misyonerlik alanlarının eski sosyalist ülkeler ve Rusya olmadığını, Müslüman ülkeler ve Uzak Doğu olması gerektiğini vurguladı. Katolikler'den öncelikle bu hedeflere yönelmelerini, aksi takdirde Ekümenizm Hareketi'ne sempatiyle bakmaktan vazgeçeceğini belirtti.

Vatikan 21. yüzyılda insanlığın karşısına sadece bir dinin temsilcisi olarak değil, aynı zamanda belirli bir "ideolojiyi" savunan ve bunu yaygınlaştırabilmeye çalışan bir kurum olarak çıkmaya hazırlanmaktadır. 6kümenizm hareketi olarak tanımlanan bu ideoloji tamamen dinsel temeller üzerine oturtulmuş bir siyasal, toplumsal ve kültürel değişim programıdır. Ve bu programın iki merkez-gücü vardır. Vatikan'ın Hıristiyan alemi içinde ve dışındaki ideolojik yayılımını işte bu iki merkez-güç yönlendireceğe benzemektedir. Bunlar daha önce adlarından sıkça söz ettiğimiz OPUS DEl ve Cizvitlerdir. Papa 2. John Paul 10-12 Nisan 1996 tarihinde bir Müslüman ülkeye, Tunus'ta Müslüman ve Hıristiyanların barış içinde birlikte yaşamakta olduklarını belirterek bu güzel örneği kutsamak amacıyla bu ülkeyi ziyaret ettiğini açıklamıştı. Ilginç olan Tunus'un Cizvit misyonerleriyle yaklaşık yüzyıldır içli-dışlı ilişkiler içinde olmasıydı. Ve Papa ilk kez bu gezisinde yanında OPUS DEl'nin ve

Cizvitlerin temsilcilerini bir arada bulundurmuştu. OPUS DEl'den daha önce söz ettiğimiz için şimdi de kısaca Cizvitler! tanıyalım.

'61'

CIZVITLERDE TEMPLAR MODELI

Cizvitler Avrupa Parlamentosu'nda çok etkili bir gruba sahiptirler. "Christians For Europe" (Flvropa için Hıristiyanlar) adlı bu grubun içinde yer alırlar. Ilginçtir ki Cizvitler örgütlenme ve mücadele anlayışları itibariyle araştırmacı Michael Baigent ve Richard Leich'in yazdıkları gibi, kendilerinden daha önce söz ettiğimiz Templar geleneğini çağrıştırmaktadırlar. Şövalyelik ruhuna dayalı olan Templar gibi Cizvitlerin kurucusu da bir askerdir. Ignatius Loyola tarafından 1520 yılında kurulan Cizvitler, Roma Kilisesi'nde daima askeri konularda ve stratejilerde uzmanlaşmışlar ve danışmanlık yapmışlardır. Tıpkı Templar gibi Cizvitler de çoğunlukla kendi yasalarını ve kurallarını kendileri koymuşlar. Papaların buyruklarına uymakta fazla istekli davranmamışlar ve kısmi bir özerklik taşımışlardır. Bu nedenle yine

tıpkı Templar gibi Cizvitler de Papaların hışmına maruz kalmışlardır. Örneğin, 1773'de Papa 14. Clement, Cizvitler! gizli faaliyetlerde bulundukları gerekçesiyle

Kiliseden çıkartmış ve ezmiştir. Cizvitler yaklaşık 40 yıl yer altı Kilisesinde kalmışlar ve 1814'de eskisinden daha güçlü olarak yeniden Roma Kilise-si'ndeki egemen yerlerini almışlardır. Cizvitler kendilerini Tanrının Askerleri, Islami karşılığıyla söylersek Hizbullah olarak görürler. Nedir ki ellerinde kılıç değil, diğer hiçbir Hıristiyan tarikatında görülmeyecek kadar sağlam ve acımasız olan "Disiplin" vardır. Bu disiplinle yaşayan Cizvitler Hıristiyanlığı Japonya'ya kadar yaymışlardır.

DIASPORA KILISELERI

Cizvitler tüm Avrupa'nın başta Diaspora Kiliseleri denilen -bu deyim Hildersheim Piskoposu Josef Homeyer'e aitti- eski sosyalist ülkelerdeki nüfusun yeniden Hıristiyanlaştırılması tezini desteklerler. Bu nedenle de Evangelization diye bilinen bu çalışmalarını yürütürken Ortodoks Kiliseleriyle çatışmalara girmişlerdir. 1992 yılında istanbul'da Fener Patrikhanesi'nde toplanan Ortodoks Patrik ve metropolitleri Katolik Kilisesi'nin bu "Yeniden Hıristiyanlaştırma" çabalarını kınamışlar ve Katoliklerin Ortodoks asıllı Slavları Katolikleştirmekte olduklarını öne sürerek buna son vermeleri çağrısında bulunmuşlardır.

Özellikle Cizvitlerin girişimleriyle Avrupa'da bu yeniden Hıristiyanlaştırma çabalarının işlendiği seminerler ve konferanslar toplanmıştır. Bu amaçla toplanan ilk büyük seminer 24-27 Ekim 1991^;de Hanno-

ver'de yapılmıştı. Ortodoks Kilisesi'nin temsilcileri, açılış günü seminerin Hıristiyanlığı değil Katolikliği yaymak amacıyla toplandığını öne sürerek, toplantıyı protesto ederek ayrıldılar. Bu seminere ilginçtir ki hiçbir Yahudi din adamı resmen çağrılmamıştı. Tek Müslüman ise bendim. Ve bir konuşma, daha doğrusu bir "Itiraz Metni" okumama izin verilmişti. Konuşmama Avrupa'nın yeniden Katolisizm'e döndürülmesinin sakıncalarına değinerek başladım ve bunun Avrupa'daki "Sekülarizmi" ve bununla kurulmuş olan dengeleri zedeleyeceğini vurgulayarak bitirdim. Ne yazık ki bu konuşmam hiç istemediğim halde tatsız bir tartışmaya yol açtı. iki Kardinalle dünyaca ünlü bir Ilahiyatçı arasında tartışma çıktı.

Katolik din adamları benim Müslüman olduğumu ve bu nedenle Hıristiyanların iç meselelerine karışmamam gerektiğini ve bu konuşmanın metnini tutanaklardan çıkartılmasını istediler. Ilahiyatın üç dalında üç yarı doktorası bulunan ünlü Katolik ilahiyatçısı Prof. J. B. Metz'de beni savunan bir konuşma yaptı. Tartışma ancak ertesi günkü oturumda tatlıya bağlandı. (NOT: Bu seminerin tutanakları Hannover Üniversitesi Felsefe Arşivindedir ve yayınlanmıştır). 25 Kasım-14 Aralık 1991 'de bu kez Roma'da toplanan ve tüm Avrupa'dan gelen 137 Katolik Piskoposun katıldıkları bir toplantıda aynen, "Avrupa'nın yeniden Hıristiyanlaştırılması, sadece dindar-Katolik-olanların yeniden Kiliseye kazanılması değil, aynı zamanda Sekülerleşmiş olan Batı Avrupa'nın da yeniden Katolikleştirilmesini öngörür." şeklinde bir karar alındı. Katolik Kilisesi'nin bu açık meydan okuyuşu özellikle Rus Ortodoks Kilisesi tarafından protesto edildi. Rus Ortodoks Kilisesi, Katolik Misyonerlik alanlarının eski

sosyalist ülkeler ve Rusya olmadığını, Müslüman ülkeler ve Uzak Doğu olması gerektiğini vurguladı. Katoliklerden öncelikle bu hedeflere yönelmelerini, aksi takdirde Ekümenizm Hareketi'ne sempatiyle bakmaktan vazgeçeceğini belirtti.

PAPALAR VE OSMANLI

Katolik ve diğer Hıristiyan tarikatlarının Osmanlı ve T.C. Devleti içindeki "Misyon Bölgeleri" özellikle 19. yüzyılda kurulmuştur. Nedir ki Papalarla Osmanlı Sultanları arasındaki açık ve gizli ilişkilerin tarihi çok eskilere Fatih dönemine kadar inmektedir. Şimdi bu ilişkilere kısaca bir göz atalım.

>63<

Papa 4. Paul, Kilise doktrinlerine sofuca bağlı bir adamdı. "Bu doktrinden babam sapsa, yaktırırım" demişti. 1555 yılında bu sözleri eden Papa 4. Paul, tarihte Hoşgörüsüzlüğün temsilcilerinden biri olmuştu. Ne var ki bir süre sonra Ispanyol ve Fransız ordularının hışmına uğrayınca o güne dek Hıristiyanlık aleminin baş düşmanı ilan ettiği Türklerin Sultanı Kanuniye başvurarak onun koruyuculuğunu ve desteğini istemişti. Ve Kanuni, Papa 4. Paul'u, Hıristiyan Prenslerin gazabından korumuş ve Katolik Kilisesi'ni muhtemel bir çöküntüden kurtarmıştı. Kanuni döneminde sekiz Papa değişmişti ve Kanuni bunların sekiziyle de yakın ilişki içinde olmuştu.

Papalarla Osmanlı Sultanları arasındaki gizli yazışmalar ilkin, Papa V. Martin ile I. Mehmet arasında 1417'de başlamıştı. 1403-1566 yılları arasında 6 Osmanlı Sultanı ile 19 Papa arasında gizli yazışmalar yapılmıştı. Hatta ilginçtir ki Pazar ayininde Türkleri Hıristiyanlığın baş düşmanı gösteren Papalar, belgelere göre aynı günün gecesi Türklerle nasıl anlaşacaklarını ve onlara hangi silahların nasıl satılacağını görüşmüşlerdi...

Osmanlı Imparatorluğu'ndaki misyonerlik faaliyetleri ilkin yoğun olarak 19. yüzyılda başlamıştır. Özellikle Tanzimat'tan sonra hız kazanmıştır. Bu dönemde Almanlar, Italyanlar, Ingilizler ve ilk kez denizaşırı misyonerliğe sıvanan Amerikalılar Osmanlı topraklarında cirit atmaya başlamışlardır. 1855 yılının Şubat ayında Istanbul'a gelen bir Fransız Misyoneri, Fransa'da 1856'da yayınlanan günlüğünde Amerikalı ve Al-man misyonerlerin faaliyetlerini bakınız nasıl özetlemişti. Emillien Fros-sard adlı bu misyonere göre Almanlar özellikle Ermenileri kendi Protestan Kiliseleri'ne bağlamaya çalışmaktaydılar. Ve bu hususta da bir hayli yol almışlardı. Ama Almanların hazırladıkları ortamdan en çok uyanık Amerikalı Protestan misyonerler yararlanmışlardı. Ermeniler, Al-manlar tarafından Protestanlaştırılmışlar ama daha zengin güçlü olan Amerikan Protestan Kiliselerine rağbet etmeye başlamışlardı. Türkler ise yoğun çalışmalar sonucunda el altından dağıtılan Incil'i okumaya başlamışlardı.

Bu, son derece mutluluk verici bir gelişmeydi... 1918'e gelindiğinde Osmanlı topraklarında Hıristiyanlığı yaymak amacıyla eğitim faaliyetleri veren 1000'den fazla Katolik-Protestan okulu vardı. Bu okullarda takriben 25.000 kadar öğrenci bulunuyordu. Bu okullardan yetişmiş

olan Rum ve Ermeni asıllı öğrencilerin bazıları bugün özellikle Avrupa'da yerleştirilmiş olan Türk düşmanlığını başlatan unsurlar olmuşlardır.

ÜÇ ÇEŞIT HRISTIYANLIK VE HAÇLI SAVAŞLARI

9. yüzyıla kadar Hıristiyanlık Avrupa'da üç ana başlık altında gelişmişti. Bunlardan ilki. Papaların Hıristiyanlığı idi. Onların anladığı şekildeki Katolik inancını temsil ediyordu. Ikincisi Kralların Hıristiyanlığı idi. Bu da 4. yüzyılda imparator Konstantin tarafından başlatılmış olan Hıristiyanlık anlayışıydı ve zamanla Ingiltere'de Anglikanizm'in ve Almanya'da da Protestanlığın ortaya çıkmasına neden oldu. Özellikle de 800 yılında Frankların Kralı Muhteşem Karl'ın Papa 3. Leo tarafından dünyaya yeniden gelmiş olan Davut Peygamber olarak ilan edilmesiyle tırmanışa geçti, ingiliz Kilise tarihçisi James Russell'ın da gösterdiği gibi Hıristiyanlığın Almanlaştırılması, kendi Pagan gelenek ve göreneklerine çok bağlı olan Almanların bu Germanik ve Teutonik gelenekleri Hıristiyanlığa aşılamalarıyla mümkün olabilmişti. 16. yüzyılda ortaya çıkan Protestanlık işte bu "Zor Kabulleniş"ten kaynaklanmıştı.

Altısı resmi, dördü metres olmak üzere 10 karısı ve 18 çocuğuyla yaşayan Kari, Davud Peygamber olduğunu öğrenince "Yeni Kudüs"ü kurmak için harekete geçti ve bugün Aachen diye bilinen kenti kurdu. O yıllardan kalma Islami belgelerde Karl'dan ilginçtir ki Frankistan Halifesi diye söz edilmişti. Kari Bağdat'taki Halifelerle iyi ilişkiler kurmuştu. Nedir ki, onun ölümünden sonra Hıristiyanlık yeniden Papaların denetimine geçti ve üçüncü başlık altında toplanmış olan "Popüler Hıristiyanlık" büyük darbe yedi. Papalar yeniden H iristi yanları boyundurukları altına almaya başladılar. Bunu sağlayabilmek için de bir dış düşman yarattılar: Müslümanlık. Papalar Müslümanların Hıristiyanlığın baş düşmanı olduğunu öne sürerek Haçlı Seferlerini başlattılar. Böylelikle Hıristiyanlığın geleneksel düşmanı sayılan Yahudilik geri plana çekilmiş, Müslümanlık öne çıkarılmış oldu. Papalar bu savaşlarda ilkin Kari tarafından konulmuş ve sınırları belirlenmiş olan bir kavramı kullanarak bunun

genişletilmesi gerektiğine tüm prensleri inandırdılar. Bu kavram "Christendum'.kavramıydı. Hıristiyanların yaşadıkları topraklar anlamına geliyordu. Daha önce gördüğümüz Ekümene kavramının Devlet (Kral) tarafından kullanılabilir hale getirilmiş olan şekliydi.

Haçlı seferleri gerçekte Haç'ın taşındığı, onun egemenliğinin yayıldığı seferlerdir. Din uğruna savaşa girmek ilk kez istanbul'u kuran Konstantin tarafından kullanılmıştı. Ve ilk Din Savaşçıları da gerçekte 4. yüzyılda istanbul ve Anadolu'da -o günkü adıyla NATOLI'da, yani TAŞRA'da- yaşayan Hıristiyanlardı. Hıristiyanların Haç taşıyarak sava-

şo gitmelerinin onlara zafer kazandıracağına inanan Hıristiyanlar. Haç'ın kendi başına "Mucizeler" yarattığına inandırılmalardı. Nitekim bu nedenle son derece gizli, karmaşık bilgilere dayalı örgütler kurulmuştu. Şimdi bunlardan birine kısaca bir göz atalım.

ISA ÇIÇEKTIR, GÜL VE HAÇTADIR

Gül ve Haç örgütünden daha önce söz etmiş ve 20. yüzyılda bu örgüte üye olmuş ya da bağlantı kurmuş en az bir Papa bulunduğunu söylemiştim. Bu Papayı tanıtmadan önce Gül ve Haç sembolizminin Hıristiyan ezoterizmindeki (Batınilik, gizli öğreti) yerine bakalım.

Isa Çarmıha gerildiği zaman hemen ölmemişti. Büyük bir ızdırap çekiyordu. Bunu gören bir asker dayanamayıp mızrağıyla Isa'nın böğrüne bir darbe vurmuştu, Askerin amacı Isa'nın daha fazla acı çekmeden bir an önce ölmesini sağlamaktı, isa'nın böğründen akan kan, ayaklarından ve ellerinden çivilenmiş olduğu Haç'ın dibine damlamış ve inanca göre isa'nın kanının damladığı Haç'ın dibinde birdenbire Güller yeşermeye başlamıştı. Işte bu gül ve kan Isa'nın tensel canıydı, isa bir çiçek olmuş ve açmıştı. Bu olayda kuşkusuz Haç da önemli bir anlama sahipti. Çünkü Haç olmasaydı Isa'nın kanının Gül'e dönüştüğü de bilinemeyecekti.

Ama bu anlatım Gül ve Haç konusundaki sayısız söylenceden sadece biri, belki de en çok kabul görmüş olanıdır. Başka değerlendirmeler de vardı. Ünlü ezoterist Arthur Edward Waite'in anlattığına göre Gül, isa'nın kanı olmasının yanı sıra Haç'ın esrarengiz mesajını iletmek için kullandığı ışıktır. Yine aynı kaynağa göre Gül, Grekçe "Çiğ Damlası" demektir ve bu haliyle de isa'nın Hıristiyan Gnostisizmindeki (Rafızilik) sembolüdür, Aynı zamanda Gül, Orta Çağ'daki yazılışıyla RAS (Rose) Kelam demektir ve sayısal değeri itibariyle de R=200; O=75, S=90 ve Rose=365'i vermektedir. Bu nedenle günümüzde kullanılan takvim sistemini kuran Papa Gregory tarafından bir YIL'ın 365 gün olması uygun görülmüştür. Böylelikle isa'nın yılın her gününe damgasını vurması sağlanmıştır. Bu sistematikte isa yine Çiçek olarak değerlendirilmiştir. Çünkü NAZARETH kentinden geldiği için kendisine Nazarenli isa denilen Tanrının Oğlu, Nazareth, Çiçek anlamına geldiği için böyle anılmıştır, işte Gül ve Haç

Örgütü, Gül'ün ve Haç'ın bu türden olağanüstü ve mucizevi yönlerinin bulunduğuna inanmış şövalyeler tarafından II. Yüzyılda Kudüs'te kurulmuş ve günümüze kadar çeşitli dünya olaylarına karışarak gelmiştir.

V A T I K A N

1.10. OPUS DEl - AHTAPOTUN KOLLARI

* isviçreli parlamenter ve toplum bilimci Jean Ziegler'in dediğine göre OPUS DEl kendisiyle Komünizm kadar mücadele edilmesi gereken, gizli çalışan aşırı sağcı bir harekettir, ingiliz araştırmacı Michael Walsh'ın deyimiyle bu örgüte OPUS DEl değil OCTOPUS DEI (Ahtapotun işleri) denilmeliydi.

* * *

TANRI'YA ANNE GEREK

Imparator Jüstinyen, Teodora ile evlendikten sonra işleri "iki ters bir yüz" gitmişti, imparatorluğun sınırları genişlemiş ama içerde özelikle de Teodora'nın her dini konuya karışmasından dolayı isyanlar, ayaklanmalar ve kavgalar hiç eksik olmamıştı. Örneğin 13 Ocak 532'de Istanbul'da Nika adıyla bilinen bir ayaklanma başlamıştı. Jüstinyen panikleyip Tahtı terk etmek isteyince Teodora kendini isyancıların önüne atmıştı. Kadınlığın bütün hünerlerini kullanıp isyancıların elebaşlarıyla anlaşmaya varmıştı. Jüstinyen tahtını kurtarınca Teodora da ona istediği kişiyi, Amida şehrinin piskoposu olarak seçtiriverdi. Istanbul ve Roma arasında süren çekişmelerde Roma, Meryem Ana'yı hiç önemsemezken Teodora, Bizans'ta Meryem Ana'nın "Tanrının Annesi" yani, "Te-otokos" yapılmasını sağladı. Bugün Ortodoks aleminde Meryem, Tanrının Annesi olarak bilinir. Teodora'dan önce böyle bir sıfatı yoktu. Ilk kez onun döneminde ortaya atılan bu sıfata dinsellik kazandıran odur. Meryem Ana'yı.

Tanrının Annesi yaptıran Teodora bu adı sonsuzlaştırmak için ilk kez Bursa'da bu adla bir kilise yaptırmıştı. Bizans'taki bu gelişmeleri kaygıyla izleyen ve Kilise Babalarının Havva modeline

bağlı olan Papa Hormisdus ve sonraki 2. John, Imparatora direnmeye çalıştılarsa da çok başarılı olamadılar. Onlara göre Isa, Tanrının oğluydu. Meryem'de isa'yı yeryüzüne indirmek için ona annelik yapsın diye seçilmiş olan bakireydi. Yoksa Tanrının annesi değildi. Böyle denirse ölümlü Meryem'in kimin annesi olduğu -dolayısıyla Baba Tanrının eşi sayılması gerekiyordu- anlaşılamayacaktı, Teodora bu itirazları dinlemedi bile, var gücüyle başka din adamları tarafından ortaya atılmış olan bu görüşü destekledi ve sonunda da kabul edilmesini sağladı.

Yine Teodara döneminde çok güçlü bir istihbarat örgütü kuruldu. Bizans'ın CIA'sı müthiş etkili oldu. Günümüzdeki gizli istihbarat örgütlerinin atası sayılan bu kurumun babası Jüstinyen ise annesi kuşkusuz Teodora'dır.

MASONIK MISYONERLIĞI

Hıristiyanlıkta gizli örgütler isa'nın çarmıha gerilişinden sonra, hatta bizzat onunla birlikte vardırlar demek mümkündür. Örneğin spekülatif masonlar. Isa'nın ilk mason olduğunu düşünürler. Bunun geçmişi daha önce anlattığım Templar örgütüne dayanır. Ve temelinde Essene diye bilinen küçük bir Yahudi cemaati vardır. Ne olduğu ve kim oldukları tam bilinmeyen bu cemaat, iddialara göre isa'yı yetiştirmiş ve Yahudi Krallığı'na sahip olmak istemiştir. Ve yine inanışa göre çok gizli ve esrarengiz bir Suriyeli cemaat, isa'nın öldürülmesinden sonra bu sırları saklamış ve Haçlı seferleri sırasında Templar Şövalyeleri tarafından korunan bu küçük cemaat, Avrupa'ya kaçırılmıştır. Burada gözlerden uzak olsunlar diye Iskoçya'ya yerleştirilmişler ve daha sonra da Avrupa'ya giderek Templar'ın yardımıyla

"Masonik Misyonerliği" başlatmışlardır. Böylece iki akım doğmuştur. Bunlardan biri Meryem'e dayandırılan "Dul Kadının Oğullan" örgütü diğeri de Sufi Masonluğu'dur. Her neyse konumuz bu

olmadığı için bunu geçelim ve gelelim günümüzdeki en gizli ve güçlü Katolik örgütü OPUS DEl'ye.

ken, gizli çalışan aşırı sağcı bir harekettir. Ve işte Polonyalı Kardinal, şair ve aktör Karol Wojytla'yı, Papa 2. John Paul olarak Vatikan'daki tahta oturtan bu örgüttür.

Karol, Papa seçilince Cizvitlerin başı Peter Pedro Arrupe hemen muhalefete başladı. OPUS DEl tarafından seçtirilen Papayı tanımamakla tehdit etti. 1983'e kadar Cizvitler 2. John Paul'a karşı muhalefet ettiler. Bu arada Papaya suikastler düzenlendi. Portekiz'de oturan Arrupe'nin taraftarı bir papaz, Papayı tahtında otururken bıçakla saldırarak öldürmek istedi. Papa ise OPUS DEl'nin Vatikan'da tüm dizginleri eline alıncaya kadar bekledi. 1983'te Cizvitlere karşı taarruza başladı. Kişisel yetkisini kullanarak Cizvitlere yeni bir önder seçilmesini sağladı. Bu, 54 yaşındaki Hollandalı Cizvit Hans Kolvenbach'dı. Bu seçimde Papanın adamı diye bilinen Kolvenbach'ın seçilmesi Cizvitler! yeniden ateşledi. Bu kez doğrudan OPUS DEI'yi hedef alan saldırılara başladılar. Ve OPUS DEl'yi, aynen, Katolik Kilisesi'ndeki Mason Locaları olarak tanımladılar. Buna karşılık Papa da onları Latin Amerika'da Marksistler-le dayanışma halinde olmakla suçladı. Papa bir risale yayınlayarak Marksizm!

kınadı. Cizvitler de buna karşı Papanın Latin Amerika'daki kapitalist sömürüyü, adaletsizlikleri ve işkenceleri görmemezlikten gelmekte olduğunu ve yoksulları insan yerine koymadığını vurguladılar. Konu daha sonra insan Hakları tartışmalarına geldi. Cizvitler ısrarla insan haklarını savundular. Papa da köşeye sıkışınca Vatikan'ın daima insan haklarından yana olduğunu yayınladığı bir risaleyle tekrarladı. Tartışma büyüdü. Bu arada Papa, tarihte ilk kez olarak doğrudan OPUS DEl üyesi olduğu açıklanmış olan bir gazeteciyi, 48 yaşındaki ABC gazetesinin Roma muhabiri Ispanyol asıllı Joaquin Navorro-Valls'ı Vatikan'ın basın sözcüsü yaptı. Böylelikle sadece Kardinallere ayrılmış olan böylesine önemli bir göreve tarihte ilk kez din adamı olmayan, laik bir kişi atanmış oldu. Papa, ayrıca, 1984'e kadar Cizvitler tarafından yönetilen Radyo Vatikan'ın başına da yine laik bir şahsı atamıştı.

PAPA 2. JOHN PAUL'Ü TAHTA OTURTAN ÖRGÜT

isviçreli parlamenter ve toplum bilimci Jean Ziegler'in dediğine göre OPUS DEl kendisiyle Komünizm kadar mücadele edilmesi gere-

OPUS DEl'NlN KURULUŞU VE MlSYONU

OPUS DEl (Tanrının Işleri) adlı gizli örgüt 2 Ekim 1928'de Madrid'de kurulmuştu. Kurucusu sıradan bir papazdı, Adı, Jose Maria Escri-va de Balaguery Albas'tı. Escriva'nın amacı din adamlarını değil, ama

en az onlar kadar Katolikliğe sadık laik iş ve meslek sahiplerini bir araya getirerek Papaya Vatikan dışında destek olacak varlıklı ve iyi eğitim görmüş elit bir kadroyu oluşturmaktı. Oluşturdu da. Böylelikle Vatikan'a bağlı Fakat onun içinde yer almayan ilk laik Muhafızlar örgütü kurulmuş oldu. Doktorlar, işadamları, gazeteciler, yazarlar, avukatlar, mimarlar vb. vb. bir arada OPUS DEl için çalışmaya başladılar. Çeşitli ülkelerdeki aynı meslek sahipleriyle ilişkiler kurdular. Bu ilişkileri sağlayabilmek için iki anahtar kavram seçmişlerdi. Birincisi "Dialog" ikincisi de "Hoşgörü". Kendisini uygar, barışsever ve eşitlikçi, demokrat kabul eden hiçbir aydının bunlardan sakınması mümkün değildi. OPUS DEl bu kavramları kullanarak bir çok ülkede konferanslar, seminerler ve toplantılar düzenledi. Böylece oluşturulan "Dayanışma" grupları gerçekte tek amaca hizmet ediyordu: OPUS DEl'nin Vatikan içindeki yerini güçlendirmeye.

olmayan meslek sahibi üyeleri çok çalıştılar. Böylece Escriva, "Preletür" (Bölgesiz Dini Yetkili) sıfatını kazandı. OPUS DEl bundan sonra daha a gelişti. Ingiliz araştırmacı Michael Walsh'ın deyimiyle bu örgüte OPUS DEl değil OCTOPUS DEl (Ahtapotun Işleri) denilmeliydi.

OPUS D6I gittiği her ülkede ilkin mesleğinde çabuk yükselmek isteyen hırslı, yerleşik, ahlaki değerlere önem vermeyen şahıslarla, kendilerini çok önemseyen fakat nedense adlarını duyuramamış aydınları avladı. Özellikle Basın ve TV'de bunları destekledi. Mesleklerinde adlarını duyurmalarını sağladı. Sonra da bunları kullanarak ülkede her istediğini yaptırır hale geldi. Günümüzde OPUS DEl'nin tuzağına düşmüş "Dialog ve Hoşgörü"den yana bir çok gazeteci ve aydın vardır. Bu şaşkın ördekler kiminle yatağa girmiş olduklarını iş işten geçtikten sonra anlayamayacak kadar bağımlı hale getirilmişlerdir.

OPUS DEl DESTEĞI

Escriva, Diktatör Franko'ya çok yakın bir din adamıydı. OPUS DEl var gücüyle onu destekledi. Karşılığında da Franko Kabinesinden 10 Bakanlık aldı. Böylece çok büyük bir servet edinme şansını elde etti. Bu sermayeyle yeni ve uluslararası şirketler kurdurdu. Özellikle Ispanya'nın turizm sektöründeki gelirlerinden büyük pay almaya başladı. Daha sonra inşaat sektörüne girdi. Sonra da Eğitime. Çeşitli ülkelerde okullar açmaya başladı. Halen OPUS DEI'nin dünyada 428 üniversitesi ve sayısız okulu vardır. Peru, Kolombiya ve Guatemala'da yatırımlara başladı. Daha sonra da Şili de General Pinochet ile temas kurdu. Bu diktatörü de sonuna kadar destekledi.

OPUS DEl'NlN ZÜRIHTE UYGULADIĞI USTA TAKTIK

Escriva 26 Haziran 1975'de öldü. Verine yıllardır yanında bulunan Dr. Diez Sollano geçti. OPUS D6I artık uluslararası bir güç haline gelmişti. Yaklaşık 80 ülkede 75.000 üyesi olduğu tahmin ediliyordu. Protestanlığı ile övünen ingiltere ve Almanya ile Protestanlığın kalesi sayılan Alman-isviçre'sinde bile bu korkutucu Katolik örgütü kendisine yer açmış ve

Katolikliği yaygınlaştırmaya başlamıştı. Örneğin Isviçre'nin Zürich şehri Protestanlığın kalesi olarak tanınırken şimdi Katoliklerin egemenliğine girmişti. OPUS DEl ustaca bir taktikle Zürich'e özellikle Katolik ülkelerden işçilerin gelmesini ve iltica ederek yerleşmelerini sağlamıştı. Böylelikle kentin nüfusu 10 yıl içinde Katoliklerin lehine değişmişti.

PAPALIĞA HiZMET EDEN AHTAPOT

6scriva ilk kez 1950'de Vatikan'ın dikkatini çekebilmişti. Papa 12. Pius, Escriva'ya ve OPUS DEI'ye Katolikliğe hizmet eden "Seküler Ens-titü" statüsü verdi. Daha sonra 1960 yıllarında Papa 23. John'dan ve sonraki Papa 6. Paul'dan da yakınlık gördü Escriva. Komünizme karşı özellikle Polonya'da yürütülen gizli, yeraltı çalışmalarında din adamı

AHTRPOTUN TÜRKIYE'YE UZANAN KOLU

Görünüşte tam bir Seküler örgüt gibi çalışan OPUS DEl gerçekte sadece Katolikliğin egemenliğini temin etmeye uğraşıyordu. Bu gerçek Escriva'nın bölge kumandanlarına gönderdiği ve Non Ignoratis (Gözden Kaçmasın) başlıklı mektubunun 1970'li yıllarda basına sızdı-

rılmasıylo anlaşıldı. Escrîva mektubunda kendilerinin Seküler savılmalarının sadece bir taktik olduğunu ve tek hedeflerinin bu maske altında Katolikliği egemen din olarak yerleştirmek olduğunu vurguluyordu ve bu hususun gözden kaçırılmaması gerektiğini söylüyordu, OPUS D6I önderi Escriva. Papa yaptırdığı 2. John Paul tarafından, ölümünden 15 yıl sonra Aziz yapılmak için sırada bekleyen 2000 kişinin önüne geçirildi. Normal olarak 300 yıl beklenmesi gerekirken 6scriva 15 yılda Aziz olma yoluna girdi. Halen Vatikan'da en önemli kurumlardan biri olan "Hıristiyanlık Dışı Dinler ve Inançsızlar" Bakanlığını elinde tutan OPUS DEl bu kurum aracılığıyla özellikle Müslüman ülkelerle ilişki kurmuştur. Türkiye'de de OPUS DEl'yle iş ve ticaret ilişkileri içinde olanlar vardır hiç kuşkusuz. OPUS DEl, var gücüyle tüm kiliseleri birleştirmeyi öngören Ekümenizm hareketini desteklemektedir. Bu nedenle Vatikan tarafından hazırlanmış olan Ekümenizm hareketi nedir bunu bilmekte yarar vardır.

V A T I K A N

1.11. EKÜMENlZM VE ISLAM DÜNYASI

* Hıristiyanlığa ve Ekümenizm hareketinin (yönlendiricilerine göre Yahudi-ler ve Müslümanlar "Doğru Yolda Yanlış Adımlar Atan" iman sahibi insanlardır. Bunları "Ekümeneye-Uygarlık" kazanabilmek için Hıristiyanlaştırmak ilk hedeftir.

* * *

Ekümenik kavramı son iki yıl içinde Türkiye'de de duyuldu. Hıristiyan aleminin bu en önemli kavramının Türkiye'de tartışma konusu olması Fener Patriği l. Bartolomew'un kendini "Konstantinopolis Ecume-nical Patriği" olarak lanse ediyor oluşuyla bağlantılıydı. Fener Patri-ği'nin bu iddiasının Hıristiyanlığın gerçeklerine uygun olup olmadığı bu bölümde görüşlerinize sunulacaktır, Ayrıca Ekümenik kavramının tarihsel gelişimi ve bu kavramın Hıristiyan alemindeki yeri ve rolü açıklanacaktır. Özellikle Vatikan ve Papalık için 6kümenizm'in ne anlama geldiği doğrudan doğruya Papalık belgelerinden yola çıkılarak gösterilecektir.

EKÜMENE-KATEŞIZM-EKONOMl

Ekümenik kavramı Hıristiyan aleminde çok belirleyici rol oynayan bir üst kavramdır, iznik Konseyi'ne (325) kadar geçen süre içinde bu kavram Hıristiyanlığın kuruluş dönemi sayılan bu ilk üç yüz yılda Kilise Babaları tarafından ele alınmış ve yazılarında ve vaazlarında sıkça dile getirilmiştir. Şimdi kısaca bu Kilise Babalarının anladıkları anlamda-

ki Ekümenik kavramını anlatalım. Veri gelmişken belirtmekte yarar vardır ki, söz konusu kilise Babaları Ekümenik kavramını, bugün kullanılan ama bambaşka bir anlam ifade eden "Ekonomi" kavramıyla karşılıyorlardı. Günümüzde çok kullanılan "Ekonomi" kavramı gerçekte, örneğin I.S. 4. yüzyılda, Hıristiyanlığın en temel kavramıydı. Günümüzde Katolik Kilisesi her türlü resmi belgede Ekonomi kavramını, iktisat anlamında değil, "Ekümene" anlamında kullanmayı sürdürmektedir. Örneğin Katoliklerin incil'den sonraki en önemli kitabı Kateşizm'de "Economy" kavramı işte bu şekilde kullanılmıştır. (Babtism in The Economy of Salvation-313 gibi). Günümüzde bir bilim dalı olan iktisat, işte Hıristiyanlığın temel kavramı olan bu Grekçe Ekümene kavramının "Sekülari-ze Edilmiş" (Dünyevileştirilmiş) olan şeklidir.

KiLiSE BABALARINA GÖRE EKÜMENIK KAVRAMI

Şimdi Kilise Babaları için Ekümenik ne anlama geliyordu, kısaca bunu görelim.

Economy-Ekümene kavramına ilk kez Antakyalı Ignatius'da rastlıyoruz. I.S. 115 yılında öldürülmüş olan bu din adamı. Kiliseyi en çok savunmuş olan ilk üç Apostolic Baba'dan biriydi. Ona göre Meryem'in bakire olarak gebe kalabilmesi. Tanrının Planı'nın "Economysi" idi. (To the Ephesians, XVIII). Dolayısıyla, Ignateus'a göre bu bir "Dispentati-on" idi. Diğer bir deyişle "Ilahi iradenin yeryüzünde tecelli edebilmesi için gereken Berat'tı". Günümüzde bu anlamını hala sürdürmekte olan Dispentation (Economy) kavramı Masonlukta da kullanılmaktadır ve en az dört masonun bir araya gelerek yeni bir Loca kurabilmek amacıyla ana Loca'dan Berat, yani "Dispentation" alması olarak anlaşılmaktadır.

ikinci olarak zikredeceğimiz Kilise Babası Irenaeus'tur. 130-200 yılları arasında yaşamış olan Irenaeus'un en önemli eseri Adversus Ha-ereses (Sapkınlığa Karşı) adlı Latince kitaptır. Ona göre "Economy" Tanrının insanları kurtuluşa yönlendirişidir. Irenaeus'la birlikte "Economy" Tanrının yeryüzünü ve tüm canlıları yönetmesi (Ministry) anlamını kazanmıştır. (Rh, IV. XX. 5-ad fin-6).

Üçüncü Kilise Babası Ireneus'un çağdaşı ünlü Tertullianus'tur. Ter-tullian, Credo quia absürdüm est diye bilinen "Ikrarı" yazan din adamıdır. Tertullian, din felsefesine "Bölünmeden Ayrışma" ilkesini (Distincti-on LUithout Division) getiren şahıstır. Ona göre "Economy" Tanrının insanları yönetişi ve kendisini onlara açıklaması anlamına (vahiy) geliyordu. (Adversus Praxaen, 8). Tertullian, Teslis'in (Trinite) Economisi diye bir kavram geliştirmişti. Bu anlamında Economy, Tanrının kendisine ait sırlarından biriydi ve buna kesin iman gerekiyordu. Bu nedenle de Economy, "Rule of Faith" (Iman Vönetimi) için gerekli ön koşuldu.

Yine aynı çağdan Iskenderiyeli Clement de Economy kavramına çok önem vermişti. Ona göre de Economy, "Holy Dispentation" (Kutsal Berat) idi (Stomateis, VIII.11-5). Bu Beratın Cihanşümul (Universal) olduğunu öne süren ilk Kilise Babası odur. Ona göre imanlı olan bir kişinin Hıristiyan veya Grek olması fark etmezdi. Çünkü Tanrının beratı (Yol göstericiliği) isa'ya tüm insanlığı değiştirmesi için verilmişti. Bu nedenle de Evrensel'di. Bu, bu anlamında Ekümene "Yol=Yön=Way'dir. Tanrıya giden Evrensel Yol'dur.

185-255 yılları arasında yaşamış olan Origen ise tarihe Katolikliği ve Ortodoksluğu kuran Kilise Babası olarak geçmiştir. Ona göre Economy=Ekümene, Tanrısal Krallığın (Trinite) yeryüzündeki "Ev Halkını" (Kiliseyi ve Hıristiyanları) yönetmesi (Management) anlamına gelmektedir. Origen, Economy'nin Tritine'yi yapan sır olduğunu ve bunun da Kilisede bulunduğunu ısrarla savunmuştu. (De Principiis, 111.1-14).

296-373 yılları arasında yaşamış olan Iskenderiye Piskoposu At-hanasius ise günümüze kadar gelen ve halen de özellikle Ortodoks alemi için bağlayıcılığı olan Iznik Konseyi'nde ve sonrasında Kilisenin ayakta kalmasını sağlayabilmiş olan bir din adamıdır. Ona göre Economy, bu kez "Enkarnasyon" anlamına geliyordu ve Vaftiz, Trinite, Eu-karist ve Liturgy ile bağlantılıydı. Athanasius Trinite'yi kabul etmeyen Arianist görüşlere karşı, işkencelere ve sürgünlere rağmen görüşlerini kabul ettirebilmeyi başarmış bir din adamıydı. Sürgünde yaşadığı yıllarda Athanasius'dan "Invisible Patriarch" (Göze Görünmeyen Patrik) diye söz edilirdi.

Toparlarsak, Ekümene bu din adamlarına göre ilahi iradenin evrensel bir tecellisi ve Beratı; ev halkının yönetilmesi; onların Isa'yla bü-

tünleşerek (Eukarist) Ölümsüzleşmesini ve Imanın Evrensel Yönetimsel-liği gibi anlamlara geliyordu. Bu dönemde şekillenen Ekümene'nin islamiyet'teki "corralative" karşılığı Dar'ül Islam'dır.

Zamanla Ekümene (gr. Oecumenicus) "Sürekli yerleşim Alanı" bir tür Hıristiyan Habitat'ı anlamında kullanılmaya başlandı. Bu nedenle medeniyet kavramıyla bağlantı oldu. Islami söylemde Medine=Uygar Yerleşim Birimi gibi bir anlam taşıdı, Aynı zamanda bu üstün din-sel-kültürel gelişmişlik, Ekümene bölgesinin periferisinde bulunan diğer kültürleri kendisine silah zoruyla olmasa da hayranlık yoluyla, (Imi-tation=Özenme ve Nemesis=Benzeyişe) aracılığıyla bağlamıştır.

EKÜMENIK HAREKETIN GÖNÜMÜZDEKI MERKEZI ISVIÇRE'DEDIR

Günümüzdeki Ekümenik hareketin merkezi Isviçre'dedir. Cenevre'de etkili olan Protestanlığın Kalvinist kanadının yönlendiriciliğinde-dir. Almanya'da ise yine Protestan (Luteran) Kiliselerin yönlendiricili-ğindedir. Ekümenik, bu Kiliseler tarafından "Tanrısal Strateji" anlamında kullanılmaktadır. Bu stratejinin günümüz dünyasında etkili olan üç uluslararası temsilcisi vardır. Bunlar ECEC (Avrupa Işbirliği için Ekümenik Komisyon) WCC (Dünya Kiliseler Konyesi) ve CCREC (Avrupa Işbirliği Için Hıristiyan Sorumluluğu Komitesi). Ekümenik, bu uluslararası kurumlar tarafından, Katolik Kilisesi'nin "Spiritual Ecumenism'i" gibi değil doğrudan doğruya bir ideoloji ve dünya görüşü olarak, benimsetilmek amacıyla kullanılmaktadır. Katolikler de dahil tüm Hıristiyanlık için bir "Izm" olarak Ekümenik Hareket, ilkin Hıristiyanların kendi içlerindeki bütünleşmeyi bu Üst Kavram'ın çatısı altında yapmayı öngörmektedir. Bu boyutuna Ekümenikalizm denilir. Fener Patrikhanesi bu ideolojinin Ortodoks

temsilcisidir.

ILK VE SON EKÜMENIKAL KONSEY

Hıristiyan alemindeki ilk Ekümenikal Konsey I.S. 325 yılında Imparator Konstantin tarafından toplanmıştır, Açıkça görülebileceği üzere "Ekümenikal" kavramı bu ilk konseyde imparatorun veya bir Patriğin özel sıfatı olarak değil, doğrudan doğruya bir Din'in en üst yasama kavramı olarak kullanılmıştır. Bu nedenle herhangi bir şahsın ister im-

parator ister Patrik olsun "Ekümenikal" kavramını kendi tekeline olması söz konusu olmamıştır. Konstantin isteseydi bu ilk konseyi topladığı için kendisini "Ekümenikal Imparator" ilan edebilirdi ama etmemiştir.

Ekümenik Patrik nitelemesini ilk kullanan Patrik, Johan'dır. Istanbul Patriği kendi topladığı bir Synod'da (Din Meclisi) kendisine "Ekümenik Patrik" denilmesini karara bağlamıştır. I.S. 587/88 yılında Istanbul'da toplanan bu Synod da Patrik Johan (Acul, Aceleci diye bilinir) o sırada Papa olan 2. Pelagius'a karşı kendisine bu sıfatı yakıştırmış ve güç yarışına girmiştir. Papa bunu duyunca derhal harekete geçmiş ve Bizans'taki delegesini (apocrisiarius)

görevlendirerek onun Eukarist (Şarap ve ekmek) törenine katılmasını engellemiştir. Papa, böylelikle kendisine "Ekümenikal" diyen bir Patriğin yöneteceği dinsel törenlerin Hıristiyanlığa aykırı olacağını açıklamış oluyordu. Pelagius'tan sonra Papa seçilen Gregory de Acul Johan'ın bu sıfatı kullanmasını yasaklamıştır. Gregory bu kadarla da kalmamış bu sıfatı kullanmakta ısrar eden patriği "Anti-Christ" (Deccal) ilan etmiştir!

Hıristiyan alemindeki en son "Ekümenikal Konsey" ise Türk dostu diye tanıtılan Papa 23. John'un girişimiyle 1962-65 yılları arasında toplanmıştır. Burada da açıkça görüldüğü üzere Ekümenikal takısı sadece bir din konseyinin sıfatı olarak kullanılmıştır; Papa kendisini *Ekümenik Papa" olarak tanımlamamıştır.

EKÜMENIZM ILE GÜDÜLEN STRATEJI

Bu Konseyin belgelerinde Ekümenizm, ilkin, Hıristiyanların kendi içlerinde bütünleşmelerini öngören bir üst düzey kavram olarak ele alınmıştır, Ayrıca "Evrensel Berat" anlamına geldiği için diğer dinlerle özellikle de Yahudilik ve Islamiyet'le ilişkilerin kurulması için düşünülen "Strateji" anlamında kullanılmıştır. Vatikan'ın Fener Patrikhanesiyle ilgili ilişkilerini geliştirme meselesi de yine bu kavrayışın kapsamındadır. Nedir ki Vatikan, Fener Patriği'nin kendisini değil, Ortodokslar tarafından toplanmış olan konseylerini "ekümenikal" kabul etmektedir. Fener Patriği'ni "Konstantinopolis Ekümenikal Patriği" olarak değil, dikkat çok önemlidir ki, 'Ortodoks Ekümenikal Patrik" olarak kabul ve beyan etmektedir.

VATI

II. Ekümenikal Konsey'ın 1965'de tamamlanan ve 1992'de ve 1995'de yayınlanan Kateşizm Kitabına göre islamiyet'e bakış şöyledir:

Burada dikkat edilmesi gereken husus Ekümenizm'in özellikle 20. yüzyılda tüm Hıristiyan aleminde yaygınlaştırılmış olan devlet destekli "Sekülarizm"e alternatif bir nefsi müdafaa stratejisi gibi başlayıp hızlı bir gelişme gösterdiğidir. Ekümenizm, 2000 yılında tüm kiliselerin yeniden daha önce sözünü ettiğim "Bölünmeden Ayrışma" ilkesi çerçevesinde bir araya gelmelerini ve çok güçlü bir Dinsel-Siyasal-îdeolojik akım olarak özellikle Hıristiyanlık=Dışı ülkeleri ve halkları ilk elden etkilemeye çalışmayı öngörmektedir. Kendi içinde ise başta Katolik-Anglikan bütünleşmesini sağlamaya, kiliseden istifa etmiş olan "Ki-lisesiz Hıristiyanlar!" yeniden kazanmaya ve Hıristiyanlık içi "Mezhep Değiştirme" faaliyetlerini düzenlemeye çalışacaktır. Örneğin Katolikler yoğun olarak Ukrayna'da Ortodoksları yeniden Katolikliğe döndürmeye uğraşmaktadırlar. Kilise bu girişimlerinde çok eski bir kural olan ve Atanasius tarafından formüle edilmiş olan "Tanrı Babaya evlat olabilmek için

Kilise-Ana'nın çocuğu olmak gerekir" şeklindeki Tanrı-Baba ile Kilise-Ana dogmasını işlemektedir.

KAN VE TAPINAK ŞÖVALYELERI'Aytunç ALTINDAL

hareketin olmazsa olmaz önkoşuludurlar. Oysa. Trinite'nin üstünlüğünü savunan ve deyim yerindeyse, "Yanlış Yoldan Doğru Hedefe" gitmekte olduğunu sanan 6kümenistler, Devletleri zoruyla laikleştirilmiş de olsalar Müslüman ülkelerinde bîr direnişle karşılaşmakta ve sadece yoksul kırsal alanların Devlet terörüne maruz kalmış kesimlerinde yaşayan yurttaşların ve büyük kentlerin "kökünden" kopartılmış gençliği arasında etkili olabilmektedirler. Buna rağmen önümüzdeki beş yıl içinde "Gümrük Birliği" içine alınarak ehlileştirilmiş olan Türkiye'nin Müslüman halkı 6kümenizm'in çeşitli kılıflar ve maskelerle ortaya çıkacak olan formlarından çok etkilenmeye adaydır. Dolayısıyla Müslümanların bu konuda çok dikkatli olmaları gerekmektedir. Türkiye'de yaşayan mütedeyyin Müslümanlar önümüzdeki on yıl içinde çok yoğun bir Hıristiyan-laştırma kampanyasıyla karşı karşıya kalacaklardır. Bu kampanya çok hızlı bir şekilde başlatılmış ve örneğin Istanbul ve Izmir'de onlarca "Ev Kilisesi" yasalara

aykırı olmamasına rağmen açılmış ve yaklaşık 12.000 kadar Türk, Hıristiyan dininin çeşitli Kiliselerine katılmıştır.

ILK HEDEF HIRISTIYANLAŞTlRMAK Son söz: Hıristiyanlığa ve çağımızdaki güçlü Ekümenizm hareketinin yönlendiricilerine göre Yahudiler ve Müslümanlar "Doğru Yolda Yanlış Adımlar Atan" iman sahibi insanlardır. Bunları "Ekümeneye=Uygarlık" kazanabilmek için Hıristiyanlaştırmak ilk hedeftir. Onlara göre Batı'nın istediği ölçülerde ve koyduğu normlar çerçevesinde "Laikleştirilmiş" ve böylelikle de "Nötralize" edilmiş olan bazı Müslüman ülkeler bu "Geçiş Dönemlerini" tamamlamak üzeredirler. Bu ülkelere yapılacak yoğun misyonerlik faaliyetleri ve "Evangelization" günümüzde Ekümenik

V A T I K A N

l .12. TÜRK DOSTU' MASKELI PAPA

O Türk Dostu Popo di ve tanınan 23. John'un Türkiye'de bulunduğu yıllarda Müslümanlara değil Yahudilere yakın olduğu bilinmelidir. Papanın Türkleri seviyorum dediği doğrudur, Ancak bunlar Türk Vatandaşı olan Azınlık Türkleri'ydi. Müslüman Türkler değildi.

* * *

HiTLER'iN SS TiMLERi VE P2 MASON LOCASI SKANDALI

Papalarla gizli Hıristiyan tarikatları ve örgütleri arasındaki ilişkiler "Resmi" tarihin dışındaki alternatif tarihin baş konusudur. Tarihin çeşitli dönemlerinde Papalar bu gizli tarikatlarla ilişkiler kurmuşlar ve fakat bunlardan pek azı resmiyet kazandırılarak Kilise belgeleri arasına alınmıştır. yine de çok zengin bir dokümantasyon vardır. Papaların belgelere geçmiş ilişkileri içinde Templar, Gül ve Haç ile günümüzde çok etkili olan ve Isa'nın ölmediğini, evlendiğini ve çocuğu olduğunu ve bu sülaleden gelen Kralların Fransa'da egemenlik sürdüklerini öne süren Priory of Sion (Sion'un Öncüsü/Egemeni) örgütü vardır. Bu örgüt 12. yüzyılda Papa 3.

Rlexander tarafından tüm iddialarıyla kabul görmüş ve beratlandırılmıştı. Sonraki Papalar örgütü ezmişler ve kayıtlarını Kiliseden çıkartmışlardı. 6u örgütün yöneticilerinin günümüzdeki iddialarına göre tarihte bir çok ünlü şahıs bu örgüte alınmışlar veya bizzat onlar tarafından desteklenmiş veya yetiştirilmişlerdi. Örnek olarak Isak

Newton, Hugo verilmiştir. 20. yüzyılda ise General De Gaulle ve Andre Gide bu örgütün üyeleri arasında sayılmaktadırlar. Örgüt, Isa'nın ailesinden gelen bir erkeğin yaşamakta olduğuna inanmaktadır. Hitler

bu şahısı ele geçirebilmek için özel SS timleri oluşturmuş ama Fransızlar onu Ingiltere'ye kaçırmışlardır. Savaştan sonra yeniden Fransa'ya dönen bu şahıs halen Paris'te yaşamaktadır. 10 yıl önce patlak veren P2 Mason Locası skandali işte bu örgütle bağlantılıydı. 6u fantastik örgüt, Avrupa Birliği tam olarak kurulduğu zaman söz konusu kişinin bu birliğin "Kralı" seçilmesini istemektedir, ister inanın ister inanmayın...

KiliSE IÇINDE KILISELER

Gül ve Haç olsun, Templar olsun, bu tür örgütler Vatikan tarafından "KIlise içinde Kilise" olmakla suçlanmışlardır. Dolayısıyla bunlarla o ve diğer Masonik Localarla ilişki kurulması Vatikan tarafından şiddetle cezalandırılmıştır. Nedir ki Vatikan'da, günümüzde de bu tür örgütlerin üyeleri vardır. Mason Kardinaller ve papazlar vardır. 6u ruhbanlar her ne kadar Katolikseler de öğretileri bakımından daha çok eski Hıristiyanlığı temsil eden Kopti Kilisesi'ne yön veren Aziz Mark'ın gizli Incil'inden etkilenmişlerdir. Eski BM Genel Sekreteri Butros Gali'nin üyesi olduğu bu Kilise tüm iskoç ve Keltik geleneği belirlemiş olan Kilisedir.

GÜL VE HAÇ ÖRGÜTÜ ÜYESI PAPA RONCALLI

Piskopos Angelo Roncalli de işte böyle bir ruhtandı. Önemli bir Katolik gazetesi olan The Universe (Evren)ün baş editörü olan Pier Compton'un açıkladığına göre Roncalli, sembolleri Gül ve Haç olan bir örgütün üyesi yapılmıştı. Roncalli 1935'e kadar Sofya'da Vatikan'ın Diplomatik Servisi'nde (Vatikan'ın Gizli istihbarat Örgütü) çalışmış, sonra da Apostolik Temsilci olarak Türkiye'ye gönderilmişti. O yıllarda Türkiye'de Vatikan Büyükelçiliği yoktu, işte Compton'un belirttiğine göre Roncalli, ilk kez istanbul'da, bu şehirde bulunan gizli Gül ve Haç Örgütü üst yöneticileri tarafından bu örgüte alınmıştı, ilginç olan Roncalli'ye bu örgüte girdikten sonra ilerde Papa olacağının söylenmiş olmasıydı.

PAPA RONCALLI'NIN TÜRK DOSTU' MASKESI

Roncalli Türkiye'de bulunduğu yıllarda (1935-45) çok iyi Türkçe öğrenmişti. O dönemde Türkler tarafından Kurtuluş-Pangaltı'da bulunan Vatikan temsilciliğine bazı gizli ziyaretler yapılmış ve bunlar Türk istihbarat elemanlarınca saptanmıştı. Roncalli, son derece halim selim bir adam olarak tanınmıştı. Kendisinden hiç kimse olağanüstü bir girişimde bulunacağını sanmıyordu. Tam bir bürokrat gibi davranmayı seviyordu. 6tliye sütlüye

karışmadan olabilecek en pısırık tavırlarla köşesinde oturup emekli olmayı bekleyen bir Tapu Kadastro memuru gibiydi. Ama bunların hepsinin maske olduğu sonradan anlaşıldı.

Kardinal yapılan Angelo Roncalli, Türkiye'de çok yakın ilişkiler kurmuştu. Bunlardan biri de 1930"lu yıllarda tanıştığı genç ve gözünün pekliğiyle tanınmış bir politikacıydı. Bu genç politikacı daha sonra Ismet Inönü'yle mücadeleye girdi ve Demokrat Parti'yi kuran üç kişiden biri oldu. Celal Bayar adlı bu politikacı 1950 yılında Demokrat Parti'nin seçimleri kazanmasıyla birlikte Türkiye Cumhuriyeti'nin 3. Cumhurbaşkanı seçildi. Kardinal Roncalli'nin Türkiye'deki en yakın dostlarından biri işte oydu. Celal Bayar, Cumhurbaşkanı seçildikten sonra Gül ve Haç üyesi dostu Roncalli'nin ricasını kırmadı ve Vatikan'ın Türkiye'de bir Büyükelçi açması için gereken emirleri vardı. 1958'e gelindiğinde Roncalli, beklenmedik şekilde Papa seçildi ve 23. John adını aldı. Ve ilk işi de II. Vatikan Konseyi'ni toplamak oldu. Bu konsey Katolik aleminde bomba gibi bir etki yaptı. 1963'de, 23. John öldü ama 1965'de tamamlanan Konsey çalışmaları Papanın adını ölümsüzleştirdi. Bu konseyde olman

kararlar günümüzde Katolik alemine ve Papalığa yön vermektedir.

CELAL BAYAR'I IPTEN ALAN PAPA

o

Celal Bayar ile Roncalli'nin dostluğu Türkiye tarihindeki bir ilke de imzasını atmıştır. Celal Bayar eski dostu Roncalli Papa seçilince Vatikan'a giderek onu bizzat makamında kutlayan-ilk Türk ve Müslüman Devlet Başkanı oldu. O güne kadar hiçbir Müslüman devlet başkanı, Papanın ayağına gitmemişti. Bu sürpriz ziyaret Vatikan ile Türkiye ara sındakl ilişkilerde Ortodoks alemine karşı bir gözdağı oldu. istanbullu

Papa, Bayar'ın bu cesur girişimini karşılıksız bırakmadı. 1960'da yapılan askeri darbede Yassıada'ya gönderilen ve daha sonra da idama mahkum edilen Celal Bayar'a çok anlamlı bir jest yaptı. Türk Silahlı Kuvvetleri adına Celal Bayar'ı idama mahkum eden Sıkı Yönetim Mahkemesi idamdan birkaç saat önce idamdan vazgeçti. Bir gece önce Anka-ra'ya gelen ve bizzat Papa 23. John'un mesajını ileten bir Kardinal, darbeci subaylara Celal Bayar idam edilirse Papayı ve tüm Katolik alemini karşılarında bulacaklarını en sert dille bildirdi. Sonuçta zavallı Adnan Menderes ve arkadaşları asıldılar, komitacı Celal Bayar daha uzun yıllar yaşadı...

EKÜMENIZMIN YERLEŞMESI iÇiN GEREKEN DEĞIŞIKLIK

Vatikan'ın geleceği konusunda bazı görüşlerle Türkiye'nin 21. yüzyılda karşılaşacağı dinsel girişimlere kısaca değinerek bitireyim. Kuvvetle muhtemeldir ki yeni Papa artık Vatikan'dan çok yine eskisi gibi St. John Leteran Sarayı'nda oturacaktır. Bunu Katoliklik çöktü şeklinde yorumlamamak gerekir. Tam tersine Ekümenizm'in yerleşmesi için bu değişikliğe ihtiyaç vardır. Çünkü Ekümenizm'in tarihi kararları Lateran'da alınmıştır.

GELIŞMELERi

Türkiye'yi bekleyenlere gelince, Almanlar için önemli olan tıpkı tarihte kendilerinin yaptıkları gibi, Türkiye'de Islamiyet'in Türkleştirilme-sini istemekte ve bu yönde çalışmalar yapmaktadırlar. Fransa ise Türkiye'deki laikliğin bekçisidir. Dolayısıyla Devlet Laisizm'in her ne pahasına olursa olsun korunmasından yanadır, Ingiltere bu iki görüşe karşıdır ve Türkiye'nin önderliğinde yeniden bir Hilafet kurulmasına sıcak bakmaktadır, Amerika ise, Türkiye'de artık Devletin değil, Liberalleşmiş bir Anayasanın en üst değer olarak tanınmasını ve bu anayasanın sınırlarını çizdiği Insan Hakları çerçevesinde, Fransızlarınkinden daha özgür ve özerk bir "Din ve Vicdan Özgürlüğü"nü yerleştirmek istemektedir. Türkiye önümüzdeki yıllarda işte Batı'dan gelecek olan bu "Islam'la daha çok tanışacaktır.

VATIKAN'IN RÖNTGENI

Bu yazı dizisini bitirirken şu on hususa dikkatleri çekmek istiyorum.

1. Vatikan dünyanın en küçük Fakat siyasi bakımdan en etkili ve

güçlü devletidir. Bunu hiç unutmayalım.

2. Vatikan arşivlerinde Osmanlı Devleti'yle ve Cumhuriyet Türki-

ye'siyle ilgili birçok belge ve sır vardır. Vatikan bunları açıklamamakta-

dır.

3. Türk Dostu Papa diye tanınan 23. John Türkiye'de bulunduğu

yıllarda Müslümanlara değil Yahudilere yakın olduğu bilinmelidir. Pa

panın Türkleri seviyorum dediği doğrudur, Ancak bunlar Türk Vatanda

şı olan Azınlık Türkleriydi. Müslüman Türkler değildi. En yakın dostu ise

Karaim asıllı bir Türk siyasetçisiydi.

4. Vatikan, Insan Hakları, Demokrasi, eşitlik vs. vs. gibi içerikleri

boşaltılmış sloganları kullanarak ve kullandırarak Türkiye'deki her türlü

bölücülük akımını desteklemektedir. Nedir ki Katolik Kilisesi'ni eleşti

ren Prof. Hans Küng ve Prof. Dreverman gibi dünyaca ünlü ilahiyatçıla

rı Kiliseden attırmış ve onları Aforoz etmekle tehdit etmiştir. Böylece

de gerçekte Insan Hakları'nı ve Demokrasiyi hiç sallamadığını kanıtla mıştır.

5. Vatikan bir yandan bölücü terörist PKK'ya ve Kürtçülere destek verirken Apo'yu koruması altına almış ve idam edilmesini engellemeye çalışmaktadır. Terörizme karşı olması gereken bu dini kurum, konu Tür kiye olunca "Çifte Standart" uygulamakta ve BM'nin Terörizmi suç sa yan uluslararası kararlarını hiç dikkate almadan Terörist Kürtlere mad di ve siyasi destek sağlamak için her türlü diplomatik girişimde bulu nabilmektedir.

6. Vatikan'ın özellikle Kürtlere yönelik bir Hıristiyanlaştırma prog ramı vardır. Bu çerçevede Kürtçe Incil basımı ve Dinsel propaganda fa aliyetlerine 1992'den bu yana hız vermiştir.

7. Vatikan, Türkiye'de ve Ortadoğu'da ve Türki Cumhuriyetlerde sürdürmekte olduğu Misyonerlik faaliyetlerine bazı Islamcı çevreleri de

çekmeyi başarmıştır. Özellikle OPUS DEl bu ilişkilerin kurulmasında belirleyici bir rol oynamaktadır.

8. Vatikan'ın özellikle Turizm ve Inşaat sektörlerinde Türkiye'de ortaklarının olup olmadığı bir an önce araştırılmalıdır. Özellikle ispan yol şirketleri incelenmelidir.

9. Vatikan, Fener Patrikhanesi'nin "Devlet Içinde Devlet" olmak ar zusunu desteklemeye başlamıştır.

10) Vatikan, Türkiye'nin AB'ye girmesine kesin karşıdır. 20 Kasım 2000 tarihinde Papa yanına Ermeni Patriği 2. Karakin'i alarak bir açık lama yapmış ve ezcümle şöyle demişti: "20. yüzyılda gerçekleşen tüm soykırımların sorumlusu Türklerdir." Benden bu kadar. Gerisine Milleti

miz karar verecektir.

KAYNAKÇA

Bu dizinin hazırlanmasında aşağıdaki kaynaklardan yararlanılmış-

tır.

Papalık Belgeleri:

* Papa Paul VI/To all Religious Add. May 23, 1964.

* Apostolic Constitution On The Post-Council Jubilee Issued by Pope Paul VI December 7, 1965.

* Encyclical Letter of Pope Pius X/Pascendi Dominici Gregis and Syllabus/Lamentabilli Sane July 3, 1907.

* Decree on The Catholic Churches of The Eastern Piety By His Holiness Pope Paul VI November 21, 1964.

* Dogmatic Constitution On The Church/Lumen Gentium By His Holiness Pope Paul VI November 21, 1964.

* Apostolic Exhortation/Cateshesis in our Time. By John Paul II, October 16, 1979.

* "Grata Recordotio" By His Holiness Pope John XXIII.

* Encyclical Letter Of Pope Pius XII, September 30. 1943.

o Declaration On The Relation Of The Church To Non-Christian Religions. Proclaimed Bu Paul VI, October, 28, 1965.

o De Activitate Missionali Ecclesice Promulgated By His Holiness, Pope Paul VI, December 7, 1965.

o Pontifical Council For Promoting Christian Unity/Directory For The App-licotion Of The Principles and Norms of Ecumenism.

* Post-Synodal Apostolic Exhortation of John Paul II The Lay Members Of Christ's Faithful People.

* Post-Synodal Apostolic Exhortation of His Holiness Pope John Paul Il/Reconciliatio et Paenitentia.

* 6ncyclical Epistle Of His Holiness Pope John Paul II Slavorum apostoli/St. Cyril and Methodius.

* Encyclical Letter ut Unum Sint/Holy Father John Paul II.

* Micsale Romanum/lssued By His Holiness Paul VI, Feb. 14. 1969.

* Sacram Liturgiam/By His holines Pope Paul VI, Jan 25, 1964.

* The Conslusive Document/The International Congress of Bishops Rome, May 10.16.1981/Synod Hail in the Vatican.

* Religious and Human Promotion etc. By the Sacred Congregation for Religious and for Secular Studies March 1980.

* Decree On Ecumenism Pope Paul VI Nov 21 1964/Vatican Library.

* Apostolic Exhortation of Paul Vl/On Evangelization in the Modern World, december 8, 1975.

* Catechism of the Catholic Church, Vatican. 1994.

Diğer Kaynaklar

* Church, Ecumenism and Politics by Cardinal Joseph Roztinger 1988.

* Congregation for the Clergy/Directory on the Ministiry and life of Priests.

* The Early Christian Fathers Edited And Translated by Henry Bettenson, 1956.

* The Pope Speaks/The Church Documents Bimonthly Vol. 45, No, 5 Bruno/For-

te/The Church: kon Of The Trinity, 1991.

* The Catholic World Report, Nov 1995.

* "Bilinmeyen Hitler", Aytunç Altındal, Yeni Avrasya Yay., Ankara, 2000.

TAPINAK ŞÖVALYELERI

2.1. ŞÖVALYELERININ DÖNÜŞÜ

* Akdeniz'in ortasında kıraç bir ada. Uzun bir geçmişi, hareketli bir tarihi ve ünlü şövalyeleri var. Şövalyeleri ve tarikatları... Malta'nın tarihi ise Akdeniz'de söz sahibi olmuş Osmanlı Imparatorluğu'nun tarihiyle neredeyse iç içe.

* Avrupa tarihinde Malta Adası'nın Türkler tarafından kuşatılmasından daha iyi bilinen ikinci bir savaş anısı yoktur." Bu sözler Volter'in. 1565'de Kanuni'nin paşaları tarafından 200 gemi ve 40.000 asker gönderilerek başlatılan Malta kuşatması sadece 700 şövalye ve 9000 askeri olan Malta Şövalyeleri Devleti tarafından püskürtülmüş ve bu askeri harekâtı yöneten Mustafa Paşa, uğradığı hezimeti canıyla ödemişti, Avrupalı tarihçilere göre Malta kuşatmasının başarısızlıkla sonuçlanması Akdeniz'in tam bir Türk-Müslüman gölü olmasını önlemiş ve tüm Avrupa Hıristiyanlığının Türklerin egemenliğine girmesini de durdurmuştur. Oysa bu Malta Şövalyeleri, çok değil kırk yıl önce 1520'lerde kendilerine verilmiş olan Rodos Adası'ndan yine Sultan Süleyman tarafından sürülmüş, ispanyol ve Sicilya krallıklarının himmetiyle kimsenin oturmak istemediği, koskoca bir kayalıktan ibaret olan kıraç Malta'ya yerleşmek zorunda kalmışlardı.

* * *

Önce "merhaba!"

Malta'da konuşulan resmi dilin yaklaşık %70'i Arapça kelimelerden oluşuyor. Böylelikle Arapça, Malta dili aracılığıyla AT'nin resmen tanıdığı diller arasında yer alırken Türkçe bu kategoride de dışta bırakılmış durumda. Malta'da yerli Malta dilini konuşan ve çoğunlukla işçi, köylü ve küçük esnaf halk kesimiyle, eğitimini aile içinde ve okullarda doğrudan doğruya Ingilizce öğrenerek yapmış üst sınıf arasında kültü-

rel bir çatışma var. Daha çok üst kademe bürokratların ve varlıklı kesimin bağlı olduğu "Milli Parti'nin taraftarları Ingilizce'ye ağırlık verirken halen iktidardaki "Işçi Partisi" Maltacayı güçlendirmeye ama Ingilizce'yi de dışlanmamaya çalışıyor.

Malta'ya hava yoluyla gelen bir Türk önce "Merhaba" kelimesiyle karşılaşır. Eğer Arapça'ya biraz aşinalığı varsa, Türkçe'ye girmiş olan bu dilin kelimeleriyle gümrüğe "Duhûl" der ve kapıdan "Huruç" yaparak çıkar. Yayın organlarında ve resmi yazılarda en sık duyacağı kelimeler ise "Milli", "Tebliğ", Tarik-Vol", "Hak", "Takvim" olur.

Maltalılar için kendilerini övme ve gururlanma aracı Türkiye, Avrupa'nın durduramadığı Türkleri biz durdurduk. Biz olmasaydık savaşçı Türkler bütün Avrupa'yı ezip geçerlerdi, diyorlar. Malta'nın en tanınmış aydınlarından biri olan Dr. Paul Cassar bir grup Amerikalı gazeteciye hiç duraksamadan Türklerin Avrupalılardan ne denli güçlü ve "Kişilikli" insanlar olduklarını benim önümde söyledi. Gerçekten de Kanuni, Viyana dışında sadece Malta'da ordusunun yenildiğini gördü.

Malta 18. yüzyılda tarihini değiştiren üç büyük olayı yaşadı. Ilki Osmanlıların Malta'yı savaş bölgesi olmaktan çıkarmalarıydı. Maltalı tarihçilere göre bu aynı zamanda Malta Şövalyeleri'nin de sonunun başlangıcı olmuştu. Nitekim 1878'de Napolyon, Mısır'a giderken kendisine gıda ve su yardımı yapmak istemeyen Maltalılar, Ingiliz General Nelson aracılığıyla Napolyon'dan kurtuldular, Ingiliz egemenliğine girdiler. Bu dönemde Şövalyeler etkilerini yitirmeye başladılar. Ingilizler Malta'yı daima bir askeri üs olarak kullandılar ve gelişmesine katkıda bulundular.

2. Dünya Savaşı sırasında Malta bu kez de eskiden beri Akdeniz'e inmek isteyen Rusların ve Almanların dikkatini çekti. Bunun üzerine Ingiltere ve Amerika, Malta'da güçlü birer üs kurdular ve 1942-43 yıllarında buradan yapılan askeri saldırılarla Sicilya ve Italya, Nazi işgalinden kurtarıldı.

Malta Şövalye Devleti bizim kısaca "Korsanlık" dediğimiz "Corsair" (Devlet izniyle açık denizlerde gemi soymak) uygulayan bir yapı üzerine kurulmuştu. Osmanlının zengin gemilerini vurarak servet edinmişti. Malta aynı zamanda Akdeniz'de bizim yine Korsanlık dediğimiz

Malta tarihi, "Türklersiz" bir anlam taşımıyor. Malta kültürü de öyle. Koyu ve sofu Katolik olan Maltalılar, günümüzde hâlâ "Boşanma", "Doğum Kontrolü" gibi konularda Roman Katolik Kilisesi'nden başkasının sözünü dinlemiyor.

MALTA ADALARI

Malta, Gozo ve Comino adalarından oluşan Malta Adaları, Akdeniz'in kalbinde 90 km. güneyinde ve Kuzey Afrika kıyılarından 290 km. uzakta. Muhteşem limanları ve stratejik konumu nedeniyle, benzersiz renkte bir kültüre ve zengin bir tarihe sahip. Son nüfus sayımına göre, toplam nüfusu yaklaşık 350.000. Malta Adaları'nın en büyüğü Malta 264 km2; Gozo 67; Comino ise 3 km2. Km2'ye 1104 kişi düşüyor. 394'e kadar Roma, 870'e kadar Bizans hakimiyetinde bulunan adalar, 1001 yılına dek Arapların elinde kaldıktan sonra, Sicilya'nın oldu. 1814'ten itibaren Ingiliz kolonisi olan Malta, II. Dünya Savaşı'nda önemli bir rol oynadı. 1964'teki Bağımsızlık Anayasası'yla ingiliz sömürgeliğinden kurtulan Malta, 1974'e dek bir

monarşiyken; artık bir başkan ve parlamentonun yönetimindeki, liberal parlamenter bir demokrasi. Başkan, 1994'de parlamento tarafından beş yıllığına seçilen Dr. Ugo Mifsud Bonnici. Başbakan da 1996'da iktidara gelen Işçi Partisi'nin lideri Alfred Sant.

* * *2.2. DEVLET IÇINDE DEVLET* Malta, dünyada nüfus yoğunluğunun en fazla olduğu dördüncü ülke. Şö-valyeleriyle tanınan Adalar, her yıl turist akınına uğruyor, Ancak Turizm Bakanı tek bir şeyden şikâyetçi; o da Malta'nın yanlış tanındığı: "Malta, tarikatların değil; Maltalılarındır!

Malta ve Tarikatlar

Malta'nın ünlü tarikatlarına geçmeden, tarikat kavramının üzerinde durmak gerekiyor. Türkçe'ye Tarikat olarak çevrilmiş olan "Order" kavramıyla bağlantılı iki kavram daha vardır. Tarikat işte bu iki kavram anlaşıldıktan sonra ortaya çıkar. Tarikat kavramı daha çok Katolik aleminde geçerli bir kavramdır. Diğer iki kavram "Sect ve Cult" ise tüm Hıristiyanlıkta geçer. Örneğin Benediktinler, Fransiskanlar, Karmelitler, Dominikonerler birer tarikattır. Bunlar doğrudan doğruya Papalardan aldıkları Kutsamalar (Blessing) ve izinlerle kurulmuşlardır. Bir de Mandicant diye bilinen tan katlar vardır. Bunlar hiçbir dünyevi işle uğraşmayan "Keşiş" tarikatlarıdırlar. Keşişler (Monks) manastırlarda yaşarlar ve çok gerekmedikçe dış dünyayla temas kurmazlar. Diğerleri ise alkol bağımlılığından tutun, amerikan futboluna kadar her alanda insanlarla iç içe olmak zorundadırlar. Hıristiyan aleminde göze görülmese de Manastır Keşişlerinin tarikatlarıyla Kilise papazlarının tarikatları arasında

gizli bir mücadele vardır. Keşişler daima yoksullardan yana ve onların orasında yaşamayı seçmişlerken papazlar ve papalar zenginlerden yara ve debdebe içinde yaşamanın dinen caiz olduğu görüşündedirler.

Adanın gerçek sahibi olmayı yeniden gündeme getirmiş olan bir "Devlet" daha var. Bu da "Malta Şövalyeleri Devleti". Kısaca S.M.O.M. diye bilinen bu devlet de Malta ile imzalamış olduğu ikili anlaşmadan yararlanarak Malta'daki, daha önce elinden alınmış olan haklarını ve mülklerini geri alma aşamasında. Hatta bir gazetecinin anlattığına göre Şövalyelerle Malta Devlet! arasında bu anlaşma imzalanırken özellikle 6. Madde'de tam bir hukuki boşluk yaratılmış ve bunun sayesinde ilerde Şövalyelerin yeniden Malta'ya dönmelerine yeşil ışık yakılmış. Onlar da geri dönmeye hazırlanıyor gibiler. Bir anlamda Malta'da hem Cumhuriyet hem de koyu ve sofu Katoliklerin Tarikatı olan "St. John Şövalyeliği" bir arada yaşayacak. Hani benzetmek gibi olmasın ama bu Türkiye'de "Hem Cumhuriyet hem de Hilafet" olsun demek gibi bir şeyi

Sizim Osmanlı tarihinde okutulmayan ilginç bir olayın Malta'da her fırsatta anlatıldığına tanık oldum. Olay şu: 1610'da Osmanlı, çok güvendiği bazı leventlerinin esir olarak Malta

Şövalyeleri'nin ellerine düşmelerini planlıyor. Bir "Corsair" saldırısında teslim olup esir düşüyorlar, Ada'da en ağır işlerde çalıştırılırlar. Ada'da en ağır işlerde çalıştırılırlarken Osmanlı'nın planına göre bir yandan da "Malta halkını zalim şövalyelere karşı çıkmaya ve isyana teşvik ediyorlar. Yani tam bir "Beşinci Kol" faaliyeti. Ve isyan başlıyor. Malta halkı zalimlere karşı ayaklanıyor ve kısa bir süre içinde kaleleri ele geçiriyorlar. Bunun üzerine italya ve Sicilya'dan gelen krallık Orduları, Osmanlı yetişeme-den isyanı bastırıyor ve leventlerin başı Ali Bey'le 19 Türk'ü yakalıyorlar. Bundan sonrası çok korkunç ve hazin...

işkenceyle övünen Maltalılar

Günümüzde Malta'yı turistik amaçlarla ziyaret edenlerin yolları Malta'nın ünlü "Zindanlarına" da düşüyor, Ali Bey ve arkadaşlarına yapılmış olan korkunç işkenceler, maketlerle, ses ve ışık görüntüleriyle anlatılıyor. Şövalyelerin Türklere işkence yapmaktan nasıl zevk aldıkları da... "Türkler o kadar dayanıklıydılar ki Şövalyeler ne kadar işkence yaptılarsa onları öldüremediler. Bunun üzerine her sabah ezan vaktinde bir Türk'ü kalenin burcundan asarak öldürmeye başladılar. Türkler bir an önce idam edilmek için birbirleriyle yarıştılar" diye yazmış Maltalı bir tarihçi.

Mihmandarım bu olayı daha değişik yorumladı. "Eğer Türklerin başlattığı halk ihtilali olsaydı, Maltalılar, Fransız ihtilalinden yaklaşık 180 yıl önce dünyada "ihtilal" yaparak Cumhuriyet kurmuş ilk devlet olmak şerefini kazanacaklardı. Böylelikle zalim Şövalyelerden kurtulmuş olacaktık."

Osmanlı silah zoruyla alamadığı Malta'ya ajanlar sokarak ihtilal" çıkartmış! Hem de nihai amacı "Cumhuriyet" ilan etmek olan bir "ihtilal"!

ilginçtir ki Maltalılar dünyaca ünlü şövalyelerinden ve onların tarikatlarından pek hoşnut değiller. Turizm Bakanı Karmenu Vella ile yaptığım görüşmede o da aynı kaygıyı dile getirdi. "Nedense Malta der

demez herkes şövalyeleri soruyor. Biz bundan mutlu olmuyoruz. Evet şövalyeler var. Onların tan katları var. Ve bu adayı dünyaya onlar tanıttılar, Ama bunların dışında bir de gerçek Malta var. Biz bu Malta'nın tanınmasını ve sevilmesini istiyoruz. Bu Malta Maltalılarındır, tarikatların değil. Siz Türk olduğunuz için söylüyorum, Ankara Hükümeti bize hep Malta Şövalyeleriyle Türklerin savaşlarının anlatılmasından iki ülkenin turizm ve kültürünün zararlı çıkacağını nazik bir şekilde hatırlattı. Ben de aynı kanıdayım. Bizim şövalyeler dışında bir kültürümüzü göstermek istiyoruz." Turizm Bakanı Vella genç, girişimci ve dinamik bir politikacı. Malta'da esmeye başlamış olan "Değişim' rüzgârını yakalamayı başarabilmiş bir "Sosyalist". Türkiye ile Malta arasında "Savaş konseptlerine" değil dostluğa dayalı ilişkiler kurulmasından yana. "Hükümetimizin görüşü de budur" diyor.

Günümüzde Malta'daki Şövalye tarikatlarının tamamına yakını kendilerinin 1048'de başlayıp 1240'a kadar sürmüş olan bu Templar geleneğinden geldiklerini öne sürerler. Kısa adı S.M.O.M. olan "The Sovereign Military Hospitaller Order Of St. John of Jerusalem of Rho-

des and of Malta"da (Rodos, Malta ve Kudüs St. John Şövalyeleri askeri ve Egemen Tarikatı) halen dünyada kabul edilen ve Malta Devleti nezdinde bir büyükelçi tarafından temsil edilen tek "Tarikat devletidir". Bunların kendi pasaportları ve elçilik binaları vardır. Merkezleri Roma'dadır ama "karargâhları" Malta'dadır.

Sürgünler...

Kurtuluş Savaşı sırasında, 145 Osmanlı devlet ve din adamı, asker ve yazar ingilizlerce Malta'da tutuldu. 28 Mayıs 1919'da Malta'ya sürgüne gönderilenler arasında; eski sadrazam Said Halim Paşa, eski şeyhülislam Ürgüplü Mustafa Hayri Efendi, Abbas Halim Paşa, Mithat Şükrü, ismail Canbulat beyler ve Ziya Gökalp, Hüseyin Cahit, Ahmed Ağaoğlu gibi yazar ve gazeteciler de vardı. 16 Mart 1920'de son Osmanlı Meclis-i Mebusanının basılmasıyla; Kara Vasıf, Hüseyin Rauf (Orbay)'ın da aralarında olduğu 93 kişi daha adaya gönderildi, ingilizler Sevr'i Osmanlı'ya kabul ettirmek için bu sürgünlerin yargılanma hakkını koz olarak kullanacaktı. 1921 Londra Konferansı'yla sürgünler serbest kaldı, Ancak 13 sürgün, adadan aynlamadan öldü.

TAPINAK ŞÖVALYELERI

2.3. TAHTI OLMAYAN iMPARATOR

* Paleolog Hanedanı 1453'ten sonra Çar'a sığınıyor ve son Bizans imparatoru XI. Konstantin'in yeğeni Zoe-Sophia, Çar III. Ivan'la evlendiriliyor. Çarlar, Bizans'ın yasal savunuculuğunu üstleniyor.

* * *

S.M.O.M. tarikatının Malta'daki Başkanı (President) Roger di Giorgio ile Valetta'daki muhteşem karargâhında görüştüm. Roger di Giorgio, kısaca K.G.CM.G. denen "Şövalye Büyük Haçı'nı Taşıma Hakkına Sahip Şahıs". Çalışma odasına girdiğimde duvardaki büyük bir portre dikkatimi çekti. Kim diye sordu. Başkanının cevabı oldukça düşündürücüydü.

Malta halkının şövalyeleri niçin sevmedikleri belki de en iyi bu sözlerden anlaşılıyordu. Şövalyeler geçmişte olduğu gibi günümüzde de sadece Katoliklerden seçiliyor. Bu tarikatın bir de "Sahte Şövalyeleri ve Tarikatları Soruşturma Dairesi" var. S.M.O.M. kendisi dışında sadece iki tarîkatı gerçek şövalye tarikatı olarak tanıyor diğerleriyle bağ kurmuyor. Bunlar 1888'de Ingiltere'de Kraliçe Viktorya tarafından kurdurulmuş olan "The Most Venerable Order of The Hospital of St. John of Jerusalem" ile Protestan Almanlar tarafından kurulmuş olan "Der Jo-

"99*

honniteorder, Balley Brandenburg des ritterardens des St. Johannis." S.M.O.M. bu ingiliz ve Alman tarikatlarının Hollanda ve Isveç'te kurdukları tarikatları da gerçek tarikatlar olarak kabul ediyor. Diğer tüm tari-katların kendileriyle ve Kudüs, Rodos ve Malta'yla şövalyelik olarak bağları olmadığını söylüyor.

Roger di Giorgio S.M.O.M. tarikatının Malta'daki Başkanı ama kendisi Şövalye değil. Mesleği mimarlık. Tarikate ait binaların restorasyonunda etkili olsun istenmiş. "Bizim Malta'da birçok kalemiz ve sarayımız vardır" diyor. "Gerçekte bütün Malta'yı biz kurduk. Valetta Avrupa'da şehir planı önceden tasarlanarak kurulmuş ilk başkenttir. Diğer şehir Madina da öyledir" diye ekliyor. Bu Madina adı da Arapça Medine'den geliyor, Arapça Medine, medeni şehir demektir.

nilenleri sevmiyoruz." diyor. Ne gibi söylentiler diye ısrar ediyorum ama nafile. Prens aleyhine açılmış olan bazı davalar olduğunu biliyorum ama başkan bunlara değinmek istemiyor.

Daha sonra görüştüğüm aynı tarikatın bir başka üyesi Marki Cle-ment de Piro ise, küçük bir müzeyi andıran evinde bana Bizans Imparatoru diye tanıtılan kişinin kendilerince "Güvenilir bir şahıs" olmadığını açıkça söylüyor. "Bu adamın kimlerin hesabına çalıştığını biz biliyoruz." diyor, Ama hepsi o kadar. S.M.O.M. yetkilileri söylemiyorlar ama Bizans Imparatoru'nun "Birilerinin hesabına çalışan adam" olduğu izlenimi verilmek isteniyor. Acaba bu birileri Ruslar mı diye düşünüyorum? Daha sonra bu düşüncemi doğrulayan bazı bilgiler de aktarılıyor.

Türklerle hep savaştık*

Roger di Giorgio, kaleyi gezdirirken birden ilginç bir açıklama yapıyor. "Bizi Islam'a karşı bir tarikat zannetmeyin" diyor. Ben de Türkiye hakkında ne düşündüğünü soruyorum. "Biz tarihte hep Türklerle savaştık. Onları çok iyi tanıyoruz, Ama artık çağ değişti. Bizim Türkiye'yle alıp veremediğimiz bir şey yok. Türkiye'nin de diğer devletler gibi başarılı olmasını isteriz, bu kadar."

Nedir ki, tarikatın diğer üyeleri Türklerin AT'de yerleri yoktur diye açıkça söylüyorlar. Konu Islamiyet'e gelince; Araplardan çok yararlandıklarını ve daima ilişki içinde olduklarını vurguluyorlar. Türkler içinse sadece iyi askerdirler ve başta Kanuni olmak üzere büyük devlet adamları yetiştirmişlerdir diyerek konuyu kapatıyorlar.

Yahudileri de benzer biçimde geçiştiriyorlar. Malta'da Yahudi yok denebilir. Geçmişte kayıtlı sadece 50 aile varmış. Bunlar da daha çok Şövalyelerin "Kirli Para" işlerinde kullanılmışlar.

Başkan Roger di Giorgio'ya, "Bir de Bizans imparatoru Prens Henri Paleolog var. Onun hakkında ne düşünüyorsunuz?" diye soruyorum ve bir belge gösteriyorum. Başkan isteksizce inceliyor evrakı: "Bizim Vigo ile sorunlarımız var; (Vigo Prens'in adlarından biri) hakkında söyle-

esrarengiz imparator

Prens hakkında S.M.O.M. gibi düşünmeyenler de var. Imparator hakkındaki kuşkular belirli kıskançlıklardan, hırslardan ve çıkar çatışmalarından mı kaynaklanıyor yoksa daha derinlerde yatan başka nedenler mi var? Bizans Imparatoru'nun "Büyük Üstadı" olduğu tarikatlarla görüşmeye gittiğimde bazı bilgiler edinebiliyorum.

S.M.O.M. diye bilinen tarikat 1798'den sonra Rus çarlarınca korunmaya alınıyor. Çar'ın Ortodoks Kilisesi'nin başı olması, bazı sofu Katolik Şövalyelerin ayrılarak kendi başlarına yeni bir tarikat kurmalarına yol açıyor, Ama birçok Katolik Şövalye Rus Çarı'nın desteğini istemeden de olsa kabulleniyor. 1917'ye kadar Çarlar bu tarikatı yönetiyor. Paleolog Hanedanı ise 1453'ten sonra Çarlara sığınıyor ve son Bizans Imparatoru XI. Konstantin'in erkek kardeşi Thomas'ın hızı Zoe-Sophia,Çar III. Ivan'la evlendiriliyor. Böylece Çarlar hem tüm Ortodoks dünyasının ruhani liderliğini hem de Bizans'ın yasal savunuculuğunu üstlenmiş oluyorlar.

Bolşevik ihtilali bu statüyü baştan sona değiştiriyor. Bu dönemde devreye bazı çok zengin ve güçlü Amerikalılar girmeye başlıyor. Malta Şövalyeleri Katolik ve Ortodoks tarikatlar olarak bölünüyorlar. Bir kısmı da "Ekümenik" yani "Dinler Arası Dialog" (sadece Hıristiyanlar için geçerli) tarikatlar haline geliyorlar. Bunlardan S.M.O.M., başta Vatikan

olmak üzere 45 ülkede Büyükelçi düzeyinde temsilci bulundurabilme hakkını kazanıyor. Böylece S.M.O.M. resmen 'Devlet içinde Devlet" statüsüne kavuşuyor. Kendi bayrağı, pulu, pasaportu, imtiyazları ve özel vergi sistemine sahip olan "Egemen Bir Devlet". Aynı zamanda UNESCO'da, AB'de, FAO'da, WHO'da vd. daimi delegasyonlar bulunduruyor. Kızıl Haç ve dolayısıyla da Kızılay'la sıkı ilişkiler kuruyor.

Ama hakkında kötü izlenimler de doğuyor. Örneğin bazı Yahudi çevreleri 2. Dünya Savaşı sırasında Yahudilerden çalınan paraların ve altınların Kızılhaç ve onun yöneticilerinden olan bu Sen John Tarikatı tarafından çeşitli ülkelere -bu meyanda Türkiye'ye- kaçırıldığını söylüyorlar, Italya'da patlak veren ünlü P2 Mason Locası skandaline adları karıştırılıyor. P2'nin 1200 üyesinden en önde gelenlerin çoğunun S.M.O.M. üyesi oldukları yazılıyor. Kısacası kendisinden başka kimseyi gerçek kabul etmeyen "Kibirli" S.M.O.M. başka tarikatlar tarafından "Papanın ve Vatikan'ın Oyuncağı" olarak görülüyor ve gösteriliyor.

TAPINAK ŞÖVALYELERI

2.4. iMPARATOR NE ISTlYOR?

nasıl imparator olunur

Dünyada en zor işlerden biri budur. Böyle bir iddianın sahibi, önce kararları uluslararası mahkemelerce kabul edilebilecek bir üst makamdan; Papalık, Patriklik veya egemen bir kraldan "Fons Honorum" diye bilinen bir yetki belgesi almak zorundadır. 11 Şubat 1869'da Prens Giovanni Antonio Lascaris Paleolog, Bizans tahtının yasal varisi olduğu gerekçesiyle Papaya başvurarak kendisinden (Papa IX. Pius) "Fons Honorum" almıştı. Karar Roma Senatosu'nun zabıtlarına geçirilmişti. (Bkz. Congregazione Araldica 47-68). 27 Mart 1869'da karar ingiliz Asalet Sicili'ne işlendi. 27 Mart 1869'da Prens Gerolamo de Vico Lascaris Paleolog Roma Senatosu'na başvurarak imparatorluk sıfatının Roma hükümdarlarının Altın Sicili'ne kaydedilmesini istemiş ve isteği de yerine getirilmişti. 6 Ağustos 1874'de Prens Giovanni Antonio, yeğeni Prens Don Gerolamo'yu -şimdiki imparatorun büyükbabası- Imparator olarak tayin etmişti. Bu devir işlemi ve hakkına da Jus Honorum denilir. Fons Honorum sahibi bir soylu,

seçtiği bir soyluya Jus Honorum yani unvanım kullanma yetkisini devredebilir. 3 Temmuz 1961 'de Flori-da'da bir mahkeme, şimdiki imparator Prens Henri'nin babası Prens Sezar'ın her iki hakkı da elinde bulundurduğuna ve dilediği gibi tasarruf edebileceğine karar vermişti. 24 Mart 1964'te ise ABD, Sirakuze'de Prens Henri'nin aleyhine açılmış bir sahtecilik davasını mahkeme reddetmiş ve Prensin babasından intikalen kendisinde olan bu iki hakkı dilediği gibi kullanabileceğine karar vermişti. 14 Kasım 1990'da Prens Henri Londra'deki "College of Arms" (Asalet Sicil Kayıt Okulu)'nda asa-

(etini ve şeceresini belgelendirdi. Nihayet 16 Nisan 1991'de Fransız üst mahkemesi (La Cour de Cassation) Prens Henri'yi açtığı bir "Asalet verme davası'nda haklı bularak tasarrufun hakkının kendisine ait olduğunu onaylamıştı. Daha önce Majör Castillo'nun gösterdiği mahkeme kararı ise (1997 tarihli) en son karardı. Yani Istanbul'daki Bizans Tah-tı'nın Yasal Varisi olduğunu iddia eden ve bu iddiasını da Italya'da, Fransa'da, ingiltere'de, Amerika'da ve Rusya'da mahkeme kararlarıyla kabul ettirebilmiş bir imparator vardı, iyi mi? Türkiye'nin başındaki dertler yetmiyormuş gibi bir de Imparator çıkarmışlardı başımıza.

Malta'da ingilizlerin egemenliklerini simgeleyen bir kulüp var: Union Club. Geçmişte ingiliz soyluların, subayların ve ailelerinin buluştukları yermiş. Halen Malta'nın en kibar ve prestijli mekânlarından. Union Club'da, "The Constantinian Order Of Saint George" (St. George Konstantin Tarikatı'nın Temsilcileri=Association) ile buluştum. Emekli Albay Şövalye Antoine Pace Bonello, Agatha Christie uyarlaması filmlerdeki emekli ingiliz istihbarat subaylarını andırıyordu. "Ben hep askerdim, ailem de" dedi ve ekledi: "Sizi Majör Victor J. Castillo (ED. GC, OC sahibi bir şövalye) ile tanıştırayım. Kendileri benim "Chairman'imdir. Şövalye Castillo 84 yaşında bir 'delikanlı'ydı. Güler yüzlü ve sempatikti, iyi eğitim görmüş biriydi. Hemen söze girdi: "Bizim tarikatımızla ilgili bir soruşturma yapıyormuşsunuz..." Elime bir belge tutuşturdu. Bu, Rusya'daki bir mahkemeye ait, 24 Temmuz 1997 tarihli bir karardı. "Bu mahkeme kararı Prens Henri Konstantin Paleolog'un Bizans Tahtı'nın Tek

Yasal Varisi olduğunu gösteren en son karardır. Öncekileri de size anlatacağım ve göstereceğim..."

Prens Henri Paleolog Konstantin Tarikatı'nın (St. George) Büyük Üstadı'ydı. Majör Castillo ve Şövalye Bonello, onun Malta'daki resmi temsilcileriydiler. Prens, Cannes'da gizli tutulan bir adreste oturuyordu. Majör Castillo'ya göre Prens tek ve yasal Bizans imparatoru idi. "Galiba Bizans Tahtı'na oturmak isteyen başkaları da var?" diye sordum. Majör Castillo hemen doğruladı: "Başkaları da bu tahtta hak iddia ettiler ama sadece Prens Henri'nin haklarının saklı tutulmasına karar verdi mahkemeler. Bakın kararın altında ne yazıyor" dedi. "Bu karar Prens Henri'nin halen hükümdarlığını sürdürmekte olan egemen bir kralla aynı haklara sahip olduğunun belgesidir ve kanıtıdır" yazıyordu. Ortada ne Bizans Tahtı ne de Bizans vardı ama Prens Henri Paleolog adında biri, olmayan bir tahtın, olmayan bir devletin, olmayan bir ordunun başındaki gerçek bir Imparator olduğunu mahkeme kararıyla tevsik edebilmişti!

Neron'un Torunu

Başka bir belgeye göre Prens Henri'nin ataları. Roma imparatoru Julius Flavius Claudius'a uzanıyordu. Julius Sezar da aynı ailedendi. Daha da ünlü bir atası vardı: Domitius Claudius, yani ünlü Neron. M.S. 54-68 orasında hüküm süren bu imparator döneminde Prens'in ailesi, Vigo-Paleolog Viterbo hanedanı başlamıştı. Prens adının "Paleo" (Ata-sal, en eski cedde ait olmak) ve "Logos" (Hikmet, Bilgi; ilahiyatta Tanrının Bilincine ulaşmak) kelimelerinden oluşturulduğunu ve bu hanedana böyle bir adı kullanma hakkının verildiğini iddia ediyordu. Hanedan Bizans'ta hüküm sürmüş 9. Hanedandı ve imparator da XI. Konstantin'dl.

Majör Castillo nedense tarikatın ağırlıklı olarak Almanya'da, Münih ve Duisburg'da çeşitli faaliyetleri sürdürmekte olduğundan hiç söz etmedi, Almanya'da ve Fransa'da bu tarikatın yayınladığı, tarihsiz ve basıldığı yer belirsiz broşürlerde müthiş bir Türkiye düşmanlığı yapıldığını ve Bizans'ın yeniden kurulması için imparatorun nasıl var gücüyle çalıştığını hiç söylemedi. Bu tarikatın adını bazen "The Imperial supreme Military Orthodox Dynastic Constantinian Order of St. George Byzantium" diye değiştirerek kullandığını da anlatmadı. Bu ad altında Duisburg'da bazı Kürtlere el altından iletilen bilgi ve belgelerde aynen: "Bu tarikat Yunanistan'ın Türk boyunduruğundan kurtarılmasına aktif olarak katılmıştır. Tarikatın nihai amacı halen Türklerin boyunduruğundaki tüm halklara haklı mücadelelerinde yardımcı olmak, Batı dünyasında Bizans'ı sevdirmek ve Yunanistan lehine çalışmak ve Rus Ortodoks Kilisesi'nin tanıtımını yapmaktır" denildiğini de söylemedi.

Bunlarla ilgili bilgiler zaten elimdeydi. Kendisine; iyi de, siz Katoliksiniz ama Prens Ortodoks Kilisesi'nin başı. Kaldı ki Istanbul'daki Fener Patriği, bizzat kendi elinden çıkmış Ingilizce metinlerde Bizans-Konstantinopol Tahtı'nın tek yasal varisi benim' diyor. Sizce şu mahut Bizans Tahtı'nın gerçek varisi kim acaba diye sordum. Majör Castillo, "Siz Prens'in Türkiye için bir sorun olabileceğini düşünüyorsu-

nuz. Ama oradan onca zaman geçmiş. Tarikatımız şimdi sadece hayır işleriyle uğraşıyor. Türkiye ile alıp veremediğimiz bir şey yoktur* dedi.

Biri, ben Bizans'ın yasal, tek ve egemen imparatoruyum diyor. Yıllardır bazı devletleri de yanına alıp bu işin hukuki alt yapısını oluşturuyor. Tarikatlar kuruyor, unvanlar dağıtıyor, gizli ve açık diplomasi yapıyor; temsilcisi ise bana Türkiye ile bir alıp veremediklerinin olmadığını söylüyor. Tarikatın başı Istanbul'u ve Bizans'ı istiyor, hepsi o kadar!...

Konstantin (Büyük) adını taşıyan bir tarikat daha var. Gerçekte Majör Castillo'nunkiyle aynı ama nedense aralarında hiçbir bağ yokmuş gibi davranıyorlar, Adı "The Imperial Constantinian Order". istanbul'un fethinden hemen sonra, o sırada Arnavutluk'ta yaşayan Pale-olog'dan önceki Hanedan Angeluslar tarafından yine Papa'nın izniyle kurulmuş. Papalık'ın tanıdığı bu ilk askeri tarikat 1680'de Avustur-ya-Macaristan adına 2000 şövalyesiyle; 1717'de, 1719'da ve 1734'de Dalmaçya'da ve Arnavutluk'ta Osmanlı'ya karşı savaştı. Bu yıl içinde tarikatın Büyük üstadlığı Parma Dükalığı'ndan Sicilya Krallığı'na geçti.

Konstantin Tarîkatına üye yapılan bir Alman casusu. Baron Rudolf von Sebottendorff bu projede. Dr. L. F. Mizzi ile birlikte çalışmıştı, ilginçtir ki şu anda "Büyük Baş Naibi" olarak Kont Montaldo ve Modon'un gözüktüğü ve Prens Henri'nin Büyük Üstadı olduğu "Sovereign Knights of Malta" tarikatında da bu Mizzi'nin oğlu Maurice Mizzi üst düzey yönetici olarak yer almaktadır.

Istanbul'daki Konstantin Tarikatı

Konstantin Tarikatı'nın Istanbul'da daima "muhbirleri vardı. 1908'de Konstantin'in yer altı faaliyetleri daha çok Osmanlı Hanedanlığı'nın yıkılmasına yönelikti. Tarikat, Hilafet aleyhtarı yayınlar yaptırıyordu ve bunda bazı Müslüman Arapları kullanmaktaydı. 1915'teki Büyük Üstad, Baron Schmidt von der Launite idi. Baron. Bolşeviklere karşı savaşmak ve Çarlığı kurtarmak için Rusya'ya şövalyeleriyle birlikte gizlice girmiş ve yakalanarak işkenceyle öldürülmüştü. Ondan sonra Büyük Üstadlığa oğlu getirilmişti.

Konstantin Tarikatı'nın istanbul'da el altından yönlendirdiği en ilginç olaylardan biri Amerika'nın ünlü YMCA (Genç Hıristiyan 6rkekler Birliği) adlı misyoner örgütünü Türkleri Hıristiyanlaştırsınlar diye 1913'de kurdurtması olmuştu.

TAPINAK ŞÖVALYELERi2.5. IMPARATOR HATIRlNA DEVLET KURULMUŞ

* Bu imparatorun tacı da yok tahtı da devleti de. Ama ona bir devlet kurulmuş. Diplomasi yapıyor hatta arabuluculuk!

* Esrarengiz Baron

Baron Rudolf von Sebottendorff çok ilginç bir kimse. 1911'de yılında Türk vatandaşlığına alınmış olan Baron bir lokomotif sürücüsünün oğluydu. Türkiye'de bir Yahudi ailesi tarafından çok karmaşık bünyesi olan bir Mason locasına. Memphis Locası'na, inisye

edilmişti. Oysa Baron müthiş bir Yahudi düşmanıydı. Daha sonra bir isviçrelinin çalışmalarından yola çıkarak Türk Bektaşiliği ile Masonluk arasındaki gizli ilişkileri anlatan Almanca bir kitap yazmıştı. 1924 tarihti bu kitapta Baron Masonluğun esasının Türk Bektaşi geleneğinde bulunduğunu ve Avrupalı Masonların bu bilgileri kullanarak tahrif edilmiş bir Anayasa (1717 Anderson Yasası) yaptıklarını ve Masonluğu amacından saptırdıklarını iddia etmişti. Imperial Konstantin Tarikatı'nın bu esrarengiz Baronu istanbul'da Beyoğ-lu'ndo bir "Occult" grubu oluşturmuş ve buna Thule adını vermişti. Sadece soyluların üye olabildikleri Thule'nin Münih'te 200, Almanya'da 1500 üyesi vardı. En ünlü üyelerinden biri Thurm and Taxis Prensi idi.

Prens Konstantin Tarikatının da üyesiydi. Örgüt 1919'da "Sokaktaki adam'ı siyasete çekmek için Baron Sebottendorff un isteğiyle DAP adıyla bir parti kurdu, Alman işçi Partisi diye bilinen bu Parti, Dietrich Echardt adlı bir okültistin getirdiği bir adamı yine Sebotten-dorfTun isteğiyle 7-555 kayıt numarasıyla partinin başına getirdi. Bu adam Adolf Hitler'di. Sonrası malum...*

* * *

Baron Sebotteodorff ve Hitler ilişkilerini öğrenmek is Yeni Avrasya Yay. 2000. adlı kitabıma bakabilirler.

Tarikatçı Devlet Adamları

Konstantin Tarikatı halen dünyadaki en güçlü dinsel ve askeri tarikatlardan biridir. Sadece Italya'da 1000'den fazla VIP statüsündeki üyesi vardır. Son Italya Devlet Başkanı Francesco Cossiga bu tarikatın üyesiydi. Halen Avrupa Birliği'nde ve Parlamentosu'nda görevli birçok diplomat, eski bir NATO Genel Sekreteri ile birçok Lord ve Avam Kamarası üyesi de yine bu askeri tarikatın "Biraderleri" arasındadırlar. Daha sayayım mı? Vatikan'daki en az 20 Kardinal, 9 Nobel Ödülü sahibi bilim adamı bu tarikatlar. Dahası ö Kral ve Taht Varisi, Paleolog başta olmak üzere bu tarikatlar. Ve son olarak bu çikolatalı pastanın üstüne konulan iki de CiA Başkanı var. Onlar da bu Konstantin Tarikatı'nın üyesidirler. Nasıl beğendiniz mi?

Soğuk Savaşın en sıcak olduğu l960'lı yıllarda Malta, ABD ve Sovyet istihbarat örgütlerinin savaş alanıydı. Bir yanda NATO ve CIA diğer tarafta STASI ve KGB. Sovyet ajanları Malta'daki Türkiye delegasyonuna gelen tüm şifreli bilgileri elde etme çabasındaydılar. NATO Malta'da çok gizli ve önemli bir bölüm kurmuştu, Adı "Erken Uyarı Sistemi" idi. Buna göre özellikle Türkiye'ye yönelik bir Sovyet Nükleer saldırısı sadece "4 Dakika" içinde Türk Silahlı Kuvvetleri'ne iletilebilecek, Türkiye'nin NATO'nun ileri karakolu olarak konumu ve korunması sağlanmış olacaktı. Erken uyarı sisteminin bir adı da "4 Dakika Sistemiydi, Ankara'yla Malta arasında NATO'nun sağladığı bu gizli istihbarat ağı Sovyetler'in en çok ilgi gösterdikleri birimdi. "Sovereign Or-derOf St. John Of Jerusalem Knights Of Malta"nın başı Kont Louis Scer-ri Montaldo de Modan Ankara-Malta arasındaki bu "Erken Uyarı Sisteminde" görevliydi. Kont Montaldo ile St. Paul's Bay'deki evinde görüştüm. Bu sistem Türkiye'yi

gerçekten de kurtarır mıydı dedim. Kont bir kahkaha attı. "Adı 4 Dakika idi ama bana sorarsanız dört saatte bile Türkiye'yi kolay kolay uyaramazdı." Kont'a Masonlar'la ilgileri olup olmadığını soruyorum: "Tarîkatımız Katolik ve Ortodoks ağırlıklı "Ekümenik" bir tarîkattır, "Eklesiastik" (Kilise kurallarıyla yönetilen, Kilise gibi olan) değildir. Ortodokslara Masonluk yasaklanmamıştır, Aralarında Masonlar vardır, Ama aramızda Protestan da, Anglikan da. Fener Patriği'ne bağlı Ortodokslar ve Ermeniler de vardır. 72. Büyük Üstadımız Prens 6delen de Burgh idi. 73. ise Perpignan Dükü Don Roberto II. Bunlar Katoliktiler ama "Grand Chancelleor" (Baş Naip) olanlardan biri. Kont Thorbjorn Wiklund isveçliydi ve Protestandı. Ölümünde sonra 10 Eylül 1994'te Aragon Sarayı Kraliyet dairesi Büyük Naipliğe beni getirdi."

Halen Büyük Üstad olarak H.I.R.H. (His Imperial Royal High-ness=imparator) Prens Henri Konstantin III. gözüküyor. Kimdir bu şahıs, anlatır mısınız diyorum. Kont hiç duraksamıyor: Bütün dünyada Bizans Tahtı'nın yasal ve tek varisi kabul edilmiştir, iskenderiye'deki Ortodoks Patriklik tarafından korunmuş. Patrik Kipriyanu ve Patrik Nic-holas IV. tarafından kutsanmıştır. Onlar Prensin Protector'larıdır.."

Prens Henri'nin tam ve gerçek adı oldukça uzun: "H.I.R.H. Prens Henri Constantine III de Vigo Aleramico Lascaris Paleologue, Bizans Imparatoru, Konstantinopol Tahtı'nın Yasal Varisi, Yeni Roma, Bizans ve Teselya ile Kudüs'ün Yasal Büyük Üstadı halen ikinci eşiyle oturuyor, ilk eşi Alman'dı. ikincisi kendisinden 22 yaş genç, Fransız asıllı Prenses Françoise.

Bu yıl Kasım ayında büyük bir tören yapılarak imparatorun 80. yaş günü kutlanacak ve oğlu olmadığı için Prens Bizans Imparator-luğu'nu -taçsız krallığı- yeğenine devredecek. Prens yakın çevresinde "Bebek Yüzlü" (Baby Face) olarak tanınırmış. Nedense yüzü hiç yaşlanmadı diyorlar.

Kont Montaldo'ya Prens Mason mudur diye soruyorum. "Onu bana sormayın. Onun statüsünde birinin Italya'da yetişmiş olduğu için mason yapılmış olması normaldir." diyor. Kont Montaldo söylemiyor ama Malta'da görüştüğüm başka kişiler Prensin birçok sorunu Mason dostları aracılığıyla çözdüğünü ve kendisinin de ünlü bir italyan Locası'na üye olduğunu söylediler. P2 mi diye sordum. Sustular...

Masonluğu bırakıp Kont'a ne gibi hayır işleriyle uğraştıklarını sordum. "Öncelikle biz tam anlamıyla kendi başımıza bir devletiz." Yani devlet içinde devlet mi demek istiyorsunuz, diyorum. "Evet, öyle" diyor. "Dolayısıyla diplomatik ilişkiler kurabiliriz. Nitekim 23 Haziran 1997'de Rusya'da Prens Henri'yle birlikte Rusya Naipliği'ni (Grand Priory) açtık. Törene Rusya Parlamentosunu temsilen Yeltsin'in Başkan-!ık seçimindeki rakibi Duma sözcüsü Bayan Galina Starovoitova da katıldı."*

Bu kadın parlamenter bir süre sonra esrarengiz bir şekilde, evinde tabancayla vurularak öldürüldü.

III.BÖLÜM

VATIKAN BAĞLANTILI GÜNCEL YAZILAR

Kont Montaldo konuşmasını sürdürüyor. "Türkiye'nin bir Kıbrıs sorunu var. Biz bu konuda bazı girişimlerde bulunmak için bir karar aldık. Geçtiğimiz hafta Ankara'ya resmi bir mektup ilettik. Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'ni resmen tanıyacağımızı ve bunun da bazı ülkelerin bu Cumhuriyeti resmen tanımalarına hazırlık teşkil edeceğini bildirdik."

Işte esas konu buydu Kant'a sormak istediğim. Kont'un sözünü ettiği mektup 18 Kasım 1997 tarihini ve Dr. Antonio Ancora imzasını taşıyordu. Brezilya'dan postalanmıştı ve üzerindeki Referans numarası da A/po/DIP 10-97 idi. Mektup KKTCnin Ankara'daki Büyükelçisi Nazif Borman'a yazılmıştı.

"8u girişiminizden Rusların haberi var mı? Onlar bu tanıma işine ne derler?" diye soruyorum. "Rusların haberi var" diyor. "Kıbrıs konusunda biz Türkiye, Yunanistan ve Ingiltere arasında arabulucu olacağız."

Bizans imparatoru Türkiye'ye "Arabuluculuk" teklif edebilecek cesareti kendinde görüyor. Duy da inanma...

TEŞEKKÜR: Malta'da kaldığım süre içinde her türlü yardımlarını esirgemeyen başta Turizm Bakanı Sayın Hermenu Vella olmak üzere, NATO yetkililerine ve Marika Doublet'ye teşekkür ederim.

VATIKAN BAĞLANTILI GÜNCEL YAZILAR

3.1. VATIKAN-ISRAIL. ANLAŞMASI VE TÜRKIYE'NIN DIKKATINE...

Vatikan ile israil arasında 30 Aralık 1993'te tarihi bir anlaşma imzalandı. 8u anlaşmanın imzalanacağı geçen yıl temmuz ayında Vatikan tarafından açıklanmıştı. Vatikan sözcülüğü geçen yıl yaptığı açıklamada kesin bir tarih belirtmemişti ve sadece 31 Aralık tarihine kadar israil'i tanıyacağını açıklamıştı. Vatikan, her zamanki soğukkanlılığıyla son güne kadar bekledi ve imzayı nihayet attı.

8u anlaşma israil açısından çok büyük bir önemi haizdir. Vatikan ise anlaşmadan kazançlı çıkan taraf durumundadır. Bu anlaşmayla ilgili ayrıntılara girmeden, bazı ön bilgileri Türkiye'nin Dışişleri Bakanlığı ile özellikle islami düşünceyi savunan çevrelerin dikkatine

sunmak istiyorum. Vatikan ile israil arasında imzalanan bu anlaşma, sadece bu iki devleti değil, başta Ürdün olmak üzere tüm islam alemini de yakından ilgilendirmektedir.

Anlaşmanın özellikleri:

Vatikan-lsrail ilişkileri israil devletinin kurulduğu (1948) dönemden beri hep askıda tutulmuştur. Vatikan, israil'i devlet olarak tanımamakta direnmiştir. Yunanistan ve Ispanya da -ve kuşkusuz Arap ülkeleri de-israil'i uluslararası platformlarda tanımamışlardı, israil bu nedenle dünyadaki en az 14 devlet için var değildi. 8u ne demektir? Israil kurulduğu zaman, bazı devletlerin bu yeni devleti tanımamış, dolayısıyla

varlığını kabullenmemiş oldukları demekti. Örneğin; bir ispanya için birkaç yıl öncesine kadar yeryüzünde diplomatik düzeyde varlığı kabul edilmiş israil diye bir devlet yoktu! Aynı durum Vatikan için de öyleydi, işte bu anlaşmayla Vatikan, israil diye bir devletin varolduğunu diplomatik düzeyde kabul etti. 6u bir "Pakt"tır. Türkçe'ye "Anlaşma" diye çevriliyor ama gerçekte 30 Aralık tarihinde Vatikan ve Israil, "Diplomatik Pakt" imzaladılar. Bu ayrıma dikkat çekmeyi zorunlu sayıyorum. Çünkü imzalanan bu diplomatik pakt ile Vatikan ve israil sadece çok dar bir çerçeve içinde birbirlerini tanımayı kabullendiler. 8u bir.

ikincisi, Vatikan böylelikle israil'de büyükelçilik açabilecek, Ancak Vatikan, elçiliğini Kudüs'te açmayı reddetti. Bunun yerine elçiliğini Vafa (Jaffa) şehrinde açmayı kararlaştırdı. Yafa, Müslüman ve Yahudilerin ortak şehridir. Gerek tarihsel gerekse Biblical (Tevrat'taki yeri ve anlamı) önemi Kudüs'ten farklıdır. Vatikan, Kudüs'te elçilik açmayarak Kudüs'ün, israil tarafından başkent olarak ilan edilmiş olmasını da kabullenmemiş oldu.

Üçüncüsü, Vatikan, ülkesindeki Hıristiyan nüfusun baskı altında tutulduğunu öne sürerek Ürdün'ü de tanımamıştı. Ürdün'de 50.000 Ro-man-Katolik yaşıyordu ama Ürdün anayasası Türkiye'de olmayan Osmanlı Anayasası yok ve Ürdün'de tatbik edilmekteydi. Vatikan, şimdi israil'den sonra Ürdün'ü de resmen tanıyarak Arap aleminde de büyük puan toplayacak.

En önemli hususlar:

Vatikan, israil'i tanıyarak bir anlamda israil'i rekabet alanında saf dışı bıraktı. Bu husus çok önemlidir.

Israil de, Vatikan da "Devlet" olarak kendilerinin yeryüzünde "Tanrı Düzenini" temsil ettiklerini öne sürerler. Bu iki devlet de TEODOKSI denilen bir iddiaya sahiptirler. Buna göre yeryüzünde yaşayan tüm halklara ve topluluklara Tanrının Düzenl'ni tanıtmayı kendilerine görev saymışlardır! Diğer bir deyişle iki tarafa göre de Tanrı bunları insanlara yol göstermekle görevlendirmiştir.

Işte şimdi Vatikan, büyük bir ustalıkla, devlet tecrübesi çok az olan Israil'i, bu rekabette saf dışı bırakmış oldu. Vatikan, Israil'deki burası çok önemlidir ki, DEVLET'in varlığını tanıdı, israil'in Ilahiyatı'nı tanımadı. Dolayısıyla israil'i, tanımış olduğu diğer tüm devletlerle aynı düzeye düşürmüş oldu. Vatikan için bundan böyle, sadece -ve tıpkı diğer devletler gibi- bir israil devleti vardır. Bu devlet de Dünyevi (Seküler) bir devlettir, o kadar. Yani Vatikan, imzaladığı anlaşmayla isra-Sekülarize etmiş oldu. Yahudiliği kabul etmiş olmadı.

Bundan sonra neler olur?

Vatikan derhal "Din değiştirme" kampanyası başlatır. Israil'de çok güçlü bir propagandayla, özellikle de Eşkenazi kökenli Yahudileri Yahudilikten çıkartıp Katolik yapar. Bundan sonra Filistin-Israil anlaşmasına uyulmasını Arapların lehine ister. Israil'de sahip olduğu gayrimenkullerin vergi dışı bırakılmasını sağlar. Pazar ayinleri düzenler. Kudüs'teki Ortodoksları etkileyerek Katolisize eder. Kısacası israil'de ağırlığını hissettirir.

Ve en önemlisi, Kudüs'ün statüsünün nasıl tespit edileceğini israil'le birlikte -Ortodoks, Protestan, Anglikan ve Müslüman- cemaatleri ustaca, kendi inisiyatiflerine alır. Zaten bu nedenle Vatikan, israil'le imzalanan diplomatik pakta Kudüs'ü koydurmadı. 6klenen bir maddeye göre, Vatikan 1999 yılına kadar israil'in, Kudüs'te neler yapacağı na bakacak, Ancak önümüzdeki 5 yıl içinde Vatikan, Israil'in Kudüs'le ilgili girişimlerini olumlu bulursa, 30 Aralık'ta imzalanan paktı tam olarak kabullenecek.

Ortadoğu'da Filistin-Israil anlaşmasından sonra yeni bir "Seküler" paktı imzalandı. Türkiye'de sekülerleşmenin (laiklik değil) ne kadar önemli olduğunu hala anlamamış olanlar var. Umarım olayları daha ayrıntılı tarzda izleyerek, gereken dersleri çıkartırlar. Bu diplomatik paktı kabullenmeyecek pek çok Radikal-Ortodoks Yahudi ve Katolik var. Ortodokslar ise, Moskova'da anlaşmanın imzalandığı gün ilk Sinagog'un esrarengiz bir yangında kül olduğunu gördüler.

'117'

VATIKAN BAĞLANTlLI GÜNCEL YAZlLAR

3.2. PAPANIN "GIZLI" KARIDINALLERI...

Üç yıl önce, 16 Nisan 1995'de Papa II. John Paul, St Peter Meydanı'nı dolduran 200.000 kişilik bir kalabalığa Paskalya mesajını okudu. Papa ilk kez bu Paskalya mesajında siyasal haklar edinmek için silahlı mücadele veren örgütleri bizzat dile getirdi. Papa aynen şunları söyledi:

"Özellikle Kürtleri, Filistinlileri ve Latin Amerika'daki grupları siyasal haklar elde etmek için silahlı mücadele bulunmaya son vermeye çağırıyorum. Toplumda karşılıklı kabule ve saygıya

dayalı kullanılabilir (eauitable) çözümün tek yolu vardır: Diyalog. Ben onları bir an önce diyalog başlatmaya çağırıyorum."

Bu Papalık çağrısından sonra ilginç gelişmeler oldu. ilkin Belçika'da sonra da Almanya'da "Diyalog" grupları oluştu. Hemen ardından 1995 yılının Eylül ayında "PKK Diyalog istiyor" sesleri yükseltilmeye başlandı. Bunları "Türkiye Diyalogdan Kaçıyor" şeklindeki Batı Basını'nın manipüle edilmiş haberleri izledi. Türkiye yeniden insan Hakları örgütlerinin boy hedefi haline getirildi.

Vatikan'ın ve onun bürokrasisinin Türkiye'deki siyasi gelişmelerle doğrudan ve açıklanmış iradeyle ilgilenişi işte bu 16 Nisan Paskalya konuşmasından sonra hız kazandı. Ne hikmetse bu dönemde o güne değin Diyalog sözcüğünü telaffuz bile edemeyen bazı çevreler birdenbire "Din" aşkına "Diyalog ve Hoşgörü" toplantıları düzenlemeye başladılar.

Papa'nın ne tür bir Diyalog çağrısı yaptığı ise Katolik Kilisesi tarafından yayınlanan resmi belge ve yayınlardan anlaşıldı. Katolik aleminde en ciddi ve en çok izlenen yayın organı olan THE CATHOLIC WORLD REPORT (ABD tarafından finanse ediliyor) Mayıs 1995 sayısında Türkiye'yi tek taraflı suçlayan bir haber yayınlandı (ss. 13-14). Haberde Amerikalı Cumhuriyetçi Senatör John Porter'ın "Türkiye'de Kürtlere Jenosit Uygulanıyor" şeklindeki demeci verildikten sonra Müslüman Türklerin elindeki Ankara Hükümeti'nin başta Kürtlere, Aramilere, Ermenilere, Süryanilere ve Rumlara baskı yapmakta olduğu vurgulandı, (Aynı Senatör bilindiği üzere ABD'de Ermeni Soykırımı tezini savunur, iki ay önce eşiyle gelerek Türkiye'deki bazı Kürt liderleriyle görüşmüştü), Aynı dergi Haziran 1995 sayısında ise tam altı sayfalık bir yazıyla Türkiye'nin AB'ye girmesini engelleyeceğini duyurdu. Papanın Diyalog çağrısının böylece kasıtlı bir Anti-Türkiye kampanyasını seslendiren bir "Monolog" olduğu da

anlaşıldı.

Rastlantı bu ya, 1995'den bu yana Türkiye'de Diyalogla yatıp Hoşgörüyle kalkanlar, ne hikmetse tıpkı Vatikan ağzıyla konuşarak Terörist bir örgütle Türkiye Cumhuriyeti'ni "Diyalog ve Hoşgörü" yutturmacasıyla, kendi deyimleriyle, "Diplomatik" görüşmelerde bulunmak üzere, eşit taraflar olarak "Diyalog Masası'na oturtmaya uğraştılar. Hala da uğraşıyorlar...

Vatikan bu gelişmeleri nasıl değerlendirdi, bilinmez, Ama geçtiğimiz hafta Papa II. John Paul, sessiz sedasız bir atama yaptı. 21 Şubat 1998'de resmiyet kazanarak yürürlüğe giren bu atama olayı ile Kardinaller Koleji'ne (Vatikan'ın Senatosu) 20 yeni Kardinal atandı. Böylece bu Papanın ölümünden sonra yapılacak olan seçimde oy kullanma hakkına sahip olan Kardinal sayısı 122'ye yükseltildi. (Gerçekte 166 Kardinal var. Bunlardan 80 yaşının üstündekiler oy kullanamıyorlar). Yeni Kardinallerden ikisi de Amerikalıydı. Bunlardan biri Türkiye'deki "Diyalog ve Hoşgörücüleri" yakından tanıyan Şikagolu Francis Kardinal George diğeri de eski Denver Başpiskoposu James Kardinal Stafford'du.

Ancak ilginç olan bu değildi. Papa II. John Paul neredeyse 100 yıldır uygulanmayan bir "Papalık Hakkını" da bu atamalarda kullanmıştı. Vatikan terminolojisinde "in pectore" diye bilinen bu uygulamaya göre Papa 20 Kardinaline ek olarak iki de "in pectore" yani GIZLI Kardi-

nal atamıştı. Söz konusu sözcük Latince "Kilisenin bağrına bastığı gizli evladı" anlamına gelmektedir.

Diğer bir anlatımla "in pectore" ile yıllardır Vatikan'ın "gizli" hizmetinde çalışan ve/fakat KENDI ÜLKESINDE KIMLIĞINI GIZLEYEN BAŞKA DINE MENSUP iki kişi şu anda Vatikan'da Kardinal yapılmış bulunuyorlar. Papanın özel "Audiance=Görüşme" yapmasından sonra Kardinalliğe getirmeye uygun gördüğü bu kişilerin kim oldukları şu anda Papa dahil sadece 7 kişi tarafından biliniyor. Geleneğe göre Papanın bu şahısların kimliklerini ölümünden önce açıklaması gerekiyor, yoksa bu kişilerin "in pectore" statüleri kimlikleri açıklanmadan sürecek.

Yıllardır Vatikan'ın isteklerini yerine getirerek "Gizli Katolik" olarak çalıştıkları ve bizzat Papanın dediğine göre gerçek kimliklerinin açıklanması halinde ihanetleri nedeniyle kendi ülkelerinde ÖLDÜRÜL6-BILECEKLERl ihtimali bulunan bu iki kişi acaba kimdir? Bunlardan birinin Çin Halk Cumhuriyetindeki bir din adamı olduğu tahmin ediliyor. Diğeri de acaba Orta Doğu'dan Müslüman bir lider, kral ve/veya bir din adamı mıdır? Soğuk savaş yıllarında CIA hesabına çalıştığı bilinen Papa II. John Paul'un Vatikan'daki Mafyası OPUS DEI'nin Orta Doğu'da hangi liderlerle kol kola ve sermayesiyle iç içe olduğu biliniyor. Birkaç yıl içinde çok hazin bir "ALDANIŞ'la karşılaşmasınlar diye Orta Do-ğu'nun Müslümanları bu soruyu kendilerine sorsalar iyi ederler, kanısındayım...

VATIKAN BAĞINTILI GÜNCEL YAZILARI

3.3. IRAN-VATlKAN YAKINLAŞMASI

1 Mart 1999'da iron Islam Cumhuriyetinin "liberal" görüşlü olduğu varsayılan Cumhurbaşkanı Muhammed Hatemi, italya'ya yaptığı resmi ziyaret sırasında Vatikan'a da resmi bir ziyaret yaptı. Papa 2. John Paul ile yarım saat görüştü ve armağanlar verdi armağanlar aldı. Bazı Türk gazeteleri bu buluşmayı "işte Hoşgörü", "inançlar Vatikan'da buluştu", "iki Din Kolkola" vs. vs. gibi yanıltıcı başlıklarla okurlarına duyurdular. Oysa ortada ne iki dinin kucaklaşması ne de "Halveti" vardı. Olan şuydu: uzun bir süredir paralel siyasal çıkarlar uğruna ortak imzalar atmakta ve sıkı bir dayanışma göstermekte olan iki "Devlet'in" (Din'in değil) en üst düzey temsilcileri tam anlamıyla "Seküler/Dünye-vi" işlerle ilgili bir görüşme gerçekleştirdiler, bu kadar.

Papaların iki şapkası vardır. Papalar ilkin, bilindiği üzere Katolik aleminin en üst ruhani önderidirler. Saniyen Papalar seküler gücü temsil ederler çünkü minik "Süpergüç" Vatikan'ın Devlet başkanıdırlar. 6u statülerinde örneğin bizim Süleyman Demirel'den hiçbir farkları yoktur. Muhammed Hatemi ise iran islam Cumhuriyeti'nîn gerçekte sadece Seküler işlerinden

sorumlu devlet başkanıdır, Iran Şiileri'nin "Ruhani" önderi değildir. Dahası, Hatemi ilahiyatçı değil. Felsefecidir.

Vatikan ile Şii iran rejimi arasında nasıl bir ortak çıkar vardır? 6u sorunun yanıtı çok gerilere gider ama bunlara girmeden sadece yakın geçmişten bazı olayları nakletmek yeterli olacaktır kanısındayım.

'123*

Vatikan ile iran aralarındaki flörtü son altı yılda bir hayli ilerletmişlerdi. Papa 2. John Paul, Ayetullah Humeyni'den çok etkilenmiş olduğunu defalarca açıklamıştı. Papa uzun süredir "Anti-Seküler" çizgiyi izlemekteydi, Humeyni de öyle. Papa kendi anti-seküler mücadelesinde iran'ın liderini her zaman örnek aldığını söylüyordu. Dahası Papa "Vahşi Kapitalizm" ve "Emperyalizm" kavramlarını da kendi anladığı şekilde -örneğin bir günlüğüne ziyaret ettiği Arnavutluğu (l 988) Dinsizlik Emperyalizmi yapmakla suçlamıştı-kullanmaktaydı. Bu nedenle Humeyni'nin "Büyük Şeytan" dediği ABD'ye Papa da "Kürtajcı Devlet" diyordu.

Vatikan ve Iran arasındaki ilişkiler 1993'den itibaren ivme kazandı. Bu yıl içinde Vatikan beklenmedik bir şekilde israil'i devlet olarak tanıdı, Amacı Kudüs'teki statüsünü güçlendirmekti. Israil bu zokayı yuttu. Vatikan birdenbire Ortadoğu diplomasisinde taraf haline geldi. Bu tanımadan hemen sonra Yaser Arafat'ı Vatikan'da ağırladı, Aynı yıl Papa "Dinlerarası Dialog" numarasını devreye soktu. Ibrahimi dinler adı altında üç dinin birarada -Vatikan'ın gerçekte Monolog olan ama Dialog diye yutturulan şemsiyesi altında olabileceklerini açıkladı. Bu Vatikan'ın çok uzun zamandır hazırladığı Kiliseler arası bütünleşme hareketinin (Ekümenikalizm) Islam alemi için planlanmış olan uzantısıydı. Papa bu girişimlerinde Humeyni'nin hocası olan Muhammed Ali Araki'yle olan dostluğunu da gündeme getirdi, onun desteğini aldığını hissettirdi.

Papanın islam alemi içinde kendi gibi düşünen başka dostları da vardı. Sudan'ın ünlü Hasan Turabîsi bunlardan biriydi. Papa 1993'de Hartum'a giderek Turabi'y'e özel bir görüşme yaptı. Bir süre sonra da Turabi -ABD'ye göre en tehlikeli islam Teröristi-Vatikan'a gelerek Papanın en "Değerli" konuğu oldu!

Papanın diğer bir yakın dostu da El Ezher'in rektörü Şeyh Fatih idi. Papa, ABD tarafından terörist ilan edilmiş ne kadar Müslüman lider varsa hepsiyle "Sıcak Dialog" kurmaya gayret göstermişti. Görünürdeki amacı belliydi: 1994'de Mısır'da Dünya Doğum Kontrolü Konferansı yapılacaktı. Dünya nüfusunu planlamak ve kürtajı yasallaştırmak için yapılan bu konferansı Papa şiddetle kınıyordu ve engellemek için de elinden geleni yapmaktaydı. Nitekim Konferansın Nihai Senedi ABD'nin hiç istemediği bir gelişmeyle noktalandı. ABD'nin terörist olarak nite-

lendirdiği Sudan, iran ve Libya Papa tarafından hazırlanmış olan ve içinde Vahşi Kapitalizm", "Kontraseptif Emperyalizmi" gibi kelimelerin sıkça geçtiği metni Papayla birlikte imzaladılar.

Konferans sabote edildi. ABD delegasyonu, başta da Al Gore şaşkındılar. Neden sonra CiA, Papanın kısa bir süre önce Dış Işleri Bakanı Başpiskopos Jean-Louis Tauran'ı gizlice Libya'ya ve Iran'a göndermiş olduğunu açıkladı. Papa ne gibi vaatlerde bulunmuştu da bu iki "Terörist" Devlet onunla birlikte hareket etmişlerdi, Cıa bunu hiçbir zaman açıklamadı.

Uzun sözün kısası: Papa ve Italya şu dönemde PKK'ya açıkça destek çıkarak Türkiye ile olan ilişkilerini askıda tutmaktadırlar. Ortadoğu'da uzun bir süredir Kiliselerle Şiiler arasında "Dialog" adı altında bir "ittifak" kurulmuş bulunduğunu ilk kez Cumhuriyet Gazetesi'nde Sn. Leyla Tavşanoğlu'nun benimle yaptığı bir röportajda açıklamıştım (3 Ağustos 1997). Bu ittifakın odağında üç unsur vardır, l) Türkiye'nin Türkmenistan'la imzaladığı Türkmen doğalgazının nakil, işletme, inşa vs. işleri, 2) Iran'a uygulanan ambargonun kırılması, 3) Vatikan'ın Kürtleri Hıristiyanlaştırma projesi çerçevesinde öncelikle kendi koruma altına alması girişimleri. Kısacası, Vatikan'da iki din kol kola girmiş değil, iki Devlet kol kola siyaset yapmaya başlamışlardır.

>124<

VATIKAN BAGLANTILI GÛNCEL YAZlLAR

3.4. APO'NUN PAPA'YA MEKTUBU ÜZERlNE...

Bu sözler bölücü terör örgütü PKK'nın başı Abdullah Öcalan'a aittir ve Papa II. Jean Paul'a yazdığı mektupta yer almaktadır (La Republica, 23 Kasım 1998, ss. 1-3).

Şimdi sorumuz şudur: PKK ve ayrılıkçı Kürt hareketlerinin Kiliselerle ne ilişkisi var?

ilkin şunu belirteyim. Kiliseler 1965'den bu yana Ortadoğu'daki Kürtçülük hareketleriyle ve 1983'den sonra da PKK ile çok yakından ilgilenmekteydiler. Güney Doğu Anadolu'daki ilk gizli ve örgütlü etnik ve dinsel ayrımcılığı esas alan istihbarat Faaliyetlerini 1962'de Barış Gönüllüleri adıyla bölgeye gönderilen çoğunluğu Katolik ve Anglikan Kiliseleri'ne kayıtlı Amerikalı uzmanlar başlatmışlardı.

Bunlar üç yıl süreyle bu bölgede yoğun misyonerlik faaliyetlerinde bulundular, bir çok vatandaşımıza din değiştirme telkinleri yaptılar, inanılmaz vaatlerde bulundular ve etnik ve dinsel ayrımcılığı körükleyecek bölgesel inanç farklılıklarını "Bilgi" haline dönüştürerek ABD'deki Çeşitli istihbarat birimlerine aktardılar. Bu gönüllülerin hazırladıkları raporların bir kısmı da doğrudan doğruya Kiliselere gitti.

1965'de II. Vatikan Konseyi sona erdi ve kararları Yayınlandı. Bunların arasında üç kavramın dünya çapında yaygınlaştırılması da vardı. Bu kavramlar Ekümenizm. Diyalog ve Hoşgörü idi. Ekümenizm özellikle tüm Kiliseleri bir araya getirmeye yönelik bir girişimdi. Bunun sonucu olarak Katolik ve Ortodoks Kiliseleri ortak bir yönetmelik hazırladılar ve bir ortak

eylem planı yaptılar (The Directory For the Applica-tion OF Principles and Norms on Ecumenism, Vatikan, Pontifical Coun-cil, 1993). Kiliseler daha önce de II. Vatikan Konseyi kararları gereği mevcut CANON'larında (Mer-i Hükümler Kitabı) Hıristiyanları birleştirici yeni maddeler ihsas etmişlerdi. Katolikler CODE of CANON LAW'da 752. maddeyi, Ortodokslar da CODE OF CANONS OF THE EASTERN CHURCHES adlı paralel kitaplarında 599. maddeyi yeniden düzenlemişlerdi, (Ayrıntılı bilgi için bkz: Congregation for the Doctrine of Faith, Profession of Faith and Oath of Fidelity, Jan. 9, 1989, AAS 81. Vatican, 1989).

Diyalog ve Hoşgörü toplantılarını düzenleme faaliyetleri ise daha 1960'da ilk kez gündeme gelmişti ve taraflar Amerika'da kısaca SCO-Bfl diye bilinen (Standing Conference of Canonical Ortodox Bishops of America) daimi bir konferans örgütü kurmuşlardı, işte bu örgütün yıllar süren çabaları sonucunda dünyadaki "Komünist" hareketin gelişme çizgisi de göz önünde tutularak ilk uluslararası Diyalog ve Hoşgörü toplantıları düzenlenmeye başlandı. Bu karar Lübnan'daki Balamand Manastırı'nda Temmuz 1993 yılında düzenlenen gizli bir toplantıda alındı ve ilk Hoşgörü ve Diyalog Konferansı'nın sembolik önemi de dikkate alınarak istanbul'da yapılmasına karar verildi.

Fener Patriği Bartolomeus'un girişimiyle bu ilk toplantı kutsal St. Andrew günü, 30 Kasım 1993'de Istanbul'da yapıldı ve ünlü Boğaziçi Deklarasoynu yayınlandı. Katolik ve Ortodoks Kiliseleri'ni birbirlerine bağlayan şahıs Suriye Ortodoks Kilisesi'nin başı Mar Athanasius Yes-hue Samuel olmuştu. Bu şahıs ile ondan önceki ruhani Gabriel Abdül-said bu uğurda çok çalışmışlardı. Mar Athanasius namlı bir Türk düşmanıydı. Suriye'deki Nusayriler'le de çok sıkı ilişkiler içindeydi. Nitekim 1989 ve 1991 yıllarında bu kilise iki kez Türkiye'yi Avrupa Birliği'ne şikayet etti. Kilisenin şikayet mektubunda aynen şöyle yazılmıştı: Türk Silahlı Kuvvetleri Güney Doğu Anadolu'daki Kürt ve Süryaniler! öldürmekte, evlerini yıkmakta ve onlara işkence uygulamaktadır. Kürtler ve Süryaniler TSK'nın ve Müslümanların boyunduruğundan kurtarılmalıdırlar."

Işte PKK ile Vatikan ve diğer Kiliseler arasındaki doğrudan bağları bu Kilise sağlıyordu. Çok geçmeden Vatikan bu Ortodoks Kilise-si'yle birlikte PKK'yı savunan yayınlara başladı. Dünyadaki 900 milyon Katolik için yayın yapan radyo, televizyon ve yazılı basınında TSK'nın ve Türklerin Kürtleri vahşice yok etmekte oldukları yazılmaya başlandı. Örneğin The World Catholic Report Mayıs-Haziran 1995 tarihli yayınlarında tam sekiz sayfa Türkiye'yi iğrenç bir şekilde karalayan yayınlar yaptı ve başta Italyanlar olmak üzere tüm Hıristiyanlara PKK'ya ve ayrılıkçı Kürt hareketlerine destek olmaları çağrısında bulundu. Vatikan daha önce de La Documentatlon Catholic adlı resmi yayın organında tüm Türkiye topraklarının gerçekte Hıristiyan Arap ve Kürtlere ait olduğunu yetkili bir ağızdan, Cezayir Arşövek'i Monsenyör Henry Tessier tarafından dile getirmişti (Nr. 2012).

Şimdi yeniden Apo'nun mektubuna dönelim, Apo mektubunda aynen şöyle yazmış Papaya: "Suriye'de bulunduğum sırada Suriye Ortodoks Kilisesi'nin Başpiskoposu Yoharına Ibrahim Mar Gregorius ile bir çok kez görüştüm. Türkiye'deki rejim sadece Kürtleri değil, Ermenileri, Süryanîler! ve Rumları da imha etmiştir. Ben, Kürdistan topraklarında yaşayan Hıristiyan azınlıkları da Türk vahşetinden korumak için savaşıyorum. Beni bu savaşta yalnız bırakmayacağınıza eminim."

Kiliseler Apo'yu gerçekten de yalnız bırakmadılar. Papalığın Doğu Kiliseleri Birliği Komisyonu'nun başı Achille Silvestrini, Apo'nun mektubundan iki gün sonra bir açıklama yaparak Vatikan'ın PKK'yı ve onun başını desteklediğini açıkladı. Rusya'da ise Ortodoks Kilisesinin en hareketli savunucularından biri olan bir milletvekili Apo'yu Rusya'ya getirmek ve ona sığınma hakkı tanıtmak için var gücüyle çalıştı. Üstelik bu milletvekili Komünist değildi, tam bir Kilise taraftarıydı! Nedir ki bu milletvekili aynı zamanda gizli bir tarikatın da üyesiydi. 6u Hıristiyan tarikatı yüzlerce yıllık geçmişi olan "ORDRE SOUVERRIN MILITAIRE ET DVNASTIQUE DES CHEVALIERS D6 LA CROIX DE CONSTANTINOPLE (Istanbul Haçı'nın Egemen Askeri ve Hanedansal Tarikatı)" idi. Bu tarikatın başında da yasal Bizans Imparatoru olduğu başta Rus, ABD, Italya, ingiltere ve Fransa mahkemeleri tarafından tevsik edilmiş olan Prens Henry Paleolog vardı. Söz konusu milletvekili 23.6.1997'de St. Petersburg'do bu

tarikatın düzenlediği ve Imparatorun hazır bulunduğu Taç giyme törenine katılmış ve hem Yeltsin'i hem de Duma'yı temsil etmişti.

Işte bu gizli tarikat da 1970'li yıllardan bu yana özellikle Alman-ya'da Duisburg, Karlsruhe ve Berlin'de ayrılıkçı Kürt hareketlerine ve PKK'lıtara maddi ve manevi destek veriyordu. El altından dağıtılan bildirilerinde aynen şöyle yazılmıştı: "Türkiye'de boyunduruk altında yaşayan siz Kürtleri çok yakında bu barbar boyunduruğundan kurtaraca-

giz.'

Sözde Bizans Imparatoru'nun tarikatının üyesi, Duma milletvekili ve Başkan Yeltsin'in bir dönem yardımcısı olan bu milletvekili Bayan Galina Strovoitova idi. Ve Galina geçtiğimiz hafta sonunda Rusya'da-ki Monarkistleri'ni başkenti St. Petersburg da uğradığı hain bir saldırıda öldürüldü. PKK ve APO, Rus, Suriye ve Yunan Ortodoks Kilisele-ri'ndeki çok güçlü bir yandaşlarını kaybettiler, Ama ilginç olan şudur ki Apo'yu Rusya'ya getirten ve ona bu ülkede kalacağına dair söz vermiş olan 13 kişilik milletvekillerinin başı olan bu bayan milletvekilinin gücü Apo'yu Rusya'da tutmaya yetmemişti. Kısacası Galina, Apo'ya yapılan vaatleri yerine getiremeden öldü.

Son söz: PKK ve ayrılıkçı Kürt hareketinin arkasındaki destekçilerin başında Kiliseler vardır. PKK olayında hiç dikkat edilmeyen bu husus umarım bundan sonra dikkate alınır. Ortadoğu'daki Kilise ve Islami Harici fraksiyonlar çok uzun zamandır bir ittifak içindeler, benden

uyarması.

VATiKAN BAĞLANTILI GÜNCEL YAZILAR

3.5. APO'YU KiMLER KULLANlYOR?

Ilkin şu hususun belirtilmesi gerekiyor. Basında ve bazı siyasetçilerin dilinde Suriye'den çıkartılan Abdullah Öcalan'ın Rusya'ya ve Italya'ya gitmesiyle birlikte PKK adlı dış destekli bölücü terör örgütünün "Siyasallaşma" sürecine girdiği öne sürülmektedir. Bu söylemde, kanımca, iki temel yanılgı vardır.

1) PKK zaten "Siyasi" bir partidir, Adı üstünde PKK bir "Hareket" veya "Kültürel Topluluk" (Ör. DDKD gibi) değil, kendi koyduğu tüzük ve yönetmeliği aracılığıyla "Kongrelerini" önceden ilan edilmiş zamanlarda yapmış bir partidir. Yasa-dışıdır, gizlidir ve yabancı stratejistlerin, yabancı gözlemcilerin ve yabancı istihbarat uzmanlarının denetlediği ve yönlendirdiği "Yabancı Partidir", Amacı tektir: Türkiye'yi bölmek. Bu amaçla PKK; Hıristiyan Batılı güçler tarafından her türlü siyasi ve dinsel -PKK en az 20 Müslüman din adamını hunhara katletmiştir- şiddeti uygulaması için kullanılmaktadır.

PKK "Siyasallaşıyor" derken bu yasa dışı partinin Meşruiyet kazanma sürecine girdiği kast ediliyorsa bu öncekinden de beter bir hatadır, çünkü PKK yabancı güçler tarafından "Meşruiyet" kazansın veya kazanmasın diye kurdurulmuş ve desteklenmiş bir parti değildir. Dış güçler kendi uydurdukları "Kürt Sorununa Meşruiyet' kazandırmak için PKK'yı ortaya sürmüşlerdir, Amaçları PKK'ya değil, Kürt Sorunu'na meşruiyet kazandırmaktır.

2) Ya ne oluyor? Bu sorunun yanıtı bellidir, Avrupa Birliği ve onun lideri Almanya -ki buna 4. Reich deniyor- Türkiye'de bir "Kürt Sorunu" yarattılar. 1800'lü yıllarda yine Almanya bir Yahudilik Sorunu yaratmıştı. Öyle ki bir süre sonra Almanya'da yaşayan Yahudiler Kilise tarafından körüklenen bu propaganda kampanyasının etkisinde kalıp kendilerinin gerçekten de bir "SORUN" olduklarına inanmışlardı. En ünlü Yahudi aydınları "Evet Biz Sorunuz" şeklinde kitaplar yazmışlar ve belki inanmayacaksınız ama Hitler'den yaklaşık 100 yıl önce Ari Alman ırkın'dan kendilerini Yahudilikten kurtarmasını istemişlerdi. Tarihte "Jewish Self-Hate Movement" (Yahudiliğin Kendinden Nefret Hareketi) diye bilinen bu sapık akım Holocaust'la sonuçlanmıştı.

Türkiye'de Almanya'nın yaratmaya çalıştığı gibi bir "Kürt Sorunu" yoktur. Çünkü PKK tüm Kürtleri temsil etmez. Türkiye'de PKK'nın kendisi dış destekli bir "SORUN"dur. Şimdi AB, işte bu sorunu artık bir Türk sorunu diye değil doğrudan doğruya bir "Avrupa Sorunu" haline getirmeye çalışmaktadır. Diğer bir deyişle şu dönemde PKK sorununu Almanya'nın ve Kilisenin birlikte uydurdukları "Kürt Sorunu" başlığı altında "Avrupalılaştırılıyor".

Bunun sonucu olarak da önümüzdeki Ocak-Şubat aylarında Kuzey Irak'taki gelişmelere paralel olarak AB bünyesinde PKK artık bir Avrupa Sorunu olarak ele alınacak ve Türkiye'den "Kürtleri bir azınlık" olarak tanıması istenecektir.

Daha ilginç olan bir husus da şudur:

Halen Italya'da bulunan APO'nun italya adına dış ilişkilerini eski Cumhurbaşkanı Senatör Francesco Cassiga yönetmektedir. Basın Cossiga'nın Libya'ya gizli bir ziyaret yaparak Apo meselesini görüştüğünü yazmıştır, Ama bilinmeyen tarafı şudur. Cossiga Libya'dan önce Malta'ya bir ziyarette bulunmuştur. 5 Aralık'ta Malta'ya gelen Cossiga burada dünyaca ünlü ve güçlü pek çok şahsiyetle bir araya geliş ve içeriği gizlenen toplantılar yapmıştır. Bu toplantılar hakkında Malta'daki bir dostum bana aynen şu açıklamayı yaptı: "Cossiga durup dururken Malta'nın AB'ye alınması gerektiğini ve bunun içinde Italya'nın OLMAZl OLURA çevirmeye hazır olduğunu söyledi." Malta'ya bu enişte öpücüğü nereden çıkmıştı Maltalı dostum bunu bilmiyordu, Ama olayın bilinen tarafları vardı.

Senatör Cossiga UDR partisinin başkanı ve şimdiki hükümetin en büyük ortağıydı, Aynı zamanda Üstad Mason'du ve dünyanın en güçlü Katolik tarikatlarından birisinin de en önde gelen üyesiydi. Malta'da işte bu tarikatın üyeleriyle toplantılar yapmıştı. Tarikatın adı "IMPERI-fll CONSTANTINIAN ORDER OF ST. GEORGE" idi. Altı Taht Varisi (Birisi Bizans'ın), dokuz Nobel ödüllü bilim adamı, bir NATO Genel Sekreteri, bir çok general ve üst düzey bürokrat, Ingiliz Lordlar Kamarası'ndan yirmiiki üye, Vatikan'dan yirmi Kardinal ve dikkat üç de ClA başkanı bu tarikatın üyeleri arasındadır.

Sözün özü: Apo Italya'dan çıkartılırsa bir taktik gereği olarak önce Malta'ya gönderilebilir. Yukarıdaki tarikat aynı zamanda Malta Şövalyeleri'nin de bel kemiğidir. Bu Şövalyeler Malta üzerindeki tüm yasal haklarını tam 200 yıl önce kaybetmişlerdi, Ama Amerikalıların bastırmasıyla geçtiğimiz ayın sonunda Malta üzerindeki tüm haklarını yeniden geri aldılar ve geçmişte olduğu gibi yine "Devlet içinde Devlet" statüsüne kavuştular. Bu tarikat doğrudan doğruya Papaya bağlıdır ve sorumludur, hiçbir Devlet resmi bir konuda Papayı atlayarak onları muhatap allamaz. Bilinsin de...

VATIKAN BAĞLANTILI GÜNCEL YAZILAR

3.6. APO'NUN GÜVENCESI PAPA

Sunuş

Strateji Uzmanı Yazar Aytunç ALTINDAL, Türkiye'ye karşı Ortodoks dünyasının tezgahladığı planlarla ilgili olarak sunduğu bilgilerle öne çıkmış bir isim. Altındal, dış dünyada olup bitenler hakkında olduğu kadar, içeride olup bitenlerin arka planıyla ilgili de, ilginç görüşlere sahip. Altındal, Hıristiyan dünyasının Türk siyasetini etkilediğini ileri sürüyor. Altındal ile Türkiye'nin içinde ve dışında gelişen belli başlı olayları konuştuk.

* isterseniz önce Türk demokrasisini konuşalım? Demokratik rejimin işleyişini zorlaştıran temel sıkıntı nedir?

*Türkiye'de demokrasiden önce cumhuriyet rejiminin faziletlerinin ne olup olmadıklarının anlatılması gerekiyor. Türkiye'de cumhuriyet, ne yazık ki sadece bir siyasi partinin ve onun

ceberrut devletçilik anlayışının bir yansıması olarak görülmektedir. Tek parti rejiminin baskıcı uygulamaları cumhuriyet kavramıyla birlikte özdeşleştirilmiştir. Türkiye'de devletçiliğe kızanlar Devlete ve Cumhuriyete karşı çıkıyorlar. Bundan da en çok Türkiye'nin düşmanları hoşnut olmaktadır. Oysa, söz konusu partinin devletçilik anlayışı ve uygulamaları bir ideolojiydi ve Türkiye Cumhuriyeti Devleti'ni bağlamaktaydı. Kısacası, Türkiye'de demokrasinin ne olup olmadığından önce Cumhuriyetçi olmanın ne anla-

ma geldiği, bir siyasi partinin tekeline bırakılmadan, tüm siyasi partilerce tartışılmalı ve gündeme getirilmelidir.

* "Apo'nun infaz tezkeresi, Cumhurbaşkanı'na geldiğinde, bence bu infazı onaylayamaz. Çekindiği için değil, yazılması sakıncalı bazı nedenlerle bu imzayı atamaz.' Demokrasinin olmazsa olmaz ön şartı nedir?

* Demokrasilerde ilginç bir bileşim var ki, bu Türkiye'de hiçbir zaman tartışılmadı. Bunu yıllardır gündeme getirmeye çalıştım ama hep engellendim. Bu bileşim şudur: Dünyada dinsiz demokrasi yoktur. Çünkü demokrasi bir inanç ve tercih meselesidir. Ve dinsel inanç olmadan siyasal inanç ve tercihin olmadığı görülmüştür. Batıda demokrasi her ülkede var olan milli kilise realitesini yani milli dini göz önünde bulundurarak yerleştirilmiştir. Diğer bir deyişle, Batı'da demokrasiler 1648 Westfalia Antlaşması'ndan (14. Madde) bu yana ülkelerin kendilerine özgü dinsel yapıları birinci elden dikkate alınarak kurulmuştur.

Demokrasilerin en zorlu iç sorunu işte böylelikle çözülmüştür. Son 300 yıldır Batı Avrupa'da Milli kiliseler olmadan, milli demokrasiler olmamıştır. Bu sistemin adı da "Dünyeviliktir (Seculer), laiklik değildir. Öyleyse Türkiye, Fransa'dan alınmış bir devlet laisizmi dayatmasıyla yönetilmeye devam edildikçe demokratikleşme daima kesintiye uğrayacaktır. Türkiye'de hedef demokrasi ise, bunun olmazsa olmaz ön şartı devlet zoru ile laisizmden uzaklaşıp, milli dini (Müslümanlığı) dikkate alan, kopya olmayan, Türkiye şartlarına uygun bir dünyevileşme hareketini zaman yitirmeden hayata geçirmeye çalışmaktır.

* Kamuoyunda özellikle, 28 Şubat sürecinden sonra, insan haklarında ve demokratikleşmede geriye doğru bir gidişattan endişe ediliyor. Türkiye kadar, dünyayı da yakından bilen ve izleyen biri olarak bu görüşe katılıyor musunuz?

* Ben şahsen 28 Şubat süreci ile demokraside bir geriye gidiş olduğunu sanmıyorum, Ama Türkiye'nin egemenlik haklarının dış baskılarla ekonomik, siyasal, toplumsal ve en önemlisi kültürel alanlarda örselendiğini ve gelecekte bölünmelere kadar gidebilecek boyutlara ulaşmakta olduğunu üzülerek görüyorum. Türkiye'de kültürel karamsarlık olarak bilinen sosyolojik olgu hiç araştırılmamış olduğu için, nasıl bir

hızla yayılmakta olduğu da ne yazık ki Fark edilemiyor. Bunun sonucunda da, başta ahlaki değerler olmak üzere, hayatımıza yön veren ve geleneksel anlamları katan tüm gelişmelerde hızlı ve korkutucu bir yozlaşma yaşanıyor. Işte bu anlamda 28 Şubat sürecinden bu yana değil, belki de son 15 yıldır giderek artan bir yozlaşma ve çöküntü yaşanıyor, kanısındayım.

* PKK'nın elebaşısı Apo yakalanıp yargılandı ve idama mahkum edildi, Apo olayının bundan sonrasını nasıl görüyorsunuz?

* Abdullah Öcalan yargılandı ve idam cezasına çarptırıldı. Batılılar dahil hiç kimse onun adil yargılanmadığını iddia edemedi. Bundan sonra ne olacak? işte soru burada başlıyor. Idam cezasının yerine getirilmesi için daha çok uzun bir yol var. Bu uzun yolun sonunda TBMM'den onaylanırsa idam cezasının infaz tezkeresi Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel'in önüne gelecek. Tahminime göre Süleyman Demirel bu infazı onaylayamaz. Korktuğu, çekindiği için değil, ama açıkça yazılması sakıncalı olan bazı sebeplerle 'bu imzayı atamaz' diyorum. Bu durumda ne olur? Demirel yurtdışına uzun bir geziye gider. Yetkile-rini ya TBMM Başkanı Yıldırım Akbulut'a ya da o yoksa Meclis Başkan vekillerinin en kıdemlisine bırakır. O zaman da Apo sorunu kendi mecrasında çözümlenir.

* Hadise bu kadar basit mi?

* Arada neler olur? Arada önce AB baskı yapar, asmayın der. Giderek Almanya'nın, italya'nın ve Rusya'nın ricacıları devreye girerler. Iş ciddiye binerse bu kez bizzat Vatikan'dan bir mektup yollanarak, De-mirel'den infazın onaylanmaması istenir. Papaya rağmen Türkiye'de adam asmak kolay değildir. Size bir olay anlatayım: 27 Mayıs 1960 ihtilali sonrasında Celal Bayar da idama mahkum edilmişti, Ama Papa 23. John eski dostu Celal Bayar'ı idamdan kurtarmayı başardı. Bu Papa, 1935-42 yılları arasında Türkiye'de bulunmuştu. Usta bir istihbaratçıydı ve güzel Türkçe konuşurdu. Celal Boyar tarihte ilk kez Papanın ayağına giderek onun Papa olmasını kutlayan ilk ve tek Müslüman devlet başkanıydı.

Benzer durum hiç kimsenin kuşkusu olmasın ki, Apo için de gündeme gelecektir. Vatikan'ın Dinler arası Diyalog çağrısında yer alan barı Islami gruplar da benzer ricalıkta Papayı aratmayacaklardır.

Herkes şunu bilmelidir ki, Apo idam edilmezse en geç beş yıl içinde AB, Vatikan ve yandaşları onu hapisten çıkartırlar. Sonra da bir siyasi partinin başına geçirirler.

* Türk diplomasinin gelişmelere karşı duyarlılığını nasıl buluyorsunuz?

* Türk Dışişleri Bakanlığı şu anda ne hikmetse ağırlıklı olarak Israil'e endekslendirildi. Bunda ismail Cem'in katkısı büyük. Dışişleri Bakanlığı'nın şu anda Kafkasya konusunda elle tutulur kısa ve uzun dönemli stratejik, lojistik ve aksiyomatik hiçbir projesi yoktur.

* Kıbrıs davasında hassas bir sürecin içinde bulunuyoruz. Dayton görüşmeleriyle birlikte Kıbrıs'ı Kosova benzeri bir pozisyon sayarak uluslararası gücün dikkatini buraya çekme arayışı var. Bunu Ortodoks ekûmenlzm gölgeslyle birlikte nasıl değerlendiriyorsunuz?

* Kıbrıs konusunda çok ağır baskı yaşayacağız. Kıbrıs Türkiye için, KKTC olsun olmasın stratejik konumdadır. Türkiye, Kıbrıs için tarihinde ilk kez masa başından kalkmayıp yapılan diplomatik baskılara direnmesini" bildi. Bu çok önemli bir kazançtır. Çünkü tarihimizde şehit kanlarıyla kazanmış olduğumuz topraklan en fazla iki-üç ay süren "diplomat masaları'nda kaybetmiştik. Ortodoks çemberinin tam ortasında yer alan Kıbrıs'ı içimizdeki bazı aklı evvel "verelim kurtulalım" deseler de, masa başında kaybetmeyeceğimizi artık Hıristiyan-Batı anlamış durumdadır, hırçınlıkları da bu yüzdendir.

* Kıbrıs çerçevesinde etkili olan ülkelerin başında Rusya geliyor. Bu bakımdan Rusya'daki iç karışıklıklar da önemli olmalı...

* Rusya kanaatimce iç savaşa doğru gidiyor. Haziran ayında katıldığım bir TV programında Yeltsin'in Başbakan Sergei Stepaşin'i 15 gün içinde görevden alacağını söylemiştim. O sırada Stepaşin sadece üç haftalık bir başbakan idi. 6u öngörüm, 15 gün gecikmeyle gerçekleşti. Rusya özellikle de Kafkaslardan başlayacak ve Gürcistan, Erme-nistan ve Azerbaycan hattına kayacak olan uzun süreli bir istikrarsızlık dönemine girmek üzeredir. Türkiye'nin dış güvenliği şimdi güney hattından kuzey hattına, dolayısıyla da Kafkasya-Ermenistan-Azerbaycan-Iran eksenine dönmüştür. Türkiye bu eksende en kısa zamanda aktif caydırıcılık anlayışı çerçevesinde davranmalı ve önlemler almalıdır.

* Bosna ve Kosova olaylarından sonra, Rusya'nın Balkanlardaki otoritesi sizce ne durumdadır?

* Kosova olaylarında bilindiği üzere başrolü ABD oynadı. Avrupa Birliği ülkeleri, başta da Almanya, ABD'nin isteği üzerine harekete geçtiler. Özellikle Almanya, 2. Dünya Savaşı'ndan bu yana "Askeri Hareketlere Katılma Vaşağı" altında olduğu için ilk kez Almanya dışına asker yollayabilme şansını kullandı, yeniden bu hakka kavuştu. ABD'nin Balkanlar'daki rolünü çok ayrıntılı anlatmak gerekir, ancak en kısa anlatımla şu söylenebilir: ABD Ortadoğu'dan sonra, Balkanlar'a da yerleşti. Rusya'nın sadece Sırbistan çıkışı kaldı. O da zamanla NATO'ya ve AB'ye Dalınarak kapatılacak. ABD, Miloşeviç'i Avrupa'deki Küba gibi görüyordu, o işi bitirdi.

* Son olarak özellikle vurgulamak istediğiniz bir husus var mı?..

Son yıllarda Türkiye'de misyonerlik faaliyetleri çok hızlandı. Basın bu konuya ilgi gösterirse iyi olur.

o Ekümenik tehlike büyüyor1

* Sayın Altındal, Ortodoks Patrikliği'nln ekümenlik arayışı ve istanbul'u Vatlkanlaştırma planları hala gündemde. Son gelişmeler ışığında olayın boyutunu değerlendirir misiniz?

*Türkiye için hayati öneme haiz olan bu konu, ne yazık ki, Türkiye'deki bazı çevreler tarafından sürekli olarak sabote edilmekte ve sanki 'bir komplo teorisi'ymiş gibi gösterilmektedir. Bu nedenle bir kez daha gündeme getirmekte yarar vardır.

Öncelikle belirteyim ki, "Ekümenizm" ve "Ekümenik Patriklik'in bırakın komplo teorisi olmasını yaklaşık 1000 kadar kilise belgesiyle resmiyet kazandırılmış bir olgudur. Bu belgeler Katolik, Ortodoks ve Protestan kiliseleri tarafından yayınlanmış vesikalardır. Türkiye'de, "Ekümenizm"!n e'sini bilen bilmeyen kalemşörler, bu cehaletleri anlaşılmasın diye olayı komplo teorisiymiş gibi yutturmaya çalışmaktadırlar. Bu yanlışlığı düzeltmek için ilkin "ekümenik" nitelemesinin anlamı üzerinde kısaca duracağım. Katolik kelimesi, anlamı itibariyle evrensel demektir, Ancak Katolik denildiği Hıristiyanlığın Katolik evrenselliği, ekü-

menik denildiğinde de. Kilise Konsillerinin evrenselliği olarak anlaşılır. Öyleyse bir taraf için (Vatikan) Hıristiyanlığın Katolik yorumunun evrensel olduğu iddia edilirken, öbür taraf Ortodoks alemi için kilisenin ilk konsillerinin ve büroda alınmış olan kararların (6fes 731, Kadıköy, 451 vb.) evrensel olduğu iddia edilir. Ortodoks kiliselerinde Papalık değil, Patriklik bulunur. Bu Patrikler, 6. yüzyıla kadar (M.S. 588) kendilerine "Ekümenik Patrik" denmiyorlardı. Bu sıfat onlara kendi kutsal kitaplarınca verilmiş değildi, sonradan uydurulmuştu. 1993'te Papalık ünlü "directory"yi yani Ekümenizmin Normlarını Uygulama Yönetmeliği'ni yayınladı. 1995'te Papalık isa'nın doğumunun 2000. yılı münasebetiyle yapılacak ve beş yıl sürecek olan "Büyük Jübile" için gereken "Dinler arası Diyalog ve Ekümenizm" hazırlıklarını başlattı. Bu nedenle "Ut unum sint ve Tertio Millenio Adveniente" adlı belgeleri yayınladı.

Ekümenizm, bunca toplantıdan sonra kiliselerin ortak stratejisine verilen ad oldu. Günümüzde bu strateji ECEC (Avrupa için Ekümenik Komisyon), WCC (Dünya Kiliseler Birliği) ve CCREC (Avrupa işbirliği için Hıristiyan Sorumluluğu) adlı uluslararası kiliselerin üst örgütlen tarafından yönlendirilmektedir.

8u gelişmeler Protestan kiliselerinde de sayısız toplantı ile değerlendirildi.

Şimdi 2000 yılının l. Advent gününde (6ğer doğru hesapladıysam 26 Kasım 2000 Pazar'ına denk geliyor, Ama eskatoloji açısından bu 2. Advent sayılır) tüm kiliseler müthiş bir propaganda ile Dinler arası Diyalog aracılığıyla Hıristiyan dininin ve uygarlığının üstünlüğünü tüm dünyaya ilan edecekler. Ilk iş olarak da Lambeth Konferansı kararları çerçevesinde bazı yoksul ülkelerin faiz borçlarını Dünya Bankası'ndan ve G-7 ülkelerinden sildirerek Hıristiyanlığın insan haklarına ne kadar önem verdiğini ve hayırsever olduğunu gösterecekler.

Sözün özü, 2000 yılında Katolik, Ortodoks ve Protestan Kiliseleri Islam Filminin karşısına birleşmiş tek bir güç olarak çıkacaklar. Rusya, Belarusya ve Sırbistan bu ilişkilerin içindeler. Fener Patrikhanesi WCC'nin baş planlayıcısı ve kurucusudur, Amerikan kiliselerinin birkaçı hariç tümü WCC'ye üyedirler. Bu Hıristiyan birliğinin hedefi başta Islam filemi olmak üzere, tüm Asya ülkeleridir. Ekümenizm konusunda Türk Dışişleri Bakanlığı'nın hiçbir ön çalışması yoktur, fakat TSK için hazırlanmış üç çalışma mevcuttur.

VATIKAN BAĞLANTILI GÜNCEL YAZILAR

3.7. FETIH ÖNCESİNDE BIZANS VE PAPALIK ILIŞKILERI

istanbul'un Osmanlı Padişahı Fatih Sultan Mehmet Han tarafından "Feth" edilmesi (29 Mayıs 1453) hiç kuşkusuz Hıristiyanlık aleminde derin izler bırakmıştır. Bu derin izler nelerdir bunlara girmeyeceğim. Bu tebliğimin konusu "Feth" olayının kendisi değil, "Feth" öncesinde Katolik ve Ortodoks Kiliseleri'nin arasındaki ilişkilerdir; bu kiliselerin karşılıklı konuşlanış tarzlarıdır.

Bilindiği üzere 1054 yılında Konstantinopel ve Roma Kiliseleri birbirlerinden kopmuşlar ve karşılıklı "Aforoz" suçlamaları ile yollarını ayırmışlardı. Daha sonra 1204'de Papalık 3. Innocent'in dolaylı katkılarıyla 4. Haçlı Seferi'nin Konstantinopel'i "Zapt" etmesini sağladı ve burada Fransız soylusu Flanderli Baudin Bizans Imparatoru 5. Alexius'u devirerek kendisini Latin imparatoru ilan etti.(l) Haçlılar Bizans imparatorluğu'nun taşınır ve taşınmaz mülklerini yağma ettiler. En büyük payı ise Venedikliler ele geçirdiler. Hıristiyan aleminde üstün durumda olan Bizans Uygarlığı işte ilk kez Avrupalı bu soyluların "Vandalizm'i ile yağmalandı ve yıkıldı.(2) Latinler, Konstantinopel'de kurdukları bu Imparatorluğa "Romanya" adını verdiler.

Konstantinopel'de 1282 yılına kadar süren Latin egemenliği bu yıl içinde 8. Mitchell Paleolog'un yönlendiriciliğinde yeniden Bizans Imparatorları'nın eline geçti. Ilginçtir ki, Bizans işte bu tarihten sonra bu Hanedan'ın yönetiminde 150 yıl süreyle Avrupalı ve Akdenizli devletlerin en güçlüsü haline geldi, uluslararası siyaseti belirleyen bir devlet oldu.(3) Ortodoks Kilisesi'nin Hıristiyanlık alemindeki yerini ve egemenliğini yeniden sağlamlaştırdı.

Ortodoks Kilisesi ile Roma Kilisesi arasında akaid açısından olduğu gibi (Filioque sorunu)(4) siyasi planda da bir yapılanış ve yönetim Farklılığı vardır. Konstantinopel'de Kilise, Imparatorun yönlendiriciliğindeyken (Cezaropapizm) Roma Kilisesi kendisini imparatorların üstünde bir güç olarak görmüştür. Papaların nezdinde Imparatorlar, Kilisenin silahlı koruyucuları olmaktan öte anlam taşımıyorlardı.

1400'lü yıllarda Papalık "Büyük Konsiller Dönemi" diye bilinen ve 1389-1447 yıllarını kapsayan çok çalkantılı bir yapı içine sürüklenmişti. Öte yandan Bizans toprakları Osmanlıların etki alanı içine girmişti. Bizans imparatoru 5. John Paleolog, henüz 1368'de Papa 5. Urban'a başvurarak bu konuda önlemler alabilmek için Batı Hıristiyan aleminin

desteğine gereksinim duyduğunu belirtmişti Fakat Papalık bu isteği dikkate bile almamıştı, Alması da beklenemezdi çünkü Papalık kendi içinde bölünmüştü. Bu bölünme daha sonra 1386'da rakip iki Papa, iki Papalık merkezi, iki Kardinal Koleji (Senato) ve iki farklı "Canonic" yönetim anlayışı olarak ortaya çıktı, Avrupalı Kralların bir kısmı bir Papayı (7. Clement) diğerleri de öbür Papayı (6. Urban) destekliyorlardı. Işte bu karışık dönemde Kardinaller bir çıkış yolu olarak yeni bir Fikir attılar ortaya. Bunlara göre Papa ile Imparatorlar arasındaki çekişmelere bir son verilmeli ve Papalar, Kardinallerden ve Piskoposlarla diğer önde gelen

din adamlarından oluşturdukları "Büyük Konsil" kararlarına bağlı olmalıydılar. Diğer bir anlatımla Papalar, imparatorların (veya tersi) değil doğrudan doğruya Konsil kararlarının emrinde olacaklardı.

Bu Konsil tartışmaları 1447'ye kadar sürdü. Bu yıl içinde kavga bitti ve Papalar yeniden tüm yetkileri kendi ellerinde topladılar. 1434'de Bizans Imparatoru artık iyice artan Türk tehdidine dikkat çekmek için Papalığı bir kez daha uyarmak ihtiyacını hissetti. Bu amaçla Papayla görüşmek istedi Fakat Papa kendisini tam üç yıl kabul etmedi. Nihayet 1437'de Papa 4. Cugenius (1431-47) Avignon'da bir Konsil topladı. Bu Konsil'den Türklere karşı yeni bir Haçlı Seferinin düzenlenmesi kararı çıktı. 1444'de bu Haçlı Ordusu Macar Jan Hunyadi yönetiminde Balkanlarda ilerlemeye başladı. Nedir ki Sultan Murat Han Varna'da bu orduyu yok etti. Papanın temsilcisi Kardinal Cesarini de bu savaşta öldü. Papalık bu tarihten sonra Osmanlı'ya bir daha saldırmama kararını aldı.

1447_1453 Yıllarında Kiliseler arasında yaşanılan olaylar Istanbul'un "Fethi'ni doğru biçimde anlayabilmek ve yorumlayabilmek için çok önemlidir kanısındayım.

1447'de Eugenius ölünce yerine Liguryalı yoksul bir hekimin oğlu olan Tomasso Parentucelli, 5. Nicholas adını alarak Papa seçildi. (1447-1455). papa 5. Nicholas. özellikle Kilise hukuku konusunda uzman bir din adamıydı. Bu avantajını kullanarak siyasi hayatta da başarılı oldu. Kilisenin tüm yetkilerinin ve gücünün yeniden Papalara geçtiğini kanıtlamak için bir imparatora taç giydirmesi gerekiyordu. Bu Fırat Konstantinopel'în "Feth"inden bir yıl önce 1452'de önüne geldi. Habsburg Hanedanı'nın başına Frederick geçince onu taç giymeye ik-ı etti ve gösterişli bir törenle bunu gerçekleştirdi. Nedir ki bu Alman imparatorları için tarihteki en son taçlandırma töreni oldu. Frederîck'ten sonra hiçbir Alman imparatoru Papanın elinden taç giymek istemedi. 5. Nicholas komşusu ve bazen de Kilisenin rakibi olan Napoli Kralı Aragon'lu Alfons ve Milano'lu Sforza ile de iyi diplomatik ilişkiler kurdu, Papalığı bu atak kralların tehdidinden arındırdı.

5. Nicholas, Bizans'ın Türk tehdidi altında olmasına hiç önem vermedi. Bizans'ın maddi destek isteklerine yanıt bile vermezken Roma'ya 50 yeni kilise inşa ettirdi. Ünlü mimar Leo Battista Alberti'yi Vatikan ve çevresini yeniden düzenlemekle görevlendirdi, bu çevre düzenlemesi için o günün ölçüleriyle bir servet harcadı. Bütün bunları yaparken hiçbir vergi de koymadı. Birkaç yıl sonra da bu kez Papalık kütüphanesini yeniden düzenletti ve sırf bu iş için 30.000 Duka altını ödemekten kaçınmadı.

Ünlü Lorenzo Valla olayı onun döneminde yaşandı. Valla, Konstantin'in vasiyeti adlı en önemli Papalık belgesinin gerçekte Papalık Tarafından dünyaya yutturulmuş bir sahtekarlık olduğunu onun yüzüne karşı söyledi ve tüm Hıristiyanlık alemini karıştırdı. (5) Hümanist Papaların ilki olarak tanınan 5. Nicholas, Bizans'a hiç yardım etmemesine rağmen Bizans asıllı Kardinal Bessarion tarafından bir suikaste kurban gitmekten kurtarıldı. Stefano Porcaro adlı bir şövalye Papa'yı öldürmek istedi Fakat Bessarion bu komployu son anda önledi, ilginçtir ki bu hümanist Papa, Porcaro'yu af etmektense işkenceyle öldürülmesini istedi.

1447-1453 yılları arasında, Gaston Deschamps'ın dediği gibi, 5. Niholas Bizans'a ve Kilisesine bazı "gerçekleştiremeyeceğini bildiği vaatler vermekten başka hiçbir şey yapmadı".(6)

5. Nicholas, 1447 ve 1448'de Bizans'ta ortaya çıkan ve binlerce kişinin ölmesine neden olan salgın hastalıklarla mücadele konusunda da kılını bile kıpırdatmamıştı. Bizans salgın hastalıktan kırılırken Papa Roma'ya yeni kiliseler yaptırmakla meşguldü. Salgın hastalıklar, siyasal istikrarsızlık, yolsuzluk ve yoksulluk nedeniyle 1453'e gelindiğinde Bizans terk edilmiş bir "Site Devleti" görünümünü almıştı. Binlerce Bizanslı Balkanlar üzerinden ya Rusya'ya ya da Sırbistan ve Italya'ya göç etmişti. Bizanslı tarihçilere göre şehirde 96.000'i Bizanslı, 50.000'i köle 146.000 kişi kalmıştı.(7)

1447-53 yılları arasında Bizans'ta Kilise tüm gelirlerinden yoksun hale gelmişti. Balkanlar'ın Osmanlı tarafından zapt edilmiş olması Kilise mal varlığının ve gelirlerinin (Pronoia) kaybına yol açmıştı. Bizans hazinesi de aynı şekilde gelirsiz kalmıştı. Bizans'ta imparatorla Kiliseyi ayrı düşünmek mümkün değildi. 1453'de "Feth" gerçekleşince Patrik Antoine, Grand Duc Valisi Dimitreiviç'e yazdığı mektupta, "artık Imparatorumuz yok. bundan sonra ikimize tek Kilise kaldı" demişti.(8)

1448'de (31 6kim) Imparator 8. John öldü. Çocuğu olmadığı için yerine anne bir kardeşi Makedon asıllı Konstantin Drageses 11. Konstantin adıyla imparator oldu (6 Ocak 1449). Bizans'taki bu değişiklikten iki yıl sonra 2. Murat Han, Şubat 1451de öldü, oğlu 2. Mehmet Han tahta geçti. 11. Konstantin artık iyice hissedilen Türk tehdidinden kurtulmak ve Papanın gönlünü kazanabilmek için çok tehlikeli bir riski göze almak zorunda kaldı. 12 Aralık 1452'de fetihten beş ay önce Ortodoksluğun kalesi Aya Sofya'da Roma Kilisesi'nin dini ayin düzenlemesine izin verdi. Ortodoksluğun kalbinde Katolik ayini yapılması tüm Ortodoks aleminde soğuk duş etkisi yaptı. Suna rağmen Imparator istediği yardımı alamadı, Papa 5. Nicholas bu diyalog çağrısına hiç ilgi göstermedi. Işte bu olaydan sonra tarihçi Dukas'ın belirttiği gibi halk sokaklara dökülerek, "Papaların mor şalını (Latin mitrası) görmektense Bizans'ta Türk türbanını görmeyi yeğleriz" diye bağırmaya başladı.

7 Nisan 1453'te başlayan Osmanlı saldırıları 29 Mayıs'ta Konstantinopel'in 2. Mehmet tarafından ele geçirilmesiyle sonuçlandı. Osmanlı'nın genç sultanı Fatih unvanını hak edecek bir siyaset uygulamış ve düşmanının içinde bulunduğu koşullara dair tüm verileri özel istihbarat birimleri aracılığıyla elde etmişti. (9) Fatih tam bir siyasi denge, strateji ve hesap adamıydı. Her adımını düşünerek ve planlayarak atmıştı. Bizans'la Vatikan arasındaki anlaşmazlıklardan sonuna kadar yararlanmıştı. Dikkatli ve isabetli hamlelerinin meyvasını da

toplamayı bildi. 324 yılında 1. Konstantin'le başlayan ve 1453'de 11. Konstantin'le sona eren ve tam 94 Imparator tanıyan Bizans, Fatih'in oldu. Ilginçtir ki Bizans'ı 60 yıl gibi kısa bir sürede Latinlerin elinden kurtarmayı başaran Bizanslılar aradan yaklaşık 550 yıl geçmiş olmasına rağmen Türklerden geri alamamışlardır. Bu başarı bizden çok doğrudan doğruya Fatih'in "Dinler Stratejisine bağlıdır. Istanbul'da Türk türbanını Papalığın mitrasına

tercih eden Ortodokslar hiç pişman olmadılar. Fatih Latinlerin yaptıkları gibi Ortodoksluğu yok etmek isteseydi, ederdi. Ama o tarihten ders almasını bilen "Bilge" bir devlet adamıydı. Latinlerin yaptıklarının tam tersini uyguladı:. 6ğer Ortodoks Kilisesi bugün varsa varlığını Fatih Sultan Mehmet Han'a borçludur.

Kaynaklar:

1. L'Empire Latin de Constantinople, J. longnon, Paris, 1949.

2. La Civilisation Byzantine, L. Behier, Paris, 1950.

3. Histoire De L'Etat Byzantin, G. Ostrogorsky, Paris, 1977, ss. 474-75.

4. Türkiye ve Ortodokslar, A. Altındal, Anahtar Kitaplar, 1995, ss. 162-166, is-

tanbul.

5. Lorenzo Valla için bkz. 3. Uluslararası Istanbul'un Fethi Konferans ı'na sunu-

lan tebliğ: Lorenzo Valla Olayı ve Istanbul'un Fethine etkileri, Aytunç Altın-dal, istanbul, 23-24 May ıs 1998.

6. R. Constantinople, G. Deschamps, Paris, 1913. ss. 5-7.

7. L. Brehier, abk, ss. 83-84.

8. Ostorogorskv. abk., s. 575.

9. Histoire Üniverselle, Histoire de L'Empire Ottoman, par A. De la Jonquir, Pa-

ris, 1897.

(28 Maviş 2001, Fatih Belediye Başkanlığı Fatih Şöleni Tebliği)

o W'

VATIKAN BAĞLANTILI GÜNCEL YAZILAR

3.8. TÜRKIYE'YE HIRISTIYAN KUŞATMA

Mensubu olmakla ne kadar övünsek az gelecek Türk milletinin tarihine baktığımız zaman dünyada belki de hiçbir millete nasip olmayan erdem, güzellik, izzet, şeref, adalet, şecaat, ilim. Fikir ve teknikle süslü kendine has bir medeniyet örneği oluşturduğunu görürüz. Bu örnek medeniyeti oluşturmanın hiç de kolay olmayıp dar geçitlerden, sarp kayalıklardan, keskin virajlardan geçildiğini görürüz. Bu medeniyet binasının inşasında kurulan nice tuzakların boşa çıkartılması, kapının önüne/evin içine bırakılan krizlerin avantaja dönüştürülebilmesinin de büyük rol oynadığını görürüz.

Yeryüzünde eşi ve benzeri bulunmayan bir medeniyetin sahibi milletimiz bugün de keskin bir virajın eşiğinde bulunuyor. Kapımızı çalmasına ramak kalan 2000 yılı milletimiz ve ülkemiz için hayati önem taşıyor. Prof. Dr. Oktay Sinanoğlu'nun ısrarla üzerinde durduğu veçhile bu yılda Türkiye'nin işini bitirmek istiyorlar. Bunun için de kaynağı tarihin derinliklerine kadar uzanan planlar yürürlüğe sokuluyor, senaryolar sahneye konuluyor, Bizans entrikaları çevriliyor. Bu entrikaları çevirenlerin başında attığı her adım ile anlayana bir Bizans kurumu olduğunu hatırlatan Fener Rum Ortodoks Patrikhanesi geliyor. Sadece Fener Patrikhanesi mi? Vatikan işin içinde. Batı kavramının çağrıştırdığı tüm ülkeler işin içinde. PKK işin içinde. Hepsinden önemlisi içte ve dışta nice dost bildiklerimiz de işin içinde, "Ibrahimi dinler", "Üç büyük din", "Inanç turizmi", "hoşgörü" vs. gibi kavramlar ile tarif edilen faaliyetler cümlesiyle en azından zihinleri bulandırarak 2000 senaryosuna karşı

gelişecek direnci kırma görevini başarıyla ifa edenler nezdinde, ülke-

mizin geleceği ile ilgili olarak dikkat çekilen tehlikeler bir komplo teorisinden ibaret sayılıyor. Topluma böyle lanse ediliyor, zihinlere böyle zerk ediliyor. Mevcut ve de oluşacak direnç böyle savuşturulmaya çalışılıyor. Bütün bunlar ise barış, kardeşlik, hoşgörü gibi kelimelerle kamufle ediliyor. Türkiye'nin işini bitirmek isteyenlerin bu kelimelere yüklediği mana ile bizim literatürümüzdeki mananın hiç de aynı olmadığı gerçeği gözlerden ırak tutuluyor. Bütün bunlara rağmen hem mızrak çuvala sığmıyor, hem de zor oyunu bozuyor.

Bu oyunun bozulması için zoru seçenlerden birisi Araştırmacı-Yazar Aytunç Altındal ile Türkiye'nin önündeki tuzakları, problemleri konuştuk. Kendisi ile yaptığımız görüşmede Altındal, Hıristiyan Batı dünyasının Türkiye üzerindeki amaçlarına ulaşmak için hangi araçları kullandığını ve özellikle Fener Rum Ortodoks Patrikhanesinin ekümeniklik uçlunda attığı adımların ne anlama geldiğini tahlil etti. Vatikan'ın da desteklediği Apo olayının geldiği son safhayı Türkiye'nin problemleri hanesinde nasıl okumak gerektiği konusunda bilgi verdi. Türkiye'deki demokrasi, cumhuriyet, din ve laiklik tartışmaları hakkında görüşlerini açıkladı.

* Yeni Mesaj: Sayın Altındal, bilindiği Özere ülkemiz Türkiye Vatikan başta olmak üzere Hıristiyan Batı destekli bir Ortodoks kuşatması ile karşı karşıya. Bu kuşatmanın içerde de çok önemli bir ayağı var. Bu ayağın adı Fener Rum Ortodoks Patrikhanesi. Patrikhane, Hıristiyan Batının Türkiye üzerindeki emellerini gerçekleştirmek için önemli bir araç görevi görüyor. Bu görevi görürken de çok ihtiyaç duyduğu "ekûmenlklik* konusunda büyük adımlar atmış

durumda. Patrikhanenin bu adımları Türkiye'nin bekası konusunda hassas insanlar tarарından dikkatle izlenir ve kamuoyu bilgilendirilirken bazıları tarafından da bu gelişmeler bir komplo teorisi olarak sunuluyor. Bir kere daha sormak gerekirse Türkiye bu manada gerçekten bir tehlike ile mi karşı karşıya? Yoksa Türkiye Özerinde Patrikhane başta olmak Özere Hıristiyan dünyanın oynadığı oyunlar sadece bir iddiadan, bir komplo teorisinden mi ibaret?

* Aytunç Altındal: Türkiye için hayati önemi haiz bu konu ne yazık ki Türkiye'de bazı çevreler tarafından sürekli olarak sabote edilmekte ve sanki bir "komplo teorisi'ymiş gibi gösterilmektedir. Bu nedenle bir kez daha gündeme getirmekte yarar vardır.

EKÜMENIZM KOMPLO TEORISI DEĞILDIR

Öncelikle belirteyim ki "Ekümenizm" ve "Ekümenik Patriklik"in bırakın komplo teorisi olmasını yaklaşık 1000 kadar kilise belgesiyle resmiyet kazandırılmış bir olgudur. Bu belgeler Katolik, Ortodoks ve Protestan kiliseleri tarafından resmen yayınlanmış vesikalardır. Türkiye'de "ekümenizm"in "E"sini dahi bilmeyen kalemşörler bu cehaletleri anlaşılmasın diye olayı bir komplo teorisiymiş gibi yutturmaya çalışmaktadırlar. Bu yanlışlığı düzeltmek için ilkin "Ekümenik" nitelemesinin anlamı üzerinde kısaca duralım. Sonra da son 50 yıl içinde kiliseler tarafından bu alanda yapılmış olan faaliyetlerin ana başlıklarının yorumsuz bir dökümünü verelim.

Katolik kelimesi anlamı itibariyle "evrensel" demektir. Ekümenik (Yunanca oikoumene) kelimesi de aynı anlamda kullanılır, Ancak Katolik denildiğinde Hıristiyanlığın (Katolik) evrenselliği, Ekümenik denildiğinde de Kilise Konsillerinin evrenselliği anlaşılır. Öyleyse bir taraf için (Vatikan) Hıristiyanlığın Katolik yorumunun evrensel olduğu iddia edilirken, öbür taraf Ortodoks alemi için Kilise'nin ilk konsîllerinin ve burada alınmış olan kararların (Efes 431; Kadıköy 451 vb.) evrensel olduğu iddia edilir. Ortodoks kiliselerinde Papalık değil Patriklik bulunur. Bu Patrikler â. yy.a kadar (M.S. 588) kendilerine "Ekümenik Patrik" demiyorlardı. Bu sıfat onlara kendi kutsal kitaplarınca verilmiş değildi, sonradan uydurulmuştu.

Hıristiyan aleminde toplantıya çağrılan Kilise Konsillerine, Ekümenik Konsiller denilirdi. Çünkü bu konsillerde Hıristiyanlığın her soydan ve boydan yorumlarının temsilcilerinin bulunmasına özen gösterilirdi, işte bu anlamda "evrensel"diler. Ama hiçbir Bizans imparatoru Ekümenik Konsil topladığı için kendisini Ekümenik Imparator ilan etmiş değildi.

1054 yılında Katolik ve Ortodoks Kiliseleri birbirlerini aforoz ederek ayrıldılar. 1204'de Papa Istanbul'a 4. Haçlı Seferini düzenledi ve Istanbul Hıristiyanları Avrupa'dan gelen Hıristiyanlar tarafından soykırıma tabi tutuldular. Imparator kaçtı. Hıristiyanlığa ait tüm kutsal emanetler Venedik, Napoli ve Bari'ye kaçırıldı. Istanbul yağma edildi. Iki kilise arasındaki düşmanlık arttı. Istanbul 1453'te fethedilince bu kez Rus Çarlığı Ortodoksluğun merkezi oldu.

DÜNYA KILISELER BiRLiĞiNiN BAŞ PLANLAYICISI FENER PATRIKHANESIDIR

1919'da Istanbul işgal edilince Ortodoks Kilisesi Patriği tüm dünya kiliselerine "Encyclkal" denilen bir mektup yollayarak Dünya Kiliseler birliğinin (WCC) kurulmasını resmen talep etti. Bu mektupta Kilisenin yüzlerce yıl süren Türk-Müslüman boyunduruğa düşmemek için tüm kiliselerin birleşmesi gerektiği vurgulanıyordu. Işte resmi Kilise kayıtlarına göre Ekümenizm diye bilinen oluşum ilk kez böyle başladı. Bu çağrı üzerine toplantılar düzenlendi, Araya 2. Dünya Savaşı girdi. Rusya'da Komünizm olduğu için toplantılar bir süre askıya alındı. Nihayet 1948'de Amsterdam'da Dünya Kiliseler Konseyi (WCC) kuruldu. 1954'de Katolik Papaz George Tavard ilk kez bir toplantıya resmen katıldı. O güne kadar sadece Ortodoks ve Protestan Kiliseleri bir araya gelmişlerdi. 1957'de Vatikan bu kez Oberlin'de toplanan Dünya Kiliseler Konseyi'ne iki üst düzey yöneticisini, John Murray ve Gustav We-igel'i yolladı. 1960'da Ingiliz Milli Kilisesi'nin başı Başpiskopos Geofrey Fisher, Papa 23. John'u

Roma'da ziyaret etti. 1961'de Yeni Delhi'de toplanan 3. Asamblede Vatikan resmen temsilci oldu. 1962'de 2. Vatikan Konsili Ekümenik ibadet şartlarını kabul etti. 1963'te Katolikler Dünya Kilise Konseyi'nin Iman ve Düzen Komisyonuna katıldılar. 1964'te Papa 4. Paul ile Istanbul Ortodoks Kilisesinin başı Patrik Athenagoras, Kudüs'te buluştular. Böylece iki kilise arasında tam 910 yıl süren düşmanlık sona erdirildi ve "Birlikte Çalışma" başlatıldı. Bu, birlikte çalışma ilkesine resmi yazışmalarda "Koinonia to Ekklesion" yani "Kiliselerin Katılımcı Üyeliği" denilir. 1965'de ilk Ekümenizm kararları (Nostra Aetate ve Dîgnitatis Humanae) yayınlandı. Tüm Hıristiyanlar-dan bu kararlara uymaları istendi. 1965'de Papa 4. Paul ile Athenagoras birlikte 1054 aforozunu lanetlediler ve kaldırdılar. 1966'da Papalıkla birlikte i!k ortak eylem deklarasyonu yayınlandı. 1967'de Papa istanbul'a gelerek Athenogoras ile gizli bir görüşme yaptı. 1968'de tüm Hıristiyanlığı kapsayan "Dinler Arası

Diyalog" çağrısını yapan örgütler kuruldu. 1969'da Papa Cenevre'deki Dünya Kiliseleri Konseyi merkezini ziyaret etti. 1975'te Nairobi'de Kiliselerin birleşmesi için ilk toplantı yapıldı. 1982'de Anglikan-Vatikan daimi komisyonu kuruldu, Nihai Senet imzalandı. Papa 2. Jean Paul Ingiltere'ye gitti. 1987'de BEM diye bilinen Kilise ibadet tarzları ile ilgili ortak kararlar alındı. 1991'de Nihai Senet Vatikan'ın resmi mührü ile yayınlandı. 1993'de Papalık ünlü "Directoru'yi yani "Ekümenizmin Normlarını Uygulama Yönetmeliği'ni

yayınladı. 1995'te Papalık, Isa'nın doğumunun 2000. yılı münasebetiyle 2000 yılında yapılacak ve beş yıl sürecek olan "Büyük Jübile" için gereken Dinter Arası Dialog ve Ekümenizm hazırlıklarını başlattı. Bu nedenle Ut Unum Sint ve Tertiuo Millenio Adveniente adlı belgeleri yayınladı. 6kümenizm bunca toplantıdan sonra Kiliselerin ortak "stratejisine verilen ad oldu. Günümüzde bu strateji Avrupa Için Ekümenik Komisyonu (ECEC), Dünya Kiliseler Birliği (WCC) ve Avrupa Işbirliği Için Hıristiyan Sorumluluğu (CCREC) adlı uluslararası Kiliselerin üst örgütleri tarafından yönlendirilmektedir.

HEDEF ISLAM ALEMI VE ASYA ÜLKELERIDIR

Bu gelişmeler Protestan Kiliselerinde de sayısız toplantı ile değerlendirildi. Bunları geçiyorum. Şimdi 2000 yılının 1. Advent gününde -eğer doğru hesaplayabildiysem 26 Kasım 2000 Pazar'a denk geliyor. Ama Eskatoloji açısından bu 2. Advent sayılır- tüm Kiliseler müthiş bir propaganda ile Dinler Arası Dialog aracılığıyla Hıristiyan dininin ve uygarlığının üstünlüğünü tüm dünyaya ilan edecekler, ilk iş olarak da 18 Temmuz 1998 tarihli Lambeth

Konferansı kararları çerçevesinde bazı yoksul ülkelerin faiz borçlarını Dünya Bankasından ve G7 ülkelerinden sildirerek Hıristiyanlığın insan haklarına ne kadar önem verdiğini ve hayırsever olduğunu gösterecekler.

Söz çok uzadı, kısa kesiyorum. 2000 yılında Katolik, Ortodoks ve Protestan Kiliseleri, islam aleminin karşısına birleşmiş tek bir güç olarak çıkacaklar. Rusya, Belarusya ve Sırbistan bu ilişkilerin içindeler. Rusya'da Türkiye'nin izlemesi gereken iki din adamı vardır. Bunlar Piskopos Nikon ve Metropolit Sergei'dir. Bu ikili Rusya'deki 20.000 kiliseyi Müslümanlara karşı her an kışkırtabilirler. Fener Patrikhanesi Dünya Kiliseler Birliği'nin baş planlayıcısı ve kurucusudur, Amerikan Kiliselerinin birkaçı hariç tümü Dünya Kiliseler Birliği'ne üyedirler. Bu Hıristiyan Birliğinin hedefi başta Islam alemi olmak üzere tüm Asya ülkeleridir. Ekümenizm konusunda Türk Dışişleri Bakanlığının hiçbir ön çalışması yoktur; fakat Türk Silahlı Kuvvetleri için hazırlanmış üç çalışma mevcut-

tur.

"150*

DINLER ARASI DIALOGCULAR PAPAYI ARATMAYACAK

* Yeni Mesaj: Türkiye'nin başını ağrıtan, kanını akıtan, kaynaklarını emen bir problem de helkesin bildiği gibi PKK terör olayıdır. PKK'nın başı Apo'nun italya ve daha sonra Kenya'da yakalanış serüveni sırasında Vatikan'ın ortaya koyduğu tavrı gördük, Apo yargılandı ve idama mahkum edildi, ancak idam edilmemesi konusunda Batılı ülkeler Türkiye'ye baskı yapıyorlar, Aynı türden bir baskıyı Vatikan'dan da bekleyelim mi? Ne dersiniz?

l: Abdullah Öcalan yargılandı ve idam cezasına çarptırıldı. Batılılar dahil hiç kimse onun adil yargılanmadığını iddia edemedi. Bundan sonra neler olacak? Işte soru burada başlıyor. Idam cezasının yerine getirilmesi için daha çok uzun bir yol var. Benim tahminim bu infazın onaylanması zor. Apo sorunu kendi mecrasında çözümlenir, Arada neler olur? Arada önce R6 baskı yapar, "asmayın" der. Giderek Alman-ya'nın, Italya'nın ve Rusya'nın ricacıları devreye girerler. Iş ciddiye binerse bu kez Vatikan'dan bir mektup yollanarak infazın onaylanmamasını istenir. Papaya rağmen Türkiye'de adam asmak kolay değildir.

*Yeni Mesaj: Neden kolay değil?

* Altındal: Size bir olay anlatayım. 27 Mayıs 1960 ihtilali sonrasında Celal Bayar'da idama mahkum edilmişti ama Papa 23. John eski dostu Celal Bayar'ı idamdan kurtarmayı başardı. Bu Papa 1935-42 yılları arasında Türkiye'de bulunmuştu. Usta bir istihbaratçıydı ve güzel Türkçe konuşurdu. Celal Bayar tarihte ilk kez Papanın ayağına giderek onun Papa olmasını kutlayan tek Müslüman devlet başkanıydı.

Benzer durum, hiç kimsenin kuşkusu olmasın ki Apo için de gündeme gelecektir. Vatikan'ın Dinler Arası Dialog çağrısında yer alan bazı Islami gruplarda benzer ricacılıkta Papayı aratmayacaklardır. Bu konuda son sözüm şu: Apo idam edilmezse, herkes şunu bilmelidir ki en geç beş yıl içinde AB, Vatikan ve yandaşları onu hapisten çıkartırlar, sonra da bir siyasi partinin başına geçirirler.

* Yenl Mesaj: Görülüyor kl Türkiye'nin önünde gerçekten de keskin virajlar var. Bu virajların herhangi bir kazaya uğramadan aşılması için sorunsuz bir yolculuk ortamı gerekiyor. Fakat buna rağmen ülkemizde birçok konuda mutabakat temin edilebilmiş değil. Mesela başımızı

çok ağrıttığı şekliyle herkesin kendine göre bir demokrasi, kendine göre bir cumhuriyet, kendine göre bir din, kendine göre bir laiklik anlayışı var. Bu neden kaynaklanıyor? Böyle bir paradoksu izole etmek için ne yapmak gerekiyor?

* Altındal: Türkiye'de Demokrasiden önce Cumhuriyet rejiminin faziletinin ne olup olmadıklarının anlatılması gerekiyor. Türkiye'de Cumhuriyet, ne yazık ki sadece bir siyasi partinin ve onun ceberrut Devletçilik anlayışının bir yansıması olarak görülmektedir. Tek parti rejiminin baskıcı uygulamaları Cumhuriyet kavramıyla özdeşleştirilmiştir. Türkiye'de Devletçiliğe kızanlar Devlete ve Cumhuriyete karşı çıkıyorlar. Bundan da en çok Türkiye'nin düşmanları hoşnut olmaktadır. Oysa, söz konusu partinin Devletçilik anlayışı ve uygulamaları bir ideolojiydi ve Türkiye Cumhuriyeti Devletini bağlamamaktaydı. Kısacası, Türkiye'de Demokrasinin ne olup olmadığından önce Cumhuriyetçi olmanın ne anlama geldiği, bir siyasi partinin tekeline bırakılmadan, tüm siyasi partilerce tartışılmalı ve gündeme getirilmelidir.

Dinsiz DEMOKRASI OLMAZ

Demokrasiye gelince. Demokrasilerde ilginç bir bileşim var ki bu, Türkiye'de hiç tartışılmadı. Bunu yıllardır gündeme getirmeye çalıştım; ama hep engellendim. Bu bileşim şudur: "Dünyada dinsiz demokrasi yoktur." Çünkü Demokrasi bir inanç ve tercih meselesidir. Ve dinsel inanç olmadan siyasal inanç ve tercihin olmadığı görülmüştür. Batıda Demokrasi her ülkede var olan Milli Kilise realitesini yani Milli Dini göz önünde bulundurarak yerleştirilmiştir. Diğer bir deyişle Batıda Demokrasiler 1648 Westfalia Antlaşmasından (14. madde) bu yana ülkelerin kendilerine özgü dinsel yapıları birinci elden dikkate alınarak kurulmuşlardır. Demokrasilerin en zorlu iç sorunu işte böylelikle çözülmüştür. Son 300 yıldır Batı Avrupa'da Milli Kiliseler olmadan Milli Demokrasiler olmamıştır. Bu sistemin adı da "dünyeviliktir (secular), laiklik değildir. Öyleyse Türkiye Fransa'dan ödünç alınmış bir devlet -laisizmi dayatmasıyla yönetilmeye devam edildikçe Demokratikleşme daima kesintilere

uğrayacaktır. Türkiye'de hedef Demokrasi ise bunun olmazsa olmaz ön koşulu devlet zoru ile laisizmden uzaklaşıp Milletimizin Dini, Müslümanlığı dikkate alan, kopya olmayan, Türkiye şartlarına uygun

bir dünyevileşme hareketini zaman yitirmeden hayata geçirmeye çalışmaktır.

Bu bağlamda 28 Şubat süreci ile ilgili olarak da kısaca şunu söyleyebilirim. Ben, şahsen 28 Şubat süreci ile Demokraside bir geriye gidiş olduğunu sanmıyorum, Ama Türkiye'nin "egemenlik" haklarının dış baskılarla ekonomik, siyasal, toplumsal ve en önemlisi kültürel alanlarda örselendiğini ve gelecekte bölünmelere kadar gidebilecek boyutlara ulaşmakta olduğunu üzülerek görüyorum. Türkiye'de "kültürel karamsarlık" diye bilinen sosyolojik olgu hiç araştırılmamış olduğu için nasıl bir hızla yayılmakta olduğu da ne yazık ki Fark edilemiyor. Bunun sonucunda da başta ahlaki değerler olmak üzere hayatımıza yön veren ve geleneksel anlamları katan tüm gelişmelerde hızlı ve korkutucu bir yozlaşma yaşanıyor, işte bu anlamda 28 Şubat sürecinden bu yana değil belki de son 15 yıldır giderek artan "bir yozlaşma ve çöküntü" yaşanıyor kanısındayım.

Kamil Bayraktar

* Misyonerlik faaliyetlerinde hedef kitle gençler olarak tayin edildi,

Ama kırsal alandaki değil özellikle kozmopolit kültürlerin egemen

olduğu büyük şehirlerin gençlerine özel ilgi gösterilmesi plana ko

nuldu.

* Lambeth Konferansı'na tüm Anglikan Kiliselerinden 800 kadar pis

kopos katıldı. Tümünün ortak onayıyla yayınlanan "On Yıllık Eylem

Planı"nda, Türkiye öncelikle ülke olarak Anglikan Kiliselerinin "Kap

sama Alanına alındı.

* Önümüzdeki on yıl içinde özellikle büyük şehirlerimizde Anglikan Ki-

lisesi'ne katılmak isteyecek gençler çıkacaktır, buna hazırlıklı olma

lıyız. Mafya'nın, Çete'nin, Kartel'in egemen olduğu, tüm değerlerin

çiğnendiği bugünün Türkiye'sinde "cepleri para ve vaat dolu Anglikan misyonerlerinin" Islam dininden ve milli değerlerinden kopartıl

mış, yapayalnız bırakılmış, köksüz gençlerimizi avladıklarını üzüle

rek izleyeceğiz.

Konferansta kapalı kapılar ardında konuşulan konu ise eşcinsel erkek ve kadınların durumuydu. Bu insanlarla nasıl diyalog kurulması gerektiği yönünde bir eylem planının hazırlanmasına karar verildi. "Kilise bu insanları dışlamasın, bunları özellikle misyonerlik ve Hıristiyanlaştırma kampanyalarında kullansın" denildi.

14. Lambeth Konferansı : AytunçAlltındal'ın bahsettiği Lambeth Konferansı 18 Temmuz 1998'de ingiltere'nin ünlü Canterbury Katedrali'nde toplandı. Bu toplantıda alınan kararlardan bazılarını Islam dinine ve Müslümanlara yönelik yorumuyla birlikte Altındal şöyle sıraladı:Konferans sırasında misyonerlik faaliyetlerine özellikle hız verilmesi istendi. Kiliseler en yüklü bütçelerini misyonerlik faaliyetlerinin hızlandırılması için ayırdılar. Hedef ülkeleri ise Asya'daki Türki Cumhuriyetler ve Ortadoğu'daki halkları Müslüman ülkeler olarak koydular. Söz konusu ülkelere gidecek olan Anglikan misyonerlerinin "içerden" seçilmesine karar verildi. Örneğin Türkiye'de, Anglikan yapılmış bu ülkenin insanları kullanılacak.

VATİKAN BAĞLANTILI GÜNCEL YAZILAR

3.9. LAMBETH KONFERANSI ÜZERINE...

18 Temmuz 1998'de ingiltere'nin ünlü Canterbury Katedrali'nde bir toplantı düzenlendi. Dünyadaki tüm Anglikan Kiliselerinin katılımını öngören ve her on yılda bir düzenlenen bu toplantılar, tarihsel olarak, Lambeth Konferansı Toplantıları olarak tanınmaktadırlar. Bu konferansların ilki günümüzden 131 yıl önce 1867'de yapılmıştı. 1998'deki bu konferans 14. Lambeth Toplantısı'dır.

Lambeth Konferansları'na tüm Anglikan Kiliseleri'nin en üst düzeydeki Piskoposları ve onların denetimindeki heyetler katılırlar. Özellikle de Ingiltere Milli Kilisesi (Church of England), Amerikan Episcopal Kilisesi, Kanada ve Avusturalya'daki Anglikan Kiliseleri yönlendirici roller üstlenirler. Dünyadaki yaklaşık 80 milyon Anglikan'ın dinsel inançları, duyuş, düşünüş ve davranış yönlenimleri (orientation) en üst düzeyde işte bu konferanslarda ele alınır. Kilise yönetimiyle ilgili yeni gelişmeler, Kiliselerin uymaları gereken yeni değişim planları, diğer dinlerle dialog ve rekabet ile Kiliseler-arası dialog konuları ele alınır. 10 yıllık eylem planları yapılır, Anglikan Kiliseleri, her ülkede bu eylem planına uygun davranırlar. Nedir ki bu planların bir açık (deklerasyon mahiyetinde) bir de kapalı hedefleri vardır. Bunlara az sonra değineceğiz.

Bu konferansta ortaya getirilen en önemli hususlar kapanış belgesinde şöylece sıralanmıştı, Anglikan Kilisesi en hızla gelişen Hıristiyan kuruluşu seçilmişti. Bu en önemli husustur. Kilise gerçekten de tüm dünyada Katolik, Ortodoks ve Luteran Kiliselere oranla üye sayısını en çok arttıran Kilise olmuştu. Ilginçtir ki Ingiltere'de üye sayısı azalırken

bu Kilisenin Afrika. Orta Doğu ve Asya'da yeni üye sayısı çok hızlı bir artış göstermişti.

ASYA VE AFRIKA'DA ANGLIKANIZM

Konferansın ilk günkü açılış konuşmasını Tanzanyalı Piskopos Simon e. Chiwanga yaptı. Piskopos, Anglikanizm'in Afrika'da büyük bir hızla gelişmekte olduğunu vurguladıktan sonra

ekledi: "Kilisemiz artık kırsal kesimlerde etkili olan Pastoral Kilise olmaktan çıkıp, kendini dışa vurarak misyonerlik Faaliyetlerini en üst düzeyde yerine getirebilir hale gelmiştir."

Lambeth Konferansı'na sunulan yıllık Faaliyet raporlarında ve delege sayısında gözlemlediğimiz bazı hususlara değinmek istiyorum.

1. Konferansta Ingiltere Milli Kilisesi, 1988'de 44 delegeyle tem

sil edilmişti, 1998'de de bu sayı değişmedi.

2. On yıl önce Amerikan Episcopal Kilisesi 118 delegeyle temsil

edilmişti, bu toplantıda ise Filipin ve Orta Amerika'ya bağlı 7 dioses'in

delegeleri ayrıca temsil edildikleri için 111 delegeyle temsil edildi.

(NOT: Bu kilise Türk düşmanlığıyla tanınır.)

3. Afrika ülkelerinin delege sayısı ise büyük artış gösterdi. On yıl

önce üç Afrika ülkesi, Kenya, Nijerya ve Uganda 130 delegeyle temsil

edilirken bu toplantıda 228 delegeyle (+98) temsil edildiler.

4. Konferansta özellikle Afrikalı din adamları yoksul ülkeleri ez

mekte olan uluslararası finans, bankacılık ve ticaret kuruluşlarının "in

safsız" sömürü planlarını gündeme getirdiler ve ilginçtir ki, "Yoksul ül

kelerin dış borçlarının silinmesini istediler." Din adamları bu ülkelerde

insanların eski dinlerinden çıkarak kitleler halinde Anglikanizm'e gir

mekte olduklarını belirttiler. Bu din adamlarına göre, Anglikan Kilisesi,

bu yoksul ülkelerde "Dış Borçları Silme" hareketine öncülük ederse,

özellikle Islam'a yönelen Afrikalıları Hıristiyanlığa kazanmak kolaylaşa

caktı. Kısacası, Islam'ın "Faizciliğe" karşı çıkması Afrikalı insanları bu di

ne çekiyordu. Bunu önlemek için işte bu "Borç Silme" eylemine vakit

geçirilmeden başlanmalıydı.

5. Konferansta kapalı kapılar ardında konuşulan konu ise, eşcinsel erkek ve kadınların durumuydu. Bu insanlarla nasıl diyalog kurulması gerektiği yönünde bir eylem planının

hazırlanmasına karar verildi. Kilise bu insanları dıştalamasın, bunları özellikle misyonerlik ve Hıristiyanlaştırma kampanyalarında kullansın denildi.

MISYONERLIK ARTACAK

Lambeth Konferansı'nın Islam dinine ve Müslümanlara yönelik anlayışı nasıl yorumlanmak?

1. Konferans sırasında misyonerlik faaliyetlerine özellikle hız ve

rilmesi istendi. Kiliseler en yüklü bütçelerini misyonerlik faaliyetlerinin

hızlandırılması için ayırdılar. Hedef ülkeleri ise Asya'daki Türki Cumhu

riyetler ve Orta Doğu'daki halkları Müslüman ülkeler olarak koydular.

Söz konusu ülkelere gidecek olan Anglikan misyonerlerin "içerden" se

çilmesine karar verildi. Yani örneğin Türkiye'de Anglikan yapılmış bu ül

kenin insanları kullanılacak.

2. Misyonerlik faaliyetlerinde hedef kitle gençler olarak tayin

edildi, Ama kırsal alandaki değil özellikle kozmopolit kültürlerin ege

men olduğu büyük şehirlerin gençlerine özel ilgi gösterilmesi plana ko

nuldu.

Lambeth Konferansı'na tüm Anglikan Kiliselerinden 800 kadar piskopos katıldı. Tümünün ortak onayıyla yayınlanan "On Yıllık Eylem Planı", Türkiye'nin öncelikli ülke olarak Anglikan Kiliseleri'nin "Kapsama Alanına" alındığını gösterdi.

Önümüzdeki on yıl içinde özellikle büyük şehirlerimizde Anglikan Kilisesi'ne katılmak isteyecek gençler çıkacaktır, buna hazırlıklı olmalıyız. Mafya'nın Çete'nin, Kartel'in egemen olduğu tüm değerlerin çiğnendiği bugünün Türkiye'sinde "cepleri para ve vaat dolu Anglikan misyonerlerinin" Islam dininden ve Milli değerlerinden kopartılmış, yapayalnız bırakılmış, köksüz gençlerimizi avladıklarını üzülerek izleyeceğiz. Ve eminim ki yine kendimiz hiç bir gayret göstermeyip yan gelip yatacağız ve Allah'tan bizleri bir kez daha -kim bilir kaçıncı kez- "Kurtarmasını" dileyeceğiz.

3.10. LAMBETH KONFERANSI KARARLARI IŞIĞINDA TÜRKIYE'DE HIRISTIYANLIK

* Lambeth Konferansı Kararlarındaki on yıllık eylem planı içinde en büyük bütçeyi misyonerlik faaliyetlerine ayırdılar. Yani, bundan sonraki önümüzdeki on yıl içerisinde Protestan kiliseleri topluca en büyük parayı misyonerlik faaliyetleri için harcayacaklar. Birinci dereceden "kapsama alanına giren ülke Türkiye olup. onu TiM Cumhuriyetler takip ediyor.

* * *

Bildiğiniz gibi Cumhuriyetin 75. yılındayız. Kurultayın adı da "Mil-li ve Dini Bütünlük Kurultayı". 75 yıl önce milli ve dini bütünlük sağlandığı için bu Cumhuriyet vardır. Önce bunu bilmemiz gerekiyor. Yani Kurtuluş Savaşı sırasında milli ve dini bütünlük sağlandı. Sağlandığı için de bir Kurtuluş Savaşı verilebildi. Bu Kurtuluş Savaşının adı üstünde; Milli Kurtuluş Savaşı. Bu Milli Kurtuluş Savaşı'nın sonucunda da milli ve dini bütünlük olduğu için kurulmuş olan bir Cumhuriyet var. Öyleyse, öncelikle, bilmemiz gereken husus: Bu Cumhuriyet bizimdir. Bizden başkasına da ait olamaz. Niçin? Çünkü, dibacesinde, başlangıcında, bunun milli ve dini bütünlük ile kurulmuş olması söz konusudur. Yani Müslüman kesim askeriyle, siviliyle Cumhuriyetin kurulmasında birinci derecede rol oynamıştır.

Cumhuriyet bizim ise, yani bir hanedanlık değil ise veya bir başka güce ait değilse, bu Cumhuriyete sahip çıkmak da bizim görevimizdir. Niçin bizim görevimiz? Çünkü Türkiye'den başka bîr ülke yok. Buradan, Türkiye'den bizleri şu veya bu şekilde dıştalamak, bizleri mümkün-

se yeniden Orta Asyalara göndermek arzusunda olanlar çok, pek çoktur. Sadece Hıristiyan veya Yahudi alemi de değildir. Kendi içimizde de böyle adamlar çoktur. Öyleyse bu mücadelenin çok boyutlu ve çok yönlü olduğunu hiçbir zaman unutmamamız gerekmektedir.

Türkiye'deki Müslümanların ayakta kalma mücadelesi aynı zamanda dünya Müslümanları ve islam dini için de birinci derecede önem kazanıyor. Niçin? Çünkü eğer Türkiye kalesi çökerse, Türkiye'nin çökmesi ile birlikte ortaya çıkacak olan boşluğu doldurmaya hazır güçler vardır. Öyleyse öncelikle Türkiye'deki Islamiyet'in ayakta kalması, Türkiye'de Müslümanların Cumhuriyete ve vatana yeniden sahip çıkma mücadelesi, yeni bir Kurtuluş Savaşı'yla mümkündür. Bu, hangi anlamda bir kurtuluş savaşıdır? Özellikle de ekonomik alanda kurtuluş savaşıdır. Öyleyse Türkiye'de yeniden araştırılması gereken, yerine oturtulması gereken ruh "Kuvay-ı Milliye Ruhu"dur. Buradaki "milli" kelimesini milliyetçi anlamında değil daru'l islam anlamında kullanıyorum. Doğrusu da budur. Öyleyse Kuvay-ı Milliye ruhuyla davranarak, yeniden müda-faa-i hukuklar tesis edilmelidir; çünkü Müslümanların hak ve hukukları da bugün tehlikededir. Hanımlarımızın başörtüsünden başlayarak sürekli olarak yangınlaştırılmış olan

çeşitli yasaklar bir yanda, bir de Müslümanların kendi içinde, sırtından hançerleyerek, çeşitli manipülas-yonlarla onları emperyalizmin oltasına takmaya çalışan güçler vardır. Bunların başında Türkiye'de Islamiyet'i Protestanlaştırma diye bilinen bir hareket var. Benim tebliğim zaten özellikle bununla ilgili.

TÜRKIYE'DE ISLAM'I PROTESTANLAŞTIRMA HAREEKETI

Bu tebliğe geçmeden önce bazı ön bilgiler vermek istiyorum.

Islam dininde Protestanlaştırma hareketi nedir? Tarihsel olarak da kısaca nasıl gelmektedir?

Bildiğiniz gibi ortaya iki yeni kavram getirildi. Bunlardan biri "Siyasal Islam", diğeri "Türkiye Müslümanlığı". "Siyasal Islam" kavramı çok ilginçtir ki, 1930'larda, "Siyasal din" diye bilinen, bir üniversite çatısı altında toplanmış bilim adamları tarafından bulunmuş bir kavramdır, ilk kez Isveç'te, Stockholm'de, 1939'da, "Siyasal Din" diye bir disiplin ku-

ruldu. Kürsü açıldı, Açılan bu kürsüde siyasal bir din oluşturulma çabalarına gidildi. Nerede? Özellikle Almanya'da... Bu siyasal din olarak da Almanya'da, Hitler döneminde ortaya getirildi. Burası çok mühim. Bunlar Türkiye'de ilk kez yeni, yeni ortaya getiriliyor.

Hitler dedi ki, "Biz, hem Katolik kilisesine hem de Protestan kilisesine karşıyız. Biz yeni bir din getiriyoruz. Bu yeni dinin en üst kavramı da Führer kavramıdır." Bu Führer kavramı nedir? "Yüce Önder" kavramıdır. "Yüce Önder" kavramı, Peygamber kavramının bir adım önünde, Tanrının bir adım gerisindeki bir kavramdır. Yani bir insanı alıp Peygamberden bir adım öne, Tanrıdan da bir adım geriye koyma girişimidir. Dedi ki, "Bunun adı Alman Hıristiyanlığı olacak." Bu Alman Hıristiyanlığındaki temel öğeler neydi? Birincisi Hitler ve arkadaşları dediler ki; "Isa (bizim için Isa Peygamber), Tevrat'ta anlatıldığı gibi değildir. Ya nedir? Isa, bir Almandır. Uzun boylu, sarışın, mavi gözlü bir Alman prensidir." Böyle, büyük afişler yaptılar. Bu afişlerde hiz. Isa, elinde kılıç, mavi gözlü, sarışın, uzun boylu, atletik bir adam olarak gösterildi. Ve dediler ki; "Isa Filistin'e Alman Prensliğini kurtarmak ve kurmak amacıyla gitti. Yoksa Tevrat'ta anlatıldığı gibi Tanrının oğlu vs. olmak

amacıyla gitmedi. Çünkü Yahudi bile yoktu." Ne demek Yahudi bile yoktu? Şu demek: Yeni bir Incil bastılar. 10 Şubat 1939'da basılan bu yeni Incil'de beş kelimenin bulunmamasını istediler. Birincisi "Yahudi" kelimesi, ikincisi "Sion" kelimesi, üçüncüsü "Kudüs" kelimesi, dördüncüsü "Sionizm (yani sionculuk yapmak)" kelimesi, beşincisi de "Judaism (yani Yahudilik)" kelimesi... Bu kavramlardan arındırılmış, temizlenmiş ve Ya-hudileri hiçbir şekilde konu edinmeyen yeni bir incil bastılar.

Hitler dönemindeki diktatoryal yapıda "Alman Hıristiyanlığı" diye bir olay çıkartılıyor. Türkiye'ye bakıyoruz. Türkiye'de de "Türk Müslümanlığı" diye bir şey ortaya çıkıyor. Bunun da içinde birtakım hurafeler var. Yani bir türlü Islam dinini olması gerektiği gibi yaşama şansı ne hikmetse bu memlekette insanlara verilmiyor. Bakıyorsunuz bir adam çıkıyor, "Günde beş defa namaz kılmaya gerek yok. Günde bir defa kılarsınız, olur, biter" diyor. "Peki"

diyorsunuz, "Beyefendi bir kere de olsun siz namaz kılacak mısınız?" "Yooo!" diyor. "Bir kere de mi kılmayacaksın?" "Hayır! Kılmayacağım." Peki o zaman benim dinimden ne istiyorsun?

ye istiyorsun?" "Ben isteyeyim de sen ister yap ister yapma." diyor. Veya bir başkası çıkıyor, Ağlaya, yalvara, yakara, "Başörtüsü teferruattır" diyor.

Bir şeyi bilmenin alameti doğru soru sormaktır. Ben size şu kalemi göstersem ve soru soruyorum diye, "Bu bir otobüs müdür?" desem, benim bu sorum ne kadar zırva ise, burada "otobüs mü değil mi?" tartışması da o kadar zırvadır. Çünkü bu bir kalemdir. Otobüsle hiç ilgisi yoktur, Ama Türkiye'de bugün böyle bir manipülasyon yapılıyor. "Cambaza bak" diyorlar. Ne götürmek istiyorlarsa götürüyorlar.

Peki bu durumda kimlere görev düşüyor? Kimlere ve hangi bilinçle görev düşüyor? Türkiye'nin içinde bulunduğu şartlar belli, Islam dini de tek. Kur'an dini de bütün Müslümanları birbirine bağlayan tek ve ortak dil. Hıristiyanlıkta böyle bir olgu var mı? Yok. Müslümanların 1400 yıldır böyle bir avantajları olduğu halde bugün bu avantajı niye kullanamıyorlar? Galiba burada siyaset üretememe eksikliği var. Beceriksizlik değil, bilgisizlik de değil, Fakat doğru zamanda doğru siyaset üretememek var. Bunun altında bu yatıyor.

Bu konferansa bütün dünyadan hepsi Protestan olmak üzere 800 piskopos katıldı. Sadece Amerikan delegasyonunda 111 piskopos vardı. Amerika'dan katılan Episcopal Kilisesi'dir. Presbiteryan var, bir de Episkopal var. Bunların ikisi birlikte hareket eden kiliselerdir, Amerika'dan gelen delegasyon, tarihinde Türklere karşı en acımasız, en gaddarca davranmış olan kiliseye mensuplar. Şöyle ki; Lozan Anlaşması Amerikan Senatosuna geldiğinde işte bu iki kilisenin baskısı ve "Ermenilere tehcir uygulanıyor. Ermeni katliamı yapılıyor" gerekçesiyle, Amerikan Senatosu Lozan Anlaşmasını onaylayamadı. Buna, bu kiliseler sebep oldular. Günümüzde, Amerika, Lozan anlaşmasını kabul etmediği içindir ki bizim bağımsızlığımız, Amerika ile ikili anlaşmalar çerçevesinde yürümektedir. Yoksa Lozan'a binaen değil. Şimdi, bu boşluğu görüp, buradan yola çıkarak, Türkiye'nin başına çorap örmeye hazırlanan kuruluşlar var. Bu kuruluşların özellikle kullandıkları bazı kavramlar var. Lambeth Konferansı

sırasında da bu kavramlar gündeme geldi. Ben bunlardan iki tanesi üzerinde duracağım. Bir de kapalı kapıların arkasında alınmış olan bir başka karar üzerinde duracağım.

,

KILISENIN ON YILLIK EYLEM PLÂNI

1 LAMBETH KONFERANSI

Şimdi burada Lambeth Konferansı diye bilinen bir konferansa geçiyorum. Bu konferansın önemi nereden kaynaklanıyor? Nedir bu Lambeth?

Kiliseler, bildiğiniz gibi hiç boş durmazlar. Boş durmaları için değil, çalışmaları için kiliseler kurulur. Bunların arasında Anglikan Kilisesi, yani Ingiltere'deki milli kilise, boyu-posu diğer kiliselere oranla, Katolik ve Ortodoks kiliselere oranla daha küçük olmasına rağmen, çok daha aktif bir kilisedir. Bu aktif kilise tabii Protestan bir kilise. Bu kilisenin 1867'den bu yana. 131 yıldır sürdürdüğü ve her on yılda bir yapılan ve on yıllık dönemi nasıl bir eylemle dolduracaklarını anlatan ve bunların tartışıldığı bir konferansları vardır. Bu yıl 18 Temmuz 1998'de bunların 14.sü yapıldı. Lambeth Konferansı dediğimiz bu. Lambeth Konferansında bazıları açık, bazıları gizli kararlar alındı.

"164*

Lambeth Konferansı'nda, kilise, on yıllık kendi eylem planını yaptı. Ve dediler ki, "Anglikan Kilisesi'ne çok güçlü bir yöneliş var. Nerede var? Özellikle Afrika'da var. özellikle Kenya, Uganda ve Nijerya'da, Müslümanlıktan veya Animist dinden ayrılıp Anglikanlığa geçen pek çok insan var. Biz bu Afrika'da uyguladığımız eylem planını, Ortadoğu'ya, Türkiye'ye ve Türki Cumhuriyetlere götürmek zorundayız. Orada nasıl başarılı olduysak, aynı şekilde, Ortadoğu'da, Türkiye'de ve Türki Cumhuriyetlerde de başarılı olacağız."

ilginçtir ki; Temmuz ayında alınan bu karar çerçevesinde, istanbul'a Cuma gününden itibaren bazı turistler geliyor. Pazartesi sabahı gidiyorlar, istanbul'da iki tane Anglikan kilisesi vardır. Bunlar boş dururdu. 8u turistler her Pazar ayine gidiyorlar. Kiliseler, çok aktifmiş gibi görülüyor. Gelenler kimler? Avrupalı. Ingiliz. Uzun hafta sonu tatili adı altında Istanbul'a geliyorlar. Pazar günü sabahı yaşlı başlı insanlar kiliselere gidiyorlar, Ayinlerini yapıyorlar. Ya akşamüstü ya da ertesi sabah dönüyorlar. Bunları da organize eden bir güç var Avrupa'da. Ya-

ni birtakım yaşlı başlı insanlara, "Hadi bakalım, bu hafta sonu Türkiye'ye, Istanbul'a gidiyorsunuz" diyorlar, Adamlar da toparlanıp geliyorlar. Ondan sonra tekrar toparlayıp götürüyorlar.

Lambeth Konferansında, Müslümanlarla diyalog adı altında bir bölüm vardı. Bu bölüm 20 sene önce kurulmuştu. Bu bölümün hızlandırılması, diyalog kavramının geliştirilmesi ve Müslüman-Hıristiyan diyalogunun ilerde Anglikan Kilisesinin Ortadoğu'daki, Türkiye'deki ve Tür-ki Cumhuriyetlerdeki gelişmesine birinci dereceden katkıda bulunması karara bağlandı. Tanzanyalı Piskopos Simon E. Chiwanga dedi ki; "Ar-tık bizim kilisemiz pastoral bir kilise olmaktan yani kırsal alandaki cemaatleri yönlendirmek olan bir kilise olmaktan çıkıp doğrudan doğruya kendini dışa vuran ve misyonerlik faaliyetlerini doruğa çıkarması gereken kilise durumuna gelmiştir."

DIYALOGU SAĞLAYACAK ANGLIKAN OLMUŞ TÜRKLER

Burada alınan kararları söyleyelim.

Birincisi, diyalog kararıdır. Diyalogun, özellikle Türkiye'de diyalogun tesisi.

Ikincisi ve en önemlisi; diyalogu sağlayacak olan şahısların içerden temini. Ne demek içerden temini? Yani Türkiye'de diyalogu kimler sağlayacak? Anglikan yapılmış Türkler sağlayacak. Bu diyalogu sağlamakla görevli olan Türkler, misyonerlik faaliyetlerini de "Türk Protestanları" adı altında sürdürebilirler.

Demek ki bir, diyalog olacak; iki diyalogun muhatabı Türkler karşısında birtakım Ingilizleri değil Anglikan olmuş Türkleri bulacaklar. Kendi dillerinden konuşan insanları bulacaklar.

Üçüncüsü, dediler ki, "Hedef kitle gençlerdir. Gençlerdir ama kırsal alanın gençleri değildir. Doğrudan doğruya büyük şehirlerin kozmopolit kültürü içindeki gençler, özellikle de milli ve dini bütünlüğünden kopartılmış gençler birinci derecede av alanıdır." Yani ülkemizde, özellikle Türkiye'de, birinci derecede hedef alınan kitle gençlerimizdir. Han-

gi gençlerimizdir? Kırsal alandaki gençlerimiz değil, büyük şehirlerimizdeki gençlerimizdir.

Dördüncüsü, belki de en önemlisi, Lambeth Konferansı'nda "Islamiyet niçin gelişiyor? Islamiyet'in hızla yayılmasını engelleyebilmek için ne yapmalıyız?" sorusuna on yıllık araştırmalarının sonucunda buldukları cevap şu: "Islamiyet'in bir özelliği var. Islamiyet faize karşı bir din. Faize karşı olduğu için bu insanlara çok cazip geliyor. Ve Müslümanlığa doğru hızla bir yöneliş oluyor. Peki bu durum karşısında biz ne yapabiliriz?" Bakın ne buldular? Kilise, 800 piskopos bir arada dedi ki, "Bizim faizi kaldırmamız mümkün değil. Ama borç silmeye gidelim." Dikkat edin! Zengin Protestan ülkeler, "Afrika'daki yoksul ülkelerin borçlarını silerlerse Islamiyet'e yönelişi durdururuz. Borcundan kurtulan ülkeler yeniden bize katılırlar." kararındalar. Önümüzdeki dönemde Protestan kiliselerinin girişimiyle birtakım ülkeler, "Biz borç silelim. Isa'nın 2000. yılını kutluyoruz. Bakın biz ne kadar uygarız. Biz ne kadar insanlıktan yanayız" deyip, Müslümanların gözünü boyamak için, "borç

siliyoruz" diye bir kampanya başlatacaklar. Bugünden söylüyorum. Bunu yemeyin. Bu karar Lambeth'de alındı. Borç silme diye bir şey zaten olmaz da, erteleme olur, başka kılıf sokarlar, o şekilde devam eder. Ama adı bunun "borç sildim" olacak.

TÜRKIYE "KAPSAMA ALANINDA

Son hususa gelince, son husus şu: Bu on yıllık eylem planı içinde en büyük bütçeyi misyonerlik faaliyetlerine ayırdılar. Yani, bundan sonraki önümüzdeki on yıl içerisinde

Protestan kiliseleri topluca en büyük parayı misyonerlik faaliyetleri için harcayacaklar. Birinci dereceden "kapsama alanı'na giren ülke Türkiye ve Türki Cumhuriyetler.

Sir husus daha var. Dediler ki, "Homoseksüel kadın ve erkekler bizim için kullanılacak." Tekrar ediyorum, Lambeth Konferansı Kararlarının sonuncusu şu: "Cinsel sapıklık içinde olan kadın ve erkekleri biz dışlamayalım. Tam tersine bunları içimize alalım, Anglikanlaştırma kampanyamızda kullanalım. Nasıl kullanalım? Insan hakları, diyelim. Cinsel sapıklık da bir insan hakkıdır, diyelim. Bunları lanse edelim. Basında, yayında, televizyonda öne çıkartalım. Sürekli imaj olarak bu tipler bir

memleketin en üst değerleri neyse onları temsil eder hale gelsin." Dikkat ederseniz Türkiye'de, özellikle son beş altı yıldır, bu tip insanlara tanınan müthiş bir prim vardır. Şarkıcı mı? Maalesef öyle olacak. Dergiler, gazeteler, görüyorsunuz ne halde.

6u da Lambeth Konferansı kararlarının içinde yer aldı. Yani özgürlük adı altında cinsel sapıklarla Anglikanizmi yaygınlaştırmak bu kararlar içinde yer aldı.

Öyleyse sonuç olarak şunu söylüyorum: Türkiye'de bir yanda kaset savaşları, bir yanda mafya savaşları, bir yanda Anayasa var ama bir de Çakıcı'nın anayasası var. Herkes Cakıcı'nın anayasasına göre davranmayı Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin Anayasasına göre davranmaya tercih ediyor. Öyleyse çetelere, mafyalara, kartel basınına karşı Müslümanlar, ellerinde sadece Islam dininden başka bir silah olmadığını bilerek, bununla mücehhez olarak mücadele etmelidirler. Ne ile? Yeniden bir kuvay-ı milliye ruhu, yeniden bir müdafaa-i hukuk bilinci, yeniden bir misak-ı milli ve istiklal-i tamlık; şu dört fikirle...

GÖZE GÖZÜKMEYEN KILISE

Hıristiyan aleminde iki tane önemli kilise kavramı var. Bir tanesi bildiğimiz kiliseler, ikincisi "Invisible Church" dediğimiz "göze gözükmeyen kilise"dir. Yani somut ve mevcut bir dünya olarak görmediğiniz bir kilise var. Nedir bu? Protestanlar tarafından kurulmuş olan bu kilise der ki, "Şahısların Müslümanlıktan Hıristiyanlığa geçmesi gerekmez. Oldukları yerde, oldukları gibi kalsınlar, Ama bizim istediğimiz gibi düşünsünler. Yani Müslüman, Müslüman gibi düşünemesin. Hıristiyan gibi düşünsün. Müslüman gibi yaşadığını inansın." Bu çok mühim bir olaydır. Dolayısıyla da bunun adına "Invisible Church" denir.

Bugün Türkiye'de, bir çok Müslüman, maalesef Müslüman gibi düşündüğünü zannederek gerçekte Hıristiyanların kendilerinden istediği şekilde düşünüp Müslümanlığımı yerine getiriyorum, inancı içindedirler. Kısa kesmek için buraya bir nokta koyuyorum.

ikincisi, davet kısmını yapan çok önemli bir gizli teşkilatı var Katolik Kilisesi'nin. Bu kilise teşkilatının adı "Opus Dei"dir. "Tanrının Işleri" anlamına gelir. Bu teşkilat 80 bin üyesi olan bir teşkilattır. Üyelerinin tamamı "doktor, profesör, gazeteci ve zengin işadamlarıdır. Hücreler

halinde çalışır. Hücrenin başında bir kardinal vardır. Şimdi dikkat edin. Kardinali Papa tayin ediyor. Onun altındaki herkes hangi ülkede ise o ülkenin adamlarından oluşuyor. Ve onlar o ülkenin yasalarına tabi değildir, Doğrudan doğruya papaya tabidir. Yani bir ülkede "Opus Dei'nin temsilcisi olan kardinali, o ülkenin yasaları yargılayamaz. Peki bu "Opus Dei ne yapmıştır? Gelelim 2. Vatikan Konsülüne... 2. Vatikan Konsülünü toplayan Papa 23. John bu gizli teşkilata bağlı olarak 1936-1943 yılları arasında Türkiye'de bulundu. Çok fasih Türkçe konuşurdu, Aynı zamanda casustu. Enteresandır, 1954'de Papa olduktan sonra, 1958 yılında, ilk defa bir Müslüman devlet Başkanı ayağına giderek, tarihte

ilk defa bir Papanın ayağına giderek kendisini kutsadı. Bu, Celal Bayar'dı. Celal Bayar'da 1960'ta ihtilalle devrilince papa da onu idamdan kurtardı. Bunu da böyle bilin. Bunu ben yazdım. Milliyet gazetesinde de sekiz sütuna manşet olarak yayınlandı.

Işte o Papanın hazırladığı ve desteklediği "Opus Dei" bakın çok önemli bir girişimde bulundu. Dedi ki, "Öncelikle okullar açmalıyız." Ve 1962'den 1984 yılına kadar dünyanın çeşitli yerlerinde, 463 üniversite, 2112 de ilköğretim okulu açtılar. Bunu da "Opus Dei"nin en önemli girişimi olarak Papalık, misyonerliğin davet bölümünü gerçekleştirdikleri gerekçesiyle kutsadı. Bunu kuran şahıs Loyola diye bir adamdı. Geçtiğimiz yıl azizliğe doğru yola çıkartıldı.

VATIKAN BAĞLANTILI GÜNCEL YAZILAR

3.11. SIYASAL KÜLTÜR, SIYASAL DiN VE SIYASAL ISLAM I. Siyasal Kültür Nedir?

Günümüzde gündelik yazılı, sözlü ve görsel kitle iletişim araçlarında (mass media) siyaset bilimcileri, bazı siyasetçiler ve konuyu yeni öğrenmiş olan bazı gazete köşe yazarlarınca sıkça kullanılan "Siyasal Kültür" kavramını dünyada ilk kez formülleştirerek kullanan ABD'li bilim adamı Gabriel A. Almond olmuştur.(l) Bu yaklaşım zamanla toplumbilim alanında kendine bir yer edindi.(2) 1965'de Princeton Üniversitesi, Lucian W. Pye ve Sidney Verba öncülüğünde "Siyasal Kültür ve Siyasal Gelişim" başlıklı bir kitap yayınladı.(3) Siyasal Kültür yaklaşımıyla Türkiye özelini irdeleyen ilk çalışmalardan biri C.H. Dodd'un "Türkiye'de Demokrasi ve Gelişim" başlıklı kitabıdır.(4)

Nedir Siyasal Kültür? Tebliğimin bu ilk bölümünde özellikle Almond, Verba ve Pye üçlüsünün bu anlayışı nasıl tanımladıklarına değineceğim, Almond ve Verba Siyasal Kültür derken ne kastettiklerini şöyle açıklamışlardı: "Siyasal Kültür terimini kullanışımızın iki nedeni vardır. Ilkin eğer siyasal ve siyasal-olmayan tavırların ve gelişim örneklerinin arasındaki ilişkileri araştırı yorsak, aralarındaki sınır bizim terminolojimizin gösterdiği kadar keskin olmasa bile, siyasal kültür terimi münhasıran siyasal yönlenimlere (political orientations) siyasal sisteme ve onun çeşitli parçaları karşısındaki tavırlara ve kişinin sistem içindeki rolüne ve tavrına tekabül eder. Siyasal kültürden iktisadi kültür veya bir dinsel kültürden söz eder gibi söz ediyoruz. O, özel bir toplumsal nesneler ve süreçler (processus) dizini karşısındaki yönlenimler

dizinidir, Ama başka bir özel kavram yerine siyasal kültürü seçişimizin bir nedeni de bunun, antropoloji, toplumbilim ve psikolojinin yaklaşımlarını ve kavramsal çerçevelerini bize kullandırtabilir olmasıdır."(5) Bu bilim adamları Siyasal Kültür terimini, "Ulusal Karakter" yerine yeğlediklerini de ekliyorlar.(6)

Bu bilim adamları çalışmalarında üç tip Siyasal Kültür belirlemişlerdi, 1) Cemaatçi Siyasal Kültür. Bu tip için örnek gösterdikleri ülkelerin başında Osmanlı Imparatorluğu geliyordu. Onlara göre bu tip Siyasal Kültürde duygusal ve normatif değerler ağırlıktaydı, bilgisel değerler dikkate alınmıyordu. 2) Uyruksal Siyasal Kültür. Bu kategoriye girenlerin, ülkedeki siyasal sistemden ve onun hükümet otoritesinden tam haberdar olduklarını, bunun lehinde ve/veya aleyhinde görüşler besleyebildiklerini belirtmişlerdi. Örnek olarak Fransa'daki Monarşistleri ele almışlardı. Bunlar Cumhuriyeti tanıyorlar, Demokrasiyi biliyorlar ama her ikisini de kabullenmiyorlardı. 3) Katılımcı Siyasal Kültür. Bu kategoride yer alanlar ise Aktlvism (Eylemcilik) taraftarlarıydılar. Belirli bir Ideolojik (Dinsel de olabilir) görüşü benimseyerek kendilerine verilmiş olan ideolojik Rol çerçevesinde ortaya eylemler koyanlar bu gruba dahil edilmişlerdi.(7)

Lucian W. Pye ise Siyasal Kültür'ü şöyle tanımlamıştı: "Siyasal Kültür nosyonu herhangi bir toplumda siyasal davranışı yöneten (govern) ve enforme eden bir düşünüş, duygular ve tavırların sadece rastlantısal bileşimler olmadıklarını fakat birbirlerine uyan ve birbirlerini karşılıklı etkileyen ve zorlayan birleşik veçheler (united patterns) olduklarını kabul eder.(8) Pye ayrıntılı açıklamalarını şöyle noktalamıştı: "Siyasal Kültür hem bir siyasal sistemin kolektif tarihinin hem de bu sistemi durmaksızın yapan bireylerin yaşam tarihlerinin bir ürünüdür, böylelikle de eşit olarak hem kamusal olaylarda hem de özel/bireysel deneylerde kök salmıştır."(9)

Bir başka bilim adamı Manchester Üniversitesi'nden Prof. Dennis Kavanagh, Siyasal Kültür ile "Siyasal Din" bağlantısını incelemişti. Kavanagh. Siyasal Kültür aracılığıyla Siyasal Din'in "Değişim" istek, zorlama ve önerilerini saptamak mümkündür diyordu. Kavanagh'a göre Siyasal Kültür'ün içindeki değiştirici unsurlar (agets) şöyle sıralanmaktaydı: Iletişim araçları, ideoloji, siyasal seyyaliyet, siyasal parti, dış etkenler, önsel gruplar. Kavanagh'ı n bulgularına göre "Yeni devletler-

de PARTI Siyasal Kültür'ün yaratılmasında ya da değiştirilmesinde en önemli rolü oynayan unsurdu."(10)

Kısacası Siyasal Kültür akademik anlamda "Geleneğin Sürekliliği ile Çağdaşlaşma zorunluluğunun getirdiği DEĞIŞIMlERIN yönlenim (orientation) veçhelerini (patterns) inceleyen çok özel bir toplumbilim ekolü (ecole) olarak günümüzdeki en etkili Think-Tank kuruluşlarına yön vermektedir. Hiç kuşkusuz Osmanlı ve Türkiye Cumhuriyeti ilginç geçmişi ve günümüzdeki haliyle bu araştırma ve ISTIHBARAT birimleri için zengin bir kaynak oluşturmaktadır.

II. Siyasal Din Nedir?

Siyasal Din, yukarda kısaca açıklanmış olan kadro için birinci derecede önemi haiz bir kavramdır, ilk kez Alman toplumbilimci Eric Voegelin tarafından 1939'da ortaya atılmıştı.(11) Daha sonra Norman Cohn 1961 'de bu konuyu gündeme getirdi.(l 2) Kavramı yaygınlaştıran Klaus Vondung oldu. Onun 1971 'de yayınlanan ve Siyasal Din'in nasıl manüpüle edildiğini ve manipüle edici bir unsur olarak kullanılabileceğini inceleyen çalışması akademik çevrelerde çok yankı yapmıştı. 1980'li yıllarda özellikle israilli bilimadamları Siyasal Din kavramını -kendilerini birinci dereceden çok ilgilendirdiği için olsa gerek-ağırlıklı olarak işlediler, ilkin Holocaust sonra da Filistin bağlamında ele aldılar. Önce Uriel Tal sonra da Nathan Rotenstrelch, Saul Friedlander ve 1990'lı yıllarda da Leni Yahil bu kavramı akademik tarih anlayışı çerçevesinde kurumsallaştırdılar.(13)

Siyasal Din özellikle I. Dünya Savaşı öncesinde Almanya ve Avusturya'da ortaya çıktı. Katolik Kilisesi'nden hoşnut olmayan ve Protestanlıkta da aradıklarını bulamamış olan küçük burjuva entelektüelleri 18. yüzyılda ortaya çıkan Alman Romantizmden esinlenerek kendilerine yeni bir "Altın Çağ/Devri Saadet" mitolojisi yarattılar. Buna göre belirsiz bir geçmişte Katolikleştirilmemiş olan Aryan ve Toton soyları son derece demokratik bir sistemle yönetiliyorlar ve yaşıyorlardı. Onları yollarından saptıran Katolik Kilisesi ve Yahudilik olmuştu, ilkin Georg Schönerer adlı bir milletvekili tarafından başlatılan (1875) bu hareket "Los von Rome/Roma'dan Kurtul" adını taşıyordu. Bu hareketin sadece

Avusturya'da tam 180.000 taraftarı -kayıtlı-vardı. Hem Kiliseye hem de Yahudilere karşı olan bu siyasal dinciler girdikleri seçimlerde de büyük oylar edinmişlerdi. Bu Siyasal Dinciler, Almanya ve Avusturya'yı tüm Yahudilerden arındırmayı öneriyorlardı ve onlar bu görüşleri savunurlarken Adolf Hitler'in bırakın kendisini annesi bile küçücük bir kızdı. Katolik dininin yerine kaim edilmek için ve antisemitizmi savunan bir çok 124 Siyasi Parti, dernek ve gizli örgüt Siyasal Din kavramına sarılmışlardı. Weimar Cumhuriyet döneminde Yahudilerin "Alman'dan daha Alman" olarak tüm Almanya'yı ellerine geçirdiklerini gören soy-Alman-lar bu dernekler aracılığıyla daha sonra ortaya çıkan tarihin en kanlı soykırımını hazırlamışlardı. Hatta ünlü Bismarck'ın torunu Herbert von Bismarck niçin Hitler'e destek olduğunu ve Nazi Partisi'ne katıldığını şu sözlerle açıklamıştı: "Baksanıza her şeyimiz Yahudilerin eline geçti. Hatta bizim için çok anlamlı olan aile adları (surnames) bile Doğulu

Yahudiler tarafından gaspediliyorlar. Örneğin Harden, Olden ve Hinrich-sen gibi güzel (nice) Alman aile adları bu Yahudiler tarafından kendilerine mal edildi." Bismarck, çok yakında Yahudi bir Bismarck'la karşılaşacak olmaktan korkmuştu her halde!

Siyasal Din'in en önemli kavramı "Yüce Önder" kavramıdır, Almanca Führer kavramı ile karşılanan "Yüce Önder" bu haliyle Kral ve/veya Imparatordan daha kutsal Yarı-Tanrı birini simgeler. Bu kavramı ve onun ülkesi anlamına gelen Reich kavramını bulanlar ünlü Alman Romantikleriydiler (18. yüzyıl). Tarihte Führer olmak ilk kez -ve son kez-fldolf Hitler'e nasip oldu! Führer, Siyasal Din'in en üst Rahibi durumundaydı. Yüce önder olarak dediği dedikti. Hitler bu nedenle Katolik Kilisesi'ne ve yerleşik Protestan Kilisesi'ne karşı ortaya yeni bir din attı. Bu Siyasal Din'in adı "Alman Hıristiyanlığı" idi. Bu yeni ve uyduruk dinde ISA artık bir Yahudi olarak değil doğrudan doğruya SAFKAN bir AR-YflN PRENSI olarak ele alınmıştı.

8u siyasal dinde 2000 yıllık ISA sarışın, mavi gözlü, güçlü kuvvetli bir TOTON Şövalyesi olarak resmediliyordu. Ve Isa Filistin'e giderek Yahudilere karşı Aryanların Pagan Krallığını yeniden kurmak için savaşıyordu. Ve hiç kuşkusuz ölmüyordu ve bugünkü

Pakistan'a giderek orada yaşıyordu... Yüce Önderlik Hitler'den sonra SSCB'de Stalin, Çin'de Mao, Arnavutluk'ta Enver Hoca ve Kore'de de Kim Il Sung tarafından temsil edildi. Siyasal Din'in en belirgin özelliği Yerleşik Din'in yerine Mitolojik bir SOYUN Mitolojik değerlerini yerleştirme (substitude) girişimidir. Özellikle Folklorik değerleri gerçek dinsel değerler ve Vahiy olarak sunan bu Siyasal Din, Monote-izm'in başlattığı Medeniyet anlayışına da kökten karşıydı.

III. Siyasal islam Nedir?

Günümüzde özellikle Türkiye'de en sık kullanılan kavramlardan biri budur. Öncelikle belirtilmesi gerekir ki bu kavram yukarda kısaca özetlediğim Siyasal Kültür ve Siyasal Din araştırmalarından yola çıkan Batılı Bilimadamiarı ve onların bulgularını kullanan siyasi otoriteler tarafından oluşturulmuş yapay (aftificial) bir tanımdır. Bu nedenle Siyasal Islam, BU TANIMI YAPANLARA GÖRE -ki çoğu Israilli ve/veya Yahudi asıllı bilim adamlarıdır- en az Nazizm kadar anti-semitik ve en az Sovyetizm kadar da dogmatiktir. Nazilerin Dünya Görüşü (Weltansha-wng) ve Sovyetizm ne denli despotikse bu da o kadar baskıcıdır. (Örnek: Iran ve Taliban ile Türkiye'de Irtica). Dolayısıyladır ki Siyasal Islam tezini işleyen çoğu Istihbaratçı bilim adamları 1970'li yıllarda "Islamiyeti" önce Fundamentalizm'le sonra da ustaca bir manipülasyonla "Terörizm"le özdeşleştiriverdiler.

Siyasal Islam gerçekten var mı? Hiç kuşkusuz bu soruyu ciddiye almak tıpkı "Türk Islamiyeti/Türkiye Islamiyeti" -Hitler'in Alman Hıristiyanlığı- gibi bir manipülasyona düşmek olur. Nasıl ki "Siyasal Islam" diye UYDURUK bir Islam, Müslümanların kutsal Kitabında ve Şeriatı'nda yoksa, Türk/Türkiye islamiyet'i diye COĞRAFi bir Islamiyet'te yoktur. Islam dini ÖZELLIKLE DÜNYEVI (SEKÜLER) olan her şeyi ve insanı ALLAH'IN ZAMAN VE MEKAN'l kapsamında değerlendiren bir ve TEK DINDIR.

Son Söz: Günümüzde Türkiye'de yaygınlaştırılmaya ve yerleştirilmeye çalışılan Siyasal Islam ve Türk/Türkiye Islamiyet'i gibi kavramlar, şu kesinlikle söylenebilir ki, Türkiye'deki mevcut Devlet-laisizmi'ni bir Siyasal Din olarak sunabilme çabalarının bir ürünüdür. Belirli kişi ve kuruluşlara bir tür "Laik Messianizm" atfettirilerek, Türkiye'de tüm dünya Müslümanlarının ORTAK DILI OLAN KURAN DILINDEN ve kavrayışından arındırılmış UYDURUK bir Müslümanlık oluşturularak 1940'lar CHP'sinin Ceberrut Devletçiliğini yeni bir kılıfla sunmak çabasıdır. Türkiye Müslümanlığı ve Siyasal Islam gibi söylemlerin nerelerden, hangi kaynaklardan Türkiye'ye nasıl sokulduğunu iyi anlayabilmek için öncelikle Siyasal Kültür ve Siyasal Din olgularının tüm geçmişini ve tartışmalarını bilmek gerektiğini düşünüyorum. Bunlar bilinmeden bu konularla mücadelede Müslümanların fazla bir şansının olmadığını belirtmeden geçemeyeceğim.

(11 eylül 1998, Istanbul)

KAYNAKLAR:

1. Gabriel Almond, Comparative Political Systems, Journal of Politics Vol 18, 1956.

2. Bu terimle düşünen ve yazan sayısız bilim adamı yetişti. En ünlülerinden ikisi Samuel Beer ve Adam Ulam'dır. Bkz. Patterns of Government NY 1958.

3. Political Culture and Political Development, Ed. By Lucian LU. Pye and Sidney Verba, NJ. 1965.

4. Democracy and Development in Turkey, C.H. Dodd, University of Hull 1979.

5. The Civic Culture Political attitudes and Democracy in Five Nations, by Gabriel Almond and Sidney Verba. Princeton, 1963, p. 14.

6. Ibid., p. 13.

7. Ibid., p. 19. Sırasıyla Parochial Political Culture; Subject Political Culture; Participant Political Culture.

8. Pye, o.b.k. s. 4.

9. Pye, a.b.k. s. 8.

10. Studies in Comparative Politics/Political Culture by Dennis Kavanagh, Mac Mi ilan, 1972, pp. 32 ve 59.

11. Eric Voegelin, Die politischen Religionen, Stockholm, 1939.

12. Norman Cohn, The Pursuit of the Millenium: Revolutionary Messianism.. And Its Bearing on Modern Totalitarian Movements, NY, 1961.

13. Klaus Vondung, Magie und Manipulation: Ideologischer Kult und Politische Religion des Nationalsozialismus, Göttingen 1971; Uriel Tal, on Structures of Political Ideology; Bauer and Rotenstreich eds. Holocaust as His-

toricol Experience NY, 1981. Fredlander, Fron Anti-Semitism to ötermina-

tion, 1984.

14. Siyasal Kültür konusunu ayrıntılı olarak incelemek isteyenler A. Altındal.

Siyasal Kültür ve Yöntem. HAVASS, 1982.

VATIKAN BAĞLANTILI GÜNCEL YAZILAR

3.12. YENI BiR "RELIGIO" INSAN HAKLARI EVRENSEL BiLDiRiSi

Bu yıl Aralık ayında insan Hakları Evrensel Bildirisi'nin (IHEB) Birleşmiş Milletler (BM) tarafından kabulünün 50. yıldönümü kutlanacaktır. Hiç kuşkusuz bu Evrensel Bildirinin ortaya çıkışı çok daha gerilere, ingilizlerin 1628 tarihli ünlü "Petition Of Rights" bildirisine kadar gidiyor. Bundan sonra Avrupa'da 30 Yıl Savaşları diye bilinen ve 1618 -1648 yıllarını kapsayan din savaşlarının sonucunda imzalanan West-falya Anlaşmasıyla başlatılan Sekülarizasyon=Dünyevileşme (Laisizm değil) gayretleriyle hızlanan bir süreç başlıyor.

Bu süreç 1679 yılında çıkartılan Habeas Corpus Act-Yasasıyla yerleştiriliyor ve bunu da 1689 tarihli Bili of Rights izliyor. 19. yüzyılın hemen başında 1701 'de Ret Of Settlement (Yerleşim Hakkı Yasası) ortaya getiriliyor. Bundan yararlanan genç Amerika 12 Haziran 1776'da ünlü Virginia Haklar Bildirisini kabul edip yayınlıyor ve bunun sayesinde Ingiltere'den ayrılarak Bağımsızlığını kazanıyor. 1789'da ise Fransa ihtilali Insan ve Yurttaş Hakları Bildirisi'ni kabul ve ilan ediyor.

Bugünkü IH6B işte kısaca özetlediğim bu ve diğer aşamalardan geçerek 1O Aralık 1948'de Insan Hakları Evrensel Beyannamesi olarak BM tarafından kabul edildi.

Tanımsal olarak (by definition) IHEB, Evrensel bir bildiridir, evrensel olduğu (Universal) için de hiçbir bağlayıcılığı yoktu. Bu nedenle Batılı ülkeler Hıristiyan kültürünün ve uygarlığının içinde mündemiç olan "Dünyevilik" esaslarına göre hazırladıkları bu "Seküler Standartlar"

manzumesini Hıristiyan-Olmayan ülkelere de kabul ettirebilmek için çabalar gösterdiler. Bu nedenle de IHEB'yi Evrensel'den Uluslararası'na (Universal'den International'a) çekerek tüm ulusları bağlayıcı olmasını ve başta da halkları Müslüman, yöneticileri "Laikleştirilmiş" (Batılı ölçülere uygun hale getirilmiş) ülkelerin Anayasalarına koydurtmayı büyük ölçüde başardılar. Bu dönemde 1949'da kurulan AVRUPA Konseyi'nde, Insan Hakları ve Ana Hürriyetleri Sözleşmesi 3 Kasım 1950'de "Bağlayıcı" olması kaydıyla kabul edildi. Bunu 1961'de imzalanan Eu-ropean Social Charter -Avrupa Sosyal Antlaşması izledi. Böylelikle "Uluslararasılaştırma" ilk hedefine ulaşmış oldu. IHEB'nin öngördüğü "Seküler Standartlar" insan Hakları başlığı altında öncelikle Sosyalist ülkelere, S.S.C.B.'nin çökmesinden sonra da Müslüman ülkelere tepeden inmeci metotlarla empoze edilmeye başlandı.

Günümüzde IHE6 ve bu belgede öngörülmüş olan Seküler "Li-turgy", kendine ait bir dini olmayan Avrupa Birliği'nin "Civic" kültürünün "Religio"su olmuş durumdadır.

Religio ile Religion=Din, iki ayrı kavramdır. Günümüzde Türkçe'ye Religion=Din diye çevrilen bu kelime, Hıristiyanlık öncesi Pagan toplumlarının malı olan bu "Religio" kavramından türetilmiştir. Religio, çok tanrılı ve Toleranslı Paganistik inanç sistematiğinde insanların "Bilinmeyen Güçlerle Gönüllü" olarak kurdukları manevi bağı anlatan "Proce-dure=Usul"e verilen addı. Hıristiyanlık ortaya çıktığı bu kelimenin sonuna "n" harfini ekleyerek, Religio'yu Religion yaptı. Bu yeni haliyle Religio, artık sadece Hıristiyanlara ait "Hıristiyanların Tarzı" anlamında kullanılmaya başlandı. Çünkü Hıristiyanlığın içinden çıktığı Yahudilikte ne Religio ne de Seküler kavramları vardı.

Vatikan ve papalık IHEB'yi kabul etmiş ve hayata geçirilmesi için yoğun gayret sarfeden bir kurumdur.(1) 1964 tarihli 2. Vatikan Ekümenik Konsili'nin "Lumen Gentium" senedinde IHEB'ye de yer verilmiştir.) Bu belgeye göre IHEB Vatikan'ın amaçlarına aykırı değil onunla örtüşen bir belgedir. Nitekim Vatikan, Papa II. John Paul ile birlikte 1979'da "Yeniden Hıristiyanlaştırma" programını başlatmış ve IHEB ve

diğer ilgili yasalardan sonuna kadar yararlanılmasını öngörmüştür. Papa, bu amaçla Helsinki Nihai Senedini imzalayan devlet ve Hükümet Başkanları'na -bu meyanda Türkiye'ye de- 1 Eylül l980 tarihli bir mektup göndererek Vatikan'ın IH6B'nin öngördüğü tüm standartların hayata geçirilmesinde doğrudan katkısını yapacağını bildirmiştir.(3) Seküler kavramı bizatihi Katolik bir kavram olduğu için(4) Vatikan tüm Katoliklerden IHEB'de öngörülen ilkelere uymalarını isteyebilmektedir. Kilisenin karşı çıktığı kavram "Seküler" değil, bunu "Tanrı tanımazlık" olarak yorumlayıp "Seküler Hümanizm" haline getirmiş olan Felsefi-Siyasi akımdır.(5)

Bu kısa açıklamalardan sonra IHEB'nin "Constructional Kurgusal" yapısına yönelik eleştirilerimi aktararak tebliğimi noktalamak istiyorum.

1) IHE8, Evrensel olduğu için Coğrafi sınırları, dolayısıyla "Ulusal" ve "Egemen" toprak bütünlüğünü kabul etmeyen "Coğrafya-Aşırı" (Transgeographical) bir belgedir. Bu haliyle bağlayıcı değildir ama aynı ilkeler Uluslararasılaştırılarak bağlayıcı hale getirilmişlerdir. Vatikan'da "(Evrensel" bir Kilise ve daha da önemlisi "Seküler" bir Devlettir. Papa aynı anda hem Bishop (ruhani) hem de Pontifex (Devlet) Başka-nı'dır. Onun Hak ve Görevleri, IHE6'yle değil, burası çok önemlidir ki, CIC diye bilinen Kilise Yasası'na yani "CANON JURIS CANONlCI"nin 331-335. maddelerinde öngörülen hükümlerle tanımlanmıştır. Bu tanımlara göre Vatikan'ı yönlendiren Papa, hem "Vicarius Filii Dei" (Tanrının Vekili) hem de "Latinus rex Sacerdos" (Ruhanilerin Kralı)dır. Kısacası Papalık IHEB'nin şart koştuğu "Dil, din, cins, ırk vs." gibi ayrımcılık yapılmadan "Eşit" statüde olmanın dışındadır. Bizzat papalık, IH6B'yi kabul etmesine rağmen ona hiçbir şekilde uymamakta ve kendisini IHEB'nin ve ilgili

yasalarının çok üstünde görmektedir. Kaldı ki, Papalar bilindiği üzere, 1879'den beri "lnfallibility=Yanılmazlık" imtiyazıyla mücehhezdirler. Bu da IHE8'ye esastan aykırı bir imtiyazdır, Ama kimse buna dokunamamaktadır.

Müslümanların ise böyle üst bir kurumları yoktur. Coğrafya tanımamazlık edemezler, edemedikleri için de IH6B, Batılı Seküler güçlerin ve Vatikan'ın elinde bir "Tetikçi" gibi kullanılmaktadır.(6) Vatikan da Coğrafya tanımaz(7) ama bu Insan Hakları Ihlali anlamına gelmez, Müslümanlar tanımamazlık ederlerse gelir. Bu nedenle Müslümanların

ne oluşumunda ne de uygulanışında hiçbir katkıları olmayan IHEB'nin ve ilgili senetlerinin yeniden gözden geçirilmesi ve bazı değişiklere gidilmesi zorunludur. Bu eksiklikler -ki başta da Hıristiyan-olmayan dinlerin görüşlerinin alınması gelmektedir- giderilmeden IHEB'nin Evrensel ilkelerine Müslümanların uyum sağlayabilmeleri güçtür.

2) BM, dini değil, "Suprapolitical" bir kuruluştur. BM, Demokrasi, Insan Hakları ve Eşitlik ilkelerinin savunucusudur ama o da tıpkı Vatikan gibi IHEB'yi empoze etmesine rağmen bu belgede yer alan temel ilkeleri hiç benimsememiştir. Şöyle ki, bugün BM'de Güvenlik Konseyi üyesi 5 ülke ne istiyorsa o olmaktadır. Gerisi "Çocuklara Anlatılan Grimm Masalları'dır"!

Sözün Özü: Bugünkü haliyle IHE6 ve ilgili uluslararası Senedler, sadece Batılı Hıristiyan Kulübüne hizmet eden Seküler belgelerdir. Vatikan'a misyonerlik alanlarını genişletme ve meşrulaştırma hak ve olanaklarını sağlarken, aynı zamanda da dünyada "Din ve Vicdan Özgürlüklerini" kendi tekeline alabilme şansını vermektedir. Bugünkü haliyle IHE6, Katolik Hıristiyan aleminin "Salvaotion=Kurtuluş" ekonomisine uygundur ama, Hıristiyan-Olmayan (veya Ateist olanların) varlıklarını tehdit eder mahiyettedir, kanısındayım.

inner nature and mission, which is deeply rooted in the mysterY of the World Incarnate, and uuwhich is realized in different forms through her mem-bers."

5. Papa'nın 21 Şubat 1985 tarihli uyarısı. Başpiskopos Jozef Tomko tarafın

dan Piskoposlar Sinodu için hazırlanan belge.

6. Özellikle Türkiye'ye karşı Vatikan, insan Hakları'nı kullanarak 1995'de ken

di resmi yayınlarında bir "Karalama" kampanyası başlatmıştır. Bkz. The

Word Catholic Report, Mayıs 1995. ss. 13-14. Aynı dergi Haziran 1995, al

tı sayfalık karalama ss. 51-57. Ayrıca bkz: La documentation catholique,

nr. 2012. L'islam et les chretiens quel dialogue September, 1990. Yazıda

Müslümanların Hıristiyan topraklarını işgal ettikleri anlatılıyor. Yazan; Mon-

seryör Henri Teissier, Cezayir Arşövekü. Aıyrıca bkz: G2W-Glaube in der 2. Welt, Nr. II. 1984.

7. Papa John Paul ll'nin l Eylül 1980 tarihli mektubu. (8kz. Yukarıda Dipnot 3, s. 10). "The Catholic Church is not confined to a paıticular territory and she has no geographical borders".

NOTLAR ;

Die Kirche und die Menschenrechte, Dokumente 5, herausgegeben von der Popstlichen Kommission, Justia et Pax 1976. Papa John XXIII'ün ko nuyla ilgili yorumu için bkz. Pacemin tenis, s. 7. Ayrıca bkz: Dignitatis Hu- monea, Dec. 7, 1965.Dogmatic Constitution On The Church, Lumen Gentium Solemnly Promulga- ted oy His Holiness, Pope Paul VI On November 21, 1964. Documents of Vatikan II. Özellikle 36-38. maddeler.The Freedom of Conscience and of Religion, by His Holiness Pope John Paul II, September l, 1980.

Post-Synodal Apostolic Exhortotion of John Paul II. The Loy Members of Christ's Faithful People. "Christifideles Laici." Vatican Translation, 1988. Özellikle 35. sayfada yer alan şu sözlere dikkat çekmek istiyorum. "Pope Paul VI said the Church has an authentic secular dimension, inherent to her

VATIKAN BAĞLANTLI GÜNCEL YAZILAR

3.13. DÎNLER ARASI DIYALOG ÜZERINE NOTLAR

Derleyen: Hasan Erdem

Araştırmacı-Yazar Aytunç Altındal, Dinler arası Diyalog olayının gerçeğini belgelerle şöyle yansıtıyor:

Bu teşkilat, nasıl bir Avrupa dini isteniyorsa, bunu diyalog yoluyla gerçekleştirmeyi hedefliyor.

1958-63 yılları arasında 2. Vatikan Konsili'nde alınan kararlar çerçevesinde bir diyalog başlatılıyor.

Avrupa toplulukları Piskoposları Konferans Komisyonu (COMECE) bu kararlar çerçevesinde çalışmalarında bir de Islam çalışma grubu birimi oluşturdu. Bu komisyonda yer alan 14 piskopos, nasıl bir Islam olacak, hangi Islam'la biz muhatap olacağız sorusunun cevabını kendilerine göre verdiler ve ona göre de davranış içerisine girdiler.

1995'te imzalanmış olan Amsterdam anlaşmasındaki kutsal bildirge, bizim açımızdan ve diğer dinlere mensup olanlar açısından çok önemlidir.

'183*

Bu kutsal bildirgede diğer dinlerle olan ilişkilerin nasıl yürütüleceği anlatılmaktadır. Avrupa Insan Hakları Sözleşmesi'nin 9. maddesi mesela, dini ayırımcılıktan kaçınmayı öngörür. 14. madde de şöyle denilmektedir: "Dini tarikatların iç özerkliği, dinle ilgili olmayan diğer grupların iç özerkliklerine nazaran daha fazla korunur."

Halbuki Türkiye'de tarikat yasak. Türkiye'de yasaklanmış olan bazı unsurlar Avrupa Birliğinin kendi içindeki açılımlarının temin edilebilmesi için, AB Politikasını sürdürebilmek amacıyla korunmuş oluyor.

Bu sözleşmenin 9. maddesinin bir numaralı fıkrası ilginçtir. Bu fıkrada şöyle ifadeler var: "Din veya kanaatleri izhar etme hürriyeti, amme güvenliğinin, amme nizamının veya umumi ahlakın, veyahut başkalarının hak ve hürriyetlerinin korunması için kısıtlanabilir."

Bu şu anlama geliyor: Ben hürriyet verdim ama bunu gerekli görürsem, kısıtlayabilirim!..

Diyorlar ki, Türkiye'yi AB'ye almadan Gümrük Birliği ile ekonomik yönden kontrolümüze aldık, ama dini kontrolümüzde değil. Işte bu kontrolü gerçekleştirmek için Dinler arası diyalog olayı ortaya çıkarıldı.

Yani Türkiye AB'ye girmesin, girmeyecek, zaten almayacaklar, Ama hiç değilse Türkiye'deki Islam'ı biz kontrol altında tutalım. Türkiye Islam ülkeleriyle bir diyaloga ve birlikteliğe de giremesin.

Kısaca Dinler arası Diyalog Avrupa 6irliği'nin belirlenmiş bir politikasıdır. Diyalog olayının bir de Vatikan boyutu var. Aslında AB ve Vatikan ayrılmaz unsurlardır.

Hıristiyanlık adına asıl Dinler arası Diyalog çağrısı yapan Vatikan'dır. Bu çağrı önce Ortodokslar için yapıldı. Bu çağrı ile bütün Hıristiyan teşekküller 'Dünya Kiliseler Birliği' adı altında toplandı. Onlar diyalog şeklinde götürmüyorlar bu çağrıyı, 'hoşgörü' kavramı ile götürüyorlar. Diyalog kavramı daha çok Vatikan tarafından kullanılıyor.

Burada bir hususun daha altını çizmek gerekiyor. Dinler arası Diyalog dendiğinde eşit taraflar olması lazım. Görüşleri itibariyle birbirlerini dengeleyebilecek taraflar olursa, bu taraflar görüşlerini birbirlerine

açıklayabilirlere bir diyalog olur. Ama Vatikan bu işi tek taraflı yapıyor.

Bakın Kateşizm kitabı var Vatikan'ın. Bu dünyadaki tüm Katoliklerin uymak zorunda oldukları bir kitap. Bir nevi ilmihal kitabı. Bu kitabın 223'üncü sayfasında aynen şunu söylüyor: "Misyonerlik, karşılıklı saygıya dayalı Dinler arası Diyalogu öngörür."

Bu, niçin gerekiyor? Misyonerlik yapılabilmesi için, karşılıklı bir diyalog olacak diyor. Yani misyonerliğin önkoşulu diyalog!..

Bu kitabın 227. sayfasında ayrıca diyor ki, incil'i henüz tanımamış olan kesimlere Incil'i vermek, okutmak..."

Kitapta bu ifadelerin geçtiği yerde 'Incil'le tanışmamış kişilerin kimler olduğunu açıklamak üzere bir de dipnot düşmüş. 359. maddeye bakın!' diye...

Bakıyoruz o maddeye: "iki Adem vardır' diyor. Birinci Adem, bildiğimiz Hz. Âdem'i kastediyor, ikinci Adem de Isa Mesih1 diyor. 'Ikinci Adem birinci Âdem'i de yaratandır' diyor.

Üstelik şart koşuyor: 'Siz bunu kabul etmeden diyaloga girmeyiz1 diye...

Bunun adı diyalog olur mu? Bunun adı monologdur.

Kateşizm kitabıyla ilgili olarak bir önemli husus da şu ki, yaklaşık 800 sayfalık kitabın Islam'dan sadece dört satır bahsediliyor. O dört satırda şöyle deniyor: "Müslümanlar da isa'nın kurtarıcılık planında yer alırlar".

Niçin yer aldığı da şöyle açıklanıyor: Çünkü onlar da Hz. Ibrahim'in inancına bağlı bulunmaktadırlar, diyor.

Koca kitapta Hz. Muhammed'in adı geçmiyor. Kur'an-ı Kerim geçmiyor. Müslümanlar, Hz. Muhammed'in peygamber olarak gönderilmesi sebebiyle değil, ibrahim'in soyundan geldikleri için Müslüman'dırlar, dolayısıyla bu yüzden bunları kurtarmaya layık görüyoruz deniyor.

'184*

Halbuki bizim dinimiz en son ve en mütekamil tek dindir. Ötekiler, yani Hıristiyanlık ve Yahudilik sadece bir varoluş tarzıdır. Allah'ın bir tek dini vardır, o da islam'dır.

Ama Avrupa, bunu söyleme! diyor. Bunu söylememek de yetmiyor, üstelik "ikinci Adem"in, yani "Isa Mesih'in birinci Âdem'i yarattığını da kabul edeceksin diyalog için" diyor.

Burada şunu da hatırlatmak gerekir: Papa 20 Kasım 2000 tarihinde "1915-1923 yılları arasında Türkler hunharca 8 milyona yakın Hıristiyan'ı katletmişlerdir" dedi. Biz kurtuluş Savaşı diyoruz, Adam Hıristiyanlar katledildi, soykırım yapıldı diyor.

Bu adamlarla hangi "Dinler Arası Diyalog"dan bahsediliyor? Ortada samimiyet yok. Ortada siyasi bir olay var. Bu siyasi olayın başı ve yönlendiricisi de bugün Vatikan ve Vatikan'ın ilişkide bulunduğu Avrupa Birliği'dir.

Stokholm'da yapılan 15-17.06.1995 tarihli veToledo'da yapılan 04-07.11.1995 tarihli konferanslarda bağlayıcı hükümler çıktı. Burada şöyle bir şart ileri sürülüyor:

Metnin altında Javier Solana'nın imzası var. Kim bu adam? AB Konseyi Başkanı. Ondan sonra Komisyon adına Manuel Marin'in imzası var. 15 de AB üyesi ülkenin dışişleri bakanı var. 12 de Akdeniz ülkesinin dışişleri bakanı var. Hepsi imzalamıştır. Bu bağlayıcı bir unsur!..

Bunların hepsi de COMECE'nin sekreterliğinin kurduğu Avrupa'da-ki Islam konusunda araştırma yapan çalışma grubunun planladığı olaylar...

Avrupa diyor ki, ben bunun politikasını belirledim. Senin dışişleri bakanın da dahil, herkese imzayı da attırdım. Türkiye'deki din AB'nin çizdiği Islamiyet şeklinde olacaktır. Bunun dışına çıkamazsın. Bunun da ön şartı olarak Islam dininin tek hak din olduğunu söylemen yasak diyor.

Özetle AB'nin aldığı kararlar var ve bu kararlara uyum sağlayabilmek ve Türkiye'deki yerleşik Islami anlayışı yıkmak amacıyla dinin esaslarına yönelik polemikler ve tartışmalar yapılıyor.

Bu durumda Dinlerarası Diyalog bir tuzak oluyor ve Türkiye de bu tuzağa düşüyor maalesef...*

Unutmamak gerekir ki, orada sadece su değil, petrol de var, belki muhtemeldir ki, başka madenler, gazlar da var. Dolayısıyla orada bulunan yeraltı ve yerüstü zenginliklerinin rantını Türkiye kendi kalkınmasında kullanabileceği yerde, bu gelir kaynakları maalesef ve maalesef Israil'in kalkınmasında kullanılır hale gelecektir.

GAP bölgesinde faaliyette bulunan şirketlerin sayısını Ankara'dan sordurdum 81 şirket olduğunu öğrendim.

Bu şirketlerin tamamına yakını Yahudi şirketi, bir kısmı da paravan şirket... Ne demek paravan şirket? Oradaki yapılan yatırımların rantını başkalarına aktarmakla görevli olan şirket... Kendileri yatırımcı şirket değil, Ama yatırımcı şirket olmadıkları halde oralarda toprak satın alma ve bölgesel olarak ağırlıklarını belirli üretim alanları üzerinde yoğunlaştırmak gibi faaliyetler! var."**

Araştırmacı-Yazar Aytunç Altındal'ın Çağ Radyo'da 9 Haziran 2001 tarihinde Keşif Prog-

ramı'ndo yaptığı değerlendirmelerden.

Araştırmacı-Yazar Aytunç Altındal'ın 1998'de Üsküdar FM'de Keşif Programı'nda yaptığı

değerlendirmeleri.

... Daha dün (1995'in son aylarında) Ortodoks Birliği toplantısı yapıldı. Yapılan toplantı Metropolis Iyonya... Bu toplantıda konuşan Prof. Joharın Galtung "Niçin Avrupa Birliği" sorusunun cevabını çok açık, net ve kesin olarak belirtti.

Dedi ki: Türkiye'de Islami uyanış var. Bu Islami uyanışın önüne geçmek için, engelleyebilmek için bir an önce Türkiye'yi Avrupa Birliği'ne almak gerekiyor. Ikinci olarak Helen kimliğimizin yeniden ortaya çıkartabilmek için, Türkiye'nin Avrupa Birliği içerisinde yer alması gerekiyor. Bu bizim için en büyük güvencedir. Türkiye'nin Avrupa Birliği içerisinde yer alması Patrikhane açısından yararlıdır' dedi.

Türkiye hem diplomatik saldırı altında, hem de bir kültürel saldırı altında."*

derece

yanlıştı. Israil, hiçbir ülkeye anti-terör sırlarını vermekten yana değildi.

Onların yeni Ortadoğu düzeninde Türkiye'ye siyasi danışmanlık yapmaktan başka bir niyetleri yoktu. Uzmanlar kolları sıvadılar ve bölgeyi bir kez de ekonomik bakışla taradılar. Urfa ve Diyarbakır pilot bölge seçildi, projeden çok hoşlanan ABD ise insan hakları hık-mık demeden Urfa havaalanı kredisini verdi...

Israil'de yaşayan Kürt Yahudi'lerinden sağlanacak kredi Türkiye Zirai Donatım Kurumu ve Ziraat Bankası tarafından organize edilecekti.

... Kibbutz Projesi'nin Israilli Kürt iş adamları tarafından finanse edilmesi ise plana göre Kürtlerin bu uygulamaya daha sıcak bakmalarını sağlayacak. Israil Devleti'nin kurulmasından sonra Güneydoğu'dan göçüp Israil'e yerleşen Kürt Yahudileri, finanse etmenin yanı sıra, Kib-butz'lardan sağlanan ürünleri pazarlama hakkını da elde etmiş olacaklar. Kısacası Israil, Güneydoğu üzerinden dünyaya açılmayı hedefliyor." **

* Aytunç Altındal'la röportaj. Bayrak, Aralık 1995, soyu 1130. " Ateş Dergisi. 10 eylül 1994.

VATIKAN BAĞLANTILI GÜNCEL YAZILAR

3.14. LORENZO VALLA OLAYI VE ÌSTANBUL FETHINE ETKILERI

15. yüzyıl açısından başta Italya olmak üzere tüm Katolik alemi, uzun yıllardır sürmekte olan "Büyük Hizipleşme" diye bilinen Papalık kurumunun varoluşuyla ilgili tartışmalarla çalkalanmaktaydı. Bu yüzyılın başlarında Hıristiyan dünyasında bir değil tam üç Papa vardı ve her biri de kendisinin gerçek Papa olduğunu öne sürmekteydi. Çeşitli nedenlerle -başta da iktisadi çıkarlar olmak üzere- bu üç papayı da destekleyen krallar, prensler ve soylular vardı ama halk şaşkındı. Bu papalar sırasıyla John XXIII adını alan Baldessare Cassa; Gregory XII diye bilinen (1406-1415) Marco Kardinal Angelo Correr ve Alexander V adıyla tanınan Pietro Philargi (1409-10) idi. Birincisi gerçekte hiçbir dini eğitimi olmayan, korsanlıktan yetişme, fırsat ve kadın düşkünü zorba bir adamdı. Ikincisi dini eğitim almış olmasına rağmen ileri yaşı nedeniyle beceriksizleşmiş bir asilzadeydi. Üçüncüsü ise Yunan asıllı bir Giritliydi. Küçük yaşta Venedikli Fransiskanlar tarafından eğitime alınmış ve Oxford

ve Paris'te okutulmuştu. Bilgili bir adamdı, Ama bu iki kültürlü din adamı gelmiş geçmiş en gaddar, hilebaz ve şehvetperest papa sayılan XXIII John'un karşısında tutunamamışlardı.

Işte ilk kez bu dönemde Katolik Kilisesi'ni derinden etkileyen ve değiştiren bir tartışma başladı. Kökleri 13. yüzyıldaki "Realizm/Nominalizm" karşıtlığındaydı ve bunun uzantısı olan "Hümanizm" savunucuları tarafından başlatılmıştı. Soru şuydu: "Katolik aleminde Kilise Konsilleri'nin kararları mı yoksa Papanın yayınladığı Bildiriler (Bull, encuc-lical, vs.) mi en üst "otorite'dir? Sonuçta "Ekümenik" Konsil kararlarının Papaların Bildirilerinden daha yetkin oldukları inancına varıldı. Konsil

büyük zorluklara rağmen üç papayı da denetim altına alabildi. Kiliseye istikrar getirildi. Bu sonucun alınmasında artık dayanılmaz boyutlara ulaşmış olan papaların saltanatlarından bunalmış olan soyluların da büyük katkıları oldu, soylular papalara karşı Konsil'i desteklediler. Ve bu gelişmeler sonucunda Katolik aleminde artık Papalar değil Konsil yetkilerini doğrudan Isa'dan alır hale geldi. Böylece Konsil en üst "Yetkili Kurul" oldu. Ünlü engizisyon mahkemelerini de daha sonra hep Konsil yönetti ve yönlendirdi.

Nihayet 1417'de biri sahtekar üç papa Konsil tarafından atıldılar ve Konsil her Romalıdan daha Romalı diye bilinen ve Romalı bir senatörün torunu olan Velabro Kardinali Oda Colonna'yı, V. Martin adıyla Papa seçti. Bu papa tam 14 yıl saltanat sürdü ve ilk kez onun döneminde Papalığın "Seküler Gücün" yani Kralların üstünde bir güç olmadığı kabullenildi. Bu papa döneminde papalık yitirdiği prestijini ve onurunu yeniden kazanmanın yollarını aradı. Bunun için de öncelikle muhalif aydınlarla ilişkiler kurdu, onların üstündeki baskıları kaldırdı onlara imkanlar sağladı. Böylece Roma'daki kültür hayatı yeniden canlandı.

Bu dönemde Papalık kurumunun en önemli komşusu Aragon Krallığıydı. Kral V. Alfonso o sırada Napoli üzerinde hak iddia ediyordu ve sonunda da Napoli'yi müzakereler yoluyla ele geçirdi.

V. Martin 1431'de öldü. Verine XII. Gregory'nin yeğeni Gabriel Coldulmer IV. Eugenius (1431-47) adıyla Papa seçildi. Bu yeni papanın döneminde Avrupa'da Fransız-Ingiliz savaşları ve Almanya, Çek ve Moldova'da da, yakılarak idam edilmiş olan ünlü Çek din adamı Jan Hus'un başlattığı "Ön-Protestanlık" savaşları sürüyordu. Hus'un taraftarları tüm Almanya, Avusturya, Prusya, Isviçre, Polonya, ÇekveSlovak-ya'da gizli, yeraltı örgütleri kurarak, daha sonra Protestanlık ve Ana-baptizm diye bilinecek olan yeni bir mezhebi yayıyorlardı. Ve işte ne olduysa bu papanın döneminde oldu. Papalık ile Bizans arasındaki münasebetleri radikal olarak etkileyecek olan bir keşif tüm Hıristiyan alemini derinden sarstı; Papalık şaşırdı, Bizans umutlandı. Bu keşfi yapan Lorenzo Valla adında bir din bilginiydi. Onun "inanılmaz" diye tanımlanan bu keşfiyle birlikte Avrupa'da Rönesans Papaları diye bilinen yeni bir dönem açıldı (1447-1521).

l.ll. 15. Yüzyılın Başında Bizans:

15. yüzyılın başında Bizans artık hareket alanını ve siyasal ve dinsel etkisini yitirmek üzere olan bir "Site-Devleti" haline gelmişti. Müslüman-Türk tehdidini ve genişleme hızını sezen ilk imparator V. John Paleolog olmuştu ve henüz 1368'de bu tehlikeye karşı direnebilmek için bütün dinsel ayrılıkları (Katolik/Ortodoks çekişmesi) bir kenara bırakarak Papa V. Urban'ın

ayağına kadar gitmiş ve ondan Müslüman Türklere karşı yeni bir "Haçlı Seferi" başlatması için ricacı olmuştu. Nedir ki Bizans halkı Ortodoks Imparatorun Katolik Papaya yalvarmasından hiç hoşnut olmamıştı. Papazların ve Keşişlerin kışkırtmasıyla ayaklanmalar çıkmış ve Devlet bunları güçlükle bastırabilmişti.

15. yüzyılda Bizans'ta bu kez VIII. John Paleolog imparatordu. Müslüman-Türklerin ilerleyişi ve genişlemesi daha da hızlanmıştı. Bu imparator da tıpkı büyük dedesi gibi düşündü ve Türklere karşı yeni bir "Haçlı Seferinin" başlatılması için 1434'de Papalığa karşı vurmak zorunda kaldı. Nedir ki bu kez karşısında Katolik Kilisesi'nde dizginleri elinde tutan Basel Konsili vardı, Papa yoktu. Imparatorun Konsil'e yolladığı heyet Konsil'le görüşme bile yapamadan Istanbul'a geri döndü. Katolik Konsil, açıkça söylenmese de Ortodoks Kilisesiyle ve onun Imparatoruyla ve kaygılarıyla hiç ilgilenmemişti...

Bu yüz kızartıcı olaya rağmen Imparator bizzat Papanın ayağına gidebileceğini açıkladı. Konsil, Imparatorun resmi başvurusunu tam üç yıl beklettikten sonra 1437'de gündemine aldı. imparatora, papayla ünlü Avignon kentinde görüşme yapabileceğini bildirdi. Konsil bu kararını Papaya danışmadan almıştı.

Nedir ki IV. Eugenius çok kurnaz ve diplomasiyi çok iyi bilen bir papaydı. Kendi gıyabında gelişen bu olayları ilkin hiç ilgilenmeden pasif bir bekleyişle izledi, Ama papanın müthiş bir planı vardı. Bizans'ın Türk korkusunu kullanarak hem Ortodoks Kilisesi'nden hem de Konsil'den kurtulmayı kuruyordu. Ve planını da başarıyla uyguladı.

Papa önce Konsil'in kendisinden habersizce Imparatorla görüşme kararı almasının "Tanrının Buyruğuna" aykırı olduğunu açıklayan sert bir Bull (papalık fetvası) yayınladı. Burada Imparatorla görüşmenin o Ruhani" değil "Seküler" bir olay olduğunu, Konsil'in ise sadece

Imparator, beraberinde Patrik ve 700 din ve bilim adamından oluşan bir heyetle 1438'de italya'ya geldi. Konsil'in gücünü kırmış olan Papa IV. Cugenius, kendinden emin bir şekilde imparatoru ve Patriği müthiş bir baskı altına aldı. Onlardan "kendi otoritesinin tartışılmaz üstünlüğünü kabul etmelerini" istedi. Ve ekledi: "Işte Büyük Konstantin'in Vasiyeti yüzyıllardır elimizdedir. Konstantin, kendi eliyle yazdığı bu Vasiyetnamesi'nde başta istanbul olmak üzere kendisine ait olan tüm Imparatorluk haklarını ve topraklarını bize vasiyet etmiştir Istanbul, Roma'nın malıdır." Türk korkusuyla titreyen Imparator ve Patrik, gerçekte kendi idam fermanları olacak olan bu "zorlamayı" da kabullendiler. Bunun üzerine Papa 1438'de resmi bir açıklama yaparak Büyük Konstantin'in vasiyeti gereği Bizans'ın Roma tarafından korunacağını bildirdi.

Nedir ki Dimyat'a pirince gitmekte olan Imparator elindeki bulgurdan da oldu. Bizans'ta halk, papazların kışkırtmasıyla ayaklandı. Kilise papazlarıyla manastır keşişleri isyanlar başlattılar. Işte tarihçi Dukas'ın yazdığı o ünlü slogan ilk kez 1438'de Bizans sokaklarında yankılanmaya başladı: "Bizans'ta Latin mitresi (papaların dini törenleri için giydikleri kaftan tipi giysi) görmektense Müslüman Türklerin türbanlarını görmeyi tercih ediyoruz." Bizans'taki ayaklanmaları yöneten papazların sivil halk arasından seçtikleri iki laik lider vardı. Bunlardan

biri Marc eugenikos, diğeri de Gennade Scholarios idi. Birincisi daha sonra Imparatorun askerleri tarafından susturuldu, diğeri ise Istanbul'un Fethi'nden sonra Fatih Sultan Mehmet tarafından, kendisinin ilk Ortodoks Patriği yapıldı. Bu nedenle de imparatorluk tarafından Gennade'nin Sultan'ın Bizans'a yerleştirdiği, "Kışkırtıcı-Ajan" olduğu ileri sürüldü.

2.I. Lorenzo Valla'nın Keşfi:

Lorenzo Valla -ya da Laurentius Valla- 15. yüzyılda yetişmiş en önemli din bilginlerinden biridir. 1407'de Italya'da doğan Valla çok iyi bir eğitim aldı. Köklü bir aileden gelen Valla sanat, felsefe ve ilahiyat dallarında üstün dereceler elde etti. Ancak Valla'nın esas uzmanlık alanı eski metinler, belgeler ve kaynak araştırmalarıydı. Ünlü Nominalist William Occham'ın ilk kez 13. yüzyılda ortaya attığı "Tekil=Birey" vardır, "Tümel=Universal" sadece bir "Addır" görüşünü, Aziz Paul'un "Insan" anlayışıyla özdeşleştirdi. Hatta yazılarında "Ben de Aziz Paulum" diye yazdı. Hümanizmi ve ilk kez "Bireyciliği=ln-dividualizrrfi savundu. Bu girişimlerinin sonucunda Kilisenin tepkisini çekti, Aforoz edilmekle tehdit edildi. Bunun üzerine Aragon Kralı tarafından korunmaya alındı, işte bu Kral'ın himayesinde Lorenzo Valla, Hıristiyan alemini alt üst edecek bir keşfini cesaretle açıkladı. Yıl 1440'dı. Fetih'ten 13 yıl önce, Bizans'ın Konstantin'in Vasiyeti'ne binaen Papanın egemenliğini

kabul edişinden tam bir yıl sonra, Lorenzo Valla, "Konstantin'in Vasiyeti Üzerine Tezler" adlı kitabını yayınladı. Valla kitabında. Kiliseyi şok edecek olan bir açıklama yaptı. Papazların yüzyıllardır en güçlü kutsal belge olarak sundukları Konstantin'in Vasiyeti adlı belge GERÇEKTE SAHTEYDI VE BIZZAT BIR PAPA TARAFINDAN YAZILMIŞTI, KONSTANTIN TARAFINDAN DEĞIL.

Valla'nın açıklaması tüm Hıristiyan alemini sarstı. Valla bilimsel, tarihsel ve mantıksal açıklamalarla Papaların elindeki bu belgenin sahte olduğunu kanıtladı. Dahası bu sahtekarlığı doğrudan doğruya bir Papanın yaptığını gösterdi. Bu durumda Papa IV. Eugenios sahte bir belgeyle tüm Hıristiyanlık üzerinde hak talep etmiş oluyordu. Skandal Bizans'ı umutlandırdı. Belge sahte olduğuna göre demek ki Roma'nın Istanbul üzerinde değil, tam tersine Konstantinopol'un Roma üzerinde hakları vardı. Papayı "Kutsal" saymak artık gerekmiyordu.

2.11. Valla'nın Keşfinin etkileri:

Valla'nın Konstantin'in Papalık için böyle bir Vaslyet'te bulunmamış olduğunu ortaya çıkarması tüm Avrupa'yı sarstı. Önce krallar Papalık kurumunun ne denli "Yozlaşmış" ve "Çürümüş" olduğunu ve bu

kurumu artık "Kutsal" sayamayacaklarını yüksek sesle söylemeye başladılar. Madem ki ortada Hıristiyanlığı kurduğu kabul edilen Büyük Konstantin'in böyle bir "Vasiyeti" yoktu öyleyse Roma'ya tâbi olmak zorunluluğu da olamazdı. Nitekim Valla'nın keşfiyle birlikte Avrupa'da Papadan bağımsız "Milli Kiliseler" kurma Fikri gelişmeye başladı. Bir süre sonra Martin Luther Almanya'da Protestan hareketini başlattı. 24 Şubat 1520'de Luther yaptığı o ünlü konuşmasında aynen şunları söylemişti:

Valla'nın keşfi kısa süre sonra ingiltere'de de etkili oldu. Ünlü 8. Henry papalığın etkisini kırarak Avrupa'daki ilk resmi "Milli Kiliseyi" (Anglikan Kilisesi) kurdu.

Valla'nın keşfinin en yakıcı etkisi Bizans'ta oldu. Papalık bu skandaldan sonra, bir yıl önce Bizans'la yaptığı anlaşmaya sadık kalmak-tansa, Bizans'ın Türklerin eline geçmesinin kendisi açısından daha hayırlı olacağını planladı. Ne olur ne olmaz ilerde Bizans güçlenir ve Roma üzerinde hak iddia edebilirdi, ikinci olarak Papalık söz verdiği halde Türklere karşı yeni bir "Haçlı Seferi" düzenlenmesini engelledi. Ordu göndermek isteyenlere ise destek (Blessing) vermedi. Dahası 1447'de Papa seçilen V. Nicholas, savaş teknolojisinden mahrum olan Müslüman Türklere el altından "Teknoloji" transferi yapılmasını sağladı. Örneğin Macaristan'daki sofu Katolik ve Papaya bağlılıklarıyla bilinen "Top Döküm" ustaları Osmanlı Ordusu'na katıldılar ve tarihin tanıdığı en büyük topları döktüler. Bu toplar Bizans'ın sonunu getirdi. Daha ilginci Papa V. Nicholas, yeni bir Hisar yapılması için (Rumelihisarı) emrindeki en seçkin ve sofu Katolik mimarların Osmanlı Ordusu'na katılmalarına yeşil ışık

yaktı. Bu italyan mimarlar bugün övündüğümüz Rumelihisarı'nı inşa ettiler, Osmanlı ordusu için!

Papaların Valla'nın ortaya çıkardığı skandalden sonra Osmanlı sultanlarıyla ilişkileri, gizli yazışmalar şeklinde sürdü. 1458'de Papalıkla Fatih arasındaki dostane ilişkiler o boyuta ulaşmıştı ki Papa II. Pius, Fatih'e bir mektup yazarak onu Büyük Konstantin ve Frankların Hıristiyan dinine intisab ederse onun imparatorluk tacını bizzat kendisinin elleriyle başına oturtacağını söyledi. II. Beyazıd döneminde ise tüm Avrupa Papa VIII. Innocent'in, Sultan'ın paralı memuru (pansiyoner) olduğunu konuşuyordu.

Ilginçtir ki Katolikliğin kalesi Viyana'nın kuşatılmasına kadar Os

manlı hiçbir şekilde Papaya bağlı kalmış olan Katolik Krallara ve doğ

rudan doğruya Roma'ya saldırmamıştır. Papalarla Sultanlar arasındaki

zorunlu "Dostluk" hep sürmüştür. o

Lorenzo Valla'ya gelince Erasmus'un övgüler yağdırdığı bu dürüst, cesur ve inançlı din bilgini istanbul'un fethinden 4 yıl sonra 1457'de henüz 50 yaşındayken beklenmedik bir şekilde öldü. Katolik Kilisesi'ni sarsan bu yürekli aydın himayesinde olduğu Aragon Kralının gerçek niyetini nereye kadar biliyordu, bunu bilemiyoruz. Valla'nın cesur çıkışını Aragon Kralı desteklemişti. 8u Kral, daha önce Napoli üzerinde hak iddia etmişti ama asıl amacı Bizans'a "imparator" olmaktı. Gelenek gereği Hıristiyan bir Imparatoru yine Hıristiyan (Katolik) bir Kral olarak düzenlenecek olan bir "Haçlı Seferiyle" imparatorluğa yürüyeceğini hesaplamıştı, Ama hiçbiri olmadı! Genç Fatih usta bir diplomasiyle Bizans'ın tek hakimi oldu. Bizans'ın fethinden sonraki diplomatik gelişmeler Fatih'i yüceltti.

Katolik Kilisesi 1590'a kadar Valla'nın keşfini onaylamadı ve istanbul üzerindeki haklarından vazgeçmedi, Ancak 1592'de iddiayı kabullendi ve bu sahte belgenin Ecclesiastical Annales'den (Kilise Belgeleri) çıkartılmasını onayladı. Böylece Katolik Kilisesi yaklaşık 600 yıl kullandığı belgenin SAHTE olduğunu kabullendi ve istanbul üzerindeki dinsel ve teritoryal tüm haklarından vazgeçmiş oldu.

KAYNAKLAR:

1. R History Of The Popes, by NicolAs Cheethom, 1982. (Papaların tarihiyle ilgili yetkili bir kaynak için bkz.)

2. Histoire de l'Etat Byzantin, par Georges Ostrogorsky, 1977 (Bizans'ın si yasi, iktisadi, kültürel ve dinsel yapılanışı için)

3. Fatih ve diğer Osmanlı Sultanlarıyla Papalar arasındaki gizli yazışmalar ha len Vatikan arşivlerindedir. ilk kez transliteration 1946'da yapılmıştır ve Hans Pfeffermarın ile Prof. Fritz Blance tarafından 1947'de "die Zusamme-narbeit Der Renaissancepapste mit den Türken" başlığıyla yayınlanmıştır.

4. L'homme selon l'opotre Paul, par Herrade Melh-Koehrilein, Cahiers Theolo-giques 28, 1951. (Aziz Paul'un insan anlayışını açıklayan Kilise görüşü)

5. Byzantine Theology, Doctrinal Themes, by John Meyendorff, 1974-1983. (Ortodoks-Kilise karşılaştırması. Teknik)

6. Die Geburt einer Gross macht-Die Osmanen, Ernst Werner, Graz, 1985. (Fatih. Patrikhane ilişkisi için.)

7. Luther'in sözleri için bkz: The Art of Renaissance Rome, by Loren Partridge, 1996, p. 159.

8. istanbul'un fethiyle ilgili az bilinen iki kaynak için bkz: 6. Pears, "The Dest-ruction of the Greek Empire and the Story of the Capture of Constantinop-le by the Turks", 1903, G. Schlumberger, "Le Siege, la prise et la sac de Constantinople par les Turcs en 1453", 1915.

EK: Konstantin'in Sahte Vasiyeti ingilizce.- The Treatise of Lorenzo Val-la on the Donation of Constantine, by Christopher Coleman Yale, 1922.

VATIKAN BAĞLANTILI GÜNCEL YAZILAR

3.15. TARIH BOYUNCA TÜRK ERMENi ILIŞKlLERl SEMPOZYUMU

Şimdi, söz sırada, Araştırmacı Yazar Sayın Aytunç Altındal Beyefendide: Buyurun efendim.

AYTUNÇ ALTINDAL: Teşekkür ederim Sayın Başkan. Sayın Başkan, değerli konuklar; Yüce Meclisin çatısı altında, ERMENi meselesini konuşmak için buradayız. Ne mutlu ki, Meclisimiz de, nihayet bu konuya el attılar. Parlamenterler Birliği sayesinde, bu olayı Meclise taşıdılar. Gönül isterdi ki, Türkiye Büyük Millet Meclisi, bir genel görüşme açsın ve bunu, bizzat parlamenterlerimiz kendi aralarında bir kere daha tartışsın isterdi; ama, biz bununla da kifafınefs edelim.

Değerli konuklar, ben, ne oldu, neler oldu üzerinde değil, ne yapmalıyız üzerinde durmak istiyorum. Olaya, hangi bakış açısıyla baktığımı anlatmak istiyorum ve arşivleme ve belgeleme çalışmaları hakkında sizlere bazı lojistik bilgiler aktarmak istiyorum. Olaya bakış açısında, öncelikle, Türkiye'nin son elli yılda bir devlet politikası yoktur, olmamıştır ve de özellikle oluşturulmamıştır. Türkiye'nin Ermeni meselesine nasıl bakması gerektiği, maalesef, hiçbir zaman ele alınmamış ve devlet politikası olarak belirlenmemiştir. Bu, ilk saptamamız-dır.

Bildiğimiz gibi, 1948'den bu yana, bize empoze edilmiş olan "bu olayı, siz tarihçilere bırakın" anlayışı egemen olmuştur; ama, günümüz-

>196-

de, başta Israil olmak üzere, hiç kimse, kendi millî meselesini, tarihçilere bırakıp, sırtüstü yatmamıştır, maalesef, bir tek Türkiye'deki iktidarlar, sırtüstü yatmışlardır. 1950'lerden itibaren gelinen bakış açısında, Türkiye'nin Ermeni meselesinde, hemen hemen hiç yol alamamış olduğu, bir gerçektir. Dolayısıyla, olayı tarihçilere bırakalım anlayışının, ben, karşısındayım. Bu olay siyası", diplomatik ve hukuki" bir olaydır. Bize, bunu çok acı bir şekilde, Washington'da kongreye gittiğimiz zaman, çeşitli faaliyetleri engellemek için gittiğimiz zaman, son beş yıl içinde, her seferinde "burası kongre binası, tarih kurumu değil" dediler bize, fakat biz bunu, maalesef, bir türlü Dışişleri Bakanlığımıza anlatamadık. Onlar, hâlâ "bu işi tarihçilere bırakalım" dediler.

Ikinci husus, ortada bir Ermeni sorunu var mı? Türkiye'nin yurtiçinde ve dışındaki Ermenilerle, en ufak bir sorunu yoktur; fakat, Osmanlı döneminden, 1850'lerde başlayarak, bugünkü cumhuriyetimize kadar ve bugünlerimize kadar yönelmiş olan, bir Ermeni terörü

sorunu vardır. Şunu hiç unutmayalım ki, Osmanlı dönemindeki olay, Ermeni terör olayıydı, burada bir manipülasyon yapılıyor, buna dikkat etmemiz gerekir. Çeşitli metinlerde, bugün karşımıza getirilen metinlerde "Efendim, siz, Osmanlı'nın devamı değilsiniz, doğru, siz cumhuriyetsiniz" diyorlar; fakat, af buyurun özür dilerim terimden, işin içinde bir üç kâğıtçılık var. Ne diyorlar: "Türk Ordusu yaptı bunu." Neyi Türk Ordusu yaptı; Osmanlı yaptı demiyor, Türk Ordusu öldürdü diyor. Dolayısıyladır ki, Türk Ordusu o günde var, bugün de var, demek ki bugünkü Türk Ordusu da suçludur diyor ve buradan yola çıkarak, Türk Silahlı Kuvvetlerine yönelik çok ağır ve de Türk Silahlı Kuvvetlerini kendi içinde bölmeye yönelik faaliyetler

düzenliyorlar. Bunların hepsini, biz, birebir yaşıyoruz, içinde bulunuyoruz, Aramızda, bunlarla birebir yüzleşmemiş olanlar vardır; fakat, biz içinden geliyoruz ve biliyoruz bunları. Yurt-dışında görüyoruz bu olayları.

Üçüncü husus, uluslararası mahkemeler bizi haklı görür. Bu da, çok tatlı bir Batıcılık hayali. Yani, uluslararası mahkemelerde, bizim haklı çıkabileceğimizi ümit etmek mümkün değil. Ben, biraz da sert bir ifadeyle, bazı konuşmalarımda şöyle bir şey söyledim. Hz. Isa'yı gittiği yerden geri getirip, bizim lehimize tanık olarak dinletsek, adamlar istemiyorlar. Kardeşim, kabul etmiyorum diyor, ben seni bir defa mahkûm ettim; mahkûm ettim ve seni tazminat ve toprak ödemeye mahkûm edeceğim diyor. Yani, biz, ne yaparsak yapalım, ister belge

koyalım, ister arşivlerimizi açalım -ki hepsi açık- isterseniz hepimiz amuda kalkıp, biz böyle bir şey yapmadık diyelim, adamlar dinlemiyor, adamlar bitirmiş bu meseleyi. Bu, üçüncü husus.

Şimdi, bu arşivleme ve belgeleme çalışmalarını yaparken, belirli bir strateji izlemek gerekiyor. Ben, böyle bir teklif getiriyorum, kabul edilir edilmez ayrı meseledir; ama, dilerim ki, bu işin bir metodolojisi olur, bir metotla bakmamız lazım. Ondan sonra da, Türkiye Cumhuriyet Devleti'nin bir stratejisini oluşturmak lazım.

Birinci husus -burada altı tane husus var, çok kısa, bunları hemen geçeceğim- bu olayın psikolojik boyutu var. Yani, Ermenilere baktığımız zaman, kendilerinin Ermeni milliyetçiliği denilen olayın, temelde, bildiğimiz milliyetçilik kategorisiyle açıklanamadığını; fakat, çok ilginç bir olay, kurban felsefesi dediğimiz, kurban olma psikolojisi dediğimiz, psikolojiyle açıklandığını görüyoruz. Ermeniler, kendilerinin victimails edildiğini, dolayısıyla da iki bin yıl içinde Hıristiyan aleminin tek kurban edilmiş milleti olduğunu, tıpkı isa gibi, onların da, Müslümanlar tarafından çarmıha gerilip öldürüldüklerini öne süren bir felsefeleri var. Yani, milliyetçilikleri, biz kurban edilmiş Hıristiyanlarız felsefesi üzerine oturuyor.

Dolayısıyladır ki, geçenlerde bir toplantıda değerli kardeşimiz Mim Kemal Öke'de güzel bir şekilde değindi, biz, bu genosit olayını, soykırımı reddettikçe, adamların altındaki halıyı çekiyoruz; ama, bize düşen görev, bunun hastalıklı bir bünye olduğunu göstermektir psikolojik boyutunda. Yani, kendini durmadan kurban kabul ederek, efendim, ben Hıristiyanlığa işte, böyle katkıda bulundum demenin, hastalıklı bir ruh halinden başka bir anlam taşımadığını, bunun milliyetçilik de olmadığını anlatmak zorundayız. Bu, işin psikolojik tarafı.

Ikinci husus, yine psikolojik bir olay, Hıristiyan aleminde, biliyorsunuz, kiliselerin, özellikle Vatikan'ın, bugün Vatikan dediğimiz Katolik kilisesinin büyük katliamları var; fakat, islam aleminde, dünya tarihine mal olmuş büyük katliam yok. Yani, islam dini, hoşgörü dini olarak gelirken, Hıristiyanlık, hoşgörüsüzlük dini olarak ortada. Dolayısıyladır ki, 2000 yılına gelindiğinde, adamlar dediler ki, artık Hıristiyanlığın üzerindeki bu suçlamayı istemiyoruz, işte Türkler Müslüman'dır. Onlar da Hıristiyanlar! kestiler, kıyım yaptılar, dolayısıyla bir milyarlık Müs-

lüman alemi de hiç kuşkunuz olmasın ki, katliamcı bir dinin temsilcileridir. Bir boyutu da bu.

Diğer bir husus, işin sosyolojik boyutu var. Sosyolojik boyuta bakarken, bir ayırım yapmamız gerekiyor. Önce, Diaspore Ermenilerini ayırmak, sonra Türkiye'de yaşayan Ermenileri ayırmak, sonra terörist Ermeniler, sonra Ermenistan Cumhuriyeti'nde yaşayan insanları ayrı ayrı kategorilerde ele almamız gerekiyor. Topluca, Ermeniler şöyledir, Ermeniler böyledir demekten ve suçlamaktan kaçınmalıyız.

Şimdi, burada devreye, uzun zamandır sokulmuş olan Yahudilerin başına gelen, Ermeniler başına gelen karşılaştırması var; ama, dikkatten kaçan bir husus, Nürenberg yasaları. Nürenberg Mahkemeleri değil, Nürenberg Yasaları, yani, Hitler'in 1933'ten sonra iktidara tam olarak geldikten sonra sırayla çıkardığı 23 yasadan oluşan bölüm. Burada, dikkat edilirse, çok mühim bir olay var. Yahudilere ilk defa Avrupa'da vatandaş olma hakkı.... Burada bir parantez açıp bir noktayı vereyim, Avrupa'da Yahudilere vatandaş olma hakkı verilmeden önce, Yahudiler, toplumda af buyurun işte çiziyorlardı, prensler, papazlar, tüccarlar vesaire sokak kadınları, altına bir çizgi Yahudi diye yazıyorlardı. Yani, sıralamada, toplumsal hiyerarşideki yerleri buydu. Ilk defa 1850'lerde, 1800'lü yılların başlarında ama, 1820'lerden itibaren, vatandaş olma hakkı verildi; ama, aynı dönemde, dikkat ederseniz, Osmanlı devletinde, birçok Ermeni devleti yönetiyordu. Yani devletin içinde etkin görevdeydi, mal mülk

sahibiydi, zengindi vesaireydi. Nürenberg Dönemine gelindiğinde ise, genoist kavramının ilk ayağını oluşturan husus gerçekleştirildi, neydi o, Nürenberg yasalarından Hitler dedi ki, Yahudiler, birinci sınıf vatandaş değildirler, insan olarak ikinci sınıf vatandaşlığa düşürmüş bunlar vatandaş değil, nasyoneldir dedir. Dolayısıyla ikinci sınıf vatandaşlığa düşürmüş olacaksınız. Türkiye'deki tehcir vesaire veya genosit gibi suçlamalarda, bir ikinci sınıf vatandaşlığa düşürme yaşandı mı, böyle bir tek kanun gösterebilir mi kimse; hiç kimse gösteremez. Dolayısıyla, bizim dikkat etmemiz gereken hususlardan bir de, Nürenberg Yasalarının topluca ele alınarak, hukukçularımız tarafından yeniden getirilmesidir.

Kültürel boyutu var, burada, kiliseleri, özellikle de Vatikan'ı dikkate almamız gerekiyor. Ermeni kiliselerinin faaliyetleri ile Vatikan'ın ekümenizm faaliyeti bir ve aynı paralellik göstermektedir. Yönlendiren

Vatikan'dır. Nitekim Papa II. Jean Paul, 20 Kasım 2000 tarihinde yaptığı tarihi açıklamada "Türkler 1915-1923 yılları arasında 8 milyon Hıristiyan'ı kurban etmişlerdir" dedi. Burada, demin Sayın Perinçek'te dikkati çekti, bizim Kurtuluş savaşımızı bir katliam olarak yorumladı. Kim yapıyor bu işi; Papa yapıyor, artık bunun üzerinde bir otoritesi yok Hıristiyan aleminin, Katolikler için. O zaman, dikkatimizi yöneltmemiz gereken unsurlardan bir de, kiliseler, kiliselerin faaliyetleri ve Vatikan.

Burada, dördüncü boyut, tarih boyutu. Osmanlı'daki isyanlar ve tehcir diye baktığımız zaman, eğer tehcir olayı mutlaka genosit olarak suçlanacaksa, ilk tehciri yapanlar, biliyorsunuz, ingilizlerdir. Ingilizler, Avustralya ve Yeni Zelanda'ya tam 2 milyon insan atmışlardır ve inanır mısınız ki, bakın bunlar, maalesef Türkiye'de gündeme gelemiyor, anlatılamıyor. Televole kültürü -kültür demek bile ayıp da- yani televole anlayışı çerçevesinde, şu söylediklerimiz, buralarda kalıyor ve geçecek. O Ingiltere, demokrasinin beşiği olduğunu öne süren Ingiltere, 2 milyon insanı ki, bir örnek vereceğim hepimiz güleceğiz, 2 milyon insanı çeşitli gerekçelerle Avustralya ve Yeni Zelanda'ya göndermiş ve 1986 yılına kadar, 15 sene öncesine kadar Avustralya ve Yeni Zelanda'ya ingiltere'ye girmek isteyen dördüncü nesil insanların özel izin alması gerekmiştir. Izin, vize değil. Özel izinle girebilmişlerdir ingiltere'ye. Yani, 2 milyon insanı başından atmış ve o sırada, bu tehcir olayı sırasında

28.000 kişi de yollarda ölmüştür. Dolayısıyladır ki, eğer, Osmanlı'daki tehcir, genosit kabul ediliyorsa, öncelikle Ingiltere'nin Avustralya ve Yeni Zelanda'ya yaptığı tehcir de genosit kavramı içine alınmalıdır diyoruz; çünkü, ölü sayısı, Ingiltere'nin verdiği rakamlarla 28.000, Yeni Zelanda ve Avustralya 60.000 veriyor. Buna göre, burada dikkat etmemiz gereken, demek ki, tehcir bizim keşfimiz değil, bizden önce Avrupalıların keşfi olduğu meselesidir.

Tabii", bunların arasında, bildiğiniz gibi Rusya'dan Kafkaslardan Balkanlardan 1,5-2 milyona yakın Müslüman'da topraklarını reddettirilerek, maalesef, bizim topraklarımıza, Anadolu'ya gönderilmiştir. Bu tehcir değil midir? Bunu da kim yapmıştır; Fransız ve Ingilizler yapmıştır. Balkanlardan Müslümanları sürmüşler, yüzyıllardır yaşadıkları topraklardan kopartıp, Anadolu'nun bağrına itmişlerdir. Bu da tehcirdir.

Beşinci boyut siyası" boyutu. Osmanlı Devleti ile Türkiye Cumhuriyeti Devleti arasında kurduklarım meselede, bu olayın siyasi"

tarafını biz, hiçbir zaman göremedik. Yani, efendim, bunlar aslında bir Ermeni meselesi var ya, yok, işte biz bunu şöyle yapalım, üstünü örtelim, gözlerimizi kapayalım, şeklinde bakıldı. Bu olayın, özü itibariyle siyası" olduğunu unutmamız gerekiyor. Yani, biz de siyasi" mücadele yapmalıyız, bu siyası" mücadeleyi yaparken de, son nokta hukuki boyut. Sizim hukukçularımız, tabii" ki tarihçilerimiz, siyası" mücadeleyi yönlendirecek olan kişilere, yeterli malzemeyi sağlamalıdırlar. Burada da, tarihçi ve hukukçularımıza görev düşüyor. Uluslararası hukuku çok iyi bilen ve tarih konusunda da uzmanlaşmış olan çok değerli tarihçilerimiz var, onlarda buralarda, zaten ortaya koydular, vermek gerekiyor. Ben, size bir örnek olarak, kendim ortaya getirdiğim bir noktadan değinerek bitireceğim sözümü.

Aynı dönemde, Türkiye toprakları üzerinde doktorluk yapmış olan yabancılar var. Bu adamlar isviçreli hatta Venezüellalı hatta Norveçli, ingiliz, Fransız insanlar var. Bunların hazırladıkları raporlar. Bunların bir kısmını gördük, baktık, inceledik, çok ilginç sonuçlar var. Örneğin, defin ruhsatlarına göre, silahlı darp yoluyla ölen Müslüman sayısı, 6r-meni'den fazla. Onların kendi yazdıkları 1915 ve daha sonrasıyla ilgili. Şimdi, bunu da aldık World Health Organizationa gittik, bunlar, acaba kabul edilebilir mi, siz bunları belge olarak kabul edebilir misiniz diye sordum, "Evet, bunlar doktor raporlarıdır, bu belgeleri kabul ediyoruz" dediler; fakat, ne yazıktır ki, Türkiye'den belge götürdüğünüz zaman "Türkiye'nin belgesini kabul etmiyorum" diyor. Niye kabul etmiyorsun diyorsun, "Sizin mahkemelerinizi kabul etmiyoruz ki, bunu, belgesini kabul edeyim" diyor.

Neden bu böyle oluyor, inanın, Türkiye'nin kendi gücü, Türkiye çok güçlü bir devlet bu kesin; fakat, bu devletin gücünü kullanamayan siyasilerimiz ve de maalesef, burada serzenişte bulunmak zorundayım, bir Dışişleri Bakanlığımız var. Umarım, bir an önce Türkiye silkinir, bu konu, PKK konusu vesaire gibi değil, bu konu, bir başörtüsü sorunu da değil, açıkça söylemek lazım, bu konu Türkiye için inanılmayacak kadar önemli bir konu; fakat hâlâ bu konuda bir gayret göremiyorum ben.

Dinlediğiniz için saygılar sunuyorum, Allah'a emanet olun. Sağ

olun.

Kitaplarda yer alan yazı, makale, röportaj ve tebliğlerin yayın tarihleri şöyledir:

Bölüm: Vatikan 1-2

19 Aralık 2000-30 Aralık 2000/Yeni Mesaj Gazetesi

2. Bölüm: Tapınak Şövalyeleri 1-5 W Şubat 7993-74 Şubat 1998/Yeni Yüzyıl Gazetesi

3. Bölüm: VATiKAN BAĞLANTILI GÜNCEL YAZILAR

1. 4 Ocak 1994-Günaydın Gazetesi
2. 14 nisan 1998-Cumhuriyet Gazetesi, Aydınlık. Sabah Gazetesi.
3. 19 Mart 1999-Cumhuriyet Gazetesi.
4. 3 Aralık 1998-Cumhuriyet Gazetesi.
5. 9 Aralık 1999-Yeni Yüzyıl Gazetesi.

6. 15Eylül 1999-Ayyıldız Gazetesi.

7. 28 Mayıs 2001 -Fatih Belediye Başkanlığı Fetih Sempozyumu.

8. l Ağustos 1999-Yeni Mesaj Gazetesi.

9. 18 Eylül 1998- Urfa Sempozyumu Tebliğ.

10. Aralık 1998-ICMAL DERGISI, ss. 86-90.

3.7 7. 18-20 Eylûl 1998-Medeniyetler Dialogu Sempozyum, D.Bakır.

3.12. 8 Mart 1998-Uluslararası Diyalog Konferansı, II. Oturum, istanbul.

3.73. 23-24 Mayıs 1998-111. Uluslararası Fetih Sempozyumu, istanbul. Bu tebliğ 29 Mayıs 1998'de Yeni Şafak Gazetesi'nde ve 30 Mayıs 1998'de Cumhuriyet Gazetesi'nde yayınlanmıştır.

14. Radyo Konuşmaları ve Ateş Dergisi. 10 Eylûl 1994. Ayrıca bkz: Barış Ka

panları, Hasan Erden. Bayrak Yay., Ağustos, 2001.

15. 13-14 Nisan 2001-Tarih Boyunca Türk Ermeni ilişkileri Sempozyumu.

TÜRK PARLAMENTLER BIRLIĞI/TBMM, III. Oturum.

BAŞKAN: Sayın Altındal'a ben de teşekkür ediyorum.

l

AYTUNÇ ALTlNDAL'ın Diğer Kitapları:

Uyuşturucu Maddeler Sorunu (Toplu Çalışma), Hastürk Yay., (Tükendi)

Partizan (Şiirler), Yücel Yay., 1975 (Yasaklandı)

Türkiye'de Kadın, Birlik Yay., 1975. (7. Basım: Anahtar Vay., 1985)

Dinmeyen (Şiirler), 1. Baskı Paris, 2. Baskı Havass Yay., 1978 (Yasaklandı)

Haşhaş ve emperyalizm, Havass Yay., 1979.

Siyasal Kültür ve Yöntem, Havass Yay., 1982.

Anılan (Şiirler), Havass Yay., 1982 (Yasaklandı)

Niçin Eşit işe Eşit Ücret Değil?, Süreç Yay., 1984.

ihanet Şiirleri, Süreç Vay., 1984.

Elvedasız. Kendi Sesinden Şiirler, 1992, isviçre.

Three Faces of Jesus, Sussex, 1992.

Laiklik, l. Baskı Süreç, 2. Baskı Anahtar Kitaplar Vay., 1994.

Türkiye ve Ortodokslar, Anahtar Kitapları 1995.

Elvedasız, Sarmal Vay., 3. Baskı Yeni Avrasya, 1998.

Bilinmeyen Hitler, Yeni Avrasya Yay., 8. Baskı, 2001.

Çeviriler:

Çinli Papağan, E.S. Gardner, Akba Yay., 1972. (Tükendi)

Parababaları, Ferdinand Lundberg, 6 Yay., 1973 (2 Cilt). (Tükendi)

Kertenkele, Moris West, E Yay., 1974 (7. Baskı)

Kapitalizmden Sosyalizme Geçiş Süreci Üzerine, P. Sweezy-C. Bettelheim, May Vay., 1974 (Beraat etti)

Ermiş, Halil Cibran, E Vay.. (2. ve 3. basım: Havass Yay.) 1974. 9. Basım Anahtar Kitaplar 1993.

Gece Ana, Kurt Vonnegut Jr., E Yay., 1975.

Savaş ve işçiler, Lenin, Yücel Yay., 1976. (Yasaklandı)

Barbarlık Kıyısı, Norman Mailer, Havass Yay., 1980.

Sözler, Halil Cibran, Süreç Yay., 1984, 5. Basım, Anahtar Yay., 1993.